

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2010-2011

ΜΙΚΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΑ

50 ΧΡΟΝΙΑ ΚΘΒΕ

κθβε
ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Θωμάς Τρικούκης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σωτήρης Χατζάκης

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αλέξανδρος Α. Αθανασίου

ΜΕΛΗ

Τζένη Αρσένη

Γιάννης Χρυσούλης

Καίτη Ιμπροχώρη

Άννα Η. Ιωακειμίδου

Γιώργος Σώχος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υπουργείο Πολιτισμού
και Τουρισμού

Το ΚΘΒΕ εποπτεύεται και επιχορηγείται
από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού

Το ΚΘΒΕ είναι μέλος της Ένωσης των Θεάτρων της Ευρώπης

ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΒΕ

ΜΙΚΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΑ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2010-2011

ΠΡΩΤΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 & ΣΑΒΒΑΤΟ 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 2011

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΑΛΥΣΙΔΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΙΑΝΟΣ

ΙΑΝΟΣ
ΑΛΥΣΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

1961

Γιορτάζοντας το ΚΘΒΕ τα πενήντα του χρόνια με τα *Μικρά Διονύσια* δεν θέλει να ανακαλέσει απλώς στη μνήμη μας κορυφαίες παραστάσεις αρχαίου δράματος, που είχε ανεβάσει στο παρελθόν, τιμά ταυτόχρονα ό,τι αποτέλεσε ιστορικά απαρχή του θεάτρου. Η αρχαία τραγωδία και κωμωδία, άλλωστε, μαζί με τον φιλοσοφικό στοχασμό και τις πρώτες επιστημονικές ανιχνεύσεις, έθεσαν τα βάθρα για τη διαμόρφωση αργότερα του παγκόσμιου πολιτισμού.

Αποτιμώντας σήμερα την πορεία του ΚΘΒΕ αξίζει να πούμε κατ' αρχήν ότι τα *Μικρά Διονύσια* είναι η 641^η παραγωγή, που σημαίνει κατά μέσο όρο 12 παραγωγές ετησίως. Η ουσία όμως βρίσκεται πίσω από τους αριθμούς και το πρώτο που έχει σημασία είναι η μεγάλη ποικιλία του δραματολογίου· στο σύνολο των 641 παραγωγών το αρχαίο δράμα συμμετείχε μόνο με 74 παραγωγές. Στην πραγματικότητα, το ΚΘΒΕ δεν περιορίστηκε σε αυτό αλλά έφερε σε επαφή το κοινό του (στη Θεσσαλονίκη, τη Βόρεια Ελλάδα και σε κάποιο βαθμό πέρα από αυτή) με τα έργα των πιο σημαντικών δραματουργών του ευρωπαϊκού και του παγκόσμιου θεάτρου, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην ανάδειξη νέων ελληνικών θεατρικών συγγραφέων.

Πολύ πιο σημαντική κι από την ποικιλία του δραματολογίου είναι η ποικιλία σκηνοθετικών και ερμηνευτικών προσεγγίσεων που παρουσίασε όλα αυτά τα χρόνια. Πίσω από αυτά υπάρχουν βέβαια οι άνθρωποι, πρώτοι απ' όλους οι καλλιτέχνες δημιουργοί, και το Θέατρό μας το έχουν τιμήσει με την παρουσία και το έργο τους σημαντικοί σκηνοθέτες και ηθοποιοί αλλά και όσοι συμβάλλουν, καθένας με τον δικό του τρόπο, σε μια συλλογική δημιουργία, όπως είναι οι θεατρικές παραστάσεις.

Θωμάς Τρικούκης
Πρόεδρος ΔΣ ΚΘΒΕ

ΧΩΡΟ

Πώς μπορούν πενήντα μόνο χρόνια ζωής να ορθώσουν έναν τέτοιο μυθικό ορίζοντα; Πώς μπορεί μία απλή κίνηση που εμφορείται από αγωνία πνεύματος κι ανάσα ψυχής, να δημιουργήσει μια εποποιία; Και όμως, με προσάναμμα τις ζωές εκατοντάδων, χιλιάδων ανθρώπων άναψε η μεγάλη φλόγα που θερμαίνει και πυρπολεί την πνευματική μας ενδοχώρα. Γιατί το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος είναι ένα πνευματικό κατόρθωμα των πρωτεργατών του, που μεταλαμπαδεύεται άσβεστο στις καρδιές των Θεσσαλονικέων, των Βορειοελλαδιτών, των πολιτών όλης της χώρας, των απόδημων Ελλήνων.

Και ιδού τα υλικά με τα οποία χτίστηκε ο ναός: οράματα, ιδέες, αγωνίες, ελπίδες, απογοητεύσεις, φιλοδοξίες, όνειρα, ακυρώσεις, ξεκινήματα, πρόβες και πάλι πρόβες και ξανά. Λαμπρές πρεμιέρες, υπέρλαμπρες νίκες και περιφανείς ήττες. Μαλώματα, φιλιώματα, διάττουσες ματαιοδοξίες, γέλια και δάκρυα, πείσμα και ξανά πείσμα, ζωές ταμένες και ζωές καμένες, πρόβες και πάλι πρόβες και ξανά.

Μπροστά σ' αυτό το θυσιαστήριο στεκόμαστε ευλαβικοί και καταθέτουμε στέφανο δόξας στους νεκρούς και τάματα ευγνωμοσύνης στους ζωντανούς αγίους του θεάτρου μας. Ένα μυστικό νήμα, μια μαγική συνενοχή, μια ευωδιά μυροφόρου πνεύματος μας ενώνει εκείνους που έφυγαν, εμάς που συνεχίζουμε, με τους άλλους που θά 'ρθουν.

Η ιστορία του ΚΘΒΕ είναι η αυλαία που αποκαλύπτει, στη μεγάλη σκηνή της ζωής, την ιστορία του Έθνους, τη διαχρονία της φυλής, τις αγίες τράπεζες της μνήμης και της γλώσσας. Γιορτάζοντας τα πενήντα χρόνια λειτουργίας του, ταιριάζουμε το μικρό μας πετραδάκι στο μεγάλο Ψηφιδωτό και ευχόμαστε πάντα στους θόλους του να αντηχεί το χαρμόσυνο γέλιο του Διονύσου, τα μελίσματα των παγανών και η αρμονία των χορικών του αρχαίου θιάσου.

Ο χρόνος γνωρίζει τη δημοκρατία του κύκλου.
Κύριε Σωκράτη Καραντινέ, το βήμα και πάλι δικό σας...

Σωτήρης Χατζάκης

Καλλιτεχνικός Διευθυντής ΚΘΒΕ

ΜΙΚΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΑ

50 ΧΡΟΝΙΑ ΚΘΒΕ

Σύνθεση κειμένων–μετάφραση

Σκηνοθεσία

Σκηνικά

Κοστούμια

Μουσική

Χορογραφία

Φωτισμοί

Μουσική διδασκαλία

Βοηθός σκηνοθέτη

Βοηθός ενδυματολόγου

Οργάνωση παραγωγής

Κ. Χ. Μύρης

Γιάννης Ρήγας–Γρηγόρης Καραντινάκης

Λίλη Πεζανού

Έρση Δρίνη

Γιώργος Χριστιανάκης

Κώστας Γεράρδος

Ανδρέας Μπέλλης

Νίκος Βουδούρης

Κάρολος Αρμένης

Κλεοπάτρα Αλαγιαλόγλου

Ροδή Στεφανίδου

ΔΙΑΝΟΜΗ (με αλφαβητική σειρά)

Γιώργος Αρμένης

Λάζαρος Γεωργακόπουλος

Γιάννης Καλατζόπουλος

Μαρία Καραμήτρη

Δημήτρης Κολοβός

Ταμίλλα Κουλιέβα

Λίνα Λαμπράκη

Σοφία Λάππου

Γιάννης Μαλλούχος

Φωτεινή Μπαξεβάνη

Αλεξάνδρα Σακελλαροπούλου

Κώστας Σαντάς

Βασίλης Σπυρόπουλος

Χρίστος Στυλιανού

Νίκος Ψαρράς

Φροντιστής / Οιδίποδας / Χρεμύλος

Προμηθέας / Ορέστης

Φύλακας

Ηλέκτρα

Αίαντας

Ηλέκτρα / Μυρρίνη

Εκάβη

Πραξαγόρα

Φρύγας

Ελένη / Γριά

Κλυταιμνήστρα / Κασσάνδρα

Κινησίας

Αγγελιαφόρος

Νέος

Ορέστης / Ετεοκλής

ΧΟΡΟΣ (με αλφαβητική σειρά)

Ιορδάνης Αϊβάζογλου, Πάνος Αργυριάδης, Λουκία Βασιλείου, Δημήτρης Διακοσάββας, Χρύσα Ζαφειριάδου, Μαρία Καραμήτρη, Γιάννης Καραούλης, Δημήτρης Καρτόκης, Γιώργος Κολοβός, Έρρικα Μπίγιου, Χρήστος Παπαδημητρίου, Χάρης Παπαδόπουλος, Μαριάννα Παπασάββα, Εύη Σαρμή, Χρίστος Στυλιανού, Αμαλία Ταταρέα, Χρύσα Τουμανίδου, Αντιγόνη Φρυδά

Η μουσική της παράστασης ηχογραφήθηκε τον Μάιο και τον Ιούνιο του 2011 στα studio Nickelodeon και M studio στη Θεσσαλονίκη με τεχνικό ήχου τον Γιώργο Μάνιο.

Έπαιξαν οι μουσικοί: Φώτης Σιώτας (βιολί, βιόλα), Κυριάκος Γκουβέντας (βιολί), Νίκος Βελιώτης (τσέλο), Βασίλης Μπαχαρίδης (κρουστά), Παντελής Στόικος (τρομπέτα, καβάλι), Γιάννης Ντομπρίδης (γκάιντα), Κώστας Τσούγκρας (ακορντεόν), Τραϊανός Μόσχος (ζουρνάς), Μάκης Δέλλιος (ζουρνάς), Γιώργος Χριστιανάκης (πιάνο, πλήκτρα, κρουστά, κιθάρες)

Βίντεο: Γιάννης Πειραλής, Άντα Λιάκου

Γ. Αρμένης

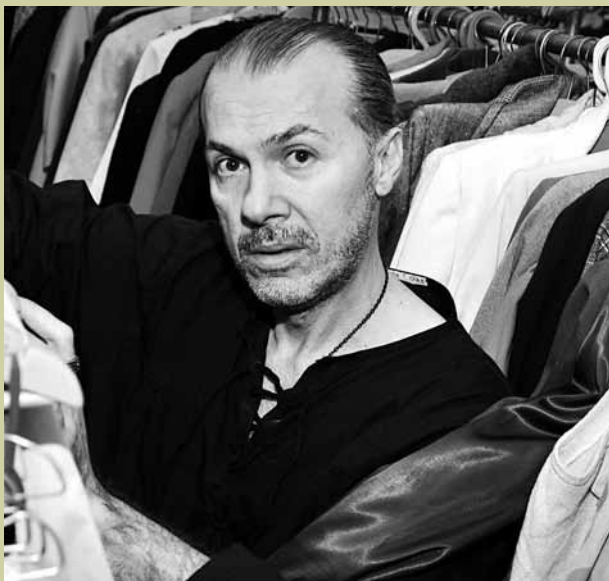
Φ. Μπαξεβάνη

Τ. Κουλιέβα

Λ. Λαμπράκη

Λ. Γεωργακόπουλος

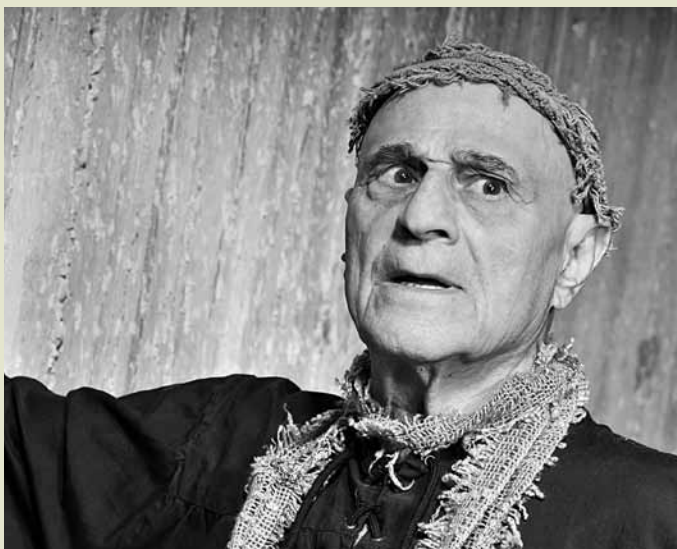
Ν. Ψαρράς

Α. Σακελλαροπούλου

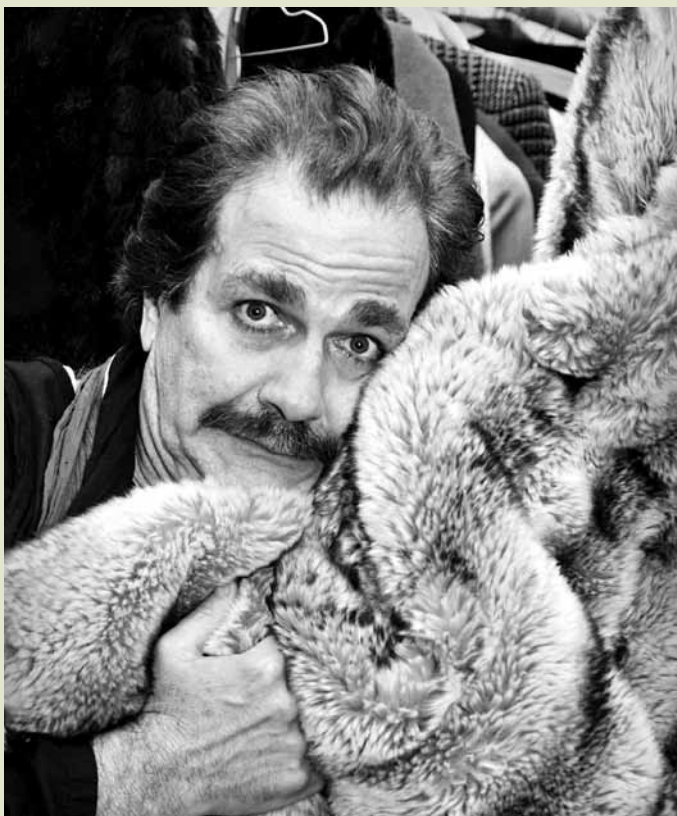
Σ. Λάπου

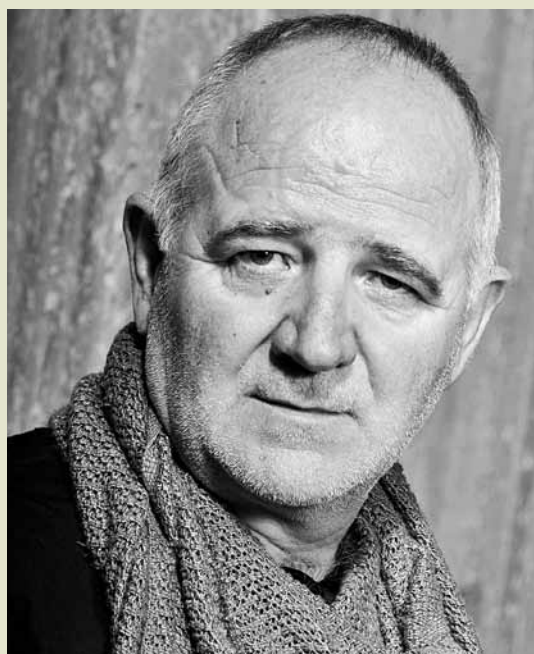
Γ. Μαλλούχος

Γ. Καλατζόπουλος

Κ. Σαντάς

Δ. Κολοβός

Β. Σπυρόπουλος

Μ. Καραμήτρη

Μ. Καραμήτρη, Α. Ταταρέα, Λ. Βασιλείου, Λ. Λαμπράκη, Χ. Ζαφειριάδου Χ. Τουμανίδου, Μ. Παπασάββα, Εύ. Σαρμή, Ε. Μπίγιου, Α. Φρυδά

Π. Αργυριάδης, Χ. Στυλιανού, Δ. Καρτόκης, Χ. Παπαδημητρίου, Χ. Παπαδόπουλος, Ν. Ψαρράς, Δ. Διακοσάββας, Ι. Αϊβάζογλου, Γ. Κολοβός, Δ. Καραούλης

Φ. Μπαξεβάνη, Γ. Αρμένης

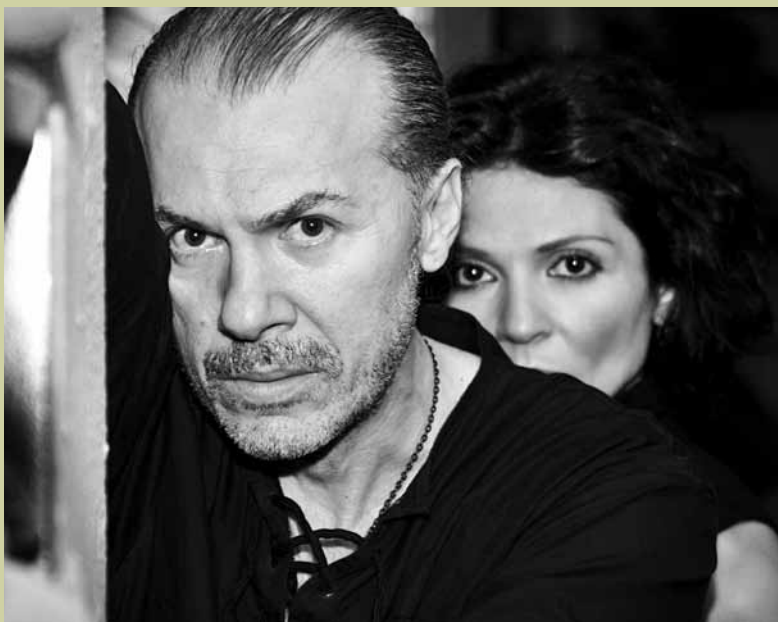
Γ. Καλατζόπουλος, Γ. Αρμένης, Γ. Μαλλούχος

Λ. Λαμπράκη, Α. Σακελλαροπούλου, Γ. Αρμένης

Κ. Σαντάς, Τ. Κουλιέβα

Λ. Γεωργακόπουλος, Τ. Κουλιέβα

Χ. Στυλιανού

Σ. Λάππου, Γ. Αρμένης, Λ. Λαμπράκη

Ν. Ψαρράς, Γ. Αρμένης, Β. Σπυρόπουλος, Δ. Κολοβός

Α. Σακελλαροπούλου, Λ. Λαμπράκη

Μ. Καραμήτρη, Ν. Ψαρράς

Δόκιμοι στη συντεχνία

Όταν το 1938, και μόνο για μια μέρα, το Εθνικό Θέατρο, με σκηνοθέτη τον Δημήτρη Ροντήρη και ενδυματολόγο τον ιδιοφυή Αντώνη Φωκά, συνθέτη τον μεγαλοφυή Δημήτρη Μητρόπουλο και πρωταγωνιστές τους χαρισματικούς Κατίνα Παξινού, Ελένη Παπαδάκη, Θάνο Κωτσόπουλο και Βάσω Μανωλίδου, με χορογράφο τη Λουκία, έσπασαν τη σιωπή αιώνων στο αρχαίο αμφιθέατρο του Πολυκλείτου στην Επίδαυρο, κανένας δεν φανταζόταν πως ο χώρος αυτός, από αρχαιολογικό μνημείο, θα μεταμορφωνόταν σε χώρο, ύστερα από χιλιετίες, ξανά θεατρικής μύησης.

Ο Ροντήρης και οι συνεργάτες του άνοιγαν συνειδητά έναν καινούργιο διάλογο με την ερμηνεία του αρχαίου δράματος, διάλογο με τα κείμενα, τη Λέξιν, το Ήθος και τη Διάνοια των δραματικών έργων και μια ανοιχτή συζήτηση με τα ελλείποντα στοιχεία της Αριστοτελικής της των πραγμάτων συστάσεως, την Όψιν, το Μέλος, την Όρχησιν και, βεβαίως, την Υποκριτική.

Η ερμηνεία των αρχαίων ελληνικών δραμάτων, που είχε εγκλωβιστεί δύο αιώνες, αφότου η Ευρώπη πειραματίστηκε στα κλειστά, ιταλικού τύπου θέατρα ή σε αυλές ανακτόρων και σπάνια σε τσίρκο, έθετε νέα δύσκολα και δυσεπίλυτα προβλήματα, επιστρέφοντας στους φυσικούς χώρους, τα αμφιθέατρα, από όπου εκκίνησε και δοξάστηκε. Σκηνοθέτες, μεταφραστές, συνθέτες, εικαστικοί καλλιτέχνες, χορογράφοι και τραγικοί και κωμικοί ηθοποιοί έπρεπε να επανεξετάσουν και να τροποποιήσουν, συχνά να εφεύρουν, τον κώδικα που τα κλειδιά του σέβονταν και άνοιγαν τις θύρες κειμένων που, έως τότε, ανοίγονταν μέσα στα αστικού τύπου θέατρα. Έτσι δημιουργήθηκε η ανάγκη να εκπαιδευτούν ηθοποιοί που να γίνουν φορείς των απαιτητικών μεγεθών που επέτασσε το είδος.

Από το 1938, και συστηματικά από το 1954 που εγκαταστάθηκε η Επιδαύρια Γιορτή, το ελληνικό θέατρο έχει να επιδείξει μια εποποιία ερμηνευτικών κωδίκων, θα έλεγα, μια θεατρική τιτανομαχία περί την ουσία του τι είναι τραγικό ρίγος, τι μέγεθος μιμήσεως, τι ποιητικό ήθος και ύφος. Το Εθνικό Θέατρο μονοπώλησε την επιδαύρια εμπειρία έως το 1974. Έκτοτε, απετέλεσε το έζοχον κοίλον και η τρομερή του ορχήστρα πεδίο δοκιμών, προτάσεων και λύσεων και για άλλους κρατικούς και ιδιωτικούς θιάσους και, πρωτίστως, για το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

Το ΚΘΒΕ φέτος εορτάζει τα πενήντα χρόνια από την ίδρυσή του (1961) και τριάντα έξι από την είσοδό του στην Επίδαυρο. Σημαντικοί μεταφραστές, σκηνοθέτες, συνθέτες, σκηνογράφοι, ενδυματολόγοι, χορογράφοι και ηθοποιοί μετέσχαν στη μικρή, αλλά αξιόλογη αυτή ερμηνευτική εποποιία. Άλλοι θα αναλύσουν τις «σχολές» και τις «λύσεις» που προτάθηκαν από τους καλλιτέχνες του ΚΘΒΕ στον τομέα των τραγικών και των κωμικών παραστάσεων.

Φέτος το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος μου ανέθεσε να συνθέσω ένα κείμενο για να γιορτάσει στην Επίδαυρο τα πενήντα χρόνια του. Δεν είχα καμιά φιλοδοξία να πρωτοτυπήσω. Για λόγους που –η έως τώρα διακονία μου ως μεταφραστή και ως κριτικού το πιστοποιεί– είναι ξεκάθαροι και τεκμηριωμένοι, πιστεύω πως το αρχαίο δράμα είναι, καταρχάς και καταρχήν, το ποιητικό του σώμα. Και μάλιστα, μεταφρασμένο. Άρα, το μόνο στέρεο έδαφος, αν η

μετάφραση είναι, τουλάχιστον, σεβαστική στο πρωτότυπο, είναι τα Ήθη και οι Διάνοιες, δηλαδή οι συγκεκριμένες, όπως αποτυπώνονται στο κείμενο των ποιητών, συμπεριφορές και οι ιδεολογίες τους, τα λογικά επιχειρήματά τους κι ο τρόπος που διαχειρίζονται στις αμοιβαίες σχέσεις τους, τις επιθυμίες και τα συναισθήματά τους. Όταν το κείμενο δηλώνει ότι τα πρόσωπα χαίρονται, θυμώνουν, άγχονται, ονειρεύονται, επιτίθενται, συμβιβάζονται, ελίσσονται, δολοπλοκούν, υποκρίνονται ή εξομολογούνται, καμιά σκηνοθετική άποψη και καμιά υποκριτική τεχνική δεν επιτρέπεται να αλλοιώνει τη σκηνική του αλήθεια.

Γνωρίζουμε όλοι ότι τα ελλείποντα στοιχεία που μας διαφεύγουν (και, ευτυχώς, διότι, αλλιώς, θα είχαμε αρχαιολογική αντιμετώπιση των κειμένων, δηλαδή αποκατάσταση των ερειπίων) είμαστε υποχρεωμένοι να τα εφεύρουμε. Άρα, κάθε σημερινή παράσταση αρχαίου δράματος είναι πειραματική. Και η μουσειακή και η μεταμοντέρνα. Η τιμιότητα, όμως, απέναντι στους ποιητές μάς υποχρεώνει οι φόρμες, οι ρυθμοί, τα σχήματα, οι στάσεις, οι σιωπές, το περιβάλλον εντός του οποίου δρουν τα πρόσωπα, να μην προδίδουν, αντίθετα να αναδύουν και να ενισχύουν τα στέρεα κατάλοιπα, το Ήθος και τη Διάνοια. Προσωπικά, έχω δει παραστάσεις άθλιες με χιτώνες και έξοχες με μπλουτζήν. Αλήθεια, στις τραγωδίες του Ευριπίδη, π.χ., τι φορούσαν τα πρόσωπα, ενδύματα, τάχα, της εποχής (;) που διαδραματίζονται τα γεγονότα της Μήδειας ή ενδύματα που επέβαλε η μόδα της εποχής που παίζεται το δράμα; Αλήθεια, υπήρχαν φιγουρίνια με τη μόδα της χώρας των Ταύρων, της Αιγύπτου, του Εύξεινου Πόντου ή της Ιωλκού;

Το σκεπτικό της ανθολογίας που θα παρακολουθήσετε είναι μια περιοδεία στους τρεις τραγικούς και στον Αριστοφάνη, με ενιαία μεταφραστική άποψη και μια ευρεία δειγματοληψία χαρακτήρων και μορφών. Διότι άλλο πράγμα είναι η μορφή της αισχυλικής Κλυταιμνήστρας και άλλο ο χαρακτήρας της ευριπιδικής Ελένης και ο τύπος του αριστοφανικού Κινησία. Από αυτές τις μήτρες, τύπους, καλούπια ξεπήδησαν όλοι οι ήρωες και οι αντιήρωες του παγκόσμιου θεάτρου – οι Ληρ, οι Ταρτούφοι και οι Φον Δημητράκηδες.

Η σύνθεση που θα παρακολουθήσετε είναι αφιερωμένη σε όλους τους νεκρούς και ζωντανούς που, για πενήντα χρόνια και τα τριάντα έξι στην Επίδαυρο, διακόνησαν με σεβασμό και άλλοτε με τόλμη και σπάνια με θράσος την ερμηνευτική του αρχαίου δράματος με τους θιάσους του ΚΘΒΕ. Και οι επιτυχίες, αλλά και οι αποτυχίες είναι ιστορία. Κυρίως οι αποτυχίες, γιατί με αυτές οι καλλιτέχνες ξαναδοκιμάζουν και επανέρχονται. Κανένας δεν πετά στο βασίλειο των πουλιών, αν δεν πέσει. Κανένας δεν σηκώνεται στα δυο του πόδια, αν δεν μπουσουλίσει. Τιμώντας γενιές και γενιές ερμηνευτών οι σημερινοί τολμητές τιμούν τα εργαλεία της θεατρικής συντεχνίας, την πείρα μισού αιώνα και το δικαίωμα να διεκδικούν το δικό τους μερίδιο στη μελλοντική ιστορία του θεάτρου που υπηρετούν και στην ιστορία της ερμηνευτικής του αρχαίου δράματος ενός περίπου αιώνα στην Ελλάδα.

Κώστας Γεωργουσόπουλος (Κ. Χ. Μύρης)

...50 χρόνια σήμερα μετρώντας απ' το 1961 χρόνια γεμάτα από συναντήσεις διαδρομές συμπάθειες κι αντιπάθειες όνειρα κι ανεκπλήρωτους έρωτες ένας ατέλειωτος «διάλογος» μέσα στον χρόνο τον αιώνιο με στόχο αυτή τη στιγμιαία λάμψη που μας φωτίζει δημιουργώντας ρωγμές στο εσωτερικό μας έρεβος αν η ύπαρξη του «πάνω» και του «κάτω» κόσμου είναι αναμφισβήτητη τότε βρίσκομαι κάπου στο ενδιάμεσο σύνδεσμος στο πλήρωμα της ψυχής με το σώμα κείμενα αιώνια ουράνιες μουσικές ερωτικά κορμιά που πάλλονται σχήματα μαγικά και χρώματα μεθυστικά πλημμυρίζουν το σώμα μου αρνούμαι την καθημερινότητα ακροπατώντας στο βασικό συστατικό της που λέγεται ΖΩΗ Ναι Ρημαδιό την κάνω τη ζωή ξεκινώντας πάντα από το μηδέν της αυτό το μαγικό ΜΗΔΕΝ που εμπεριέχει το ΟΛΟΝ την αναπλάθω ξεσκίζω τις σάρκες μου ματώνω ουρλιάζω πονάω αναζητώντας εκείνο το αιώνια πλασμένο παραμύθι που κάνει τα υλικά συστατικά μου να ίπτανται έστω για λίγο χάνοντας τη βαρύτητά τους σε μια μάταιη αναζήτηση με το κοσμικό διηγεκές λαθεύουν όσοι με βλέπουν σαν μια πλάκα θεμελίωσης έναν σκοτεινό διάδρομο μια αχνοφωτισμένη σκηνή ένα φθαρμένο κάθισμα ή ένα μικρό παράθυρο που ανοιγοκλείνει τρίζοντας απ' τον αέρα είμαι όλες εκείνες οι ψυχές που άφησαν το ίχνος τους και που τ' αφήνουν ακόμα είμαι όλες οι γραμμές που γέμισαν τις λευκές σελίδες του χαρτιού με σκέψεις για μένα είμαι όλα τα δάκρυα οι σταγόνες του ιδρώτα που πότισαν τη σκηνή μου οι χαρές και οι απογοητεύσεις που κάθε στιγμή μου κλείνουν το μάτι θυμίζοντάς μου την ύπαρξη της επόμενης αφετηρίας είμαι ο καινούργιος σταθμός του ταξιδιού που ξεκίνησε χιλιάδες χρόνια πριν και βρίσκεται ακόμα στην αρχή του γιατί εκεί στο αιώνιο σύμπαν όλοι οι μικροί σταθμοί αποτελούνται από μεγάλα αστέρια...

Υ. Γ.

Η παράσταση είναι ένας διάλογος με την 50χρονη πορεία του ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ στο αρχαίο δράμα.

Μια πορεία γεμάτη προσωπικές-υποκειμενικές μνήμες.

Φορτωμένη με την πρόσφατη πολιτική ιστορία της χώρας μας, τόσο κοντινή, που το αντικειμενικό και το υποκειμενικό διαχέονται το ένα μέσα στο άλλο.

Οι αποστάσεις είναι μηδενικές.

Οι σκέψεις γεννούν σκέψεις, που γεννούν άλλες σκέψεις και «...τέλος δεν έχει ετούτη η παρτίδα».

Ο ΧΟΡΟΣ και οι ΡΟΛΟΙ φέρουν στην παράσταση θραύσματα μνήμης – ξετυλίγοντας τον μίτο που συνδέει εμβληματικές σκηνές του αρχαίου δράματος σ' ένα πολύχρωμο ψηφιδωτό.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ άλλοτε ονειρική, άλλοτε λυρική, τότε άγρια και τότε διασκεδαστική ή πανηγυρική συνθέτει το ηχοχρωματικό στερέωμα, όπου μέσα του γεννιούνται αβίαστα ο λόγος, τα χορικά και η κίνηση της παράστασης.

Το ΑΡΧΕΙΑΚΟ ΥΛΙΚΟ είναι ο αυτόπτης και απόλυτος μάρτυρας της διαδρομής του θεάτρου μέσα στον χρόνο από το 1961 μέχρι σήμερα.

Ο σεβασμός, η αγάπη και η συγκίνηση, απέναντι σ' όλους αυτούς που περάσαν και σ' αυτούς που έρχονται, αυτονόητα.

**Γιάννης Ρήγας
Γρηγόρης Καραντινάκης**

Θέλω να ακούσω... Θέλω να δω...

Θέλω ν' ακούσω καθαρά. Να θυμηθώ. Να δω. Να μιλήσω. Με τους ανθρώπους και τα κείμενα, με τον δημιουργό και τα δημιουργήματα. Πενήντα χρόνια ζωής μέσα στο θέατρο· πάνω αλλά και πίσω από τη σκηνή. Ζωντανές μνήμες και οράματα μιας πενήντάχρονης πορείας συναντιούνται για να αναμετρηθούν με τον χρόνο.

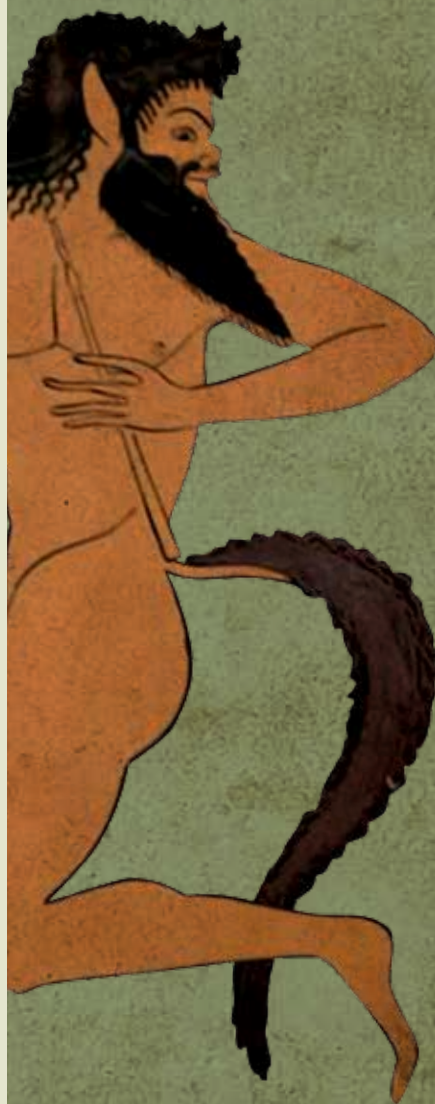
Ένας «αφανής ήρωας» του θεάτρου, ένας τεχνικός, που ζυμώθηκε με την ιστορία, φέρνει στη σκηνή έναν κόσμο πλασμένο από αλήθεια κι από τέχνη. Συνομιλεί με τις μορφές, που σφράγισαν την ιστορία του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος και τη δική του ζωή αλλά και με τους ρόλους, με τα κείμενα, που έχουν διανύσει πολύ μεγαλύτερη πορεία μέσα στον χρόνο, ανοίγοντας πάντοτε διάλογο με το «τώρα». Η μνήμη, λειτουργώντας ως ένας μηχανισμός αυτοπροσδιορισμού της ύπαρξης και παράστασης-ανασύνθεσης του παρελθόντος, δημιουργεί τους αρμούς για μια ιστορία που δεν ξεκινά πριν από πενήντα αλλά πριν από δυόμισι χιλιάδες χρόνια.

Ο Οιδίποδας, η Αντιγόνη, ο Προμηθέας, η Κασσάνδρα, η Κλυταιμνήστρα κι ο Αγαμέμνωνας, η Ηλέκτρα και ο Ορέστης, ο Ετεοκλής και η Εκάβη, ο Αίαντας, η Ελένη, Αγγελιαφόρος και Φύλακας, από κοινού με τη Λυσιστράτη, τη Μυρρίνη, τον Πλούτο, τις Νεφέλες ή τον Κύκλωπα εμφανίζονται πάνω στη σκηνή και μιλούν για το ίδιο πράγμα: το μέγεθος του ανθρώπου απέναντι στα θηρία ή τους θεούς. Δίνουν το μέτρο για μια ύπαρξη, που πέρα από χρονικά ή χωρικά όρια έρχεται αντιμέτωπη με την ίδια κοινή μοίρα: τη θέση μας στον κόσμο· τη στάση μας απέναντι στο έτερο· τη ζωή. Οι πρωταγωνιστές της διαγράφουν την πορεία τους κι αφήνουν το ίχνος τους, κληρονομιά, σκυτάλη, χρέος –ίσως– αλλά και εργαλείο για να αντικρίσουμε το σήμερα και να δώσουμε μορφή στο τώρα.

Λίγο πριν χτυπήσει το τρίτο κουδούνι, όσο κρατάει ένα φευγαλέο όνειρο, ζωντανεύουν και ξεδιπλώνονται πάνω στη σκηνή οι μνήμες: πενήντα χρόνων θεατρικής παρουσίας στη Θεσσαλονίκη και τη Βόρεια Ελλάδα για το Κρατικό Θέατρο και πολλών αιώνων στον κόσμο για το αρχαίο δράμα· για να μας οδηγήσουν σ' αυτή την αρχέγονη τελετή της μύησης, στο θέατρο και τη ζωή.

Αμαλία Κοντογιάννη

Γραφείο Δραματολογίου ΚΘΒΕ

Το αρχαίο δράμα στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος

Ο πλούτος της πολυφωνίας

Οι παραστάσεις αρχαίου δράματος από το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος αποτελούν έναν σταθερό θεατρικό μίτο που ξετυλίγεται σ' όλη τη διάρκεια των πενήντα χρόνων ύπαρξής του. Την άκρη του κρατούν στα χέρια τους οι πρώτοι ηθοποιοί του ΚΘΒΕ που ερμήνευσαν τον σοφόκλειο *Οιδίποδα Τύραννο*, τον Αύγουστο του 1961 στην ορχήστρα του Αρχαίου Θεάτρου των Φιλίππων. Το θεατρικό αυτό νήμα διατρέχει τον χρόνο και μας οδηγεί, ύστερα από εβδομήντα τέσσερις παραστάσεις, στο σήμερα, στην ορχήστρα της Επιδαύρου και στα *Μικρά Διονύσια*.

Πολλά και ενδιαφέροντα είναι τα συμπεράσματα από τη μακρόχρονη καλλιτεχνική πορεία του ΚΘΒΕ. Με μια πρώτη ματιά γίνεται αντιληπτό ότι δεν υπήρξε χρονιά που να διατάραζε τη συνέχεια μιας παράδοσης που θέλει το αρχαίο δράμα να έχει σταθερή παρουσία κάθε καλοκαίρι στο ρεπερτόριο του Κρατικού Θεάτρου και να παίζεται σε αρχαία ή ανοιχτά θέατρα. Επιλογή που εντάσσεται στους ιδρυτικούς στόχους του νεοσύστατου θεάτρου αλλά και σε μια επίσημη πολιτιστική πολιτική της χώρας. Εδώ έχει, πιστεύω, ενδιαφέρον να δει κανείς και το γενικότερο πλαίσιο μέσα στο οποίο θα ενταχθεί το νέο θέατρο.

Από το Φεστιβάλ της Επιδαύρου...

Η δημιουργία δύο φεστιβάλ, της Επιδαύρου το 1954 και των Αθηνών το 1955, θα παίξουν καθοριστικό ρόλο στην πολιτιστική ζωή της χώρας μέχρι σήμερα. Τον Ιούλιο του 1954, γίνεται η ανεπίσημη έναρξη των Επιδαυρίων με τον *Ιππόλυτο* του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία Δημήτρη Ροντήρη και μουσική Δημήτρη Μητρόπουλου. Τους ήρωες του Ευριπίδη ερμηνεύουν ο Αλέκος Αλεξανδράκης, ο Θάνος Κωτσόπουλος, η Έλσα Βεργή, η Αλέκα Κατσέλη. Το 1955 ξεκινά πανηγυρικά το Φεστιβάλ Επιδαύρου, με την *Εκάβη* του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία Αλέξη Μινωτή, μουσική Μενέλαου Παλλάντιου,

Αποψη του θεάτρου των Φιλίππων κατά τη διάρκεια παράστασης του *Οιδίποδα Τύραννου* (1961)

και την Κατίνα Παξινού σε μία μνημειώδη ερμηνεία στον ομώνυμο ρόλο. Επίσης ο Αλέξης Μινωτής σκηνοθετεί και πρωταγωνιστεί στον *Οιδίποδα Τύραννο* ενώ τη μουσική έχει συνθέσει η Κατίνα Παξινού. Την εικαστική ευθύνη των παραστάσεων είχαν οι μόνιμοι συνεργάτες του Εθνικού Θεάτρου, Κλεόβουλος Κλώνης στα σκηνικά και Αντώνης Φωκός στα κοστούμια.

Αν και το Φεστιβάλ Επιδαύρου θα αποτελέσει έναν θεατρικό στίβο όπου το Εθνικό Θέατρο θα αγωνίζεται μόνο του για την επόμενη εικοσαετία, θα συμβάλλει σημαντικά στην πρόσληψη του αρχαίου δράματος. Ο θεσμός θα εδραιωθεί στη συνείδηση των θεατών ως μια σημαντική πολιτιστική γιορτή ενώ η «σχολή» που δημιουργήσε το Εθνικό Θέατρο ως προς την παρουσίαση της τραγωδίας καθιερώθηκε μέσα από ιστορικές παραστάσεις. Το πλήθος συρρέει στο θέατρο κυρίως με τα λεωφορεία της Περιφερειακής Λέσχης, τούριστες εντάσσουν την Επίδαυρο στο πρόγραμμά τους, επίσημοι τιμούν τις παραστάσεις και το Φεστιβάλ αποκτά μεγάλη προβολή τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό. Στη μεταπολεμική Ελλάδα ο τουρισμός θα συνδυαστεί με τον πολιτισμό και θα αποτελέσουν ένα ισχυρό όπλο για την ανασυγκρότηση της χώρας.

Τον Αύγουστο του 1955 δίνεται η επίσημη πρεμιέρα του Φεστιβάλ Αθηνών στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού με συναυλία της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών. Ακολουθεί η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Νέας Υόρκης με διευθυντή τον Δημήτρη Μητρόπουλο, που όμως λόγω βροχής θα παίξει σε κλειστό χώρο. Το 1957 το Φεστιβάλ Αθηνών θα περιέλθει στη δικαιοδοσία του ΕΟΤ.

...στο Φεστιβάλ Φιλίππων-Θάσου

Με την ίδρυσή του το Κρατικό Θέατρο έρχεται να καλύψει ένα μεγάλο κενό στην άνδρση θεατρικά ελληνική επαρχία. Μια πρώτη απόδειξη: η προσέλευση του κοινού από όλα τα μέρη της Μακεδονίας και της Θράκης, στην πρώτη παράσταση, εκείνη την αυγουστιάτικη βραδιά του 1961 στο Θέατρο των Φιλίππων θα ξεπεράσει κάθε προσδοκία. Η συγκίνηση θα είναι ιδιαίτερα μεγάλη τόσο για τους συντελεστές της παράστασης όσο και για το κοινό. Γράφει χαρακτηριστικά ο λογοτέχνης Γιώργος Θεοτοκάς, Πρόεδρος τότε του Συμβουλίου του Κρατικού Θεάτρου: *Είδαμε έτσι, άλλη μια φορά, το πόσο διψά ο ελληνικός λαός για παιδεία, αλήθεια και υψηλή τέχνη, το πόσο είναι έτοιμος να αγκαλιάσει και να αγαπήσει κάθε ανώτερη πολιτιστική εκδήλωση που του προσφέρεται. Ξανααισθανθήκαμε επίσης την αιώνια νεότητα, το αγέραστο σφρίγος του αρχαίου τραγικού λόγου. Είδαμε την ένταση της προσοχής του πλήθους στις μεγάλες δραματικές στιγμές, την κατάπληξη του από τις αποκαλύψεις της πλοκής, τη θερμή συμπόνια για τον ήρωα. Απλές γυναίκες έκλαιγαν για τα πάθη του Οιδίποδος.*

Με το Φεστιβάλ Φιλίππων-Θάσου η Βόρεια Ελλάδα αποκτά τη δική της Επίδαυρο. Είκοσι χιλιάδες άνθρωποι θα ανταποκριθούν στο κάλεσμα για να δουν τον *Οιδίποδα Τύραννο* είτε πρόκειται για

Ο Σ. Καραντινός, η Ντ. Τσάτσου-Συμεωνίδη, η σύζυγος του Σ. Βασιλειάδη και ο Σ. Βασιλειάδης στις δοκιμές της παράστασης *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* στο ανοιχτό γήπεδο μπάσκετ της ΧΑΝΘ (1963)

τις πέντε παραστάσεις στους Φιλίππους, είτε για την παράσταση στο Θέατρο Θάσου, είτε για τις τρεις που ακολούθησαν στο Καραντινιόγλειο Στάδιο στη Θεσσαλονίκη. Οι Φίλιπποι συνδέονται στη συνείδηση του κοινού με τις πρεμιέρες του Κρατικού Θεάτρου μιας και εδώ παίζονται πλέον όλες οι παραστάσεις αρχαίου δράματος.

Οι νεότεροι θεσσαλονικείς έχουν συνδυάσει τις θερινές πρεμιέρες του Κρατικού Θεάτρου με το υπομονετικό ανέβασμα στο Θέατρο Δάσους και τη μαγευτική θέα της πόλης και του Θερμαϊκού από τις κερκίδες του. Για τους παλαιότερους, όμως, φίλους του Θεάτρου που ήθελαν να παρακολουθήσουν τις παραστάσεις του, το παραθαλάσσιο ταξίδι προς την Καβάλα ήταν απαραίτητο. Το Κρατικό Θέατρο, ακόμη και όταν απέκτησε στη δεκαετία του '70 το Θέατρο Δάσους και μπήκε πανηγυρικά στην Επίδαυρο μετά τη

Δικτατορία, διατήρησε μέχρι τα μέσα σχεδόν της δεκαετίας του '80 το καθεστώς της πρεμιέρας στους Φιλίππους. Οι παραστάσεις έφταναν στο Θέατρο Δάσους συνήθως αρχές Σεπτεμβρίου για να κλείσουν εδώ τον κύκλο τους. Με την πάροδο του χρόνου, το Θέατρο Δάσους απέκτησε την πρωτοκαθεδρία ως προς τις πρεμιέρες, τονίζοντας ίσως την απομάκρυνση από το πνεύμα των «εορτών» του παρελθόντος, αλλά και τη σημασία της σχέσης του Θεάτρου με την έδρα του.

Συνέχειες και ασυνέχειες

Ζήτημα προς έρευνα αποτελεί η καλλιτεχνική πολιτική του Κρατικού Θεάτρου σχετικά με την πρόκληση του αρχαίου δράματος. Πρόκειται για ένα σύνθετο θέμα με περισσότερες από μια πλευρές.

Στα πενήντα χρόνια της λειτουργίας του το Κρατικό Θέατρο κέρδισε τη δική του ξεχωριστή θέση στη μακρόχρονη πορεία της αναβίωσης του αρχαίου δράματος. Οι αριθμοί είναι αποκαλυπτικοί: παρουσιάστηκαν εβδομήντα τέσσερις συνολικά παραστάσεις και συνεργάστηκαν τριάντα εννέα σκηνοθέτες. Από τους ποιητές ο Ευριπίδης κατέχει την πρωτιά με είκοσι επτά παραστάσεις έργων του, έπεται ο Αριστοφάνης με το ανέβασμα είκοσι πέντε κωμωδιών, ενώ δόθηκαν δώδεκα παραστάσεις τραγωδιών του Σοφοκλή και έξι του Αισχύλου. Μερικοί από τους σημαντικότερους μεταφραστές, σκηνοθέτες, σκηνογράφους, μουσικούς, χορογράφους και φυσικά ηθοποιούς του τόπου μπόρεσαν να υλοποιήσουν σε συνεργασία με το ΚΘΒΕ τις καλλιτεχνικές αναζητήσεις τους. Παρόλα αυτά δεν μπορούμε να μιλήσουμε για «σχολή» που προέκυψε από μια συνέχεια στο ύφος των παραστάσεων. Το Κρατικό Θέατρο ακολούθησε μέχρι τη Μεταπολίτευση την επικρατούσα κλασικίζουσα προσέγγιση του αρχαίου δράματος, όπως αυτή διαμορφώθηκε μέσα από τις παραστάσεις του Εθνικού Θεάτρου. Αυτό που χαρακτηρίζει το ΚΘΒΕ στον συγκεκριμένο τομέα είναι περισσότερο η συνέχεια στον υποκριτικό κώδικα του θιάσου παρά στη γενικότερη σκηνοθετική πολιτική.

Στο διάστημα της πενήντάχρονης πορείας του το ΚΘΒΕ διακρίνεται άλλοτε από μια εσωστρέφεια κι άλλοτε από την επίγνωση της ανάγκης να αφουγκραστεί τις καλλιτεχνικές εξελίξεις. Η είσοδος στην Επίδαυρο, η δημιουργία των Κλιμακίων Ανατολικής και Κεντρικής Μακεδονίας, η ένταξη του ΚΘΒΕ στην Ένωση των Θεάτρων της Ευρώπης θα επηρεάσουν το Θέατρο. Σαφή επίδραση θα ασκήσουν επίσης οι πολιτικές εξελίξεις, όπως η επιβολή της Δικτατορίας, οι

αλλαγές κυβερνήσεων που συνεπάγονταν συχνές διευθυντικές διαδοχές στο Θέατρο, το έντονο κλίμα της Μεταπολίτευσης και η μετατροπή των κρατικών θεάτρων σε Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου.

Η καλλιτεχνική πολιτική του Κρατικού Θεάτρου χαρακτηρίζεται και από ασυνέχειες. Μια ερμηνευτική πολυφωνία που υπήρξε αποτέλεσμα των συχνών εναλλαγών στη διευθυντική αρχή του Θεάτρου και όχι αναγκαστικά καλλιτεχνική επιλογή. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι στις μακροβιότερες θητείες, όπως αυτές των δύο πρώτων Διευθυντών, του Σωκράτη Καραντινού (1961–1967) και του Γιώργου Κιτσόπουλου (1967–1974), βρίσκουμε σαφείς καλλιτεχνικές θέσεις και σταθερότητα στις επιλογές. Οι μετέπειτα, τριετείς συνήθως, θητείες των Διευθυντών δεν προλαβαίνουν να εδραιώσουν μια διακριτή καλλιτεχνική πολιτική. Νησίδες ενιαίου καλλιτεχνικού ύφους δημιουργούνται περισσότερο όταν τη διευθυντική θέση αναλαμβάνουν σκηνοθέτες.

Σε μια πρώτη απόπειρα περιοδολόγησης της πενήντάχρονης πορείας του Κρατικού, με κριτήριο την πρόσληψη του αρχαίου δράματος, θα διέκρινα ως πρώτη περίοδο τις δύο αρχικές επταετίες, δηλαδή τα χρόνια από την ίδρυση του Θεάτρου μέχρι την έλευση της Δικτατορίας. Όπως προαναφέρθηκε, είχαμε δύο μακροχρόνιες διευθυντικές θητείες με συγκεκριμένη πολιτική πάνω στο αρχαίο δράμα. Είναι η εποχή που «έδωσε» ουσιαστικά ο θίασος του Κρατικού Θεάτρου και πήρε τη μορφή που γνωρίσαμε επί σειρά ετών. Τότε ενσωματώνονται στο σχήμα αρκετοί νέοι ηθοποιοί οι οποίοι μετέπειτα θα μας χαρίσουν σημαντικές ερμηνείες.

Ο Γ. Κιτσόπουλος (κέντρο) ανάμεσα στους συντελεστές και τους ηθοποιούς της *Ειρήνης* (1964)

Ο Γ. Κιτσόπουλος, ο Σ. Ευαγγελάτος (κέντρο) και οι συντελεστές της νεο-ιδρυθείσας Πειραματικής Σκηνης σε δοκιμές του έργου *Εκκλησιάζουσες* (1969)

Επίσης, είναι η εποχή που ο θίασος θα ασκηθεί σε έναν συγκεκριμένο τρόπο υπόκρισης με έμφαση στην εκφορά του λόγου ως κύριου μέσου έκφρασης του συναισθήματος.

Μια δεύτερη περίοδος είναι σίγουρα τα έξι πρώτα χρόνια της Μεταπολίτευσης, όπου υπάρχει σαφής τάση ανανέωσης, με τη θητεία του Μίνου Βολανάκη (1974–1977) και αργότερα του Σπύρου Ευαγγελάτου (1977–1980). Είναι η εποχή που το Θέατρο θα μπει δυναμικά στην Επίδαυρο και από τότε θα δείχνει συστηματικά τη δουλειά του στο Φεστιβάλ.

Στα χρόνια της δεκαετίας του '80, με τα πολλά διευθυντικά σκαμπανεβάσματα, θα κυριαρχήσει η πολυφωνία. Το Θέατρο θα στηρίζει τολμηρές επιλογές όπως του Ανδρέα Βουτσινά, ο οποίος στα χρόνια αυτά θα προσφέρει τις σημαντικότερες σκηνοθεσίες του. Διευθυντές του ΚΘΒΕ θα αναλάβουν ο Νίκος Μπακόλας (1980–1983 και 1991–1993), ο Νίκος Χουρμουζιάδης (1984–1985), ο Μίνως Βολανάκης (1986–1989) και ο Δημήτρης Μαρωνίτης (1989–1990).

Στα μέσα της δεκαετίας του '90 το τοπίο διαφοροποιείται ουσιαστικά. Το Θέατρο μετατρέπεται σε Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, με αποτέλεσμα τα μέλη του θιάσου να μην είναι πλέον μόνιμα. Με την ένταξη στην Ένωση των Θεάτρων της Ευρώπης, επί θητείας Βασίλη Παπαβασιλείου (1994–1998), το ΚΘΒΕ, όπως και το κοινό του, έρχονται πιο κοντά στις σύγχρονες θεατρικές αναζητήσεις. Ακολουθείται πλέον μια σαφής ανανεωτική πολιτική που θέλει τη σκηνοθεσία του αρχαίου δράματος απελευθερωμένη

από τις κλασικίζουσες αρχαιοπρεπείς φόρμες και τη σύνδεσή του με τη σύγχρονη πραγματικότητα. Για πρώτη φορά καλείται ξένος σκηνοθέτης, ο Ματίας Λάνγκχοφ (*Βάκχες*, 1997), ενώ το 1995 δοκιμάζεται η παρουσίαση του αρχαίου δράματος ως μια σύγχρονη σύνθεση τεχνών με την *Ορέστεια-Ακολουθία Αισχύλου* του συνθέτη Ιάννη Ξενάκη σε σκηνοθεσία-χορογραφία του Δημήτρη Παπαϊωάννου. Αν και στο μέλλον θα υπάρξουν διαφοροποιήσεις, είναι φανερό ότι κάτι έχει πλέον αλλάξει.

Ο Διαγόρας Χρονόπουλος (1998–2001) και ο Βίκτωρ Αρδίττης (2001–2004) θα οδηγήσουν το Θέατρο στον εικοστό πρώτο αιώνα. Ιδιαίτερη έμφαση στο αρχαίο δράμα δίνεται επί θητείας Νικήτα Τσακίρογλου (2004–2009), με τη δημιουργία του Φεστιβάλ Θεάτρου Νοτιοανατολικής Ευρώπης, υπό τον τίτλο «Όψεις Αρχαίου Δράματος» το καλοκαίρι του 2007, με συμμετοχές από οκτώ χώρες. Παραστάσεις αρχαίου δράματος θα δοθούν και σε κλειστά θέατρα, όπως η παραγωγή *Από τις Βάκχες του Ευριπίδη* σε σκηνοθεσία Τάσου Ράτζου το 2007 και κυρίως με τη δημιουργία της Νεανικής Σκηνης. Με στόχο να έλθει το εφηβικό κοινό πιο κοντά στο θέατρο και το αρχαίο δράμα, η Νεανική Σκηνή επικεντρώνεται σε παραστάσεις τραγωδιών ανεβασμένες με μια πλησιέστερη προς τους νέους αισθητική. Στα τρία τελευταία χρόνια παρουσιάστηκαν η *Ελένη* (2008) σε σκηνοθεσία Γιάννη Παρασκευόπουλου, η *Αντιγόνη* (2009) σε σκηνοθεσία Τάσου Ράτζου και η *Ηλέκτρα*, *Σκηνική σύνθεση από τον μύθο των Ατρείδων* (2010) σε σκηνοθεσία Γρηγόρη Καραντινάκη.

Ο Μ. Βολανάκης (όρθιος), η Μ. Μερκούρη (κέντρο) και μέρος του θιάσου κατά τη διάρκεια των δοκιμών της *Μήδειας* (1976)

Δυναμικό Ξεκίνημα

Σύνθετη καλλιτεχνική προσωπικότητα, ο Σωκράτης Καραντινός υπήρξε ο πρώτος Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Κρατικού Θεάτρου. Ηθοποιός, ερασιτέχνης ζωγράφος, σκηνοθέτης, δάσκαλος, διευθυντής της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου, έφθασε με πολλά καλλιτεχνικά εφόδια στη Θεσσαλονίκη και κυρίως με όραμα. Κατάφερε να οργανώσει το νεοσύστατο θέατρο και να το προικίσει με έναν σημαντικό θίασο και με καλλιτεχνική πολιτική.

Στο Κρατικό Θέατρο, ο σκηνοθέτης Καραντινός θα βρει εύφορο έδαφος για να εφαρμόσει τις απόψεις του πάνω στην αναβίωση του αρχαίου δράματος, καθώς θα μονοπωλήσει τις σκηνοθεσίες. Ο Καραντινός, υπέρμαχος της κλασικιστικής προσέγγισης, διαφοροποιείται από την πορεία του Εθνικού Θεάτρου και δηλώνει περισσότερη συγγένεια με τον Λίνο Καρζή και τον Θυμελικό Θίασο.

«Λιτό, αυστηρό, ιερατικό» χαρακτηρίζει ο συνοδοιπόρος του στο ΚΘΒΕ, Γιώργος Θεοτοκάς, τον τρόπο ανεβάσματος της τραγωδίας από τον Καραντινό. Σκηνικά, τα τρία αυτά επίθετα μεταφράζονται σε έμφαση στον λόγο και στον τρόπο της αυστηρής και τελετουργικής εκφοράς του, στον διαχωρισμό υποκριτών και χορού, καθώς οι πρώτοι τοποθετούνται σε προσκήνιο, ενώ ο δεύτερος παραμένει στην ορχήστρα ως ένα αδιάσπαστο σύνολο που άδει ομαδικά. Χαρακτη-

ριστική είναι η χρήση σκευής, δηλαδή κοθόρνων, μάσκας ή έντονου μακιγιάζ και περούκας.

Αξιοσημείωτη υπήρξε η συνεργασία του Καραντινού με σημαντικούς ζωγράφους, ενδεικτική της σημασίας που έδινε στην αισθητική των παραστάσεων. Ο Νίκος Νικολάου σκηνογραφεί τις τρεις πρώτες τραγωδίες, *Οιδίποδα Τύραννο* (1961), *Προμηθέα Δεσμώτη* (1962), *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* (1963), για να ακολουθήσει ο Νίκος Εγγονόπουλος στον *Ιππόλυτο* (1964) και στη *Λυσιστράτη* (1965). Στις *Τρωαδίτισσες* (1966), τελευταία τραγωδία που σκηνοθετεί στο Κρατικό Θέατρο, ο Καραντινός θα συνεργαστεί με τη νέα σκηνογράφο Λίζα Ζαΐμη και θα επιχειρήσει να ανεβάσει την τραγωδία με τεράστιες μάσκες.

Στη δύσκολη αλλά και γοητευτική περιπέτεια των παραστάσεων στους Φιλίππους, δίπλα στον Ιορδάνη Μαρίνο και τη Θάλεια Καλλιγά, το Κρατικό Θέατρο στηρίζουν, ανάμεσα σε άλλους, ηθοποιοί όπως η Αλέκα Παϊζη, ο Τίτος Βανδής, ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ, η Δέσπω Διαμαντίδου και η Ίλια Λιβυκού. Μια ομάδα ηθοποιών ασκείται σε μόνιμη βάση για τις ανάγκες του χορού. Ήδη αρχίζει να δημιουργείται και η πρώτη μαγιά του μόνιμου θιάσου.

Η πρόσληψη των παραστάσεων από τη θεατρική κριτική δεν θα είναι πάντα θετική, καθώς θα επισημανθεί η έλλειψη σκηνικής

δράσης και η υπερβολή στην εφαρμογή των απόψεων του σκηνοθέτη. Κάτι που δεν θα αποτρέψει το κοινό να συρρέει με ευλάβεια στο αρχαίο θέατρο.

Ξεκάθαρη αλλαγή ρότας θα χαράξει ο λογοτέχνης Γιώργος Κιτσόπουλος που ανέλαβε το Θέατρο στη διάρκεια της Δικτατορίας. Επί των ημερών του δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στο αρχαίο δράμα και ανέβηκαν περισσότερες παραστάσεις από ό,τι σε οποιαδήποτε άλλη διευθυντική θητεία. Η κωμωδία κατέλαβε πλέον σημαντική θέση στο ρεπερτόριο. Αυτό όμως που καθόρισε τις παραστάσεις ήταν η στροφή προς την ερμηνευτική παράδοση του Εθνικού Θεάτρου, κυρίως μέσα από την πρόσκληση του ηθοποιού Θάνου Κωτσόπουλου στη Θεσσαλονίκη. Από το 1967 έως το 1972 που θα παραμείνει στην πόλη, ο πρωταγωνιστής του Εθνικού Θεάτρου όχι μόνο θα παίξει αλλά και θα σκηνοθετήσει αρχαία τραγωδία ακολουθώντας τα χνάρια του Αλέξη Μινωτή. Στην αισθητική των παραστάσεων, συγγενή προς την παράδοση από την οποία προέρχεται, θα συνεργαστεί κυρίως με έναν νέο σκηνογράφο, τον Κώστα Δημητριάδη. Μάλιστα, το 1971, όταν το Θέατρο ανήκει πλέον στον Οργανισμό Κρατικών Θεάτρων (ΟΚΘΕ), μια επιπόνηση της Δικτατορίας, θα κάνει τη μοναδική σκηνογραφία του στο ΚΘΒΕ ο Κλεόβουλος Κλώνης. Οι περισσότερες παραστάσεις παρουσιάζονταν και στο Φεστιβάλ Αθηνών, ενώ ο *Προμηθέας Δεσμώτης* (1970) έκανε πρεμιέρα στο Ηρώδειο. Τα Επιδάυρια, όπως ο Χουρμούζιος είχε ήδη μετονομάσει το Φεστιβάλ, είχαν αρχίσει από καιρό να περνούν σοβαρή κρίση, παρόλα αυτά το Εθνικό δεν θα δεχθεί την είσοδο του Κρατικού, παρά τη δημιουργία του ΟΚΘΕ που έφερνε διοικητικά πιο κοντά τα δύο θέατρα.

Μέσα από την κωμωδία, ο Κιτσόπουλος θα δοκιμάσει να κάνει ένα άνοιγμα προς μια πιο ανατρεπτική προσέγγιση, καλώντας τον Σπύρο Ευαγγελάτο να σκηνοθετήσει τις *Εκκλησιάζουσες* (1969) και να εγκαινιάσει την Πειραματική Σκηνή στο Θέατρο Κήπου. Ο Ευαγγελάτος, σε συνεργασία με τον σκηνογράφο Γιώργο Πάτσα, θα προτείνει μια διασκευή της κωμωδίας σε μια μουσικοχορευτική παράσταση με μοντέρνα κοστούμια και αναφορές στη σύγχρονη Ελλάδα. Πρόταση θα γίνει και προς μια προσωπικότητα του θεάτρου της Θεσσαλονίκης τον Κυριαζή Χαρατσάρη, που σε συνεργασία με τον ζωγράφο Νίκο Σαχίνη παρουσίασαν τον *Πλούτο* (1969).

Καθιερώνοντας τον θεσμό του μόνιμου σκηνοθέτη, ο Κιτσόπουλος προσανατολίστηκε σε μια μεγαλύτερη ομοιογένεια ως προς το καλλιτεχνικό ύφος των παραστάσεων. Στόχος του ήταν να μην χαθεί η αρχαιοπρέπεια, αλλά να αποδοθούν τα κείμενα με περισσότερο ρεαλισμό από ό,τι επί Καραντινού. Ως μόνιμοι σκηνοθέτες ανέλαβαν ο Κωστής Μιχαηλίδης και ο Γιώργος Θεοδοσιάδης. Ο πρώτος, εμπειρικός σκηνοθέτης, υπήρξε αρχικά βοηθός του Δημήτρη Ροντήρη στο Εθνικό Θέατρο. Στη Θεσσαλονίκη θα κάνει τις περισσότερες σκηνοθεσίες αρχαίου δράματος στην ιστορία του ΚΘΒΕ ανεβάζοντας εννέα έργα: *Αντιγόνη* (1970), *Αίας* (1972), *Μήδεια* (1973), *Φιλοκτήτης* (1974) και, από τον Αριστοφάνη, *Βάτραχοι* (1971), *Ορνίθες* (1973), *Θεομοφορίζουσες* (1974), *Εκκλησιάζουσες* (1979) και *Πλούτος* (1981). Ο Μιχαηλίδης θα μείνει πιστός στην παράδοση από την οποία προέρχεται και θα σκηνοθετήσει με ζωντάνια τις κωμωδίες. Απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Θεάτρου Τέχνης, ο Γιώργος Θεοδοσιάδης θα κινηθεί περισσότερο σε ένα αυστηρό και ακαδημαϊκό πλαίσιο. Την εποχή αυτή θα κληθούν να πρωταγωνιστήσουν ηθοποιοί όπως η Αντιγόνη Βαλάκου, η Έλσα Βεργή,

η Κατερίνα Χέλμη, η Νίκη Τριανταφυλλίδη, ο Νικήτας Τσακίρογλου, ο Χρήστος Πάρλας, ο Γιάννης Βόγλης, ο Μίμης Φωτόπουλος, ο Παντελής Ζερβός, ο Γιάννης Φέρτης, ο Αντώνης Θεοδωρακόπουλος. Στα «συμπαγή» αυτά χρόνια ο θίασος θα αποκτήσει τα περισσότερα από τα βασικά του στελέχη που θα τον στηρίξουν επί σειρά ετών, όπως φαίνεται και από την καταγραφή των παραστάσεων που παρουσιάζεται στην ανά χείρας έκδοση. Με το τέλος της περιόδου αυτής οι ηθοποιοί του Κρατικού θα έχουν διαμορφώσει πλέον έναν υποκριτικό κώδικα.

Τα χρόνια της ανανέωσης στην Επίδαυρο

Με τη Μεταπολίτευση, η φανερή πλέον αλλαγή του θεατρικού κλίματος στη χώρα επηρεάζει και το Φεστιβάλ Επιδαύρου. Το Εθνικό Θέατρο παύει να μονοπωλεί το αρχαίο θέατρο και αρχίζει μια περίοδος πολυφωνίας. Το ΚΘΒΕ έχει τη δική του καλλιτεχνική συμβολή στα χρόνια που ακολουθούν, δίνοντας την ευκαιρία σε πολλούς και διαφορετικούς καλλιτέχνες να δημιουργήσουν. Άλλοτε τολμηρό, άλλοτε παραδοσιακό στη σκηνική παρουσίαση του δράματος, το Κρατικό Θέατρο κέρδισε τη δική του ξεχωριστή θέση στη μακρόχρονη πορεία της αναβίωσης του αρχαίου δράματος στη χώρα μας.

Το Κρατικό Θέατρο μπήκε δυναμικά στην ορχήστρα του αρχαίου θεάτρου της Επιδαύρου τον Αύγουστο του 1975, με μια σκηνοθεσία πλησιέστερη στον μοντερνισμό. Στη διεύθυνση του Κρατικού Θεάτρου βρίσκεται πλέον ο Μίνως Βολανάκης που βάζει τη δική του σφραγίδα ως σκηνοθέτης και μεταφραστής με την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή (1975), σε συνεργασία με τον σκηνογράφο Διονύση Φωτόπουλο και τον χορογράφο Ανδρέα Πέρρη. Λιτή, δραματική και άμεση η παράσταση, όπως τη θέλησε ο σκηνοθέτης, υποστηρίχθηκε από τη σκηνογραφική δουλειά του Φωτόπουλου που δούλεψε με γνήσια υφαντά, στολισμένα με ευτελή και περίεργα υλικά τα οποία στη σκηνή μεταβάλλονταν σε πολυτελή κοσμήματα. Στη διανομή, η Άννα Συνοδινού, η Νέλλη Αγγελίδου, η Κατερίνα Χέλμη, ο Δημήτρης Καρέλλης, ο Αλέκος Πέτσος, ο Ανδρέας Ζησιμάτος. Η κριτική εξήρε το ολοκληρωμένο ύφος και την αισθητική της παράστασης, χαιρετίζοντάς την ως σταθμό στην ερμηνεία του αρχαίου δράματος. Επίσης, η *Ηλέκτρα* πραγματοποίησε περιοδεία στη Σοβιετική Ένωση και έτσι εγκαινίασε μια περίοδο συστηματικής παρουσίας παραστάσεων του ΚΘΒΕ στο εξωτερικό.

Η παράσταση της *Μήδειας*, που ανέβηκε την επόμενη χρονιά (1976), με τη Μελίνα Μερκούρη στον ομώνυμο ρόλο και τον Δημήτρη Παπαμιχαήλ ως Ιάσωνα, σε σκηνοθεσία και μετάφραση Μίνου Βολανάκη, σκηνικά Ρόμπερτ Μίτσελ και κοστούμια Ντένης Βαχλιώτη, δεν παίχτηκε στο Φεστιβάλ. Ήταν μια από τις ιστορικές παραστάσεις του ΚΘΒΕ που σκόνηταψε πάνω στις πολιτικές σκοπιμότητες της εποχής κι έμεινε έξω από την Επίδαυρο. Στη *Μήδεια* ο Βολανάκης τόνισε τη διαφορά των φύλων καλύπτοντας το πρόσωπο των ανδρών σε αντίθεση με της Μήδειας και της Τροφού, ενώ ο Χορός τότε φορούσε μάσκα και πότε όχι.

Το 1977, όταν στη διεύθυνση του Θεάτρου βρισκόταν πλέον ο σκηνοθέτης Σπύρος Ευαγγελάτος, το Κρατικό παρουσίασε με τους *Σφήκες* τον πρώτο του Αριστοφάνη στην Επίδαυρο, σε μια ευφάνταστη σκηνοθεσία του Ντίνου Γιαννόπουλου. Η μετάφραση ήταν του Θρασύβουλου Σταύρου, ο Γιώργος Πάτσας υπέγραφε

Ο Α. Βουτσινάς, ο Κ. Ίτσιος και ο Κ. Σαντάς κατά τη διάρκεια των δοκιμών των *Ορνίθων* (1994)

τα σκηνικά και τα κοστούμια, ο Νικηφόρος Ρώτας τη μουσική της παράστασης. Ερμήνευαν ο Βασίλης Διαμαντόπουλος (τον ρόλο του Φιλοκλέωνα) και σημαντικοί ηθοποιοί του θιάσου, όπως ο Στέλιος Καππάτος, ο Δημήτρης Βάγιας, ο Διονύσης Καλός.

Ο Σπύρος Ευαγγελάτος, ο σκηνογράφος Γιώργος Πάτσας και ο συνθέτης Χριστόδουλος Χάλαρης συνεργάστηκαν το 1978 σε μια παράσταση που θα ξεκινήσει από την Επίδαυρο. Πρόκειται για τους *Πέρσες* του Αισχύλου, σκηνοθεσία που συνδύασε με επιτυχία έναν «τελετουργικά» ενδιαφέροντα Χορό με τις ξεχωριστές ερμηνείες των Μάνου Κατράκη, Αντιγόνης Βαλάκου, Πέτρου Φυσσούν και Δημήτρη Καρέλλη. Το 1980 ο Σπύρος Ευαγγελάτος θα σκηνοθετήσει την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή, με τους Αντιγόνη Βαλάκου, Δημήτρη Παπαμιχαήλ, Νίκο Βρεττό, Δημήτρη Καρέλλη, Φιλαρέτη Κομνηνού, σε μια τολμηρή παράσταση που θα βρει αντίθετους αρκετούς από τους κριτικούς. Σχεδόν δύο δεκαετίες αργότερα, το 1999, θα ξανασυναντήσουμε την Αντιγόνη Βαλάκου ως Ιοκάστη, στον ρόλο πια της μητέρας της Αντιγόνης, και τον

Νίκο Βρεττό (Τειρεσία) στις *Φοίνισσες* του Ευριπίδη, σε μετάφραση-σκηνοθεσία του Νίκου Χουρμουζιάδη και σκηνικά-κοστούμια της Ιωάννας Μανωλεδάκη. Δίπλα στην Αντιγόνη Βαλάκου και στον Νίκο Βρεττό θα σταθούν ηθοποιοί της νεώτερης γενιάς όπως ο Δημήτρης Ναζίρης, η Μαρία Ναυπλιώτου, και το θεατρικό δίδυμο Δημήτρης Λιγνάδης-Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης ως Ετεοκλής και Πολυνείκης αντίστοιχα.

Πλουραλισμός

Η σκηνοθετική πολυφωνία, που χαρακτηρίζει τις δύο δεκαετίες μέχρι το γύρισμα του αιώνα, φανερώνει μεν τη δυσκολία του Κρατικού Θεάτρου να χαράξει μια ενιαία και μακρόπνοη καλλιτεχνική πολιτική για το αρχαίο δράμα, ταυτόχρονα όμως δείχνει ένα θέατρο ικανό να στηρίξει τολμηρές και κάποιες φορές ανοίκειες προσεγγίσεις του αρχαίου δράματος. Δείγματα δουλειάς που απηχούσαν τις αναζητήσεις στον χώρο του αρχαίου δράματος έδωσαν ο Λεωνίδας Τριβιζάς με την *Εκάβη* (1981), ο Γιώργος Μιχαηλίδης με

τις *Ικέτιδες* του Αισχύλου (1983), ο Κώστας Μπάκας με τις *Ικέτισες* του Ευριπίδη (1986), ο Νίκος Χαραλάμπους με τις *Βάκχες* (1991) και ο Σταύρος Τσακίρης με τους *Επτά επί Θήβας* (1993). Πιο έντονη ήταν η παρουσία στο Κρατικό Θέατρο ενός «ανορθόδοξου», ως προς το αρχαίο δράμα, σκηνοθέτη, του Ανδρέα Βουτσινά, με επτά σκηνοθεσίες: *Ελένη* (1982), *Τρωάδες* (1987), *Μήδεια* (1990), *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή (1992), *Λυσιστράτη* (1983), *Ορνίθες* (1994) και *Νεφέλες* (1998). Σπουδαίος δάσκαλος ηθοποιών και καθοδηγητής θιάσου, ο Βουτσινάς παρουσίασε προκλητικές και ευφάνταστες σκηνοθεσίες που αγαπήθηκαν από το κοινό αλλά δίχασαν τους κριτικούς. Πρώτη η *Ελένη*, παράσταση που ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων για τις λύσεις που πρότεινε ο σκηνογράφος Διονύσης Φωτόπουλος (τεχνητή λίμνη, πίδακες, φωτοβολίδες, γυμνόστηθος Χορός των Αιγυπτίων), αλλά και για το ίδιο το ύφος της παράστασης που το χαρακτήριζαν η ελευθεριότητα και η σάτιρα. Επαινετικές κριτικές αναφέρονταν κυρίως στην ενότητα σκηνοθετικού και εικαστικού ύφους αλλά και στις ερμηνείες: Αλεξάνδρα Λαδικού (Ελένη), Δημήτρης Καρέλλης (Μενέλαος), Μαρία Φωκά (Αιγυπτία Θυρωρός), Λυδία Φωτοπούλου (Θεονόη), Κώστας Μασσακός (Ελληνας Αγγελιαφόρος), Δημήτρης Βάγιας (Θεοκλύμενος), Στέλιος Καππάτος (Αιγύπτιος Αγγελιαφόρος).

Οι τρεις τραγωδίες που ακολούθησαν –μετά τη *Λυσιστράτη* με την Αλέκα Παϊζή– φανερώνουν περισσότερο την αναζήτηση από τον Βουτσινά ενός σύγχρονου ύφους στην ανάγνωση του δράματος, με κεντρικό άξονα την ψυχολογική ερμηνεία των ηρώων και την ανάδειξη της σημερινής δυναμικής του τραγικού. Ο σκηνοθέτης εμπιστεύεται το ταλέντο νεότερων ηθοποιών, όπως η Λυδία Φωτοπούλου και η Φιλάρετη Κομνηνού, και τους εμπιστεύεται ρόλους όπως της Μήδειας ή της Ηλέκτρας αντίστοιχα. Και στις δύο αυτές τραγωδίες ο Βουτσινάς συνεργάζεται δημιουργικά με τον σκηνογράφο Απόστολο Βέττα.

Ενδιαφέρον πείραμα υπήρξε η μεταφορά της παράστασης του *Αίαντα*, σε σκηνοθεσία Βασίλη Παπαβασιλείου, από την ορχήστρα του Αρχαίου Θεάτρου της Επιδαύρου (1996) στην ιταλική σκηνή της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών (1998). Ο Παπαβασιλείου, σε μια «αιρετική» ανάγνωση της τραγωδίας του Σοφοκλή, τοποθέτησε τη δράση στα χρόνια του εμφυλίου και στην τραγωδία της ήττας.

Σε μια σύγχρονη αισθητική που συνδέει το παρόν με το παρελθόν θα κινηθούν ο Βίκτωρ Αρδίττης στις *Τραχίνιες* (2004) και η Νικαίτη Κοντούρη στις *Τρωάδες* (2009). Ο πρώτος γέμισε με χρώμα την ορχήστρα του θεάτρου (σκηνικά-κοστούμια Δαμιανός Ζαρίφης), καλώντας τους ήρωες να ζήσουν τα τραγικά πάθη τους μέσα σε μια αρένα. Η Κοντούρη τοποθέτησε τη δράση της σ' ένα σύγχρονο βομβαρδισμένο κτίριο, όπου μια Εκάβη του σήμερα, η Λήδα Πρωτοψάλτη, θρηνεί για έναν κόσμο που χάνεται ανεπιστρεπτί.

Διόλου αδιάφορες ιεροσυλίες

Το Κρατικό Θέατρο δέχθηκε αρκετές φορές τα πυρά θεατών αλλά και κριτικών σε προτάσεις που θεωρήθηκαν καινοτόμες και εκτός της επικρατούσας αισθητικής. Όπως συνέβη με την *Άλκηστη* (1984) σε σκηνοθεσία Γιάννη Χουβαρδά. Οι ενδυματολογικές επιλογές της Αναστασίας Αρσένη –σμόκιν για τους άνδρες και τουαλέτες για τις γυναίκες–, το σκηνικό του Διονύση Φωτόπουλου –μια επιφάνεια

από γυαλί και μέταλλο– που μετέφερε τη δράση σε μια σύγχρονη κοσμική δεξίωση, κάποιες σκηνές που παρέπεμπαν στην ερωτική ζωή των ηρώων, όλα αυτά εξόργισαν μέρος του κοινού. Ωστόσο, το εγχείρημα του ΚΘΒΕ, πετυχημένο ή όχι, δεν ήταν διόλου αδιάφορο καθώς είχε προτείνει την από κοινού παρουσίαση των *Τραχινιών* του Σοφοκλή και της *Άλκηστης* του Ευριπίδη με θεματικό άξονα τον έρωτα και τον θάνατο και συνδυαστικό κρίκο το πρόσωπο του Ηρακλή. Η Λίνα Λαμπράκη και ο Δημήτρης Καρέλλης επωμίστηκαν τους ρόλους της Δηϊάνειρας και του Ηρακλή, ενώ η Φιλάρετη Κομνηνού, ο Αλέκος Ουδινότης και ο Χάρης Τσιτσάκης υποδύθηκαν την Άλκηστη, τον Άδμητο και τον Ηρακλή αντίστοιχως. Ο κλασικός φιλόλογος και σκηνοθέτης Νίκος Χουρμουζιάδης, Διευθυντής τότε του Θεάτρου, υπερασπίστηκε την πρόταση του ΚΘΒΕ στη συνέντευξη τύπου λέγοντας πως: *ο θεατής θα μπορέσει να παρακολουθήσει δύο διαφορετικές προσεγγίσεις του αρχαίου δράματος από την άποψη ότι ο κ. Νίκος Χαραλάμπους ανιχνεύοντας στις Τραχίνιες μια φλέβα τραγική οδηγείται στα προ-τραγικά στάδια (στις πηγές του τραγικού αισθήματος), ενώ αντίθετα ο κ. Γιάννης Χουβαρδάς στην Άλκηστη οδηγείται στα μετα-τραγικά στάδια και συμπληρωσε: μέσα απ' αυτές τις προσεγγίσεις δεν προτείνονται λύσεις για την ερμηνεία του αρχαίου δράματος. Αυτό θα ήταν δογματικό. (Εφημερίδα Τα Νέα, 27/8/1984).*

Αρκετά χρόνια μετά το πρώτο πείραμα, το Κρατικό Θέατρο πρότεινε και πάλι το από κοινού ανέβασμα μιας τραγωδίας και ενός σατυρικού δράματος, τη φορά αυτή με συνδυαστικό κρίκο τον Οδυσσέα, τα μετά την πτώση της Τροίας και το ταξίδι της επιστροφής στα πάτρια. Βρισκόμαστε πλέον στο γύρισμα του αιώνα, όταν το 2001, μετά από πρόταση του Νίκου Χουρμουζιάδη, ο Διαγόρας Χρονόπουλος, Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Θεάτρου, σκηνοθετεί σε μια δωρική παράσταση την *Εκάβη* και ο Γιάννης Ρήγας τον *Κύκλωπα* του Ευριπίδη. Ο Γιώργος Ζιάκας επιμελείται το σκηνικό και τα κοστούμια, η Δέσποινα Μπεμπεδέλη ερμηνεύει την Εκάβη, ο Κώστας Καζάκος τον Πολυμήστορα και τον Πολύφημο, ο Χρήστος Βαλαβανίδης τον Σειληνό και ο Κώστας Σαντάς τον Οδυσσέα. Το σατυρικό δράμα του Ευριπίδη είχε ανέβει ξανά το 1988 (σκηνοθεσία Γιώργος Αρμένης) σε μια εντυπωσιακή παράσταση με πρωταγωνιστές τους Κώστα Σαντά ως Σειληνό, Σάκη Πετκίδη ως Οδυσσέα και Δημήτρη Καρέλλη ως Κύκλωπα. Η παράσταση εντάχθηκε στο χειμερινό ρεπερτόριο και παίχτηκε στο Βασιλικό Θέατρο. Με μια κωμωδία της ελληνιστικής περιόδου, τη *Σαμία* του Μενάνδρου στην ευφυή μετάφραση του Γιάννη Βαρβέρη, εγκαίνιαζεται το 2000 το ανακαινισμένο πλέον Βασιλικό Θέατρο. Η ευφάνταστη σκηνοθεσία του Εύη Γραβιηλίδη, με ερμηνευτές τους Κώστα Σαντά, Σίμο Κακάλα, Τάνια Τσανακλίδου και Φαίη Ξυλά, έδωσε στην κωμωδία του Μενάνδρου τον χαρακτήρα μιούζικαλ.

Το μεγάλο σκάνδαλο στο Θέατρο Δάσους αλλά και στην Επίδαυρο ξέσπασε το 1997, όταν ο Βασίλης Παπαβασιλείου, ανοίγοντας την πόρτα προς την Ευρώπη –το ΚΘΒΕ ήταν πλέον δραστήριο μέλος της Ένωσης των Θεάτρων της Ευρώπης και η Θεσσαλονίκη Πολιτιστική Πρωτεύουσα– κάλεσε τον γερμανόφωνο Ματίας Λάνγκχοφ να σκηνοθετήσει τις *Βάκχες*, μια παράσταση που θεωρήθηκε βέβηλη και «ξένη» και έγινε ο «αποδιοπομπαίος τράγος» για μερίδα κριτικών. Ο Λάνγκχοφ, με «ιερόσυλη» ματιά, έστησε ζωγραφικά το έργο, χρησιμοποιώντας εικαστικά και υποκριτικά εργαλεία που προέρχονταν από διαφορετικά πολιτισμικά ιδιώματα για να σχολιάσει τη νεοελληνική πραγματικότητα. Η κριτική στην

Οι Βάκχες στο ΚΘΒΕ: σε σκηνοθεσία Γ. Θεοδοσιάδη (1973), Ν. Χαλαλάμπους (1991) και Μ. Λάνγκχοφ (1997)

αισθητική της σύγχρονης νεοελληνικής κοινωνίας με έμφαση στην κακόγουστη πλευρά της, τα μουσικά ακούσματα που παρέπεμπαν σε άλλους πολιτισμούς, η επιλογή ξενόγλωσσας ηθοποιού που μιλούσε σπαστά ελληνικά (η Evelynne Didi ως Αγαύη) τόνιζαν τον διαπολιτισμικό χαρακτήρα της σκηνοθεσίας.

Λίγα χρόνια αργότερα, το 2002, ο Αντρέι Σερμπάν, ύστερα από πρόσκληση του Βίκτωρα Αρδίττη, σκηνοθετεί τον *Ηρακλή* του Ευριπίδη, σε ένα πολύ ενδιαφέρον πρώτο ανέβασμα από το ΚΘΒΕ. Το 2008, ο Σλόμπονταν Ούνκοβσκι σκηνοθετεί τον *Ορέστη* σε μια παράσταση με ετερόκλητα στοιχεία.

Η κωμωδία

Παράλληλα, συχνή θα είναι η παρουσίαση κωμωδιών του Αριστοφάνη από το ΚΘΒΕ. Οι παραστάσεις στα χρόνια της Μεταπολίτευσης απηχούν με διακριτό τρόπο το κλίμα της εποχής, τις αλλαγές στο πολιτικό και κοινωνικό σκηνικό της χώρας. Το 1978 ο Γιώργος Ρεμούνδος σκηνοθετεί τις *Νεφέλες* ως ένα θεατρικό διαχρονικό παζλ, με τον Θύμιο Καρακατσάνη (Στρεψιάδη) και τον Τάσο Πεζικιανίδη (Φειδιππίδη). Η μετάφραση ήταν του Γιώργου Σκούρτη, τα σκηνικά-κοστούμια του Δαμιανού Ζαρίφη και η μουσική του Γιώργου Τσαγκάρη. Ο Κωστής Μιχαηλίδης θα παρουσιάσει με επιτυχία, το 1979 τις *Εκκλησιάζουσες*, σε μετάφραση Κώστα Ταχτσή, σκηνικά-κοστούμια Νίκου Πετρόπουλου, μουσική Βασίλη Τενίδη και τη Νίκη Τριανταφυλλίδη στον ρόλο της Πραξαγόρας. Λίγα χρόνια αργότερα, το 1982, το Κρατικό, με Διευθυντή τον λογοτέχνη και κριτικό Νίκο Μπακόλα, θα στείλει την πρώτη γυναίκα σκηνοθέτη στην Επίδαυρο, την Κούλα Αντωνιάδη, με τις *Θεσμοφορίάζουσες*, παράσταση που χαρακτηριζόταν από τεράστιους φαλλούς και μάσκες (κοστούμια Νίκος Πετρόπουλος). Το 1986 θα την ακολουθήσει

η Έρση Βασιλικιώτη με τις *Νεφέλες*, με ροκ μουσική και χορευτές του Αενάου Χοροθεάτρου Ντανιέλ Λομμέλ. Έναν δυναμικό και αυστηρό Χορό (χορογραφία Ισίδωρος Σιδέρης) θα παρουσιάσει το 1989 στους *Ιππής* ο Διαγόρας Χρονόπουλος, ενώ το 2000 με τον *Πλούτο* θα σχολιάσει τις οικονομικές αλλαγές που συμβαίνουν στη χώρα. Με την *Ειρήνη* (2005), μια παράσταση εικαστικά ενδιαφέρουσα (σκηνικά Γιώργος Σουγλίδης, κοστούμια Κένυ ΜακΛέλαν), ο Γιάννης Ιορδανίδης θα φέρει ξανά τον Θύμιο Καρακατσάνη (Τρυγαίο) στο Κρατικό Θέατρο. Το 2007 σκηνοθετεί τη *Λυσιστράτη* με τη Ρένια Λουιζίδου στον ομώνυμο ρόλο και τη Μίνα Αδαμάκη ως Κλεονίκη. Ο σημερινός Διευθυντής του ΚΘΒΕ, Σωτήρης Χατζάκης, το 2003 θα αναζητήσει στους *Βατράχους* (με το δίδυμο Βασίλη Χαραλαμπίδου-Χρήστου Στέργιουγκου), τις διαχρονικές μορφές της κωμωδίας, τονίζοντας τον ζόφο στην περιέουσα ατμόσφαιρα του έργου και προσθέτοντας ονειρικά στοιχεία, ενώ στους *Αχαρνές* το 2010 θα μεταμορφώσει σε Δικαιοπόλη τον Σταμάτη Κραουνάκη σε μια γλυκόπικρη εκδοχή της κωμωδίας του Αριστοφάνη στην εποχή της κρίσης.

Επίλογος;

Καθώς κλείνει η αυλαία των πενήντα χρόνων γίνεται φανερό ότι κάθε εποχή ζητά τη δική της αισθητική στην πρόσληψη της αρχαίας δραματουργίας. Όλα αυτά τα χρόνια σημαντικοί καλλιτέχνες, συνέβαλαν μέσα από τις παραστάσεις του ΚΘΒΕ σ' αυτή την αναζήτηση. Σήμερα, σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη καμπή της κοινωνίας μας, το θέατρο γίνεται ακόμη πιο πολύτιμο και απαραίτητο. Το Κρατικό Θέατρο σηκώνει και πάλι δυναμικά την αυλαία.

Γιάννα Τσόκου

1961 – 2010

**Παραστάσεις Αρχαίου
Ελληνικού Δράματος
στο ΚΘΒΕ**

Δεν θέλω να γαργαλίσω το κοινό,
δεν θέλω να το ξιπάσω,
δεν θέλω να το κερδίσω με εύκολα μέσα.
Αν σαν καλλιτέχνης έχω μίαν αποστολή
επιταχτική, σαν κρατικός λειτουργός,
την έχω πολλαπλάσια.
Γιατί εδώ έρχομαι ως Κράτος
και έρχομαι να διδάξω.

Σωκράτης Καραντινός

Προς το αρχαίο δράμα, Αθήνα 1970, σ. 199

Σοφοκλής Οιδίπους Τύραννος

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1961

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Φώτος Πολίτης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωκράτης Καραντινός

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιάννης Α. Παπαϊωάννου

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Αγάπη Ευαγγελίδη

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Νικολάου

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Στέφανος Βασιλειάδης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Ιορδάνης Μαρίνος (Οιδίπους), Κώστας Γκίνης (Ιερέας του Διός), Ηλίας Γαλανόπουλος (Κρέων), Θάνος Τζενεράλης (Τειρεσίας), Θάλεια Καλλιγά (Ιοκάστη), Γιώργος Δαμασιώτης (Άγγελος), Νέλσων Μωραϊτόπουλος (Θεράπων), Ηλίας Σταματίου (Εξάγγελος)

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ: Κώστας Ματσακάς (Κορυφαίος), Βασίλης Βάρνας, Θεόδωρος Δημητρίου, Θεόδωρος Καπιλιτζόγλου, Στέφανος Κυριακίδης, Αχιλλέας Κωστόπουλος, Κυριάκος Πασιπουλαρίδης, Ηλίας Πλακίδης, Γιάννης Ρόδης, Σπύρος Σαρατζόπουλος, Γιώργος Σταγκάκης, Τάσος Τοπούζας, Χρήστος Τσάγκας, Νίκος Χαραλαμπίδης, Κώστας Χαριλάου, Ηλίας Χριστοδούλου

Ο Οιδίπους Τύραννος αποτέλεσε την εναρκτήρια παράσταση του ΚΘΒΕ. Παρουσιάστηκε, επίσης, στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 23 Αυγούστου 1961.

Θ. Καλλιγά, Ι. Μαρίνος

Αφ' όtan οι ασχολούμενοι με τα αρχαία ελληνικά, φιλόλογοι και αρχαιολόγοι, ανέσυραν στο διεθνές ενδιαφέρον τα κείμενα των Ελλήνων τραγικών και τα επιβάλανε στη συνείδηση όλου του κόσμου σαν την υψηλότερη, στο πέρασμα των αιώνων, μορφή έκφρασης του ανθρώπου, η αναβίωση του θεατρικού αυτού είδους υπήρξε πρόθεση των ανθρώπων του θεάτρου. [...] Η σκηνική ερμηνεία τους παρουσίαζε πάντα, και παρουσιάζει και σήμερα, μεγάλες δυσκολίες γιατί η μορφή του είδους είναι ασυνήθιστη στον καιρό μας και σε πολλά, ακατανόητη για τους ανθρώπους του θεάτρου... [...] Η εσωτερική ανάπτυξη του λόγου δεν μπορεί παρά να απαιτήσει και να βρει ανταπόκριση στην κίνηση, δεσμευμένη κι αυτή από μια εσωτερική κινητικότητα που περιορίζει στο ελάχιστο την εξωτερική και διαγράφει την κίνηση πλατειά. Το ίδιο και η εξωτερική περιγραφή των ηρώων, απαιτεί ανάλογη διάπλαση που ν' ανταποκρίνεται στο πλάτος των εσωτερικών σχημάτων λόγου και κίνησης, καθώς και στο μέγεθος και την απρόσωπη σύλληψη των ηρωικών μορφών. Αυτό οδήγησε τους αρχαίους να προχωρούν ίσαμε τη σκευή, τα προσώπεια, τα περιστερνίδια, τα περιμηρίδια και τους κοθόρνους. Εξωτερική παράσταση του περιεχομένου, της εσωτερικής μορφής. [...] Η συμβολή του Κρατικού Θεάτρου με τη συστηματική διδασκαλία παραστάσεων αρχαίου δράματος στα αμφιθέατρα Φιλίππων και Θάσου, έχει να παρουσιάσει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, κοντά στο γενικότερο που δείχνει στον καιρό μας για το αρχαίο δράμα, όλος ο κόσμος.

Σωκράτης Καραντινός

«Το αρχαίο δράμα και η σύγχρονη ερμηνεία του» στο πρόγραμμα της παράστασης Οιδίπους Τύραννος, 1961

Αισχύλος Προμηθέας Δεσμώτης

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 28 ΙΟΥΛΙΟΥ 1962

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Θέμελης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωκράτης Καραντινός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Νικολάου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Αντώνης Λάβδας

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Στέφανος Βασιλειάδης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Ιορδάνης Μαρίνος (*Προμηθέας*), Θάλεια Καλλιγά (*Ιώ*), Αλέκα Παϊζη (*Κορυφαία*), Ηλίας Σταματίου (*Ερμής*), Θάνος Τζενεράλης (*Ωκεανός*), Γιώργος Δαμασιώτης (*Ηφαιστος*), Ηλίας Γαλανόπουλος (*Κράτος*)

ΒΙΑ-ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ: Φωφώ Βακερλή, Νόρα Δηλαβέρη, Σάσα Καστούρα, Σοφία Λάππου, Χρ. Μαντατζή, Λιλή Μουντράκη, Ελισάβετ Μυρίδου, Ελένη Μυρίδου, Μ. Ορτομάνη, Ελένη Παπαγιαννέλου, Στ. Παπαθανασίου, Τούλα Πεγίου, Τασούλα Ράπτου, Ευ. Σαρίδου, Όλγα Τσακραλίδου, Νίκη Τσιγκάλου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Ελένη Κεφάλου-Χορς (*διπλούς αυλός*), Γεράσιμος Μηλιαρέσης (*κίθαρς*)

.....
*Η παράσταση παίχτηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 1 και 15 Αυγούστου 1962.*
.....

Ι. Μαρίνος (κέντρο), Χορός

Ευριπίδης Ιφιγένεια εν Αυλίδι

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 27 ΙΟΥΛΙΟΥ 1963

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θρασύβουλος Σταύρου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωκράτης Καραντινός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Νικολάου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέφανος Βασιλειάδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

ΔΙΑΝΟΜΗ: Τίτος Βανδής (Αγαμέμνων), Αθηνόδωρος Προύσαλης (Γέρως), Κλειώ Νικολάου (Κορυφαία), Θάνος Τζενεράλης (Μενέλαος), Μιχάλης Βασιλείου (Α΄ Άγγελος), Μιχάλης Ρωμανός-Χρήστος Καλαβρούζος (Συνοδός των Αργείων), Αλέκα Παϊζη (Κλυταιμνήστρα), Θάλεια Καλλιγά (Ιφιγένεια), Κώστας Ναός (Αχιλλέας), Αλέκος Πέτσος (Β΄ Άγγελος)

ΧΟΡΟΣ-ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΧΑΛΚΙΔΑ: Μαίρη Βαλιάννου, Καίτη Δασύλλα, Μαρία Καλτσά, Δώρα Καρασαββίδου, Γεωργία Κίτσου, Θέλη Κοτρώνη, Λιλή Μουντράκη, Φρόσω Παναγιωταρέα, Ελένη Παπαγιαννέλου, Κούλα Παπαδοπούλου, Τούλα Πεγίου, Πέρη Πορράβου, Τασούλα Ράπτου, Δέσποινα Σφάντζικα, Ολυμπία Τολικά, Όλγα Τσακραλίδου, Νίκη Τσιγκάλου, Κορίνα Χαλβαδοπούλου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Ιωάννης Ευαγγέλου (φλάουτο), Βασίλειος Θεοφίλου (κιθάρα), Στυλιανός Χάσπαρης (κρουστά)

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
από 31 Ιουλίου έως 15 Αυγούστου 1963.
.....

Α. Παϊζη

Ευριπίδης Ιππόλυτος

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 25 ΙΟΥΛΙΟΥ 1964

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Βάρναλης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωκράτης Καραντινός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Εγγονόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέφανος Βασιλειάδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

ΔΙΑΝΟΜΗ: Ανθή Καριοφύλλη (Αφροδίτη), Δημήτρης Παπαμιχαήλ (Ιππόλυτος), Ηλίας Γαλανόπουλος (Θεράπων), Δέσπω Διαμαντίδου (Τροφός), Αλέκα Παϊζη (Φαίδρα), Τερέζα Γακίδου (Θεράπεινα), Σίμος Ιωαννίδης (Θησέας), Αλέκος Πέτσος (Άγγελος), Κλειώ Νικολάου (Άρτεμη), Ρίκα Γαλάνη (Κορυφαία)

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΗΣ ΤΡΟΙΖΗΝΑΣ: Αλίκη Ουσταμπασίδου, Τάνια Δέρπαπα, Βασιλική Ιωαννίδου, Κορίνα Χαλβαδοπούλου, Μέννη Τριανταφυλλίδου, Νούλα Παπαδοπούλου, Αριάδνη Γρηγοροπούλου, Πέρη Πορράβου, Σόνια Παπούλια, Γιώτα Παπουλίδου, Καίτη Δασύλλα, Τασούλα Ράπτου, Αντωνία Καρασαρδέλλη, Ρίτσα Δημητριάδου, Μαρία Ρώτα, Δέσποινα Σφάντζικα, Ελένη Ζερβάκη, Ολυμπία Τολίκα, Θ. Βαρδαλαμπούμπα, Μαίρη Βαλιάννου

ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ: Χρ. Βαζακίδης, Οδ. Βαλασιάδης, Ελ. Κεκρίδης, Δημ. Κωστής, Ι. Λασκαράκης, Γ. Μιχαλόπουλος, Μ. Μυλωνάκης, Α. Παπαδόπουλος, Θ. Ράπτης, Β. Ψαρρουδάκης

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου από 6 έως 16 Αυγούστου 1964.

Α. Παϊζη, Δ. Παπαμιχαήλ, Ρ. Γαλάνη

Το αρχαίο δράμα έφτασε στους καιρούς μας με το κείμενο. Το κείμενο είναι το κυριότερο και το πιο άσφαλο στοιχείο που μπορεί να μας οδηγήσει στη σκηνική διδασκαλία. Αυτό ισχύει για όλα τα είδη του θεάτρου· τ' αρχαία και τα νεότερα. Επειδή ο λόγος και η μορφή του, περιεχόμενο και διατύπωση, επιβάλλουν πάντοτε τον τρόπο της σκηνικής ερμηνείας. Αυτά δίνουν τον χαρακτήρα, την κίνηση, το είδος, φτάνει να ξέρεις να τα διαβάσεις. [...] Η παράσταση που έχει τη γεωμετρική διάρθρωση κατά τα δεδομένα του κειμένου, τη σχηματικότητα, τις διακρίσεις και τις διαφορές του λόγου, που τοποθετεί τους υποκριτές στο προσκήνιο και τον χορό άδοντα στην ορχήστρα, που σχεδιάζει το εσωτερικό και το εξωτερικό περίβλημα με τον «ηδυσμένο λόγο» και την έντονη παραστατικότητα του φορέματος, του προσώπου, ή καλύτερα του προσωπίου, της «σκευής», που διατηρεί με σαφήνεια τα σχήματα της ερμηνείας, η παράσταση αυτή, όταν όλα τούτα βγαίνουν από την εσωτερική αίσθηση και την αλήθεια του κειμένου, συγκινεί και πείθει, πρέπει να πείθει, στον καιρό μας, καθώς και σ' όλους τους καιρούς. Η ακρίβεια και η τελειότητα της αποδόσεως έχουν να παίξουν ρόλο αποφασιστικό για την επιβολή του είδους, που είναι τρομερά ευαίσθητο στις αναλογίες του και τα σχήματά του.

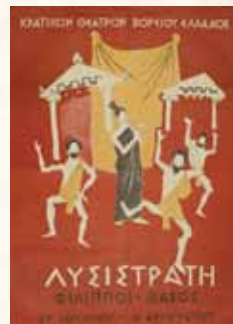
Σωκράτης Καραντινός

«Το αρχαίο δράμα» στο πρόγραμμα της παράστασης Ιππόλυτος, 1964

Αριστοφάνης Λυσιστράτη

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1965

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Βάρναλης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωκράτης Καραντινός

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Εγγονόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Νικηφόρος Ρώτας

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ρένα Καμπαλάδου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Στέφανος Βασιλειάδης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Ίλια Λιβυκού (*Λυσιστράτη*), Μιράντα Οικονομίδου (*Κλεονίκη*), Μιράντα Ζαφειροπούλου (*Μυρρίνη*), Ευαγγελία Σαμιωτάκη (*Λαμπιτώ*), Γεώργιος Βλαχόπουλος (*Κορυφαίος*), Ρίκα Γαλάνη (*Κορυφαία*), Νικήτας Τσακίρογλου (*Πρόβουλος*), Σμαρώ Γαϊτανίδου (*Α΄ Γυναίκα*), Σούλα Δημητρίου (*Β΄ Γυναίκα*), Αγγελική Τριανταφυλλίδη (*Γ΄ Γυναίκα*), Δέσποινα Σύλλα (*Δ΄ Γυναίκα*), Βασίλης Σμυρνής (*Γέρος*), Χρυσούλα Διαβάτη (*Γριά*), Αλέκος Πέτσος (*Κινησίας*), Ιάκωβος Λεβισιάνος (*Κήρυκας Λακεδαιμονίων*), Πέτρος Λοχαΐτης (*Πρύτανης*), Σίμος Ιωαννίδης (*Λάκων*), Κώστας Μασούρας (*Αθηναίος*)

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
από 28 Ιουλίου έως 18 Αυγούστου 1965 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού
στις 20 και 21 Αυγούστου 1966.
.....

Ι. Λιβυκού (κέντρο), Θίασος

Μεγάλη παρεξήγηση γίνεται πάντα γιατί έχουμε την ιδέα ότι ο χορός του αρχαίου δράματος είναι κοινοί άνθρωποι, πρόσωπα με υποκειμενική αίσθηση του περιγυριου των ηρώων, κατά την ηθογραφική σχέση που συνηθίσαμε στο σύγχρονο θέατρο. [...] Ο χορός δεν είναι οι ίδιοι οι άνθρωποι του λαού ή του στρατού ή της συντροφιάς μιας βασιλοπούλας... είναι η κοινή αίσθηση των δρώμενων, είναι η αντανάκλαση και η αντίδραση που μπορεί να έχουν οι ηρωικές πράξεις στη συνείδηση και τη ζωή την απρόσωπη του ανθρώπου· είναι η κοινή μοίρα που ακολουθεί την πορεία της με κυματισμούς όχι αυτοδύναμους. [...] Ο χορός άδει, λοιπόν, ομαδικά και η εναλλαγή από τη δραματική απαγγελία των υποκριτών στη λυρική έκφραση του χορού είναι μια εσωτερική οργανική ανάγκη αλλά και μια αισθητική λειτουργία που ευφραίνει την ψυχή· απαραίτητη συνέπεια προς τη μορφή του είδους, που όταν περιφρονείται, η παράσταση τραυματίζεται οδυνηρά.

Σωκράτης Καραντινός

«Αποψη ερμηνείας», ένθετο κείμενο στο πρόγραμμα της παράστασης
Λυσιστράτη, 1965

Ευριπίδης Τρωαδίτισσες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 16 ΙΟΥΛΙΟΥ 1966

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Βάρναλης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωκράτης Καραντινός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λίτσα Ζαϊμη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέφανος Βασιλειάδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

ΔΙΑΝΟΜΗ: Θάνος Τζερεράλης (*Προσειδών*), Κλειώ Νικολάου

(*Αθηνά*), Ρίκα Γαλάνη (*Εκάβη*), Μιράντα Ζαφειροπούλου (*Κορυφαία*), Ανδρέας Φιλιππίδης (*Ταλθύβιος*), Αλίκη Ζωγράφου (*Κασσάνδρα*), Λίλυ Παπαγιάννη (*Ανδρομάχη*), Ηλίας Σταματίου (*Μενέλαος*), Θάλεια Καλλιγά (*Ελένη*)

ΧΟΡΟΣ ΑΠΟ ΤΡΩΑΔΙΤΙΣΣΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ: Μαριάννα Αρβανιτίδου, Αντωνία Βασδέκα, Δέσποινα Γεωργιάδου, Χρυσούλα Διαβάτη, Αριστούλα Ελληνούδη, Ιωάννα Θεοδώρου, Αφροδίτη Ιωαννίδου, Χρυσούλα Κανιτάκη, Φωτεινή Καλομοίρη, Μαίρη Λαμπίρη, Σοφία Λάππου, Αρετή Μητσοπούλου, Ελένη Παλάσκα, Νούλα Παπαδοπούλου, Ρούλα Πάχου, Αφροδίτη Πεσλή, Σοφία Σπυράτου, Δέσποινα Σφάντζικα, Αριάδνη Φιλιππίδου, Αίγλη Χαβά

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Ι. Ευαγγέλου, Β. Θεοφίλου, Δ. Αλεξιάδης

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 6 και 15 Αυγούστου 1966.
.....

Η σχηματική έκφραση δια του λόγου έντονα διαγραμμαμένη επιβάλλει επίσης αντίστοιχη εξωτερική παράσταση, που απέχει από τα συνήθη μέτρα, όσο και ο σχηματοποιημένος λόγος. Νέες αναλογίες, που εσωτερικά και οργανικά έχουν διαγραφεί, και η αναγωγή σε σύμβολα επιβάλλουν την ανάλογη εξωτερική παράσταση, από την οποία αφαιρούνται τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των καθημερινών προσώπων, προβάλλεται η νέα διάστασή τους και αποτυπώνονται τα χαρακτηριστικά της καθολικότητας με συνέπεια προς τα δεδομένα του τραγικού λόγου. Η αποπροσώπηση που πετυχαίνει το προσωπίο και η παραστατικότητα της σκευής αποτελούν πλέον στοιχεία που χωρίς αυτά δεν μπορεί να νοηθεί παράσταση αρχαίου δράματος. Στην τελική διαμόρφωση του λόγου και της σκευής σημαντικό ρόλο έπαιξαν τα δεδομένα της λειτουργίας του αρχαίου Θεάτρου, που με την ευρύτητα του χώρου δημιουργούν ιδιότυπες τεχνικές και αισθητικές απαιτήσεις.

Σωκράτης Καραντινός

«Η ερμηνεία του αρχαίου δράματος» στο πρόγραμμα της παράστασης Τρωαδίτισσες, 1966

Αριστοφάνης Ειρήνη

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 1967

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Βάρναλης*

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κανέλλος Αποστόλου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λίζα Ζαΐμη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Θεόδωρος Αντωνίου

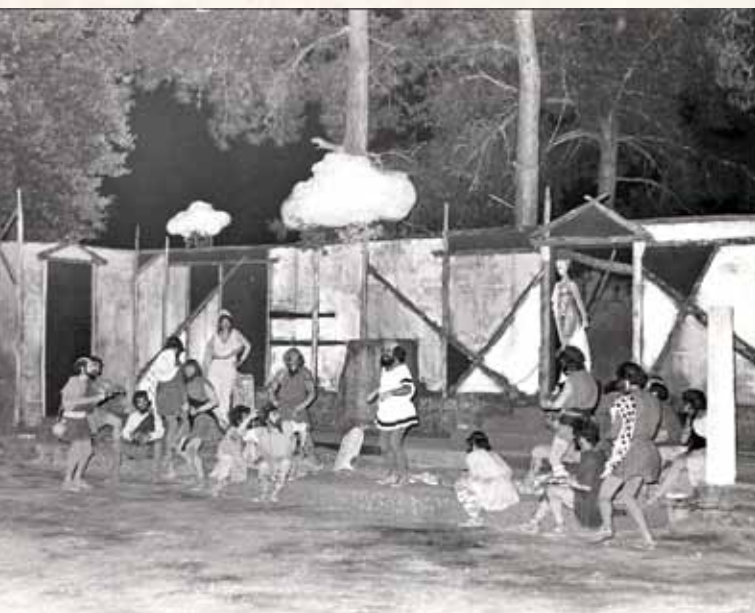
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

* Δεν αναφέρεται στο πρόγραμμα.

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 26 Ιουλίου και 15 Αυγούστου 1967.
.....

ΔΙΑΝΟΜΗ: Γιάννης Κυριακίδης (Δούλος Α'), Σταύρος Παπαδό-
πουλος (Δούλος Β'), Γιάννης Αργύρης (Τρυγαίος), Νίκος Κάπιος (Α'
Κόρη Τρυγαίου), Μαριάννα Αρβαντίδου (Β' Κόρη Τρυγαίου), Κώστας
Ματσακάς (Ερμής), Τίμος Περλέγκας (Πόλεμος), Σίμος Ιωαννίδης
(Βροντάρας, Γιος Κλεώνυμου), Νικήτας Τσακίρογλου (Κορυφαίος),
Αριάδνη Φιλιππίδου (Οπώρα), Σοφία Σπυράτου (Θεωρία), Δημή-
τρης Καμπερίδης (Πρύτανης), Νίκος Λιαλιάς (Α' Βοηθός), Στέλιος
Φιλιππίδης (Β' Βοηθός), Βασίλης Γκόπης (Ιεροκλής), Χρυσόστομος
Πλακίδης (Δρεπανουργός), Παναγιώτης Τριφτούδης (Τσουκαλάς),
Μαίρη Λαμπίρη, Ελένη Παλάσκα, Βασίλης Ιωσηφίδης (Καλεσμένοι),
Δημήτρης Βάγιας (Λοφοποιός), Ηλίας Γαλανόπουλος (Θωρακο-
ποιός), Ανδρέας Λέκκας (Σαλπιγγοποιός), Δημήτρης Μαυρομάτης
(Κρανοποιός), Νέλσων Μωραϊτόπουλος (Κονταροξύστης), Μπάμπης
Πισιμής (Γιος Λάμαχου)

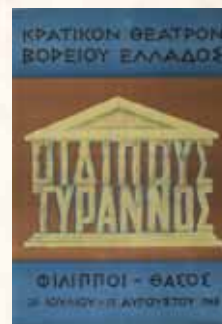
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ: Γιάννης Αλεξανδρής, Ελευθέριος Γαϊτάνης, Γιώρ-
γος Ισαακίδης, Α. Ιωαννίδης, Θεόδωρος Καλαμπούκας, Ευάγγελος
Μπάκωσης, Νίκος Μωραϊτόπουλος, Γιώργος Παληός, Α. Σουρικό-
πουλος, Δημήτρης Τίφτικτσόγλου, Παναγιώτης Τριφτούδης, Μπά-
μπης Φορτωτήρας, Βασίλης Ιωσηφίδης, Δημήτρης Καμπερίδης,
Γιώργος Κοτανίδης, Νίκος Λιαλιάς, Χρήστος Μουχάγιερ, Χρήστος
Πετρίδης, Στέλιος Φιλιππίδης

Σοφοκλής Οιδίπους Τύραννος

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 20 ΙΟΥΛΙΟΥ 1968

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Φώτος Πολίτης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Θάνος Κωτσόπουλος

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Δημητριάδης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σόλων Μιχαηλίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Αγάπη Ευαγγελίδη

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΧΟΡΩΔΙΑΣ: Τάσος Παππάς

.....
*Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 28 Ιουλίου 1968 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού
στις 24 και 25 Αυγούστου 1968.*
.....

ΔΙΑΝΟΜΗ: Θάνος Κωτσόπουλος (Οιδίπους), Αλέκος Πέτσος (Ιερέας), Ηλίας Σταματίου (Κρέων), Θάνος Τζερεράλης (Τειρεσίας), Άννα Ραυτοπούλου (Ιοκάστη), Διονύσης Καλός (Άγγελος), Νικήτας Τσακίρογλου (Θεράπων του Λαΐου), Ανδρέας Ζησιμάτος (Εξάγγελος), Νέλσων Μωραϊτόπουλος, Ανδρέας Λέκκας (Ιερείς), Βασίλης Γκαδρής (Στρατιώτης), Σωτήρης Τζεβελέκης (Παίδι του Τειρεσία), Πέπη Οικονομοπούλου, Βούλα Αβραμίδου (Κόρες του Οιδίποδος), Πέτρος Καμπαγιοβάνης, Παναγιώτης Πατσουράκος (Ακόλουθοι Θεράποντος)

ΧΟΡΟΣ: Γιάννης Κάσδαγλης, Βασίλης Γκόπης, Κώστας Ματσακάς, Ιάκωβος Λεβισιάνος, Δημήτρης Βάγιας, Ηλίας Πλακίδης, Σπύρος Λασκαρίδης, Νίκος Βρεττός, Γιώργος Φουρνιάδης, Δημήτρης Μαυρομάτης, Δημήτρης Καρέλλης, Θεόδωρος Καλαμπούκας, Ευάγγελος Μπάκωσης, Δημήτρης Τιφτικτσόγλου, Μπάμπης Φορτωτήρας

ΛΑΟΣ: Σούλα Δημητρίου, Μιράντα Οικονομίδου, Αγγελική Τριανταφυλλίδη, Σμαρώ Γαϊτανίδου, Σοφία Λάππου, Πέπη Γεωργιάδου, Χρυσούλα Διαβάτη, Ιλιάς Λαμπρίδου, Ολυμπία Τολικά, Ειρήνη Χατζηκωνσταντή, Βιβή Μαρκουτσά, Μαριάννα Αρβανιτίδου, Δέσποινα Σφάντζικα, Αίγλη Χαβά

Α. Πέτσος, Θ. Κωτσόπουλος (κέντρο όρθιοι), Θίασος

Πιστεύω ότι η ερμηνεία από σκηνής της αρχαίας τραγωδίας δεν κάνει τίποτε άλλο, παρά να παρουσιάζεται με τη μορφή πειραματισμών. Μπορεί να έχει διαμορφωθεί ένα άλφα ή βήτα ύψος ερμηνείας από διάφορους σκηνοθέτες ή Οργανισμούς, με απόλυτη αισθητική δικαίωση των αντίθετων απόψεων, αλλά ο ωκεανός του αρχαίου δράματος είναι τόσο απέραντος, ώστε πάντοτε θα ανακαλύπτουμε από την ουσία του και νέες μορφές και νέες απόψεις. Εμείς όλοι είμαστε εργάτες, ο καθένας με τη δική του φαντασία και ευαισθησία, που βυθιζόμαστε σ' αυτόν τον ωκεανό και προσπαθούμε να διερευνήσουμε τα βάθη του. Ποια, τελικά –να την πούμε άραγε τη λέξη;– μορφή θα πάρει το αρχαίο δράμα στην προσπάθεια αναβιώσεώς του, δεν το γνωρίζουμε. Νομίζουμε, ότι κάθε εποχή θα αναζητά τους δικούς της εκφραστικούς τρόπους.

Θάνος Κωτσόπουλος

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης Οιδίπους Τύραννος, 1968

Αριστοφάνης Εκκλησιάζουσai

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΗΠΟΥ, 17 ΙΟΥΛΙΟΥ 1969

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ–ΔΙΑΣΚΕΥΗ–ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ:

Σπύρος Α. Ευαγγελάτος

ΣΚΗΝΙΚΑ: Δημήτρης Μυταράς

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Πάτσας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέφανος Γαζουλέας

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γιώργος Καλαντζόπουλος

ΕΚΓΥΜΝΑΣΗ ΧΟΡΟΥ: Μαίρη Λιάτσου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Χρυσούλα Διαβάτη (*Πραξαγόρα*), Ελευθερία Σπανού (*Κορυφαία*), Καίτη Μητροπούλου (*Γειτόνισσα*), Θεανώ Κρασσά (*Γευσιστράτη*), Γιώργος Βλαχόπουλος (*Βλέπυρος*), Θάνος Τζενεράλης (*Γείτονας*), Νίκος Βρεττός (*Χρέμης*), Ολυμπία Τολικά (*Τελάλησσα*), Ρίκα Γαλάνη (*Α΄ Γριά*), Πέπη Οικονομοπούλου (*Κορίτσι*), Δημήτρης Καρέλλης (*Νέος*), Σούλα Δημητρίου (*Β΄ Γριά*), Γιάννης Γακίδης (*Γ΄ Γριά*), Σμαρώ Γαϊτανίδου (*Δουλεύτρα*), Μαίρη Λαμπίρη (*Α΄ Κοπέλα*), Πέπη Γεωργιάδου (*Β΄ Κοπέλα*), Βιβή Μαρκουτσά (*Γ΄ Κοπέλα*), Μαριάννα Αρβανιτίδου (*Δ΄ Κοπέλα*), Αφροδίτη Ιωαννίδου (*Ε΄ Κοπέλα*), Δέσποινα Σφάντζικα (*ΣΤ΄ Κοπέλα*), Άκης Αναγνώστου (*Α΄ Δούλος*), Δημήτρης Τερζόπουλος (*Β΄ Δούλος*), Γιώργος Καραμήτσος, Λάκης Φραγκούλης (*Κατς*), Στέφανος Μανουκίδης (*Ταχυδακτυλουργός*)

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Βέττα Μυρίδου (*πίانو*), Πολύβιος Καρατζίβας (*τρομπέτα*), Βρασίδης Πασματζόγλου (*κλαρίνο, σαξόφωνο*), Αρτέμιος Δρούγος (*κρουστά*), Λεωνίδας Μητρούσης (*μπουζούκι*)

.....
Με αυτήν την παράσταση εγκαινιάστηκε
η Πειραματική Σκηνή του ΚΘΒΕ.
.....

Πιστεύω ότι οι δύο θανάσιμες απειλές για τη θεατρική Τέχνη είναι η συμβατικότητα και η ανία. [...] Αν θέλαμε να χαρακτηρίσουμε αισθητικά το ύφος της παραστάσεως των *Εκκλησιάζουσών* που θα παρακολουθήσετε απόψε, θα μπορούσαμε νομίζω να το ονομάσουμε: κράμα της Pop-Art (που από τη ζωγραφική μεταφέρουμε στο θέατρο) και του Théâtre Total του Μπαρρώ. [...] Από την Pop-Art, το είδος δηλαδή της ζωγραφικής που επιχειρεί με σύγχρονα αλλά θελκτικά μέσα να ξαναφέρει την Τέχνη κοντά στον λαό, δανειστήκαμε τη δυνατότητα να εκμεταλλευτούμε στοιχεία τελείως κοινά, «μπανάλ» θα έλεγα (όπως μελωδίες του *Βαφτιστικού* κλπ) που συνταιριασμένα όμως στο γενικό κλίμα της παραστάσεως δίνουν αίσθηση μοντέρνα. Απ' το Théâtre Total, το θέατρο δηλαδή που επιστρατεύει όλα τα μέσα θεάματος, πήραμε το δικαίωμα να προσθέσουμε στην παράσταση κάθε στοιχείο που θεωρήσαμε υποβοηθητικό στη γενική εντύπωση. Η παράστασή μας, λοιπόν, δεν είναι ούτε «επιθεώρησης», ούτε «οπερέττα», ούτε «μιούζικαλ», ούτε «λαϊκή συναυλία».

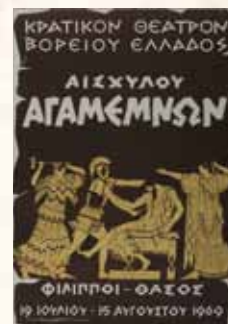
Σπύρος Α. Ευαγγελάτος

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης *Εκκλησιάζουσai*, 1969

Αισχύλος Αγαμέμνων

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 19 ΙΟΥΛΙΟΥ 1969

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ιωάννης Γρυπάρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Θάνος Κωτσόπουλος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Δημητριάδης

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Θόδωρος Μιμίκος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

ΔΙΑΝΟΜΗ: Βασίλης Γκόπης (*Φρουρός*), Άννα Ραυτοπούλου (*Κλυταιμνήστρα*), Ανδρέας Ζησιμάτος (*Άγγελος*), Θάνος Κωτσόπουλος (*Αγαμέμνων*), Λίνα Τριανταφύλλου (*Κασσάνδρα*), Χρήστος Πάρλας (*Αίγισθος*)

ΧΟΡΟΣ: Αλέκος Πέτσος, Νικήτας Τσακίρογλου (*Α΄ Κορυφαίοι*), Δημήτρης Βάγιας, Γιάννης Κάσδαγλης, Κώστας Ματσκάς, Δημήτρης Τιφτικτσόγλου (*Κορυφαίοι*), Αντώνης Θεοδωρακόπουλος, Νίκος Αμπατζής, Γιώργος Καραγιάννης, Αστέριος Μπάλλας, Παναγιώτης Πλάνος, Ντίνος Ταυρίδης, Παναγιώτης Βουτσάς, Κωνσταντίνος Δαμιανίδης, Μίνως Μυλωνάκης, Χρήστος Μπίρος, Τίμος Μωραϊτόπουλος, Βασίλης Σωτηριάδης

ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ-ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Σοφία Λάππου, Νόρα Μπερέι, Ελένη Παλάσκα, Αριάδνη Φιλιππίδου, Αίγλη Χαβά, Ιουλία Τσιμπερλή, Γιάννης Αλεξανδρής, Κώστας Αποστολούδης, Γιάννης Ιορδανίδης, Γιώργος Ντουμούζης, Ακύλας Αναγνωστίδης, Χρήστος Βάσσο, Παύλος Γεωργιάδης, Νίκος Καββαδάς, Θεόδωρος Κατσούφρος, Γιώργος Μαρκόπουλος, Μιχάλης Μόσιος, Παύλος Παγανόπουλος, Στράτος Τρίπκος, Γιάννης Τσένης

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 15 Αυγούστου 1969.
.....

Θ. Κωτσόπουλος, Λ. Τριανταφύλλου, Α. Ραυτοπούλου, Χορός

Αριστοφάνης Πλούτος

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 1969

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ–ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ–ΜΟΥΣΙΚΗ: Κυριαζής Χαρατσάρης

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Σαχίνης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ: Θόδωρος Μιμίκος

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 10 Αυγούστου 1969.

ΔΙΑΝΟΜΗ: Διονύσης Καλός (Καρίων), Βασίλης Γκόπης (Χρεμύλος), Σίμος Ιωαννίδης (Πλούτος), Σπύρος Λασκαρίδης (Βλεψίδημος), Νανά Σκιαδά (Πενία), Αγγελική Τριανταφυλλίδη (Γυναίκα του Χρεμύλου), Νόρα Μπερέι (Δούλα), Νέλσων Μωραϊτόπουλος (Δίκαιος), Κώστας Αποστολούδης (Παίδι του Δικαίου), Γιώργος Σαμπάνης (Συκοφάντης), Στράτος Τρίπκος (Φίλος του Συκοφάντη), Μιράντα Οικονομίδου (Γριά), Σοφία Λάππου (Δούλα της Γριάς), Αντώνης Θεοδωρακόπουλος (Νέος), Ηλίας Πλακίδης (Ερμής), Ιάκωβος Λεβισιάνος (Ιερέας), Ανδρέας Λέκκας, Δημήτρης Μαυρομάτης (Α΄ Κορυφαίοι), Γιώργος Ροντίδης, Νίκος Γερασίμου (Κορυφαίοι), Μπάμπης Φορτωτήρας, Νίκος Καββαδάς (Τραγουδιστές)

ΧΟΡΟΣ: Γιάννης Αλεξανδρής, Κώστας Αποστολούδης, Γιάννης Ιορδανίδης, Γιώργος Ντουμούζης, Ακύλας Αναγνωστίδης, Χρήστος Βάσσος, Παύλος Γεωργιάδης, Θεόδωρος Κατσούφρος, Γιώργος Μαρκόπουλος, Μιχάλης Μόσιος, Παύλος Παγανόπουλος, Στράτος Τρίπκος

ΛΑΟΣ: Σοφία Λάππου, Νόρα Μπερέι, Ελένη Παλάσκα, Αριάδνη Φιλίππιδου, Αίγλη Χαβά, Ιουλία Τιμπερλή, Νίκος Αμπατζής, Γιώργος Καραγιάννης, Αστέριος Μπάλλας, Παναγιώτης Πλάνος, Ντίνος Ταυρίδης, Κώστας Δαμιανίδης, Χρήστος Μπίρος, Μίνως Μυλωνάκης, Τίμος Μωραϊτόπουλος, Βασίλης Σωτηριάδης, Γιάννης Τσένης

Ι. Λεβισιάνος, Σ. Λασκαρίδης, Σ. Ιωαννίδης, Β. Γκόπης, Χορός

Για κείνον που θα κρίνει την αριστοφανική κωμωδία με μέτρα σημερινά, θα διαπιστώσει πως τα πρόσωπά της δεν είναι χαρακτήρες. Ο εσωτερικός τους βίος απουσιάζει. Οι μορφές είναι γελοιογραφικές, κατάλληλες να διαπομπεύσουν τα πάντα. Μα αυτός είναι ακριβώς ο χαρακτήρας της «αρχαίας» κωμωδίας, η πομπεία. Παρ' όλα αυτά, αν προσέξουμε καλύτερα, θα δούμε πως ο ποιητής μας δεν σταματά εκεί. Γιατί η πομπεία στα χέρια του γίνεται «μέσον». Γιατί πομπεύοντας ο ποιητής ξεσπά από πόνο για τον συνάνθρωπό του, και πάνω στο ξεσπάσμά του χτυπά για να συνετίσει. Ωστε, όπως βλέπομε, η αριστοφανική κωμωδία δεν είναι μόνον ένα ασύγκριτο καλλιτεχνικό δημιούργημα, αλλά το μαρτυρικό δράμα ενός ανθρώπου με αποστολή προφητική, που για στόχο του υψηλό βάζει την κάθαρση.

Κυριαζής Χαρατσάρης

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης Πλούτος, 1969

Σοφοκλής Αντιγόνη

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1970

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ιωάννης Γρυπάρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωστής Μιχαηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Πάτσας

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Κύρου

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Γιώργος Σισιλιάνος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κική Αγραφιώτου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Βέττα Μυρίδου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Θάλεια Καλλιγά (Αντιγόνη), Ελευθερία Σπανού (Ισμήνη), Νικήτας Τσακίρογλου (Κρέων), Διονύσης Καλός (Φύλακας), Δημήτρης Καρέλλης (Αίμων), Χρήστος Πάρλας (Τειρεσίας), Αλέκος Πέτσος (Άγγελος), Μιράντα Οικονομίδου (Ευρυδίκη), Γιάννης Ιορδανίδης (Παίδι του Τειρεσία)

ΑΥΛΙΚΟΙ ΚΡΕΟΝΤΟΣ: Κώστας Ματσκάς, Νέλσων Μωραϊτόπουλος, Σίμος Ιωαννίδης, Δημήτρης Βάγιας, Ηλίας Πλακίδης, Σπύρος Λασκαρίδης, Γιώργος Φουρνιάδης, Δημήτρης Μαυρομάτης

ΧΟΡΟΣ: Γιάννης Βρανάς, Μιχάλης Μπογιαρίδης, Κώστας Παληός, Νίκος Καββαδός (Κορυφαίοι), Μπάμπης Φορτωτήρας, Ακύλας Αναγνωστίδης, Κώστας Αποστολούδης, Δημήτρης Αραμπατζόγλου, Χρήστος Βάσσος, Κ. Καραγιάννης, Γιώργος Μαρκόπουλος, Μιχάλης Μόσιος, Αστέριος Μπάλλας, Παναγιώτης Πατσουράκος, Παναγιώτης Πλάνος, Ντίνος Ταυρίδης, Δημήτρης Τερζόπουλος, Στράτος Τρίπκος, Γιάννης Τσένης

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 8 Αυγούστου 1970.
.....

Θ. Καλλιγά, Ε. Σπανού, Ν. Τσακίρογλου

Το «Μέγεθος» της Αντιγόνης ή του Κρέοντα δεν είναι τελικά θέμα όγκου ή πληθωρικότητας, αλλά αντίθετα έρχεται σαν αποτέλεσμα μιας τρομακτικής «Αφαίρεσης» που πετυχαίνεται μόνο με την ανελέητη λιτότητα της Κλασικής Τέχνης. [...] Αυτή την «απόλυτη» κλασική λιτότητα επιδιώξαμε. Οι Κινήσεις. Οι Εκφράσεις. Οι Αντιδράσεις περιορίστηκαν στο απολύτως απαραίτητο. Οι Ηθοποιοί δεν μορφάζουν. Δεν στριφογυρίζουν... Και δεν αλλάζουν θέσεις απλώς και μόνο χάριν της ποικιλίας ή υπακούοντας στην ψυχολογική αναγκαιότητα της παροδικής στιγμής. Στόχος: Η Παράσταση να αποχτήσει ένταση και πυκνότητα, απαραίτητες για την αναβίωση κλασικών κειμένων.

Κωστής Μιχαηλίδης

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης Αντιγόνη, 1970

Αισχύλος Προμηθεύς Δεσμώτης

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ, 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1970

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Θέμελης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Θάνος Κωτσόπουλος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Δημητριάδης

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Θόδωρος Μιμίκος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

ΔΙΑΝΟΜΗ: Γιάννης Κάσδαγλης (Κράτος), Θάνος Κωτσόπουλος

(Προμηθεύς), Θεανώ Κρασσά (Βία), Νίκος Βρεττός (Ήφαιστος),

Θάνος Τζενεράλης (Ωκεανός), Έλλη Βοζικιάδου (Ιώ), Ανδρέας Ζησι-

μάτος (Ερμής), Λίνα Τριανταφύλλου, Καίτη Μητροπούλου, Σμαρώ

Γαϊτανίδου, Ιλιάς Λαμπρίδου (Κορυφαίες)

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ: Πέπη Γεωργιάδου, Χρυσούλα Διαβάτη, Βίλμα Τσακίρη, Μαριάννα Αρβανιτίδου, Αφροδίτη Ιωαννίδου, Ε. Α. Παλάσκα, Δέσποινα Σφάντζικα, Αριάδνη Φιλιππίδου, Μαίρη Αλεξανδρή, Ε. Δρίτσα, Α. Κεκρίδου, Μαίρη Μωραϊτοπούλου, Ι. Οικονόμου, Σ. Οικονόμου, Ε. Χ. Παλάσκα, Ιουλία Τσιμπερλή

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Χ. Αργυρόπουλος, Δ. Βράσκος, Ν. Γκίνος, Τ. Διακογιώργης, Ν. Κορατζινός, Γ. Λαβράνος, Φ. Λάμπρου, Δ. Μαζαράκη, Δ. Ξενάριος, Χρ. Σοφράς, Α. Τζιμόπουλος

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων στις 1 και 16 Αυγούστου 1970 και στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 15 Αυγούστου 1970.
.....

Πολλές σκέψεις μας γεννά ο *Προμηθεύς Δεσμώτης*. Μία σκέψις που προκλήθηκε σε μας, κατά την περίοδο της μελέτης μας είναι ότι στο έργο του αυτό ο Αισχύλος αναζητεί τον τέλειο Θεό. Ο Προμηθεύς είναι η φωνή του Ποιητή. Κι αυτή η φωνή ζητάει από τον Δία να σκύψει, σαν τον Χριστό, στον πάσχοντα άνθρωπο. [...] Με τη διαίθησή του ο Αισχύλος οραματίζεται το μέλλον του Ανθρώπου. Στην ψυχή του μεγαλοφάνταστου δημιουργού υπάρχει το σπέρμα του Χριστιανισμού. Διοράται και εξαγγέλλει, με το στόμα του Προμηθέα του, το πιστεύω της Χριστιανικής αγάπης και συγγνώμης.

Θάνος Κωτσόπουλος

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης *Προμηθεύς Δεσμώτης*, 1970

Ευριπίδης Φοίνισσες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 17 ΙΟΥΛΙΟΥ 1971

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γεράσιμος Σπαταλάς

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Θάνος Κωτσόπουλος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλεόβουλος Κλώνης

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Θόδωρος Μιμίκος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

ΔΙΑΝΟΜΗ: Άννα Ραυτοπούλου (Ιοκάστη), Νίκος Βρεττός (Παιδαγωγός), Λίνα Τριανταφύλλου (Αντιγόνη), Ελευθερία Σπανού, Ιλιάς Λαμπρίδου, Σμαρώ Γαϊτανίδου (Κορυφαίες), Δημήτρης Καρέλλης (Πολυνείκης), Ανδρέας Ζησιμάτος (Ετεοκλής), Γιάννης Κάσδαγλης (Κρέων), Θάνος Τζενεράλης (Τειρεσίας), Παναγιώτης Πατσουράκος (Μενοικέας), Χρήστος Πάρλας (Α΄ Αγγελιοφόρος), Νικήτας Τσακίρογλου (Β΄ Αγγελιοφόρος), Θάνος Κωτσόπουλος (Οιδίπους), Γιάννης Ιορδανίδης (Παίδι του Τειρεσία)

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 14 Αυγούστου 1971 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού
από 18 έως 20 Αυγούστου 1972.
.....

ΧΟΡΟΣ: Δέσποινα Γεωργιάδου, Ολυμπία Τολικά, Μαίρη Μωραϊτοπούλου, Ιωάννα Παχτίτη, Μαριάννα Αρβανιτίδου, Αφροδίτη Ιωαννίδου, Δέσποινα Σφάντζικα, Αριάδνη Φιλιππίδου, Ιουλία Τσιμπερλή, Μαίρη Αλεξανδρή, Βίκυ Λαγού, Στέλλα Παπαδημητρίου, Ελένη Πασσά, Αφροδίτη Πασχαλίδου, Σοφία Βαλλίδου, Κυριακούλα Βασματζή

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Γιάννης Γακίδης, Πέτρος Καμπαγιοβάνης, Τάσος Μπαντής, Χρήστος Πετρίδης, Χρήστος Ράπτης, Γιώργος Ταρκάσης

Αλλαγές στη διανομή κατά τη θεατρική περίοδο 1972-1973:
Λυκούργος Καλλέργης (Οιδίπους)

Ι. Λαμπρίδου, Λ. Καλλέργης

Αριστοφάνης Οι Βάτραχοι

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1971

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θρασύβουλος Σταύρου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωστής Μιχαηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Πάτσας

ΜΟΥΣΙΚΗ–ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Νίκος Μαμαγκάκης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κική Αγραφιώτου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Βέττα Μυρίδου

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 15 Αυγούστου 1971, στο Αρχαίο Θέατρο Σαλαμίνας Κύπρου στις 22 και 23 Σεπτεμβρίου 1973 και στη Λευκωσία στις 25 Σεπτεμβρίου 1973.

ΔΙΑΝΟΜΗ: Σπύρος Λασκαρίδης (Ξανθίας), Διονύσης Καλός (Διόνυσος), Σίμος Ιωαννίδης (Ηρακλής), Ανδρέας Λέκκας (Νεκρός), Άκης Αναγνώστου (Χάρωνας), Κώστας Ματσακάς (Κορυφαίος Βατράχων), Αλέκος Πέτσος (Κορυφαίος Μυστών), Νέλσων Μωραϊτόπουλος (Αιακός), Νανά Σκιαδά (Παρακώρη Περσεφόνης), Ρίκα Γαλάνη (Ξενοδόχα Α'), Σούλα Δημητρίου (Ξενοδόχα Β'), Ηλίας Πλακίδης (Υπηρέτης Πλούτωνα), Βασίλης Γκόπης (Αισχύλος), Δημήτρης Βάγιας (Ευριπίδης), Ιάκωβος Λεβισιάνος (Πλούτωνα), Γιώργος Φουρνιαδής, Σταύρος Παπαδόπουλος, Δημήτρης Μαυρομάτης (Φρουροί), Έμμου Παπά (Ζυγαριά)

ΒΑΤΡΑΧΟΙ: Κώστας Παληός, Γιάννης Βρανάς, Γιάννης Ιορδανίδης, Θεόδωρος Καλαμπούκας, Θεόδωρος Κατσούφρος, Γιώργος Λέφας, Γιώργος Μαρκόπουλος, Χρήστος Μπίρος, Νίκος Παπαζίδης

ΜΥΣΤΕΣ: Σοφία Λάππου, Χρυσούλα Διαβάτη, Βιβή Μαρκουτσά, Γιώργος Σαμπάνης, Αντώνης Θεοδωρακόπουλος, Γιώργος Ροντίδης, Πασχαλιά Μαστραντώνη, Νίκος Καββαδάς, Ντίνος Ταυρίδης, Μπάμπης Φορτωτήρας, Ακύλας Αναγνωστίδης, Γιώργος Καραγιάννης, Γιάννης Κουριώτης, Μιχάλης Μόσιος, Αστέριος Μπάλλας, Μιχάλης Νικολούδης, Γιώργος Ντουμούζης, Χάιδω Πιρπιρίδου, Παναγιώτης Πλάνος

ΥΠΗΡΕΤΕΣ: Πέτρος Καμπαγιοβάνης, Χρήστος Πετρίδης, Χρήστος Ράπτης, Γιώργος Ταρκάσης

Δ. Καλός, Θίαςος

Σοφοκλής Αίας

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1972

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ιωάννης Γρυπάρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωστής Μιχαηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Δημητριάδης

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Νίκος Ασρινίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Βέττα Μυρίδου

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 13 Αυγούστου 1972.
.....

ΔΙΑΝΟΜΗ: Ελευθερία Σπανού (Αθηνά), Ανδρέας Ζησιμάτος

(Οδυσσέας), Χρήστος Πάrlας (Αίας), Κατερίνα Χέλμη (Τέκμησσα),
Δημήτρης Καρέλλης (Αγγελιαφόρος), Χρήστος Τσάγκας (Τεύκρος),
Νίκος Βρεττός (Μενέλαος), Γιάννης Κάσδαγλης (Αγαμέμνων),
Γιώργος Σταγκάκης, Στέλιος Καππάτος, Νίκος Καββαδάς, Γιάννης
Βρανάς, Παναγιώτης Πλάνος, Γιώργος Μαρκόπουλος, Αστέριος
Μπάλλας, Μιχάλης Τσαλδάρης, Χάρης Τσιτσάκης, Τάσος Μπαντής
(Κορυφαίοι), Ελένη Κωνσταντινίδου (Ευρυσάκης), Πέτρος Καμπαγιο-
βάνης (Παιδαγωγός), Κώστας Παληός (Ακόλουθος Οδυσσέα), Κική
Βασματζή, Ιωάννα Μερτζιανίδου (Ακόλουθες)

ΧΟΡΟΣ: Κώστας Παληός, Θεόδωρος Γκλαβέρης, Ντίνος Ταυρίδης,
Μπάμπης Φορτωτήρας, Ζαφείρης Κατραμάδας, Νίκος Αμπατζής,
Ακύλας Αναγνωστίδης, Γιάννης Κουριώτης, Γιώργος Λέφας, Μιχά-
λης Νικολούδης

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Δημήτρης Αδαμόπουλος, Παναγιώτης Γαρμπής,
Γιώργος Γεωργιάδης, Πέτρος Καμπαγιοβάνης, Μιχάλης Μητρούσης,
Γιάννης Πανώριος

Το αντιπολεμικό αυτό έργο του Σοφοκλή είναι ταυτόχρονα και μια προφητική για το Έθνος μας έξαρση του ελληνικού φιλότιμου στην πλήρη και συνεπή ολοκλήρωσή του. Σαν ακραία αξία οδηγεί τον Αϊάντα στην αυτοκτονία και οι επιπτώσεις της πράξεώς του θέτουν σε κίνδυνο το «ήθος» της τραγωδίας, τη βαθύτερη δομή της που είναι και θα είναι πάντα η ταύτισή της με τον ορθό λόγο, το μέτρο και την ισορρόπηση των αιώνων αξιών που εκφράζουν οι θεοί με τα ανθρώπινα δεδομένα.

Κωστής Μιχαηλίδης

«Αίας του Σοφοκλή» (απόσπασμα), εφημερίδα Θάρρος Δράμας, 9/7/1972

Ευριπίδης Ιφιγένεια η εν Ταύροις

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 1972

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θρασύβουλος Σταύρου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιώργος Θεοδοσιάδης

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ρένα Γεωργιάδου

ΜΟΥΣΙΚΗ–ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Χρήστος Λεοντής

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Βέττα Μυρίδου

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 12 Αυγούστου 1972 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού
στις 1 και 2 Σεπτεμβρίου 1973.
.....

ΔΙΑΝΟΜΗ: Νίκη Τριανταφυλλίδη (*Ιφιγένεια*), Χρήστος Πάρλας (*Ορέστης*), Δημήτρης Καρέλλης (*Πυλάδης*), Ελευθερία Σπανού, Σμαρώ Γαϊτανίδου, Ιλιάς Λαμπρίδου, Γιάννα Κούρου, Μίρκα Παπακωνσταντίνου (*Κορυφαίες*), Χρήστος Τσάγκας (*Γελαδάρης*), Γιάννης Κάσδαγλης (*Θόας*), Νίκος Βρεττός (*Αγγελιαφόρος*), Μιράντα Οικονομίδου (*Αθηνά*), Αργύρης Παυλίδης (*Παιδί*), Κική Βασματζή, Κλειώ Ζαφράνα, Ιωάννα Μερτζιανίδου, Βάσω Παπαχαράλαμπος, Χριστίνα Φειδάνη (*Ιέρειες*)

ΧΟΡΟΣ: Πέπη Γεωργιάδου, Ολυμπία Τολικά, Ιωάννα Παχτίτη, Δέσποινα Σφάντζικα, Αφροδίτη Ιωαννίδου, Αριάδνη Φιλίππιδου, Ιουλία Τσιμπερλή, Μαίρη Αλεξανδρή, Τζένη Καλύβα, Βίκυ Λαγού, Στέλλα Παπαδημητρίου, Αφροδίτη Πασχαλίδου, Τάνια Τσανακλίδου

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Δημήτρης Αδαμόπουλος, Νίκος Αμπατζής, Παναγιώτης Γαρμπής, Γιώργος Γεωργιάδης, Πέτρος Καμπαγιοβάνης, Μιχάλης Μητρούσης, Τάσος Μπαντής, Μιχάλης Νικολούδης, Γιάννης Πανώριος, Αθανάσιος Σουντουλίδης

Αλλαγές στη διανομή κατά τη χειμερινή περίοδο 1972–1973:

Ελένη Χατζηαργύρη (*Ιφιγένεια*)

Νομίζω ότι η *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* ήταν μια ευτυχισμένη στιγμή εμπνεύσεως από όλους τους παράγοντες της παραστάσεως και, αν μου επιτρέπεται να πω, διακρίνεται για τη συνέπεια της ερμηνευτικής της γραμμής. Υπάρχουν αρκετά νεωτεριστικά στοιχεία στην τραγωδία, τα οποία δεν είναι εμβόλιμα, ούτε αποτελούν ένα στοιχείο εντυπωσιασμού, αλλά αποτελούν μια οργανική εξέλιξη εις την ερμηνεία του αρχαίου δράματος.

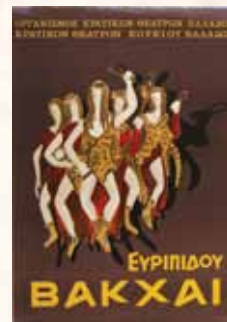
Γιώργος Θεοδοσιάδης

Εφημερίδα Ελληνικός Βορράς, 7/8/1973

Ευριπίδης Βάκχαι

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 14 ΙΟΥΛΙΟΥ 1973

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Παντελής Πρεβελάκης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιώργος Θεοδοσιάδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ρένα Γεωργιάδου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρήστος Λεοντής
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

.....
*Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 5 Αυγούστου 1973.*
.....

ΔΙΑΝΟΜΗ: Γιάννης Φέρτης (Διώνυσος), Αλέκος Πέτσος-Δημήτρης
Δαμαλάς (Τειρεσίας), Γιάννης Κάσδαγλης (Κάδμος), Νίκος Βρεττός
(Πενθέας), Δημήτρης Δαμαλάς-Χάρης Τσιτσάκης (Υπηρέτης Πενθέα),
Νίκος Γαροφάλου (Μαντατοφόρος βοσκός), Δάνης Κατρανίδης (Β'
Μαντατοφόρος), Έλσα Βεργή (Αγαΐη), Ρίκα Γαλάνη, Καίτη Χρονο-
πούλου, Σμαρώ Γαϊτανίδου, Μίρκα Παπακωνσταντίνου (Κορυφαίες)

ΧΟΡΟΣ: Ολυμπία Τολικά, Εύα Μουστάκα, Δέσποινα Σφάντζικα,
Ιωάννα Παχτίτη, Αριάδνη Φιλιππίδου, Τζένη Καλύβα, Αφροδίτη
Ιωαννίδου, Ιουλία Τσιμπερλή, Μαίρη Αλεξανδρή, Βίκυ Λαγού,
Στέλλα Παπαδημητρίου, Τάνια Τσανακλίδου, Αφροδίτη Τζοβάνη,
Χριστίνα Φειδάνη, Νινή Βοσνιάκου

Γ. Φέρτης, Χορός

Ευριπίδης Μήδεια

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 1973

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Εφη Φερεντίνου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωστής Μιχαηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Βασίλης Βασιλειάδης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Σισιλιάνος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Καλίτσα Κραντονέλλη

ΔΙΑΝΟΜΗ: Πόπη Άλβα (Παραμάννα), Ανδρέας Ζησιμάτος (Κρέοντας), Ηλίας Σταματίου (Παιδαγωγός), Χρήστος Πάρλας (Ιάσονας), Γιάννης Βόγλης (Αιγέας), Έλσα Βεργή (Μήδεια), Χρήστος Φράγκος (Αγγελιαφόρος), Λίνα Τριανταφύλλου (Α΄ Κορυφαία), Σμαρώ Γαϊτανίδου, Μίρκα Παπακωνσταντίνου, Δέσποινα Σφάντζικα, Ολυμπία Τολίκα, Στέλλα Παπαδημητρίου (Κορυφαίες)

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: Εύα Μουστάκα, Ιωάννα Παχτίτη, Αριάδνη Φιλιππίδου, Τζένη Καλύβα, Αφροδίτη Ιωαννίδου, Ιουλία Τσιμπερλή, Μαίρη Αλεξανδρή, Βίκυ Λαγού, Τάνια Τσανακλίδου, Αφροδίτη Τζοβάνη, Χριστίνα Φειδάνη, Νινή Βοσνιάκου

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
την 1 Αυγούστου 1973.
.....

Ε. Βεργή, Α. Ζησιμάτος

Αριστοφάνης 'Ορνιθες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1973

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκος Σφυρόερας

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωστής Μιχαηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιάννης Κύρου, Γιώργος Καλαντζόπουλος

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Κύρου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Νικηφόρος Ρώτας

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κική Αγραφιώτου

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 15 Αυγούστου 1973 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού
από 23 έως 25 Αυγούστου 1974.
.....

ΔΙΑΝΟΜΗ: Γιώργος Βλαχόπουλος (Ευελπίδης), Μίμης Φωτόπουλος (Πεισθέταιρος), Στέλιος Καππάτος (Α΄ Κορυφαίος), Τάσος Πεζirkιανίδης (Β΄ Κορυφαίος), Τάκης Τράικος (Εποπας), Ιάκωβος Λεβισιάνας (Ιερέας), Νέλσων Μωραϊτόπουλος (Ποιητής), Χάρης Τσιτσάκης (Γεωμέτρης Μέτωνα), Παναγιώτης Πλάνος (Α΄ Αγγελιαφόρος), Γιώργος Λέφας (Β΄ Αγγελιαφόρος), Θάνος Τζενεράλης (Γέρικο σοφό πουλί), Σπύρος Λασκαρίδης (Κήρυκας), Γιώργος Φουρνιάδης (Προμηθέας), Βασίλης Γκόπης (Ποσειδώνας), Κώστας Κωνσταντινίδης (Ηρακλής), Ζαφείρης Κατραμάδας (Τριβαλλός), Κική Αγραφιώτου (Αηδόνα), Καίτη Μητροπούλου (Βασιλεία), Ανδρέας Λέκκας (Συκοφάντης, Χρησολόγος), Σταύρος Παπαδόπουλος (Επιθεωρητής, Πατροκτόνος), Τάκης Καμπερίδης (Νομοπώλης), Θεανώ Κρασά (Ιριδα), Ντίνος Ταυρίδης (Κινησίας), Γιάννης Σιώπης (Κάργισ), Τάσος Πανταζής (Κουρούνα), Γρηγόρης Μήττας (Μανόδωρος), Αργύρης Παυλίδης (Ξανθίας)

ΧΟΡΟΣ: Πέπη Γεωργιάδου, Μαρίνα Γεωργίου, Βιβή Μαρκουτά, Γεωργία Εμμανουήλ, Κατερίνα Σαγιά, Βάσω Παπαχαλαάμπους, Μαρία Καραδήμου, Μαριάννα Κούταλου, Ελένη Κωνσταντινίδου, Θόδωρος Γκλαβέρης, Χρήστος Βάσσης, Κώστας Αποστολούδης, Γιώργος Μαρκολιάς, Γεώργιος Κώτσος, Γιάννης Ηλιόπουλος, Μιχάλης Νικολούδης, Μιχάλης Μητρούσης, Γιάννης Πανώριος, Γιάννης Συμεωνίδης, Γιάννης Κοκκινίδης, Πέτρος Καμπαγιοβάνης

Αλλαγές στη διανομή κατά τη θεατρική περίοδο 1974-1975:

Γιάννης Μαλλούχος (Ευελπίδης), Παντελής Ζερβός (Πεισθέταιρος)

Μ. Φωτόπουλος, Γ. Βλαχόπουλος, Χορός

Π. Ζερβός, Γ. Μαλλούχος, Σ. Καππάτος

Είναι η τρίτη Αττική μου Κωμωδία του Αριστοφάνη που σκηνοθετώ. [...] Αντίθετος στην άποψη της μεταφοράς της Αττικής Κωμωδίας εις τα καθ' ημάς, ακολουθώ και αποδίδω όσο μπορώ τον σαρκασμό, τον εσωτερικό παλμό, το μπρίο και πάνω απ' όλα την ποίηση του Αριστοφάνη.

Κωστής Μιχαηλίδης

Εφημερίδα Ελληνικός Βορράς, 15/8/1973

Αριστοφάνης Θεσμοφοριάζουσαι

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 27 ΙΟΥΛΙΟΥ 1974

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκος Σφυρόερας

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωστής Μιχαηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Κύρου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μάνος Λοΐζος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Βέττα Μυρίδου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γιώργος Φουρνιάδης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Διονύσης Καλός (*Μνησίλοχος*), Ρένος Φέσσας (*Ευριπίδης*), Στέλιος Καππάτος (*Υπηρέτης του Αγάθωνα*), Θεόδωρος Ριζούδης (*Αγάθωνας*), Λίνα Λαμπράκη (*Κηρύκαινα*), Δώρα Σιτζάνη (*Α΄ Γυναίκα*), Καίτη Χρονοπούλου (*Β΄ Γυναίκα*), Γιάννης Μαλλούχος (*Κλεισθένης*), Κατερίνα Χέλμη (*Παράβαση*), Σίμος Ιωαννίδης (*Πρύτανης*), Κώστας Κωνσταντινίδης (*Τοξότης Σκύθης*), Νινή Βοσνιακού (*Χορεύτρια*), Κατερίνα Σαγιά (*Θρακιώτισσα Δούλα, Αυλητρίδα*), Μαρίνα Νικολαΐδου (*Αθηνιώτισσα Δούλα*), Γρηγόρης Μήττας, (*Άσπρος Δούλος του Αγάθωνα*), Σάββας Σαββίδης (*Μαύρος Δούλος του Αγάθωνα*)

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: Καίτη Μητροπούλου (*Α΄ Κορυφαία*), Σοφία Λάππου (*Β΄ Κορυφαία*), Τζένη Καλύβα (*Γ΄ Κορυφαία*), Γιούλη Πεζοπούλου (*Δ΄ Κορυφαία*), Λαμπρινή Λίβα (*Ε΄ Κορυφαία*), Ολυμπία Τολίκα, Στέλλα Παπαδημητρίου, Χριστίνα Φειδάνη, Γιάννα Κούρου, Ιωάννα Παχτίτη, Αφροδίτη Τζοβάνη, Αφροδίτη Ιωαννίδου, Ιουλία Τσιμπερλή, Βίκυ Λαγού, Ανέζα Παπαδοπούλου, Μαίρη Χαλιαμπάλια, Θάλεια Σκαρλάτου, Βίκυ Ψαλτίδου, Σάντρα Λαμπρίδου

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 15 Αυγούστου 1974.
.....

Κ. Σαγιά, Δ. Καλός

Ευριπίδης Ηλέκτρα

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1974

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τάσος Ρούσσος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιώργος Θεοδοσιάδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ρένα Γεωργιάδου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρήστος Λεοντής

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΔΙΑΝΟΜΗ: Αλέκος Πέτσος (Γεωργός), Αντιγόνη Βαλάκου (Ηλέκτρα), Αντώνης Θεοδωρακόπουλος (Ορέστης), Γιώργος Ντουμούζης (Πυλάδης), Κώστας Ματσακάς (Γέροντας), Νίκος Βρεττός (Άγγελος), Κάκια Παναγιώτου (Κλυταιμνήστρα), Δημήτρης Βάγιας, Θανάσης Μυλωνάς (Διόσκουροι), Νίτα Παγώνη, Καίτη Χρονοπούλου (Κορυφαίες), Αλέκος Ιορδανίδης (Παιδί), Ακύλας Αναγνωστίδης (Ακόλουθος Ορέστη)

ΧΟΡΟΣ: Λαμπρινή Λίβα, Ολυμπία Τολίκα, Γιούλη Πεζοπούλου, Τζένη Καλύβα, Στέλλα Παπαδημητρίου, Χριστίνα Φειδάνη, Γιάννα Κούρου, Ιωάννα Παχτίτη, Αφροδίτη Τζοβάνη, Αφροδίτη Ιωαννίδου, Βίκυ Λαγού, Ιουλία Τσιμπερλή, Ανέζα Παπαδοπούλου, Μαίρη Χαλιαμπάλια, Θάλεια Σκαρλάτου, Ευρυδίκη Ψαλτίδου, Σάντρα Λαμπρίδου

ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ: Μαρίνα Νικολαΐδου, Βάσω Παπαχαραλάμπους, Δέσποινα Πετρίδου, Ευανθία Σιοζοπούλου, Ξένη Σκαρλάτου

ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ: Φιλήμων Αναγνωστίδης, Νίκος Κολοβός, Παναγιώτης Παντελιός

Κ. Ματσακάς, Α. Βαλάκου, Α. Θεοδωρακόπουλος, Θίασος

Σοφοκλής Φιλοκτήτης

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1974

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Θρακιώτης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωστής Μιχαηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σπύρος Βασιλείου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Θόδωρος Μιμίκος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ρένα Καμπαλάδου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γιώργος Φουρνιάδης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Γιάννης Κάσδαγλης (Οδυσσέας), Χρήστος Πάρλας (Νεοπτόλεμος), Γιάννης Βόγλης (Φιλοκτήτης), Νίκος Καββαδός (Σκοπός, Έμπορος), Θάνος Τζενεράλης (Ηρακλής), Χάρης Τσιτσάκης (Α΄ Κορυφαίος), Μανώλης Πουλιάσης (Β΄ Κορυφαίος), Χρήστος Βάσσο (Γ΄ Κορυφαίος), Γιώργος Μαρκόπουλος (Δ΄ Κορυφαίος), Πέτρος Καμπαγιοβάνης (Ε΄ Κορυφαίος), Δημήτρης Ναζίρης (ΣΤ΄ Κορυφαίος)

ΧΟΡΟΣ: Κώστας Παληός, Ντίνος Ταυρίδης, Παναγιώτης Πλάνος, Ζαφείρης Κατραμάδας, Κώστας Αποστολούδης, Παναγιώτης Πατσουράκος, Γιώργος Μαρκολιάς, Χρήστος Πετρίδης, Γιάννης Σιώπης, Γιώργος Κώτσος, Τάσος Πανταζής, Γιάννης Συμεωνίδης, Θόδωρος Παπαδόπουλος, Αστέρης Μαυρουδής

Γ. Βόγλης, Χ. Πάρλας

Σοφοκλής Ηλέκτρα

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1975

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μίνως Βολανάκης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Καλαντζόπουλος

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Διονύσης Φωτόπουλος

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΧΟΡΟΥ: Ανδρέας Πέρρης

ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Τάκης Καλφόπουλος, Αλέξης Μίγκας

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΔΙΑΝΟΜΗ: Αλέκος Πέτσος (Παιδαγωγός), Δημήτρης Καρέλλης (Ορέστης), Γιάννης Σιώπης (Πυλάδης), Άννα Συνοδινού (Ηλέκτρα), Κατερίνα Χέλμη (Χρυσόθεμη), Νέλλη Αγγελίδου (Κλυταιμνήστρα), Ανδρέας Ζησιμάτος (Αίγισθος)

ΧΟΡΟΣ: Ελεάνα Απέργη, Ελένη Καρπέτα, Ανθή Καριοφύλλη, Καίτη Χρονοπούλου, Καίτη Μητροπούλου, Σμαρώ Γαϊτανίδου, Σοφία Λάππου, Ολυμπία Τολικά, Δέσποινα Σφάντζικα, Γιάννα Κούρου, Κατερίνα Σαγιά, Τζένη Καλύβα, Στέλλα Παπαδημητρίου, Αφροδίτη Τζοβάνη, Αφροδίτη Ιωαννίδου, Κατερίνα Σιώρη, Βίκυ Λαγού, Ελένη Πασσά, Άννα Συμεωνίδου, Μαρία Χήναρη, Ελένη Γεωργιάδου, Φιφή Χαραλαμπίδου, Αντιγόνη Δουδούνη

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 9 και 10 Αυγούστου 1975 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού στις 28 Ιουλίου και 1 Αυγούστου 1976. Επίσης, από 15 Οκτωβρίου μέχρι 1 Νοεμβρίου 1975, περιόδευσε στη Σοβιετική Ένωση, στο Θέατρο Βαχτάνγκοφ της Μόσχας, στο Θέατρο Λένιν Σοβιέτ του Λένινγκραντ και στο Θέατρο Κουλτούρας του Βίλνιους. Την επόμενη χρονιά, από 24 έως 26 Ιουνίου 1976, η παράσταση παίχτηκε και στην Κύπρο, στο Υπαίθριο Αμφιθέατρο της Λευκωσίας και στο Αρχαίο Θέατρο Κουρίου της Λεμεσού.

Όλα αυτά τα χρόνια είχα αποκλείσει τον Σοφοκλή. Αγαπούσα τα κείμενά του αλλά δεν ένιωθα την ανάγκη να τα σκηνοθετήσω. Εύρισα πως τραγωδίες σαν την *Ηλέκτρα* και τον *Οιδίποδα Τύραννο* επικυρώνουν την αθηναϊκή πατριαρχία. Τώρα αποφάσισα επιτέλους να αντιμετωπίσω τον εκπληκτικό Πατέρα-Σοφοκλή. [...] Η *Ηλέκτρα* είναι η τραγωδία της απελευθέρωσης του ανθρώπου απέναντι στη μοίρα. Η τραγωδία του προσώπου που μετά από ελεύθερη εκλογή αποφασίζει σύμφωνα με τη συνειδήσή του ποιο δρόμο θα ακολουθήσει. [...] Απέναντι σ' ένα τέτοιο έργο αποφασίσαμε να σταθούμε γυμνοί. Να στήσουμε μια άμεση δραματική παράσταση. Χωρίς εκφραστικά κοστούμια και μουσική. Γι' αυτό και αρνήθηκα κάθε ατμοσφαιρικό ή εξπρεσιονιστικό στοιχείο.

Μίνως Βολανάκης

Εφημερίδα Αυγή, 6/8/1975

Α. Συνοδινού, Κ. Χέλμη

Ευριπίδης Μήδεια

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1976

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ–ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μίνως Βολανάκης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Ρόμπερτ Μίτσελ

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ντένη Βαχλιώτη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Θεόδωρος Αντωνίου

ΣΚΕΥΗ: Φραγκίσκος Κάππος

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ: Ανδρέας Πέρρης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αλέξης Μίγκας, Πάνος Παπαϊωάννου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Δέσπω Διαμαντίδου–Ελεάνα Απέργη (*Τροφός*), Κώστας Μασακάς–Νέλσων Μωραϊτόπουλος (*Παιδαγωγός*), Ελενίτσα Κωνσταντινίδη, Άκης Μωυσιάδης (*Παιδιά*), Μελίνα Μερκούρη (*Μήδεια*), Νίκος Βρεττός (*Κρέων*), Δημήτρης Παπαμιχαήλ (*Ιάσων*), Δημήτρης Καρέλλης–Φαίδων Γεωργίτης (*Αιγέας*), Φαίδων Γεωργίτης–Χρήστος Τσάγκας (*Άγγελος*), Δήμος Κουτρούλης, Τάσος Πανταζής (*Ακόλουθοι Κρέοντα*), Μπάμπης Φορτωτήρας, Γιάννης Σιώπης, Δημήτρης Τσιοπανίδης (*Ακόλουθοι Ιάσωνα*), Ελένη Καρπέτα, Καίτη Χρονοπούλου, Ανθή Καριοφύλλη (*Κορυφαίες*)

ΧΟΡΟΣ: Καίτη Μητροπούλου, Σμαρώ Γαϊτανίδου, Πέπη Γεωργιάδου, Ολυμπία Τολικά, Μαίρη Μωραϊτοπούλου, Βάσω Παπαχαλάμπους, Τζένη Καλύβα, Αφροδίτη Τζοβάνη, Τζένη Φιλιππίδου, Στέλλα Παπαδημητρίου, Αφροδίτη Ιωαννίδου, Βίκυ Λαγού, Κατερίνα Σιώρη, Ελένη Πασσά, Άννα Συμεωνίδου, Αρετή Σελβεσάκη, Ρέα Φορτούνα, Μαρία Χήναρη

Μ. Μερκούρη

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Θέατρο Ιβάν Βάζοφ της Σόφιας
από 15 έως 17 Φεβρουαρίου 1977.
.....

Κλειδί που μου άνοιξε την πόρτα της *Μήδειας* του Ευριπίδη, είναι μια φράση του Ζαν Ζενέ: «Οι Άγιοι των επαναστάσεων δεν είναι οι μάγοι, αλλά οι εγκληματίες». Οι άνθρωποι δηλαδή, που ανοίγουν την πόρτα για το ομαδικό «έγκλημα», την επανάσταση. Αυτοί που νιώθουν το κοινωνικό πρόβλημα πριν το συνειδητοποιήσουν οι άλλοι. [...] Οι επαναστάτες στην τραγωδία είναι γυναίκες. Παράδειγμα η Λυσιστράτη, η Αντιγόνη, η Πραξαγόρα, η Ηλέκτρα του Σοφοκλή, η *Μήδεια*. Ο Προμηθέας, ο μόνος άνδρας επαναστάτης, ήταν θεός. Οι γυναίκες είναι οι μόνες που πολέμησαν για τον νόμο της ηθικής και του δικαίου.

Μίνως Βολανάκης

Εφημερίδα Καθημερινή, 13/7/1976

Αριστοφάνης Σφήκες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1977

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θρασύβουλος Σταύρου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντίνος Γιαννόπουλος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Πάτσας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Νικηφόρος Ρώτας

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αλέξης Μίγκας

ΔΙΑΝΟΜΗ: Μπάμπης Πισιμίσης (Σωσίας), Στέλιος Καππάτος (Ξανθίας), Διονύσης Καλός (Βδελυκλέωνας), Βασίλης Διαμαντόπουλος (Φιλοκλέωνας), Δημήτρης Βάγιας (Κορυφαίος), Δέσποινα Σφάντζικα (Παιδί), Γιώργος Ντουμούζης, Αρετή Σελβεσάκη (Δύο σκύλοι), Πέρης Μιχαηλίδης (Συμπότης), Αγγελική Τριανταφυλλίδη (Γυναίκα), Χρήστος Δεμερτζής (Άντρας)

ΧΟΡΟΣ: Σοφία Λάππου, Λαμπρινή Λίβα, Γιάννα Κούρου, Χρήστος Δεμερτζής, Γεωργία Εμμανουήλ, Ντίνος Ταυρίδης, Δέσποινα Σφάντζικα, Παναγιώτης Πατσουράκος, Γιώργος Ντουμούζης, Κατερίνα Σαγιά, Μπάμπης Φορτωτήρας, Χρήστος Πετρίδης, Δήμος Κουτρούλης, Μιχάλης Νικολούδης, Τάσος Πανταζής, Πέρης Μιχαηλίδης, Αρετή Σελβεσάκη, Γιάννης Σιώπης, Γιώργος Πανταζής

Β. Διαμαντόπουλος, Γ. Εμμανουήλ, Δ. Καλός

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 14 και 15 Αυγούστου 1977 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 27 και 28 Αυγούστου 1977.

Αποφύγαμε να αποδώσουμε την κωμωδία με στοιχεία λαϊκά (συρτάκι κλπ) και προσπαθήσαμε να κάνουμε ανάγλυφους για τον θεατή τους παραλληλισμούς ανάμεσα σε καταστάσεις και πρόσωπα της εποχής του δημαγωγού Κλέωνα και της σημερινής. Οι Σφήκες είναι κατά τη γνώμη μου η πιο αστεία κωμωδία, φτάνει να την πάρουμε στα σοβαρά!

Ντίνος Γιαννόπουλος

Εφημερίδα Ελευθεροτυπία, 26/8/1977

Αριστοφάνης Νεφέλες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 1978

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Σκούρτης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ–ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Γιώργος Ρεμούνδος

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Δαμιανός Ζαρίφης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Τσαγκάρης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Γιώργος Τσαγκάρης, Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΓΛΥΠΤΑ: Διονύσης Γερολυμάτος

ΧΡΕΗ ΒΟΗΘΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γιώργος Φουρνιάδης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Θύμιος Καρακατσάνης (Στρεψιάδης), Τάσος Πεζικιανίδης (Φειδιππίδης), Στέλιος Καππάτος (Ξανθίας, Άδικος Λόγος), Γιώργος Φουρνιάδης (Α΄ Μαθητής, Πασίας), Κώστας Αποστολούδης (Β΄ Μαθητής, Αμυνίας), Διονύσης Καλός (Σωκράτης), Σίμος Ιωαννίδης (Δίκαιος Λόγος)

ΝΕΦΕΛΕΣ: Πόπη Άλβα, Σμαρώ Γαϊτανίδου, Πέπη Γεωργιάδου, Γεωργία Εμμανουήλ, Αφροδίτη Ιωαννίδου, Μόνα Κίτσοπούλου, Γιάννα Κούρου, Σοφία Λάππου, Άννυ Λούλου, Καίτη Μανωλιδάκη, Καίτη Μητροπούλου, Μαίρη Μωραϊτοπούλου, Ελισάβετ Ναζλίδου, Αλεξάνδρα Παντελάκη, Στέλλα Παπαδημητρίου, Κατερίνα Σαγιά, Δέσποινα Σφάντζικα, Αριάδνη Φιλιππίδου, Λυδία Φωτοπούλου

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 29 και 30 Ιουλίου 1978, στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 26 και 27 Αυγούστου 1978 και στο Θέατρο Κωμωδίας του Βουκουρεστίου στις 6 και 7 Οκτωβρίου 1978.
.....

Θ. Καρακατσάνης, Χορός

Αφήνουμε τον «ιστορικό» Σωκράτη να παραμένει ένα ερωτηματικό, μια σφίγγα και του δίνουμε στην παράσταση τη μορφή ενός αγάλματος, που θα μοιάζει με τις γνωστές προτομές που κυκλοφορούν. Παράλληλα, χρησιμοποιούμε όλα αυτά που ο Αριστοφάνης σατίριζε στο όνομα του Σωκράτη. [...] Η σκηνοθεσία θα επιδιώξει να δώσει μια διαχρονική λύση στην παράσταση, δηλαδή να παρουσιάσει τα 4 μέρη της κωμωδίας σε 4 διαφορετικές εποχές. Ο πρόλογος παραμένει χρονικά στην αρχαία εποχή. [...] Αρχίζω απ' τα μέσα του 19^{ου} αιώνα για να φτάσω στην εποχή μας.

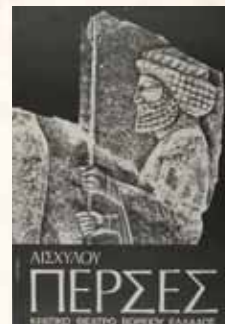
Γιώργος Ρεμούνδος

Εφημερίδα Ελευθεροτυπία, 11/5/1978

Αισχύλος Πέρσες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ, 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1978

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τάσος Ρούσσος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σπύρος Α. Ευαγγελάτος

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Πάτσας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Χριστόδουλος Χάλαρης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ρεγγίνα Καπετανάκη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Χριστόδουλος Χάλαρης,
Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Νίκος Περέλης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Αντιγόνη Βαλάκου–Ελένη Καρπέτα (Άτσα), Δημήτρης Καρέλλης (Αγγελιοφόρος), Μάνος Κατράκης–Κώστας Ματσακάς (Φάντασμα Δαρείου), Πέτρος Φυσσούν–Δημήτρης Βάγιας (Ξέρξης), Δημήτρης Βάγιας, Κώστας Ματσακάς (Κορυφαίοι)

ΧΟΡΟΣ: Ρήγας Αξελός, Γιάννης Βρανάς, Δημήτρης Γεννηματάς, Κοσμάς Ζαχάρωφ, Κώστας Ίτσιος, Ζαφείρης Κατραμάδας, Δήμος Κουτρούλης, Γιώργος Λέφας, Γρηγόρης Μήττας, Γιώργος Ντουμούζης, Τάσος Παλαντζίδης, Τάσος Πανταζής, Δημήτρης Παπαγεωργίου, Χρήστος Παπαστεργίου, Παναγιώτης Πατσουράκος, Χρήστος Πετρίδης, Δημήτρης Τερζόπουλος, Χάρης Τσιτσάκης, Μπάμπης Φορτωτήρας

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 15 Αυγούστου 1978, στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων στις 19 και 20 Αυγούστου 1978 και στο Θέατρο Όπερας του Βουκουρεστίου στις 2 Οκτωβρίου 1978. Επίσης, μεταξύ 25 Απριλίου και 6 Μαΐου 1979, περιόδευσε στη Σοβιετική Ένωση, στο Θέατρο Μάλι της Μόσχας και στο Θέατρο Κουλτούρας του Λένινγκραντ.

Μ. Κατράκης, Α. Βαλάκου, Π. Φυσσούν

Ένα από τα συναρπαστικότερα στοιχεία των *Περσών* είναι ο τρόπος που προβάλλεται η «ύβρις». Η «ύβρις» στους *Πέρσες* εκφράζεται πρισματικά: είναι προσβολή της ελευθερίας του ατόμου, προσβολή του ίδιου του φυσικού χώρου, προσβολή της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας γενικότερα. [...] Ένα άλλο στοιχείο του έργου είναι το έμμεσο αλλά σαφέστατο μήνυμά του, που συνδέεται με την όλη σύλληψη της τραγωδίας. Ενώ το έργο είναι ένας ύμνος του ελληνικού πνεύματος που συνέτριψε τους Ασιάτες, το θέμα είναι ιδωμένο από την πλευρά των ηττημένων και δεν αναφέρεται ούτε ένα όνομα ελληνικό σε όλη την τραγωδία. Έτσι ο ύμνος των Ελλήνων είναι έμμεσος, όπως μόνον ένας μεγάλος ποιητής θα μπορούσε να συλλάβει, και ο όλεθρος του πολέμου προβάλλεται γυμνός.

Σπύρος Α. Ευαγγελάτος

Εφημερίδα Αυγή, 4/8/1978

Αριστοφάνης Εκκλησιάζουσες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1979

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Ταχτοής

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωστής Μιχαηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Πετρόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Βασίλης Τενίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Τατιάνα Βαρούτη-Μαμάκη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

Δ. Καλός, Δ. Βάγιας

ΔΙΑΝΟΜΗ: Νίκη Τριανταφυλλίδη (*Πραξαγόρα*), Κατερίνα Σαγιά (*Α΄ Γυναίκα*), Γιάννα Κούρου (*Β΄ Γυναίκα*), Σμαρώ Γαϊτανίδου (*Γ΄ Γυναίκα*), Αρετή Σελβεσάκη (*Δ΄ Γυναίκα*), Διονύσης Καλός (*Βλέπυρος*), Γιώργος Ντουμούζης (*Α΄ Γείτονας*), Δημήτρης Βάγιας (*Χρέμης*), Στέλιος Καππάτος–Τάσος Παλαντζίδης (*Β΄ Γείτονας*), Καίτη Μητροπούλου (*Κηρύκαινα*), Ρίκα Γαλάνη (*Α΄ Γριά*), Δέσποινα Σφάντζικα (*Νέα*), Γιώργος Λέφας (*Νέος*), Αγγελική Τριανταφυλλίδη (*Β΄ Γριά*), Σοφία Λάππου (*Γ΄ Γριά*), Στέλλα Παπαδημητρίου (*Κορυφαία*), Στέλλα Σμουλιώτη (*Υπηρέτρια*), Ελένη Κωνσταντινίδου, Ηλίας Σύρρας (*Παιδιά*)

ΧΟΡΟΣ: Σμαρώ Γαϊτανίδου, Πέπη Γεωργιάδου, Μόνα Κίτσοπούλου, Φιλαρέτη Κομνηνού, Γιάννα Κούρου, Καίτη Μητροπούλου, Κατερίνα Σαγιά, Αρετή Σελβεσάκη, Στέλλα Σμουλιώτη, Έφη Σταμούλη, Δέσποινα Σφάντζικα, Αριάδνη Φιλιππίδου, Τατιάνα Γόγαλη, Έφη Δρόσου, Φωτεινή Παπαδοπούλου, Σόνια Τζανίδου

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 8 Αυγούστου 1979, στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 1 και 2 Σεπτεμβρίου 1979 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού στις 6 και 7 Σεπτεμβρίου 1980.
.....

Σοφοκλής Αντιγόνη

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΥΠΑΙΘΡΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΧΟΛΗΣ ΤΥΦΛΩΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,
19 ΙΟΥΝΙΟΥ 1980

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κ. Χ. Μύρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σπύρος Α. Ευαγγελάτος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Πάτσας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Χριστόδουλος Χάλαρης

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ: Λία Μελετοπούλου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Γιώργος Φουρνιάδης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Αντιγόνη Βαλάκου (Αντιγόνη), Φιλαρέτη Κομνηνού (Ισμήνη), Δημήτρης Παπαμιχαήλ (Κρέων), Νίκος Βρεττός (Φύλακας), Δημήτρης Καρέλλης (Αίμων), Θάνος Τζενεράλης (Τειρεσία), Λυδία Φωτοπούλου (Συνοδός Τειρεσία), Κοσμάς Ζαχάρωφ (Αγγελιοφόρος), Ελένη Καρπέτα (Ευρυδίκη), Κώστας Ματσακάς (Α' Κορυφαίος), Γιώργος Φουρνιάδης, Τάσος Υφάντης, Κώστας Κωνσταντινίδης, Δημήτρης Γεννηματάς (Κορυφαίοι)

ΧΟΡΟΣ: Ρήγας Αξελός, Κώστας Αποστολούδης, Πάννης Βρανάς, Ζαφείρης Κατραμάδας, Νίκος Κολοβός, Δήμος Κουτρούλης, Γιώργος Κώτσος, Νίκος Μαστοράκης, Γρηγόρης Μήττας, Τάσος Παλαντζίδης, Γιώργος Πανταζής, Χρήστος Παπαστεργίου, Παναγιώτης Πατσουράκος, Χρήστος Πετρίδης, Χρήστος Στέργιουλου, Δημήτρης Τερζόπουλος, Μπάμπης Φορτωτήρας

Α. Βαλάκου

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 28 και 29 Ιουνίου 1980, στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων στις 12 και 13 Ιουλίου 1980 και στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 15 Αυγούστου 1980.
.....

Η κυριότερη προσπάθειά μου είναι να μην γίνονται οι παραστάσεις βάσει μιας δεδομένης σχολής, διότι δεν πιστεύω στις σχολές, αλλά στη μοναδικότητα του κάθε έργου και της παράστασης στον χώρο και στον χρόνο στον οποίο δημιουργούνται. [...] Το πρόβλημα της ερμηνείας του αρχαίου δράματος κακώς εμφανίζεται σαν πρόβλημα ερμηνείας αυτού, γιατί το αρχαίο δράμα ξαπλώνεται μέσα σ' έναν αιώνα.

Σπύρος Α. Ευαγγελάτος

Εφημερίδα Φιλελεύθερος (Κύπρου), 22/6/1980

Αριστοφάνης Πλούτος

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1981

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κυριαζής Χαρατσάρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωστής Μιχαηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ρένα Γεωργιάδου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Τσαγκάρης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Τατιάνα Βαρούτη

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων
στις 25 και 26 Ιουλίου 1981 και στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 1 και 2 Αυγούστου 1981.
.....

ΔΙΑΝΟΜΗ: Κώστας Σαντάς (Καρίων), Βασίλης Γκόπης (Χρεμύλος),
Στέλιος Καππάτος (Πλούτος), Γιώργος Βελέντζας (Βλεψίδημος), Ρίκα
Γαλάνη (Πενία), Γιάννα Κούρου (Γυναίκα του Χρεμύλου), Βαρβάρα Λα-
ζαρίδου (Δούλα της Γυναίκας του Χρεμύλου), Παναγιώτης Λιατζιβίρης
(Δίκαιος άνθρωπος), Πάνος Κυριακόπουλος (Δούλος του Δίκαιου αν-
θρώπου), Τάσος Παλαντζίδης (Συκοφάντης), Τάκης Φιτσιώρης (Φίλος
του Συκοφάντη), Μαργαρίτα Γεράρδου (Γριά), Αγγέλα Φουντούκη
(Δούλα της Γριάς), Παναγιώτης Μέντης (Νέος), Γιάννης Ματτύς
(Ερμής), Ιάκωβος Λεβισιάνος (Ιερέας του Δία Σωτήρα)

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ: Χρήστος Βάσσος, Νίκος Βεργίδης, Γιάννης Βερ-
σής, Τάκης Καμπερίδης, Θανάσης Κεραμίδας, Κώστας Λειβαδίτης,
Γρηγόρης Μήττας, Μιχάλης Νικολούδης, Γιώργος Ντουμούζης,
Γιώργος Πανταζής, Γιάννης Πανώριος, Θανάσης Παπαδημητρίου,
Σάκης Πετκίδης, Νίκος Φιλιππίδης

ΛΑΟΣ: Βαρβάρα Λαζαρίδου, Ρούλα Παντελίδου, Ιωάννα Παχτίτη,
Αγγέλα Φουντούκη

Β. Γκόπης, Σ. Καππάτος

Ευριπίδης Εκάβη

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1981

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τάσος Ρούσσος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λεωνίδας Τριβιζάς

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Πάτσας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρήστος Πήττας

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έρση Πήττα

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Νίκος Καμτσής

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 25 Ιουλίου και 15 Αυγούστου 1981 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, στις 29 και 30 Αυγούστου 1981. Περίοδεψε από 28 Οκτωβρίου έως 5 Νοεμβρίου 1981 στην Αυστραλία και συγκεκριμένα στις πόλεις Σίδνεϋ, Μελβούρνη και Αδελαΐδα. Παρουσιάστηκε, επίσης, από 30 Απριλίου έως 6 Μαΐου 1982 στο Μεξικό, στο Γκουαναχουάτο και στην Πόλη του Μεξικού, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ του Σερεντίνο.

Δ. Καρέλλης, Ν. Αγγελίδου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Γιώργος Λέφας (Φάντασμα του Πολύδωρου), Νέλλη Αγγελίδου (Εκάβη), Φιλαρέτη Κομνηνού (Πολυξένη), Κοσμάς Ζαχάρωφ (Οδυσσεύς), Κώστας Μασσακάς (Ταλθύβιος), Ελένη Καρπέτα (Σκλάβη), Δημήτρης Καρέλλης (Αγαμέμνονας), Νίκος Βρεττός (Πολυμήτορας)

ΧΟΡΟΣ-ΤΡΩΑΔΙΤΙΣΣΕΣ ΣΚΛΑΒΕΣ: Ελένη Καρπέτα, Καίτη Χρονοπούλου, Ανθή Καριοφύλλη, Καίτη Μητροπούλου, Σμαρώ Γαϊτανίδου, Αφροδίτη Ιωαννίδου (Κορυφαίες), Πέπη Γεωργιάδου, Ελένη Μακίσσogλου, Αρετή Σελβεσάκη, Ανέζα Παπαδοπούλου, Μόνα Κίτσοπούλου, Λυδία Φωτοπούλου, Ιφιγένεια Δεληγιαννίδη, Δήμητρα Παπαχρήστου, Έφη Δρόσου

ΣΚΛΑΒΕΣ: Κατερίνα Ιορδάνογλου, Αφροδίτη Κοτζιά, Ελένη Κωνσταντινίδου, Μαρία Στεφανίδου

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Κώστας Αλευράς, Χρήστος Ευθυμίου, Γιώργος Καλιαμάνης, Αντώνης Καρολίδης, Ιεροκλής Μιχαλίδης, Παναγιώτης Παπαδόπουλος

ΠΑΙΔΙΑ: Αθηνά Καλαθά, Χρήστος Τσακίρόπουλος, Μυρτώ Τσακιρούλου

ΜΟΥΣΙΚΟΣ: Αφροδίτη Κοτζιά (φλογέρα)

Προσπαθήσαμε η σκηνική παρουσίαση της *Εκάβης* μορφικά να υλοποιηθεί σαν μια «ιεροτελεστία της βίας». Επιδιώξαμε μ' αυτό τον τρόπο ν' αποφύγουμε μια παραπλανητική συγκινησιακή προσέγγιση και ταυτόχρονα να μην απομακρυνθούμε από τον δραματουργικό άξονα της «ανάγνωσής μας», που βασιζόταν σ' αυτή τη ζοφερή «δίκη της ασέβειας», για ν' αποκαλύψει ανάγλυφα την τραγική ανθρωπιστική διάσταση του έργου.

Λεωνίδας Τριβιζάς

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης *Εκάβη*, 1981

Αριστοφάνης Θεσμοφοριάζουσες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΘΑΣΟΥ, 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1982

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιάννης Νεγρεπόντης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κούλα Αντωνιάδη

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Πετρόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μίμης Πλέσσας

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μαρία Αλβανού

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΜΑΣΚΕΣ: Σταμάτης Θάνος

.....
*Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου
στις 28 και 29 Αυγούστου 1982.*
.....

ΔΙΑΝΟΜΗ: Χρήστος Βαλαβανίδης (*Κηδεστής [Μνησίλοχος]*), Τάσος Παλαντζίδης (*Ευριπίδης*), Πέρης Μιχαηλίδης (*Θεράπων*), Χρήστος Στέργιουλου (*Αγάθων, Ελάφιον*), Δημήτρης Τερζόπουλος (*Χωριάτα, Τοξότης Σκύθης*), Χρήστος Παπαστεργίου (*Γυναίκα Α'*), Κώστας Αποστολούδης (*Γυναίκα Β'*), Χάρης Τσιτσάκης (*Γυναίκα Γ'*), Γιώργος Πανταζής (*Γυναίκα Δ'*), Γιώργος Κώτσος (*Γυναίκα Ε'*), Γρηγόρης Μήττας (*Κλεισθένης*), Γιάννης Βρανάς (*Πρύτανης*), Παύλος Ελευθεριάδης (*Μουσικός*), Μόνα Κίτσοπούλου (*Τραγουδίστρια Α'*), Γεωργία Εμμανουήλ (*Τραγουδίστρια Β'*), Ασπασία Κράλλη (*Τραγουδίστρια Γ', Αθηνά*), Παναγιώτης Πατσουράκος, Δήμος Κουτρούλης, Γιάννης Ηλιόπουλος, Παύλος Ελευθεριάδης (*Κορυφαίς*)

ΧΟΡΟΣ: Χρήστος Βαλαβανίδης, Χάρης Τσιτσάκης, Τάσος Παλαντζίδης, Παναγιώτης Πατσουράκος, Γιάννης Βρανάς, Δημήτρης Τερζόπουλος, Δήμος Κουτρούλης, Χρήστος Παπαστεργίου, Γρηγόρης Μήττας, Πέρης Μιχαηλίδης, Γιώργος Πανταζής, Γιώργος Κώτσος, Κώστας Αποστολούδης, Χρήστος Στέργιουλου, Γιάννης Ηλιόπουλος, Παύλος Ελευθεριάδης, Αλέξανδρος Μούκανος, Θωμάς Παπαναστασίου, Στέλιος Πεντερίδης, Νίκος Σαλπικτίδης

ΜΟΥΣΕΣ: Σμαρώ Γαϊτανίδου, Ασπασία Κράλλη, Γεωργία Εμμανουήλ, Αρετή Σελβεσάκη, Άννα Συμεωνίδου, Μόνα Κίτσοπούλου, Στέλλα Σμουλιώτη, Θηρεσία Μανωλούδη, Ντίνα Νικολαΐδου

Η ελευθερία που αισθάνεται κανείς δουλεύοντας σήμερα σ' ένα Κρατικό Θέατρο είναι διάχυτη στο έργο. [...] Και μεις οι νέοι γεννημένοι και μεγαλωμένοι σε μια εποχή ριζικά αλλαγμένη με θεσμούς καινούργιους, πολιτικές και κοινωνικές ανακατατάξεις, κλονισμένη θρησκεία, πνευματική αναταραχή, φέρνουμε ξανά στην επιφάνεια την αρχαία μας πνευματική κληρονομιά και νιώθουμε υποχρεωμένοι να τη δούμε με μάτι καινούργιο ελληνικό και όχι ξενόφερτο και επηρεασμένο από την ανατολή ή τη δύση.

Κούλα Αντωνιάδη

*Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης
Θεσμοφοριάζουσες, 1982*

Ευριπίδης Ελένη

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1982

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Δώρα Μοάτσου-Βάρναλη

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Βουτσινάς

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Διονύσης Φωτόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κουρουπός

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έρση Πήττα

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Στέλιος Γούτης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Αλεξάνδρα Λαδικού (Ελένη), Ρήγας Αξελός (Τεύκρος), Δημήτρης Καρέλλης (Μενέλαος), Μαρία Φωκά (Αιγύπτια θυρωρός του παλατιού), Κώστας Ματσακάς (Έλληνας αγγελιαφόρος), Λυδία Φωτοπούλου (Θεονόη), Γιώργος Ντουμούζης (Α΄ Υπηρέτης της Θεονόης), Κώστας Ίτσιος (Β΄ Υπηρέτης της Θεονόης), Δημήτρης Βάγιας (Θεοκλύμενος), Στέλιος Καππάτος (Αιγύπτιος αγγελιαφόρος), Ζαφείρης Κατραμάδας (Κάστορας), Τάσος Πανταζής (Πολυδεύκης)

ΧΟΡΟΣ-ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΣΚΛΑΒΕΣ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ: Ρίκα Γαλάνη, Λίνα Τριανταφύλλου, Καίτη Χρονοπούλου, Καίτη Μητροπούλου, Πέπη Γεωργιάδου, Γιάννα Κούρου, Δέσποινα Σφάντζικα, Αφροδίτη Ιωαννίδου, Ανέζα Παπαδοπούλου, Φιλαρέτη Κομνηνού, Ιφιγένεια Δεληγιαννίδη, Δήμητρα Χατούπη, Δήμητρα Παπαχρήστου, Τατιάνα Λύγαρη, Ισαβέλλα Βλασιάδου, Κατερίνα Γιαμαλή, Κάτια Δεσποινιάδου, Μαρία Μαρκοπούλου, Τώνια Μποτωνάκη, Ζωή Πατερέσκου, Όλγα Παππά, Μαρία Χατζοπούλου

ΜΟΥΣΙΚΟΣ: Αφροδίτη Κοτζιά (φλογέρα)

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 11 Αυγούστου 1982 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 21 και 22 Αυγούστου 1982. Συμμετείχε, επίσης, στα Ευρωπαϊκά με μία παράσταση στο Θέατρο Μποζάρ των Βρυξελλών στις 25 Οκτωβρίου 1982. Παρουσιάστηκε σε επανάληψη στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού στις 9 και 10 Ιουλίου 1983.
.....

Αριστοφάνης Λυσιστράτη

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1983

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Ταχτοής

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Βουτσινάς

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Διονύσης Φωτόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κουρουπός

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΧΡΕΗ ΒΟΗΘΩΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αλίκη Δαμασκηνού,
Μόνα Κίτσοπούλου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Αλέκα Παϊζη (Λυσιστράτη), Μόνα Κίτσοπούλου (Κλεονίκη), Δήμητρα Παπαχρήστου (Μυρρίνη), Ιφιγένεια Δεληγιαννίδη (Βυθουλιώτισσα), Ντίνα Νικολαΐδου (Αχαρνιώτισσα), Τατιάνα Λύγαρη (Λαμπιτώ), Δήμητρα Χατούπη (Δούλα Λαμπιτών), Καίτη Μητροπούλου (Βοιωτή), Λυδία Φωτοπούλου (Α΄ Δούλα Βοιωτής), Αφροδίτη Κανάκη (Β΄ Δούλα Βοιωτής), Στέλλα Σμουλιώτη (Κορίνθια), Νίκη Παζαρέντζου (Χίλιομοδιώτισσα), Θηρεσία Μανωλούδη (Επιδαυριώτισσα), Αφροδίτη Ιωαννίδου (Θηβαία), Δέσποινα Σφάντζικα (Λειβαδιώτισσα), Λίτσα Βαΐδου (Ειρήνη), Δημήτρης Τερζόπουλος (Κυδαθηναίος), Νίκος Κολοβός (Σκύθης), Κοσμάς Ζαχάρωφ (Πρόβουλος), Γιώργος Λέφας (Κινησίας), Παναγιώτης Πατσουράκος (Α΄ Κήρυκας Λακεδαιμονίων), Γιώργος Κώτσος (Β΄ Κήρυκας Λακεδαιμονίων), Γρηγόρης Μήττας (Πρύτανης), Κώστας Αποστολούδης (Α΄ Αθηναίος), Γιάννης Ηλιόπουλος (Β΄ Αθηναίος), Χρήστος Παπαστεργίου (Α΄ Λάκωνας), Γιώργος Ντουμούζης (Β΄ Λάκωνας), Παύλος Ελευθεριάδης (Γ΄ Λάκωνας)

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 4 Αυγούστου 1983 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 27 και 28 Αυγούστου 1983. Παρουσιάστηκε σε επανάληψη στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού από 28 έως 30 Ιουνίου 1985.
.....

ΧΟΡΟΣ–ΑΘΗΝΑΙΕΣ ΓΗΡΑΛΕΕΣ: Μαρία Φωκά, Μιράντα Οικονομίδου, Πέπη Γεωργιάδου, Μαίρη Μωραϊτοπούλου. **ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΓΗΡΑΛΕΟΙ:** Δημήτρης Βάγιας, Δημήτρης Καρέλλης, Γιάννης Βρανάς, Ρήγας Αξελός

Χορός, Α. Παϊζη

Αισχύλος ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1983

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κ. Χ. Μύρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Γιώργος Α. Μιχαηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Αντώνης Κυριακούλης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Θεόδωρος Αντωνίου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΧΡΕΗ ΒΟΗΘΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μαρία Τέντζου-Τρότμαν

ΔΙΑΝΟΜΗ: Κώστας Μασσακός (Δαναός), Νίκος Βρεττός (Βασιλιάς),
Χάρης Τσιτσάκης (Κήρυκας)

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΪΔΩΝ: Ελεάνα Απέργη, Ελένη Καρπέτα, Λίνα Τριανταφύλλου, Λίνα Λαμπράκη, Σμαρώ Γαϊτανίδου, Καίτη Χρονοπούλου, Γιάννα Κούρου, Γεωργία Εμμανουήλ, Κατερίνα Σαγιά, Αρετή Σελβεσάκη, Ελένη Μακίσσoglou, Άννα Συμεωνίδου, Φιλάρετη Κομνηνού, Αννέτα Μολύβα, Άννα Μανουσαρίδου (Κορυφαίες), Σοφία Αθανασιάδου, Άννα Γιαννακίδου, Χρυσάνθη Δούζη, Νανά Κομίδου, Λιάνα Κωταλιακίδου, Τώνια Μποτονάκη, Ολίνα Ξενοπούλου, Λίλιαν Παλάντζα, Όλγα Παππά, Ζωή Πατερέσκου, Μαρία Στεφανάκη, Τίνα Στεφανοπούλου, Παναγιώτα Τασιοπούλου, Ρία Φιτσιώρη, Μαρία Χατζοπούλου

ΧΟΡΟΣ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ: Τάσος Παλαντζίδης, Ζαφείρης Κατραμάδας, Τάσος Πανταζής, Δήμος Κουτρούλης, Θόδωρος Τσαλουχίδης, Κώστας Ίσιος, Χρήστος Βάσσης, Θανάσης Παπαδημητρίου, Χρήστος Στέργιονγλου

ΘΕΡΑΠΕΥΜΕΝΟΙ: Καίτη Χρονοπούλου, Γιάννα Κούρου, Γεωργία Εμμανουήλ, Κατερίνα Σαγιά

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 10 Αυγούστου 1983, στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου
στις 20 και 21 Αυγούστου 1983 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού
στις 29 Ιουλίου 1984.
.....

Σκηνοθετικά, αντιμετώπισα το πρόβλημα πώς θα συνταιριάσω τη λιτότητα της φόρμας με την πυκνότητα του περιεχομένου. Γι' αυτό διατήρησα στην παράσταση ένα «ευαγνώνωστο στυλ», προσπαθώντας να αναδείξω μέσα από τον λόγο και μόνο απ' αυτόν τις συγκρούσεις που υπάρχουν στο έργο. Δεν χρησιμοποίησα εξωτερικά στοιχεία για να φορτώσω το δράμα με σήματα. Η μόνη μου παρέμβαση είναι ότι, ενώ το έργο τελειώνει ευτυχισμένα, η παράσταση στο τέλος «παγώνει». Γιατί, έχοντας στον νου μου τα δύο άλλα έργα που συμπληρώνουν την τριλογία, αφήνω να εννοηθεί ότι το γραμμένο θα γίνει στο μέλλον και ότι το έργο δεν τελειώνει εδώ...

Γιώργος Α. Μιχαηλίδης

Εφημερίδα Μεσημβρινή, 17/8/1983

Σοφοκλής **Τραχίνιες** Ευριπίδης **Άλκηστη**

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 14 ΙΟΥΛΙΟΥ 1984

Τραχίνιες

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Στυλιανός Καψωμένος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους

ΣΚΗΝΙΚΑ: Διονύσης Φωτόπουλος

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΜΑΣΚΕΣ: Τίνα Παραλή

ΧΡΕΗ ΒΟΗΘΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Θανάσης Παπαδημητρίου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Λίνα Λαμπράκη (*Δηλιάνειρα*), Λίνα Τριανταφύλλου (*Τροφός*), Γιώργος Λέφας (*Υλλος*), Κώστας Ματσκάς (*Άγγελος, Πρεσβύτες*), Τάσος Παλαντζίδης (*Λίχας*), Μόνα Κιτσοπούλου (*Ιόλη*), Δημήτρης Καρέλλης (*Ηρακλής*)

ΤΡΑΧΙΝΙΕΣ: Αφροδίτη Τζοβάνη, Αρετή Σελβεσάκη, Λυδία Φωτοπούλου, Ιφιγένεια Δεληγιαννίδη, Ντίνα Νικολαΐδου, Δήμητρα Παπαχρήστου, Τατιάνα Λύγαρη

ΧΟΡΟΣ: Χρήστος Ευθυμίου, Αντώνης Αντωνιάδης, Κώστας Αποστόλου, Χάρης Γρηγορόπουλος, Μαρία Θάνογλου, Γιάννης Σκούρτης, Μαρία Συλλοπούλου, Κοσμάς Τοπαλίδης, Αντώνης Χρυσόπουλος

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλιππων στις 4 και 5 Αυγούστου 1984 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 25 και 26 Αυγούστου 1984.
.....

Μ. Κιτσοπούλου, Λ. Λαμπράκη

Η συμπεριφορά των ηρώων απαιτεί καθαρότητα πρότασης και διαύγεια πρόθεσης, απαιτεί ειδική τεχνική αφαίρεσης, συμπύκνωσης και έντασης πάνω και πέρα από τους οικείους κώδικες επικοινωνίας· η ένταξή τους στον χώρο, χρόνο, ύφος, σκεύος, μέλος, ανοίκει λύσεις και διαχρονικές αναφορές πάνω και πέρα από τη μίμηση ζωής ή την ιστορική καταγραφή. Πάνω απ' όλα απαιτείται εκείνη η ειδική ατμόσφαιρα που μόνο η παράσταση μιας ομάδας συνειδητοποιημένων εκτελεστών μπορεί να επιτύχει, όταν σηματοδοτηθεί πολυεπίπεδα η εμβέλεια του λόγου. Πρόθεσή μας είναι να ενεργοποιήσουμε το υποσυνείδητο και όχι να επικοινωνήσουμε με το αίσθημα περιέργειας του θεατή.

Νίκος Χαραλάμπους

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης Τραχίνιες-Άλκηστη, 1984

Άλκηστη

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θρασύβουλος Σταύρου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Χουβαρδάς

ΣΚΗΝΙΚΑ: Διονύσης Φωτόπουλος

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Αναστασία Αρσένη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κουρουπός

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΩΝ: Ισίδωρος Σιδέρης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Κώστας Κωνσταντινίδης

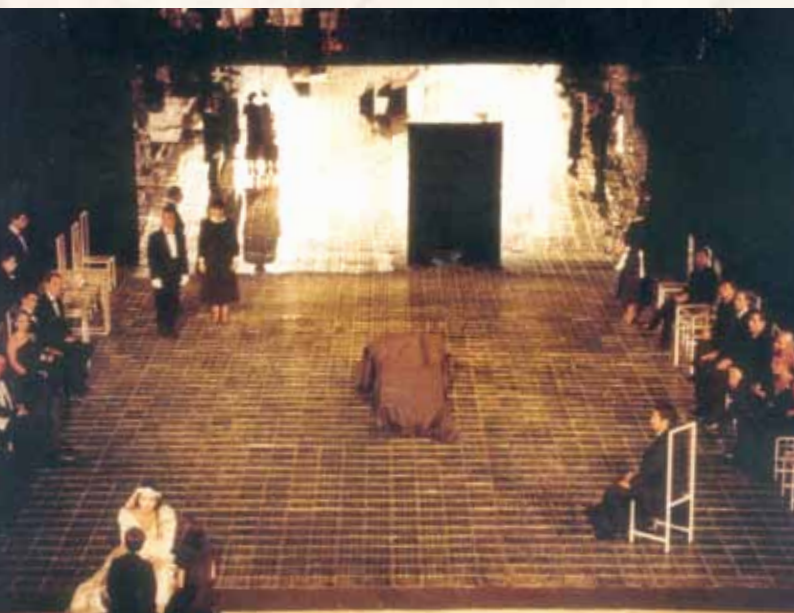
ΔΙΑΝΟΜΗ: Μηνάς Κωνσταντόπουλος (Απόλλων), Κώστας Κωνσταντινίδης (Θάνατος), Καίτη Χρονοπούλου (Θεράπαινα), Φιλαρέτη Κομνηνού (Άλκηστη), Αλέκος Ουδινότης (Άδμητος), Χάρης Τσιτσάκης (Ηρακλής), Δημήτρης Βάγιας (Φέρης), Ιάκωβος Λεβισιάνος (Θεράπων)

ΧΟΡΟΣ: Σίμος Ιωαννίδης, Χρύσης Πλακίδης, Γιάννης Βρανάς, Τάσος Πανταζής, Πέρης Μιχαλίδης, Δήμος Κουτρούλης, Χρήστος Παπαστεργίου, Κώστας Τζιβιέρης, Κώστας Ίτσιος, Καίτη Μητροπούλου, Σμαρώ Γαϊτανίδου, Ελένη Γεωργιάδου

ΥΠΗΡΕΤΕΣ-ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ: Αντώνης Αντωνιάδης, Κώστας Αποστόλου, Τάσος Αποστολίδης, Πέτρος Ζηβανός, Μαρία Θάνογλου, Θεόφιλος Λάλος, Χρόνης Παυλίδης, Γιάννης Σκούρτης, Μελίσσα Στοήλη, Μαρία Συλλοπούλου, Χριστίνα Συμεωνίδου, Κοσμάς Τοπαλίδης, Ευδόκιμος Τσολακίδης, Νίκος Χατζηχαραλάμπους, Αντώνης Χρυσόπουλος

ΠΑΙΔΙΑ: Παναγιώτης Καματάκης-Μαρία Λαζάρου, Παύλος Σπυριδωνίδης-Χαριτίνη Πετράκη

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Νίκος Κουκής (φλάουτο), Στέφανος Βλάχος (βιολί), Χρυσόστομος Μαυρίτσιος (βιολί), Νίκος Κυριακού (τσέλο)

Φ. Κομνηνού (πρώτο πλάνο), Θίασος

Αντιμετωπίζω πάντα το αρχαίο δράμα, ξεκινώντας από το περιεχόμενο σε σχέση με τον σημερινό κόσμο χωρίς να έχω καμιά α priori θεωρία για το ανέβασμά του. [...] Το τέλος του έργου που αποτελεί και μια σκηνική έκπληξη για τον θεατή είναι ότι η Άλκηστη δεν επανέρχεται στη ζωή αλλά ότι τα πρόσωπα του έργου και ο Άδμητος καταλαβαίνουν ότι ζούσαν πάντα σ' έναν κόσμο ζωντανών-νεκρών που οι ίδιοι έκτισαν. [...] Χρησιμοποιώντας σαν βάση τον ρεαλισμό, χτίσαμε μια παράσταση με υπερρεαλιστικές προεκτάσεις.

Γιάννης Χουβαρδάς

Εφημερίδα Τα Νέα, 22/8/1984

Αριστοφάνης Ειρήνη

ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ–ΘΡΑΚΗΣ

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΚΑΣΤΡΟ ΠΛΑΤΑΜΩΝΑ, 14 ΙΟΥΛΙΟΥ 1984

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θρασύβουλος Σταύρου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ–ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κώστας Τσιάνος
ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Φαίδων Πατρικαλάκης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Τσαγκάρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Στέφανος Χατζημιχαηλίδης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Σάκης Πετκίδης, Καίτη Μανωλιδάκη, Σμάραγδος Κλεοβούλου, Νικολέτα Πασχούλα (Δούλοι), Γιώργος Βελέντζας (Τρυγαίος), Βαρβάρα Λαζαρίδου, Λένα Κουρούδη (Κόρες του Τρυγαίου), Κώστας Σαντάς (Ερμής), Γιάννης Βερσής (Πόλεμος), Ρούλα Παντελίδου (Τάραχος), Παναγιώτης Ραπτάκης, Ιωάννα Παχτίτη, Γιώργος Καραγιάννης (Κορυφαίοι), Γιάννης Ματτύς (Θεωρία), Γιάννης Πανώριος (Οπώρα), Παναγιώτης Λιατζιβίρης (Ιεροκλής), Κώστας Λειβαδίτης (Δρεπανάς), Νίκος Βεργίδης (Οπλοπώλη), Ηλίας Ζερβός (Θωρακοπώλη), Σμάραγδος Κλεοβούλου (Κρανοποιός), Θανάσης Κεραμίδας, Ελισάβετ Ναζλίδου (Παιδιά)

ΑΓΡΟΤΕΣ–ΧΩΡΙΚΟΙ: όλος ο θίασος

.....
Πρόκειται για την τελευταία παραγωγή των Θεάτρων Θράκης και Ανατολικής Μακεδονίας ως Κλιμακίων του ΚΘΒΕ.
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων στις 21 και 22 Ιουλίου 1984 και στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 15 Αυγούστου 1984.
.....

Γ. Βελέντζας, Θίασος

Ο τρόπος που θα παίξουμε την κωμωδία θεωρήσαμε σωστό να αντληθεί από τους ερμηνευτικούς κώδικες των σπουδαίων ηθοποιών της ελληνικής επιθεώρησης. Η αμεσότητα, οι χαριτωμένοι αυτοσχεδιασμοί, τα μπουφόνικα χωρατά τους είναι εκείνα που καταφέρνουν να δημιουργήσουν θαυμαστούς τρόπους επικοινωνίας με το κοινό και αν μπορέσουμε να πλησιάσουμε αυτούς τους κώδικες, σίγουρα θα κερδίσουμε σαν καλλιτέχνες. Ίσως μπορέσουμε να βρεθούμε πιο κοντά στους ερμηνευτικούς τρόπους που απαιτεί ο Αριστοφάνης και πάνω από όλα να καταφέρουμε να στήσουμε μια ζωντανή, κεφάτη και λαϊκή παράσταση.

Κώστας Τσιάνος

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης Ειρήνη, 1984

Ευριπίδης Ικέτισες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 20 ΙΟΥΛΙΟΥ 1985

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τάσος Ρούσσος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Μπάκας

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Στεφάνου

ΜΟΥΣΙΚΗ–ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Γιώργος Τσαγκάρης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Σοφία Σπυράτου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Στέφανος Χατζημιχαηλίδης

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 10 και 11 Αυγούστου 1985, στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 24 και 25 Αυγούστου 1985 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού από 15 έως 17 Αυγούστου 1986.

Ν. Βρεττός, Τ. Πανταζής, Θίαςος

ΔΙΑΝΟΜΗ: Ελένη Καρπέτα (Αίθρα), Τάσος Πανταζής (Θησέας), Νίκος Βρεττός (Άδραστος), Χάρης Τσιτσάκης (Κήρυκας), Γιώργος Λέφας–Θανάσης Παπαδημητρίου (Αγγελιοφόρος), Λίνα Τριανταφύλλου (Ευάνδη), Γιώργος Βελέντζας (Ίφης), Αφροδίτη Τζοβάνη–Μόνα Κιτσοπούλου (Αθηνά)

ΧΟΡΟΣ: Ελένα Απέργη, Σμαρώ Γαϊτανίδου, Καίτη Χρονοπούλου, Μαριάννα Αρβανιτίδου, Γεωργία Εμμανουήλ, Στέλλα Σμουλιώτη, Νίκη Παζαρέντζου (Κορυφαίες), Ελένη Καλλιγά, Κατερίνα Σαγιά, Αρετή Σελβεσάκη, Μαίρη Μωραϊτοπούλου, Μόνα Κιτσοπούλου, Ρούλα Παντελίδου, Βαρβάρα Λαζαρίδου, Λένα Κουρούδη, Άννα Μανουσαρίδου, Σοφία Τζανίδου, Αντιγόνη Αμανίτου, Νικολέτα Πασχούλα, Βαγγελιώ Ανδρεαδάκη

ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ: Άννα Μιχαήλου, Αλεξάνδρα Μυλωνά, Χριστίνα Συμεωνίδου, Μελίσα Στοήλη, Λιάνα Παρούση, Εύη Υφαντίδου, Αθηνά Νείλα

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Αντώνης Αντωνιάδης, Τάσος Αποστολίδης, Αντώνης Βασιλειάδης, Χριστόφορος Βασματζόγλου, Πανίκος Γεωργουδής, Βασίλης Γιαγκόπουλος, Θανάσης Γιάκας, Ανδρέας Δημητριάδης, Δημήτρης Θεσσαλονικεύς, Χρήστος Θεσσαλονικεύς, Γιώργος Καπουσούζ, Άρης Καρανικόλας, Θανάσης Προβατάρης, Νίκος Σαρρόπουλος, Κοσμάς Τοπαλίδης, Γιώργος Τούλης, Γιώργος Τσεκούρας, Δημήτρης Τσιγκογιάννης, Αντώνης Χρυσόπουλος

ΠΑΙΔΙΑ: Παναγιώτης Καματάκης, Άγγελος Παγανόπουλος, Παύλος Σπυριδωνίδης, Πολύβιος Σπυριδωνίδης

Οι *Ικέτισες* είναι ένα έργο σαφώς αντιπολεμικό, έντονα φιλειρηνικό και αποτελεί ένα δοξαστικό για την Αθήνα. Αυτό που έχει τονισθεί στην παράσταση είναι η ακινησία με στόχο να της «δοθεί» ύψος λειτουργίας. Όπως ελέχθη, η λίγη κίνηση είναι σχηματική για να δοθεί έμφαση στην έλλειψη ηθογραφίας.

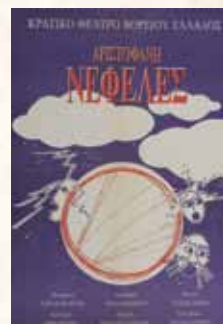
Κώστας Μπάκας

Εφημερίδα Ακρόπολη, 21/8/1985

Αριστοφάνης Νεφέλες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1986

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Σκούρτης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Έρση Βασιλικιώτη

ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιάννης Λεκκός

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκη Πέρδικα

ΜΟΥΣΙΚΗ: Βαγγέλης Γερμανός

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ντανιέλ Λομμέλ

MAITRE DE BALLET: Στέλλα Κρούσκα

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γιώργος Φουρνιάδης

ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σάντρα Στεφανίδου, Ντίνα Συλίκου

ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΦΦΕ: Γιάννης Σαμιώτης

ΚΑΠΕΛΑ: Μένη Τριανταφυλλίδου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Στέλιος Καππάτος (Στρεψιάδης), Λάζαρος Ανδρέου (Φειδιππίδης), Δημήτρης Κολοβός (Ξανθίας, Πασίας), Γρηγόρης Μήττας (Μαθητής του Σωκράτη), Κώστας Σαντάς (Σωκράτης), Νίκος Σεργιανόπουλος (Δίκαιος Λόγος), Κώστας Γακίδης (Άδικος Λόγος), Δήμος Κουτρούλης (Αμυνίας), Δημήτρης Καμινάρης (Κόκορας Άδικου Λόγου), Ντιντιέ Πυζόλ (Κόκορας Δίκαιου Λόγου), Δημήτρης Καμινάρης, Νίκος Μαζιώκης, Ντιντιέ Πυζόλ, Κυριάκος Κοσμίδης, Νίκος Ασαλουμίδης (Μαθητές του Σωκράτη)

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ: Λυδία Φωτοπούλου, Ελισάβετ Ναζλίδου, Φιλαρέτη Κομνηνού, Ντίνα Νικολαΐδου, Ιφιγένεια Δεληγιαννίδη, Δήμητρα Παπαχρήστου, Λίλιαν Παλάντζα, Όλγα Παππά, Δήμητρα Καλλπάκη, Αγγελική Λεμονή (Κορυφαίες), Αγγελική Βαενά, Ιζαμπέλ Βάντενμπεργκ, Μπέτυ Βυτινάρου, Ελένη Γκασούκα, Αναστασία Θεοφανίδου, Μίνα Μαλάμη, Ζέφη Μπαρτζώκα, Κλαίρ Ντυπόρ, Ιωάννα Τσακάλου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Ντίνος Αποστόλου (πνευστά), Μάκης Αναστασόπουλος (κιθάρα), Γιώργος Δρίβας (κοντραμπάσο), Ζαφείρης Τσινάλης (κρουστά)

.....
Σύμπραξη με το Αέναον Χοροθέατρο Ντανιέλ Λομμέλ.

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων στις 9 και 10 Αυγούστου 1986, στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 13 Αυγούστου 1986 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 22 και 23 Αυγούστου 1986.
.....

Σ. Καππάτος, Δ. Κολοβός

Η ερμηνεία του αρχαίου δράματος δεν είναι υπόθεση ενός ή δύο ανθρώπων. Ο καθένας κουβαλάει την προσωπική του ανάγνωση. Αυτό που δεν επιτρέπεται είναι η παραποίηση, το παραφούσκωμα, η ασχετοσύνη. Το βασικό είναι να διαβάσεις το αρχαίο δράμα ξεκόβοντάς το από το βάρος της ερμηνευτικής του παράδοσης και ν' αφήσεις να σε οδηγήσει μόνο του. Όσο πιο σωστές αναλογίες του δώσεις προς τη σύγχρονη πραγματικότητα, τόσο πιο αποτελεσματικό θα είναι για τον σημερινό θεατή.

Έρση Βασιλικιώτη

Εφημερίδα Αυγή, 17/8/1986

Ευριπίδης Ιφιγένεια εν Ταύροις

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1987

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τάσος Ρούσσος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΚΙΝΗΣΗ ΧΟΡΟΥ: Ισίδωρος Σιδέρης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Στέφανος Χατζημικηλίδης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Κατερίνα Χέλμη-Νίκη Τριανταφυλλίδη (*Ιφιγένεια*), Γιώργος Κιμούλης-Νίκος Σεργιανόπουλος (*Ορέστης*), Ρήγας Αξελός (*Πυλάδης*), Τάσος Πανταζής-Σμάραγδος Κλεοβούλου (*Βοσκάς*), Δημήτρης Καρέλλης (*Θόας*), Νίκος Σεργιανόπουλος (*Αγγελιαφόρος*), Μαίρη Μωραϊτοπούλου (*Φωνή Αθηνάς*)

ΧΟΡΟΣ-ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΣΚΛΑΒΕΣ: Καίτη Χρονοπούλου, Σμαρώ Γαϊτανίδου, Καίτη Μητροπούλου, Κατερίνα Σαγιά, Αρετή Σελεσάκη, Μαίρη Μωραϊτοπούλου, Ελένη Γεωργιάδου, Ρούλα Παντελίδου, Στέλλα Σμουλιώτη, Ντίνα Νικολαΐδου

ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ: Ευγενία Βαρυτίμου, Νανά Κουμίδου, Ελένη Κωνσταντινίδου, Ιωάννα Σαββίδου, Χριστίνα Σαρρή

ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ ΘΟΑ: Χριστόφορος Βασματζόγλου, Γιώργος Βλαχοδήμος, Θανάσης Γιάκας, Πάρης Ζαφείρης, Πέτρος Μαυροματίδης, Νίκος Πρανδέκας, Μιχάλης Τοπκαράς, Γιώργος Τούλης

Ν. Τριανταφυλλίδη

Γ. Κιμούλης

.....
*Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού
στις 19 και 20 Αυγούστου 1987 και στο Αρχαίο Θέατρο Φιλιππών
στις 29 και 30 Αυγούστου 1987.*
.....

Ευριπίδης Τρωάδες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1987

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιάννης Τσαρούχης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Βουτσινάς

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Διονύσης Φωτόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κουρουπός

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΣΤΙΧΩΝ: Λίνα Νικολακοπούλου

ΚΙΝΗΣΗ: Χρύσα Καψούλη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μηνάς Κωνσταντόπουλος

ΔΙΑΝΟΜΗ: Δημήτρης Τερζόπουλος (*Ποσειδών*), Μόνα Κίτσο-πούλου (*Αθηνά*), Αλέκα Παϊζη (*Εκάβη*), Νίκος Βρεττός–Δημήτρης Τερζόπουλος (*Ταλθύβιος*), Κώστας Αποστολίδης (*Έλληνας Α΄*), Γιώργος Μουστάκας (*Έλληνας Β΄*), Λυδία Φωτοπούλου (*Κασσάνδρα*), Φιλαρέτη Κομνηνού (*Ανδρομάχη*), Χάρης Αγτζίδης (*Αστυνάκτας*), Στέφανος Κυριακίδης–Τάσος Πανταζής (*Μενέλαος*), Αλεξάνδρα Λαδικού (*Ελένη*)

ΧΟΡΟΣ: Πέπη Γεωργιάδου, Γεωργία Εμμανουήλ, Γιώργος Κώτσος, Λίτσα Βαΐδου, Μόνα Κίτσοπούλου, Βαρβάρα Λαζαρίδου, Λευτέρης Λιθαρής, Νικόλετα Πασχούλα, Λίλιαν Παλάντζα, Δήμητρα Καλπάκη

ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ: Πανίκος Γεωργούδης, Χρόνης Παυλίδης, Θανάσης Προβατάρης, Ανδρέας Τσιαπτσιάδης

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΡΩΑΔΙΤΙΣΣΕΣ: Στέλλα Καζάζη, Στέλλα Μιχαηλίδου, Μαρία Μπακοδήμου, Μαρία Πασχαλίδου, Άννη Τσολακίδου

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 21 και 22 Αυγούστου 1987 και στο Θέατρο Κομέντια της Βαρσοβίας στις 13 και 14 Μαΐου 1989.
.....

Α. Λαδικού, Α. Παϊζη, Τ. Πανταζής

Είναι η πρώτη τραγωδία που ανεβάζω και για μένα γραμμένη από τον τραγικότερο αρχαίο ποιητή μας, τον Ευριπίδη. Μια τραγωδία που έχω δει επανειλημμένα και ανεξάρτητα από τη γλώσσα που παιζότανε μου προξενούσε πάντα το ίδιο ένοχο ερώτημα: Τι έχω κάνει εγώ για ν' αλλάξουνε οι συνθήκες που κάνουν έναν πόλεμο; [...] Όσο δεν ξεχνώ υπάρχει ελπίδα να μπορέσω να κάνω κάτι. Να λοιπόν που σήμερα μου δίνεται η ευκαιρία να ανεβάσω τις *Τρωάδες*, ένα έργο που είναι τεκμήριο καταγγελίας και στιγματισμού του πολέμου.

Ανδρέας Βουτσινάς

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης *Τρωάδες*, 1987

Ευριπίδης Κύκλωπας

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ, 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1988

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΠΟΔΟΣΗ: Γιώργος Σκούρτης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιώργος Αρμένης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Διονύσης Φωτόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Διονύσης Τσακνής

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μπέτυ Βυτινάρου

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Κώστας Δημητριάδης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μιχάλης Παπαμιχάλης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γιώργος Ταρκάσης

ΜΑΣΚΕΣ: Τίνα Παραλή

ΔΙΑΝΟΜΗ: Κώστας Σαντάς (Σειληνός), Σάκης Πετκίδης (Οδυσσέας),
Δημήτρης Καρέλλης (Κύκλωπας), Όλγα Παππά (Σκύλος)

ΣΑΤΥΡΟΙ-ΝΑΥΤΕΣ: Κώστας Γακίδης, Στράτος Τρίπκος, Σμάραγδος
Κλεοβούλου, Λίτσα Βαΐδου, Ρούλα Παντελίδου, Λίλιαν Παλάντζα,
Όλγα Παππά, Βλαδίμηρος Κυριακίδης, Μαρία Σάββα, Αγγελική Λε-
μονή, Βασίλης Σεϊμένης, Νίκος Καραγεώργος, Δήμητρα Καλπάκη,
Στέλλα Καζάζη, Στέργιος Τζαφέρης

Δ. Καρέλλης, Κ. Σαντάς

Ο Ευριπίδης, παίρνοντας έναν πολυτραγουδισμένο μύθο απ' την *Οδύσσεια*, έπλασε ένα νεανικό παραμύθι με τόλμη και φαντασία. Αυτά τα δύο στοιχεία ήταν που με συγκίνησαν και μ' έκαναν να πιστέψω σ' αυτό το «πρωτόλειο», κατά τους μελετητές, έργο. Προσπάθησα, κυρίως, η δουλειά μου να χτιστεί πάνω στην ίδια τόλμη και φαντασία.

Γιώργος Αρμένης

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης
Κύκλωπας, 1988

Αριστοφάνης Ιππής

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1989

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ηλίας Σπυρόπουλος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Διαγόρας Χρονόπουλος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Γρηγορίου

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ελένη Τριανταφυλλάκη-Πήττα

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Κώστας Δημητριάδης

ΜΑΣΚΕΣ: Τίνα Παραλή

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γιώργος Ταρκάσης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Τάσος Παλαντζίδης (Α΄ Δούλος), Ζαφείρης Κατραμάδας (Β΄ Δούλος), Σταύρος Παράβας (Αλλαντοπώλης), Διονύσης Καλός (Παφλαγόνας), Νίκος Βρεττός (Κοσμάκης), Γιάννης Αναστασάκης, Παντελής Καλπάκογλου, Φάνης Μουρατιδής, Τάσος Σιώπκας (Υπηρέτες Παφλαγόνα), Νίκος Καπέλιος, Δημήτρης Παπιόπουλος (Θεατές), Κατερίνα Ηλιάδου, Ράνια Κυπραίου, Δώρα Καραθανάση (Ιέρειες)

ΧΟΡΟΣ: Χάρης Τσιτσάκης, Λεωνίδας Βαρδαρός, Στράτος Τρίπκος, Αλέξανδρος Μούκανος, Δημήτρης Αραμπατζόγλου, Κώστας Μπερικόπουλος, Νίκος Καραγεώργος, Βασίλης Σεϊμένης, Στέργιος Τζαφέρης, Χριστόφορος Βασματζόγλου, Γιώργος Γιαννακάκος, Χρήστος Γιάνναρης, Στέλιος Γκάτζας, Λεωνίδας Θεοδουλίδης, Αλέκος Ιορδανίδης, Παντελής Καναράκης, Βασίλης Κοβανίδης, Τηλέμαχος Κρεβαίικας, Αντώνης Λουδάρος, Νίκος Μαυρουδής, Κώστας Πάλλας, Δημήτρης Σακατζής, Κώστας Τζίτζιρας

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 25 και 26 Αυγούστου 1989 και στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων στις 22 και 23 Σεπτεμβρίου 1989.
.....

Ζ. Κατραμάδας, Σ. Παράβας, Τ. Παλαντζίδης, Χορός

Ευριπίδης Μήδεια

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 14 ΙΟΥΛΙΟΥ 1990

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Χειμωνάς

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Βουτσινάς

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Απόστολος Βέττας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σταμάτης Κραουνάκης

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ: Ελένη Γκασούκα

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΧΡΕΗ ΒΟΗΘΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γιώργος Κώτσος,

Πέτρος Ζηβανός

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γιώργος Ταρκάσης

ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Ρίτσαρντ Άντονι

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ–ΑΞΕΣΟΥΑΡ: Λίλα Καρακώστα

ΔΙΑΝΟΜΗ: Αιμιλία Υψηλάντη (*Τροφός*), Κώστας Ματσκάς (*Παιδαγωγός*), Αλέξανδρος Κραμπής, Νικολέτα Κλειδέρη (*Παιδιά της Μήδειας*), Λυδία Φωτοπούλου (*Μήδεια*), Τάσος Πανταζής (*Κρέων*), Νίκος Σεργιανόπουλος (*Ιάσων*), Χριστόδουλος Στυλιανού (*Αιγέας*), Θόδωρος Αθερίδης (*Άγγελος*), Γιώργος Κώτσος, Θόδωρος Τεκνεσίδης (*Ακόλουθοι Ιάσωνα*)

ΧΟΡΟΣ: Γεωργία Εμμανουήλ, Θάλεια Σκαρλάτου, Λένα Σαββίδου, Πέπη Γεωργιάδου, Αρετή Σελβεσάκη, Ρούλα Παντελίδου, Ντίνα Νικολαΐδου, Χρύσα Καψούλη, Λίτσα Βαΐδου, Δήμητρα Καλπάκη, Στέλλα Καζάκη, Δώρα Σκαρλάτου, Αγγέλα Φουντούκη

Λ. Φωτοπούλου, Ν. Σεργιανόπουλος

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 27 και 28 Ιουλίου 1990 και στο Αρχαίο Θέατρο Φιλιππών στις 24 και 25 Αυγούστου 1990.

Οι 74 σκηνοθεσίες μου –σε 30 χρόνια θεατρικής καριέρας– ήταν προτάσεις που τις αποδέχθηκα. Η διδασκαλία της *Μήδειας* αποτελεί, από αυτή την άποψη, εξαίρεση: είναι προσωπική μου επιλογή, που περίμενα χρόνια για να την εκπληρώσω. [...] Τόσο ο Γ. Χειμωνάς όσο κι εγώ είδαμε τη *Μήδεια* ως το πιο ερωτικό έργο που έχει γραφεί: «Η καταγωγή του έρωτα είναι βάρβαρη» γράφει ο Γ. Χειμωνάς – κι αυτό είναι κάτι που το πιστεύω απόλυτα. «Η Μήδεια θα οδηγήσει την ερωτική ιστορία της προς ένα τέρμα, όχι για να την τελειώσει, αλλά για να την αποθεώσει (και να την εναποθέσει, να την ασφαλίσει) μέσα σε μια τρομακτική, βάρβαρη ένωση. Γιατί ο σκοπός του έρωτα είναι η οπωσδήποτε ένωση και η βαρβαρότητά του η οποιαδήποτε πράξη για να την κατορθώσει. Δύο φορές βάρβαρη η Μήδεια – από καταγωγή κι από έρωτα / Δεν είναι τυχαίο». [...] Τέλος, αυτό που θέλω να εκφράσω σ' ένα σκηνοθετικό σημείωμα είναι κάτι πολύ απλό: αγαπώ τη Μήδεια, λυπάμαι τον Ιάσωνα – κι αυτό νομίζω πως είναι αρκετό.

Ανδρέας Βουτσινάς

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης *Μήδεια*, 1990

Ευριπίδης Βάκχες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 6 ΙΟΥΛΙΟΥ 1991

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Διονύσης Φωτόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ελένη Τριανταφυλλάκη-Πήττα

ΜΑΣΚΕΣ–ΓΛΥΠΤΑ: Τίνα Παραλή

ΔΙΑΝΟΜΗ: Χάρης Τσιτσάκης (Διόνυσος), Βασίλης Κολοβός (Τειρεσίας), Δημήτρης Βάγιας (Κάδμος), Δημήτρης Καρέλλης (Πενθέας), Σμάραγδος Κλεοβούλου (Θεράπων), Γιώργος Ντουμούζης (Άγγελος Α'), Τάσος Πανταζής (Άγγελος Β'), Τζένη Μιχαηλίδου (Αγαύη)

ΒΑΚΧΕΣ: Καίτη Χρονοπούλου (Κορυφαία), Λένα Κουρούδη, Θάλεια Σκαρλάτου, Καίτη Μητροπούλου, Αρετή Σελβεσάκη, Μαίρη Μωραϊτοπούλου, Χρύσα Καψούλη, Ντίνα Νικολαΐδου, Οδέτη Σταβαράκη, Λένα Σαββίδου, Στέλλα Σμουλιώτη, Λίλιαν Παλάντζα, Δήμητρα Καλπάρη, Στέλλα Καζάκη, Δέσποινα Μαρτινοπούλου, Αγγέλα Φουντούκη, Αντιγόνη Αλικάκου

ΦΙΓΚΥΡΑΝ: Χρήστος Αθανασιάδης, Ηλίας Βάκης, Αντώνης Σιώπκας, Μιχάλης Τοπκαράς

ΜΟΥΣΙΚΟΣ: Θανασής Αραπίδης (φλάουτο, κλαρίνο)

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων στις 26 και 27 Ιουλίου 1991 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 30 και 31 Αυγούστου 1991.

Χ. Τσιτσάκης, Δ. Καρέλλης

Η αναζήτηση των προδιαγραφών του τραγικού αισθήματος είναι πάντοτε για μας το βασικό ζητούμενο μιας έντιμης υποκριτικής και σκηνοθετικής προσέγγισης στο αρχαίο δράμα. Τα άλλα, θεατρόφιλοι πειραματισμοί ή νεωτερικές υστερίες, αποτελούν φοβάμαι, ψυχαναλυτικές αγωνίες αυτοπροβολής. [...] Έκσταση ως ήθος και αφαίρεση ως ύφος είναι, πιστεύω, τα υποκριτικά εφόδια με τα οποία ο ηθοποιός «παλεύει» την ερμηνεία του τραγικού αισθήματος. Ειδικά σε μια πολυσήμαντη τραγωδία όπως οι *Βάκχες* του Ευριπίδη, όπου το τραγικό απλώνεται πάνω και πέρα από την ύπαρξη, «ακουμπάει» την οικουμενική ερμηνεία της καταστροφής «πόλεως». Το τέλος εδώ είναι. Σιωπή. Ένα κομματιασμένο πτώμα στη μέση της ορχήστρας. Οι μνήμες της Αμμοχώστου караδοκούν.

Νίκος Χαραλάμπους

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης *Βάκχες*, 1991

Αριστοφάνης Αχαρνής

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 23 ΙΟΥΛΙΟΥ 1991

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Στέφανος Ν. Κουμανούδης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Δημήτρης Έξαρχος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μιχάλης Σδούγκος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρήστος Πήττας

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μαρία Γκούττη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μιχάλης Παπαμιχάλης

ΓΛΥΠΤΑ: Ευθύμης Τσομάκος

ΔΙΑΝΟΜΗ: Αλέξανδρος Μούκανος (Δικαιοπόλις), Γρηγόρης Μήττας (Κήρυκας), Γιώργος Σμπυράκης (Αμφίθεος), Δήμος Κουτρούλης, Στράτος Τρίπκος (Πρέσβεις Αθηναίων), Βασίλης Σεϊμένης (Ψευδαρτάβας, Αγγέλος Λάμαχου), Θόδωρος Τεκνετοίδης (Θέωρος), Ελένη Γεωργιάδου (Κόρη Δικαιοπόλη), Θηρεσία Μανωλούδη (Γυναίκα Δικαιοπόλη, Κουμπάρα), Παντελής Καλπάκογλου (Υπηρέτης Ευριπίδη [Κηφισοφών], Υπηρέτης Θηβαίου [Ισμηνίας]), Δημήτρης Γεννηματάς (Ευριπίδης), Άκας Δρακουλινάκος (Λάμαχος), Ζαφείρης Κατραμάδας (Μεγαρίτης), Κατερίνα Σαγιά, Ζιζή Ιωαννίδου (Κόρες Μεγαρίτη), Χρήστος Παπαστεργίου (Συκοφάντης, Νίκαρχος), Δημήτρης Κολοβός (Θηβαίος), Χάρης Κεδίκος (Γεωργός), Στέργιος Τζαφέρης (Πράνυμφος)

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ: Ζαφείρης Κατραμάδας, Γρηγόρης Μήττας, Χρήστος Παπαστεργίου, Δήμος Κουτρούλης, Δημήτρης Κολοβός, Στράτος Τρίπκος, Δημήτρης Γεννηματάς, Γιώργος Σμπυράκης, Θόδωρος Τεκνετοίδης, Βασίλης Σεϊμένης, Στέργιος Τζαφέρης, Χάρης Κεδίκος, Παντελής Καλπάκογλου

ΤΟΞΟΤΕΣ, ΟΔΟΜΑΝΤΕΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΜΑΥΡΟΦΟΡΟΣ, ΑΥΛΗΤΕΣ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΛΑΜΑΧΟΥ, ΑΥΛΗΤΡΙΔΕΣ: Θόδωρος Ιγνατιάδης, Νίκος Καπέλιος, Φάνης Μουρατίδης, Χρήστος Πεόγλου, Γρηγόρης Φιτσιώρης, Σεραφείμ Σίλλας-Χαραλαμπίδης

ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΝΥΚΑ: όλος ο θίασος

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων στις 2 και 3 Αυγούστου 1991 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού στις 20 και 21 Αυγούστου 1991.

Α. Μούκανος, Β. Σεϊμένης, Π. Καλπάκογλου

Σε όλη μας την πορεία μάς ακολούθησε η σκέψη ότι η αρχαία ελληνική κωμωδία ήταν μια ιδιαίτερη έκφραση ελεύθερων ανθρώπων που απέχει κατά πολύ από την εκφυλισμένη σύγχρονη αντίληψη περί κωμωδίας. Έτσι αναζητήσαμε το πάντρεμα της τραγικότητας (που φωτίζει αυτές τις «σκιές» του έργου) και της κωμικότητας (που αναδεικνύει το σκωπτικό Αριστοφάνειο πνεύμα). Προσπαθήσαμε να πετύχουμε την αλληλοδιαδοχή του γέλιου και της σκυθρωπότητας, της μελαγχολίας και της ιλαρότητας. Ο κόσμος είναι μια κωμωδία γι' αυτούς που σκέφτονται ελεύθερα και τραγωδία γι' αυτούς που ανεπηρέαστα αισθάνονται. Επειδή, λοιπόν, πιστεύουμε ότι ο Αριστοφάνης ήταν ένας σύνθετος δημιουργός, αυτή ακριβώς τη μορφολογική και υφολογική πολλαπλότητα που απεικονίζεται στα έργα του, προσπαθήσαμε να τηρήσουμε στους Αχαρνής μας.

Δημήτρης Έξαρχος

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης Αχαρνής, 1991

Σοφοκλής Ηλέκτρα

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ, 1ο ΙΟΥΛΙΟΥ 1992

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Χειμωνάς

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Βουτσινάς

ΣΚΗΝΙΚΑ: Απόστολος Βέττας

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Μετζικώφ

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κουρουπός

ΚΙΝΗΣΙΟΛΟΓΙΑ: Ελένη Γκασούκα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Τομ Στόουν

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΧΟΡΙΚΩΝ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ: Ελένη Τριανταφυλλάκη-Πήττα,

Σοφία Καρακάντζα

ΔΙΑΝΟΜΗ: Στράτος Τρίπκος (Παιδαγωγός), Βασίλης Σεϊμένης (Ορέστης), Θόδωρος Αθερίδης (Πυλάδης), Φιλαρέτη Κομνηνού (Ηλέκτρα), Λένα Σαββίδου (Χρυσόθεμις), Ανέζα Παπαδοπούλου (Κλυταιμνήστρα), Κώστας Σαντάς (Αίγισθος)

ΧΟΡΟΣ: Καίτη Μητροπούλου, Πέπη Γεωργιάδου, Δώρα Σκαρλάτου, Όλγα Παππά, Χρύσα Καψούλη, Λίτσα Βαΐδου, Αγγελική Λεμονή, Στέλλα Καζάζη, Νεφέλη Ανθοπούλου, Δέσποινα Μαρτινοπούλου, Αλεξάνδρα Μυλωνά, Αντιγόνη Αλικάκου

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων στις 24 και 25 Ιουλίου 1992 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού στις 26 και 27 Αυγούστου 1993. Επίσης, από 8 έως 17 Μαΐου 1992 περιόδευσε στο εξωτερικό, συγκεκριμένα στη Φραγκφούρτη και στην Ταϊπέι.
.....

Β. Σεϊμένης, Φ. Κομνηνού

Όπως στη *Μήδεια* ο αδικημένος έχει το δικαίωμα να φτάσει στα άκρα ενάντια στο κοινό αίσθημα, έτσι και στην *Ηλέκτρα* η εκδίκηση νομιμοποιείται απόλυτα, παρόλο που η στιγμή της εκπλήρωσής της αφαιρεί από την ουσία και το νόημα της ζωής της.

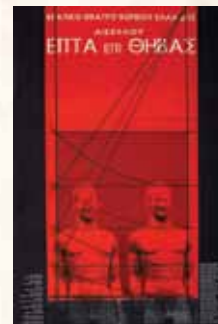
Ανδρέας Βουτσινάς

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης *Ηλέκτρα*, 1992

Αισχύλος Επτά επί Θήβας

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 23 ΙΟΥΛΙΟΥ 1993

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τάσος Ρούσσος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σταύρος Τσακίρης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Άγγελος Αγγελή

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ιωάννα Παπαντωνίου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Μπουντουβής

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ρεγγίνα Καπετανάκη

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γιώργος Ταρκάσης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Σοφία Καρακάντζα

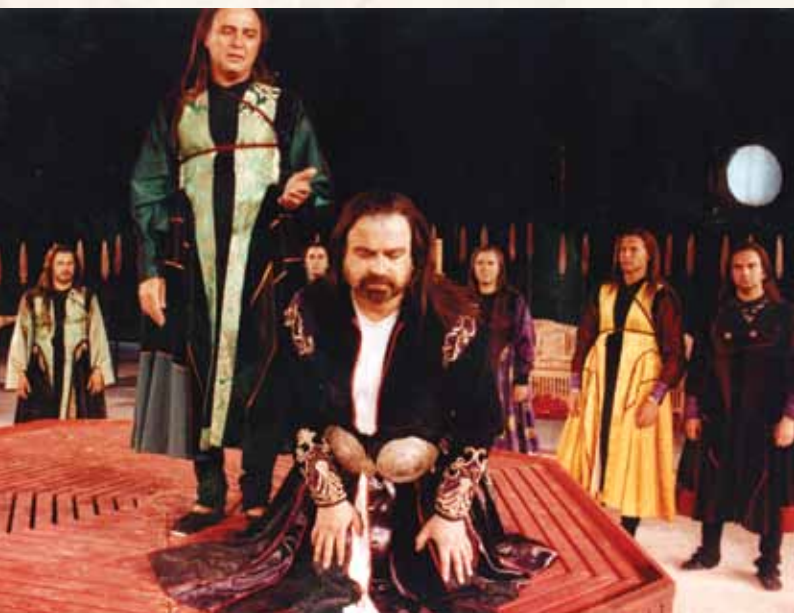
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Κατερίνα Κερβανίδου

.....
*Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλιππων
στις 30 και 31 Ιουλίου 1993 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου
στις 21 και 22 Αυγούστου 1993.*
.....

ΔΙΑΝΟΜΗ: Δημήτρης Καρέλλης (Ετεοκλής), Χάρης Τσιτσάκης (Άγγελιοφόρος), Σάκης Πετκίδης (Α΄ Κατάσκοπος), Βασίλης Σπυρόπουλος (Β΄ Κατάσκοπος), Χριστόδουλος Στυλιανού (Γ΄ Κατάσκοπος), Γιώργος Μουστάκας (Δ΄ Κατάσκοπος), Γιάννης Τσάτσαρης (Ε΄ Κατάσκοπος), Γιώργος Ντουμούζης (ΣΤ΄ Κατάσκοπος), Τάσος Πανταζής (Ζ΄ Κατάσκοπος), Οδέτη Σταβαράκη (Αντιγόνη), Λένα Κουρούδη (Ισμήνη), Νίκος Καββαδός (Κήρυκας), Καίτη Χρονοπούλου (Α΄ Κορυφαία), Αφροδίτη Ιωαννίδου (Β΄ Κορυφαία), Γεωργία Εμμανουήλ (Γ΄ Κορυφαία), Τάσος Κακομύτας, Αντώνης Σιώπκας (Στρατιώτες)

ΧΟΡΟΣ: Λένα Κουρούδη, Μαίρη Μωραϊτοπούλου, Κατερίνα Σαγιά, Αρετή Σελβεσάκη, Θάλεια Σκαρλάτου, Θηρεσία Μανωλούδη, Ελένη Γεωργιάδου, Αθανασία Γεωργίου, Λίλιαν Παλάντζα, Οδέτη Σταβαράκη, Αγγέλα Φουντούκη, Ζιζή Ιωαννίδου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Βασίλης Βέτσος, Γιάννης Ιωαννίδης

Σ. Πετκίδης, Τ. Πανταζής, Β. Σπυρόπουλος, Δ. Καρέλλης (κέντρο),
Γ. Ντουμούζης, Γ. Τσάτσαρης, Χ. Στυλιανού

Η τραγωδία δεν έχει ανάγκη από φαινές ιδέες (όπως η κωμωδία). Αναφέρεται σ' έναν απομακρυσμένο, μάλλον, κόσμο, κατά τον οποίο η γη είναι ακόμη επίπεδη, οπότε το μόνο που ενδιαφέρει είναι η υποστήριξη του λόγου, ώστε να υπάρξει η μυσταγωγία της επικοινωνίας του συγγραφέα με το κοινό. Μας σκηνοθετεί ο ίδιος ο Αισχύλος. Η πρωτοτυπία βρίσκεται στην προσπάθεια να βρεθούν οι εκλεκτικές συγγένειες της παραστασιολογίας της εποχής του Αισχύλου με αυτήν του σήμερα, η οποία ακολουθεί την παράδοση και τα όσα φέρουν μέσα τους οι συντεχνίες των συντελεστών μιας παράστασης.

Σταύρος Τσακίρης

Εφημερίδα Η εβδόμη, 29/7/1993

Αριστοφάνης Ὀρνιθες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1994

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκος Σφυρόερας

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ–ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ανδρέας Βουτσινάς

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Τίτι Κυριακίδου

ΜΟΥΣΙΚΗ–ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΧΟΡΙΚΩΝ: Βασίλης Δημητρίου

ΚΙΝΗΣΙΟΛΟΓΙΑ: Έρση Πήττα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γιώργος Ταρκάσης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ: Ελένη Τριανταφυλλάκη-Πήττα,
Έβη Δημητροπούλου

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Λεωνίδας Μεζίλης

ΓΛΥΠΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Ευθύμης Τσομάκος

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Βασίλης Σακκής

ΔΙΑΝΟΜΗ: Κώστας Ίτσιος (Ευελπίδης), Κώστας Σαντάς (Πεισθέ-
ταιρος), Γιώργος Κώτσος (Τροχίλος), Φάνης Μουρατίδης (Έποπας),
Θηρεσία Μανωλούδη (Αηδόνα), Βασίλης Σπυρόπουλος (Ιερέας),
Χρίστος Λύγκας (Ποιητής), Γρηγόρης Μήττας (Χρησμολόγος), Τάσος
Ψωμόπουλος (Μέτwnας Γεωμέτρης), Αλέξανδρος Μούκανος (Επιτε-
τραμμένος), Χριστόδουλος Στυλιανού (Νομοπώλης), Χρύσα Καψού-
λη (Ίρις), Νίκος Καπέλιος (Κήρυκας Α'), Γιάννης Τραμπίδης (Κήρυκας
Β'), Στράτος Τρίπκος (Κινησίος), Γιάννης Τσάτσαρης (Προμηθέας),
Βασίλης Σεϊμένης (Ποσειδώνας), Γιώργος Μουστάκας (Ηρακλής),
Νίκος Κολοβός (Τριβαλλός), Πέπη Γεωργιάδου (Βασιλεία)

ΧΟΡΟΣ: Λίτσα Βαΐδου, Αγγελική Λεμονή, Δέσποινα Μαρτινοπού-
λου, Αλεξάνδρα Μυλωνά, Ρούλα Παντελίδου, Λένα Σαββίδου,
Δώρα Σκαρλάτου, Ζιζή Ιωαννίδου, Λίλιαν Παλάντζα, Γιάννης Ηλιό-
πουλος, Γιώργος Συμπράκης, Στέργιος Τζαφέρης

ΠΟΥΛΙΑ (χορευτές του Χοροθεάτρου Θεσσαλονίκης): Μαρλέν
Βερσιούρεν, Μαρία Γουλή, Κατερίνα Κερβανίδου, Οδυσσέας Κεσί-
δης, Στέλλα Λιονάκη, Γιάννης Μάρτος, Ηλίας Τσάκωνας, Ευαγγελία
Χριστοφοράτου

ΦΙΓΚΥΡΑΝ: Κατερίνα Κουτσουπάκη, Λεωνίδας Μεζίλης, Χρόνης
Παυλίδης, Ορέστης Πήττας, Ανδρέας Ταικνάρης, Στάθης Τσιτουρίδης

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου
στις 27 και 28 Αυγούστου 1994 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού
στις 3 και 4 Αυγούστου 1995.
.....

Στον Αριστοφάνη εμπεριέχεται η επιθεώρηση. Επιθεώρηση πραγμάτων,
γεγονότων και προσώπων που ήταν πολύ γνωστά στους θεατές και
αναπαριστούνταν με λεπτές αποχρώσεις. Επιθεώρηση ήταν κι αυτή. Δεν
ήταν όμως η σημερινή, δική μας επιθεώρηση, με τους εύκολους στόχους,
με τη χοντροκομμένη γραφή και ερμηνεία, που εξηγεί τα πάντα, που τα
λέει όλα, που δίνει μασημένη τροφή, λες και οι θεατές είναι ανεγκέφαλοι.

Ανδρέας Βουτσινάς

Απόσπασμα από μια συζήτηση με τον Ανδρέα Στάικο για τον Αριστοφάνη,
στο πρόγραμμα της παράστασης Ὀρνιθες, 1994

Ξενάκη Ορέστεια – Ακολουθία Αισχύλου

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ, 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1995

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΛΛΗΨΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ:

Δημήτρης Παπαϊωάννου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λίλη Πεζανού

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Αλέκος Γιάνναρος, Χρήστος Γιαλαβούζης

ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Άγγελος Μεντής

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Τίνα Παπανικολάου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ιάnnης Ξενάκης

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ: Μισέλ Ταμπασνίκ

ΣΟΛΟ ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ: Σπύρος Σακκάς

ΣΟΛΟ ΚΡΟΥΣΤΑ: Σίλβιο Γκουάλντα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΧΟΡΩΔΙΑΣ: Αντώνης Κοντογεωργίου

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΧΟΡΩΔΙΩΝ: Μιχάλης Πατσέας

ΕΡΜΗΝΕΥΣΕ Η ΟΜΑΔΑ ΕΔΑΦΟΥΣ: Μάρω Γρηγορίου (Κλυταιμνήστρα), Σταύρος Ζαλμάς (Αγαμέμνων), Γρηγόρης Λαγός (Αίγισθος), Νίκος Δραγώνας (Απόλλων), Αγγελική Στελλάτου (Κασσάνδρα), Έλενα Τοπαλίδου (Ηλέκτρα), Γιάννης Γιαπλής (Ορέστης), Φώτης Νικολάου (Πυλάδης), Όλγα Γερογιαννάκη, Βάλια Δημητρακάκη, Πηνή Μααρακοπούλου-Σειρήλη, Ελισάβετ Παπακωνσταντίνου, Μάτα Σακκά (Θεά Αθηνά)

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ: 28 αναρριχητές

ΣΟΛΙΣΤ: Κλαίρ Ντεμελενάρ (τσέλο), Θεόδωρος Μυρομάτης (φλάουτο πίκολο), Κώστας Τυλιακός (όμποε), Ασημίνα Τσάμου (κλαρινέτο μι μπεμόλ), Ερίκ Λαμπερζέ (κοντραμπάσο, κλαρινέτο), Γιώργος Μουνδρουλέας (κόντρα φαγκότο), Παναγιώτης Καίσαρης (τρομπέτα, πίκολο τρομπέτα), Χρήστος Καλούδης (κόρνο), Τάσος Κλαβανίδης (τρομπόνι), Νίκος Ζερβόπουλος (τούμπα), Δημήτρης Δεσούλλας (κρουστά), Μιχάλης Διακογιώργης (κρουστά), Φώτης Κόλιας (κρουστά)

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ: Χορωδία Μακεδονίας, Παιδική Χορωδία Γ' Προγράμματος ΕΡΑ, Παιδική Χορωδία Ωδείου Κόνταλυ

Γ. Λαγός, Μ. Γρηγορίου

Στην παράσταση θα φανεί πόσο αφήσαμε τη μουσική να ξυπνήσει εικόνες μέσα μας. Η μουσική έχει το προβάδισμα. Οι εικόνες αφηγούνται με απλό και λαϊκό τρόπο τον μύθο. Εικόνες, που κυρίως εξασφαλίζουν το δικαίωμα της προσωπικής ονειροπόλησης του θεατή.

Δημήτρης Παπαϊωάννου

Εφημερίδα Ελεύθερος τύπος, 27/6/1995

Αγών

Παραλλαγές στην Αντιγόνη
του Σοφοκλή

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΣΤΑΔΙΟ ΔΕΛΦΩΝ, 23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1995

ΣΥΝΘΕΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βασίλης Παπαβασιλείου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Διονύσης Φωτόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Χριστιανάκης

ΚΙΝΗΣΗ: Δημήτρης Παπαϊωάννου

ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Σωτήρης Χαβιάρας

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Χρήστος Γιαλαβούζης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Σοφία Καρακάντζα

ΔΙΑΝΟΜΗ: Αντιγόνη Αλικάκου (Αντιγόνη 1), Λίλη Βαφειάδου (Αντιγόνη 2), Στέλλα Καζάζη (Αντιγόνη 3), Γιολάντα Καπέρδα (Αντιγόνη 4), Σμαράγδα Καρύδη (Αντιγόνη 5), Ελένη Κοκκίδου (Αντιγόνη 6), Όλια Λαζαρίδου (Αντιγόνη 7), Κατερίνα Λέχου (Αντιγόνη 8), Ντίνα Νικολαΐδου (Αντιγόνη 9), Όλγα Παππά (Αντιγόνη 10), Θάλεια Σκαρλάτου (Αντιγόνη 11), Οδέτη Σταβαράκη (Αντιγόνη 12), Λυδία Φωτοπούλου (Αντιγόνη 13)

Σοφοκλής Αίας

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ, 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 1996

ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ: Νίκος Γολέμης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βασίλης Παπαβασιλείου

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Καμαρωτός

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μίνα Γιο

ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: Σωτήρης Χαβιάρας,
Λία Βουτσοπούλου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Σοφία Καρακάντζα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Χρήστος Γιαλαβούζης

ΗΧΗΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: Κώστας Μπώκος,
Βασίλης Κουντούρης

ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΜΕΡΟΣ ΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ*: Θεωдорής Γκόννης, Νίκος Καββαδός (Αθηνά), Ακύλας Καραζήσης (Μενέλαος), Βασίλης Καραμπούλας (Άγγελος), Δημήτρης Κολοβός (Αίας), Δήμος Κουτρούλης, Δέσποινα Μαρτινοπούλου (Τέκμησσα), Φάνης Μουρατίδης (Τεύκρος), Γιώργος Ντουμούζης (Αγαμέμνωνας), Πάνος Ξενάκης, Γιάννης Τραμπίδης, Χάρης Τσιτσάκης (Οδυσσέας)

* Σύμφωνα με τη διανομή στο πρόγραμμα της παράστασης, ο θίασος αποτελείούσε ενιαίο σύνολο εν είδει χορού, κάποια μέλη του οποίου ερμήνευαν συγκεκριμένους ρόλους, που αναγράφονται εντός παρένθεσης.

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Τσένταρ Τεάτρ των Σκοπίων
στις 4 Δεκεμβρίου 1997.

Δ. Μαρτινοπούλου, Δ. Κολοβός, Θίασος

Ο *Αίας*, στην πρώτη του εκδοχή, είδε το φως στο αρχαίο θέατρο της Επιδάου το καλοκαίρι του 1996 και παίχτηκε μετά, μόνο για δύο βραδιές, εδώ στη Θεσσαλονίκη, στο Θέατρο Δάσους. Εξαρχής η παράσταση αυτή χαρακτηρίστηκε «εργασία σε εξέλιξη». Ήταν ένα από τα προϊόντα του εργαστηρίου που προσπαθήσαμε να αναπτύξουμε στο ΚΘΒΕ με σκοπό τη σφυρηλάτηση ενός θιασικού πνεύματος – προϋπόθεση εκ των ουκ άνευ για την εδραίωση ενός θεάτρου ρεπερτορίου, όπως οφείλει να είναι το Κρατικό Θέατρο της Θεσσαλονίκης. [...] Για να ξαναγυρίσουμε στον *Αίαντα*. Η επιχειρηματολογία ή το σκεπτικό που πλαισίωσε την παράσταση ήταν επικεντρωμένο σε δύο ερωτήματα: α) πώς θα κατοικηθεί η Επίδαυρος και γενικότερα ο υπαίθριος χώρος; β) πώς θα γειωθεί το αρχαίο κείμενο, η μεταφρασμένη εκδοχή, εννοείται, στην πρόσφατη ελληνική ιστορία προκειμένου να συσταθεί ένα δίχτυ, ένας διάυλος «κοινής υποθέσεως» για σκηνή και ακροατήριο, μια και η συνθήκη της πολιτειακής ομοψυχίας που περιέβαλε πρωτογενώς την εμπειρία του αρχαίου δράματος πρέπει να θεωρείται στους καιρούς μας ακυρωμένη αν όχι οριστικώς απολεσθείσα; Τον προβληματισμό αυτό, στην εκδοχή εκείνη, υπηρέτησε η πρόταση για τη χρήση του υπαίθριου χώρου ως ραδιοθαλάμου – αφενός η διάθλαση του προτύπου και της ιστορίας του *Αίαντα* μέσα από την ελληνική περιπέτεια της δεκαετίας του '40 – αφετέρου. Αυτά ως προς το σκεπτικό (μορφολογικό και δραματολογικό). Για το αισθητικό αποτέλεσμα η κρίση ανήκει στους άλλους.

Βασίλης Παπαβασιλείου

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης
Αίας, 1998

Αριστοφάνης Λυσιστράτη

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1996

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κ. Χ. Μύρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Ρήγας

ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Ζιάκας

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Χρήστος Μπρούφας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Χριστιανάκης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μίνα Γιο

ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: Ιφιγένεια Ταξοπούλου

ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Κυριακή Σπανού, Στέφανι Τσάκωνα

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Στέφανι Τσάκωνα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Τάσος Σγουρομάλλης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Ελένη Κοκκίδου (Λυσιστράτη), Ελένη Καλλιγά (Κλεονίκη), Θηρεσία Μανωλούδη (Μυρρίνη), Θάλεια Σκαρλάτου (Φίλη της Μυρρίνης, Β΄ Γυναίκα), Όλγα Παππά (Φίλη της Μυρρίνης, Α΄ Γυναίκα), Λίλη Βαφειάδου (Φίλη της Μυρρίνης, Λάκωνας), Στέλλα Καζάζη (Λαμπιτώ), Οδέτη Σταβαράκη (Κορίνθια), Κλεοπάτρα Τολόγκου (Βοιωτή), Λίνα Λαμπράκη (Πρόβουλος), Σοφία Λάππου (Γέρος), Καίτη Μητροπούλου (Γριά), Λένα Κουρούδη (Γ΄ Γυναίκα), Λίλιαν Παλάντζα (Δ΄ Γυναίκα), Μάνια Παπαδημητρίου (Κινησάας), Άννα Μανουσαρίδου (Δούλος του Κινησά [Μάνης]), Κατερίνα Σαγιά (Κήρυκας Λακεδαιμονίων, Λάκωνας), Ντίνα Νικολαΐδου (Αθηναίος Πρόβουλος), Γιολάντα Καπέρδα (Λάκωνας), Μαρία Σκαφτούρα (Αθηναίος, Δούλα της Λυσιστράτης), Λίτσα Βαΐδου (Αθηναίος, Αθηναίος Β΄), Μαρία Γουσίου (Αθηναίος), Αλεξάνδρα Μυλωνά (Αθηναίος, Αθηναίος Α΄), Μαρλέν Βερσιούρεν (Συμφιλίωση), Πένυ Χριστοπούλου (Νίκη), Βασίλης Γκαδρής (Ένας άντρας)

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού
στις 17 και 18 Αυγούστου 1996.
.....

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ: Λίτσα Βαΐδου, Μαρία Γουσίου, Γιολάντα Καπέρδα, Άννα Μανουσαρίδου, Αλεξάνδρα Μυλωνά, Ντίνα Νικολαΐδου, Κατερίνα Σαγιά, Μαρία Σκαφτούρα, Καίτη Χρονοπούλου

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: Λίλη Βαφειάδου, Λένα Κουρούδη, Λίλιαν Παλάντζα, Όλγα Παππά, Κλεοπάτρα Ροντήρη, Αρετή Σελβεσάκη, Θάλεια Σκαρλάτου, Οδέτη Σταβαράκη, Κλεοπάτρα Τολόγκου

ΣΚΥΘΕΣ–ΤΟΞΟΤΕΣ: Μαρλέν Βερσιούρεν, Χαρά Θεοτοκάτου, Στέλλα Λιονάκη, Τατιάνα Λούβαρη, Πένυ Χριστοπούλου, Βαγγελιώ Χριστοφοράτου

ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΙ: Χαρά Θεοτοκάτου, Στέλλα Λιονάκη, Τατιάνα Λούβαρη, Βαγγελιώ Χριστοφοράτου

Μ. Βερσιούρεν, Σ. Λιονάκη, Λ. Λαμπράκη, Β. Χριστοφοράτου, Τ. Λούβαρη

Ευριπίδης Βάκχες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1997

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θεόδωρος Στεφανόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Moustafa Cissé, Pascal Parent

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Matthias Langhoff

ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: Σωτήρης Χαβιάρας,
Λία Βουτσοπούλου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Σοφία Καρακάντζα

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Catherine Rankl

ΜΑΚΙΓΙΑΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Elisabeth Daynes

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Louis Yerly

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Irène Tassembedo

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γιώργος Ταρκάσης

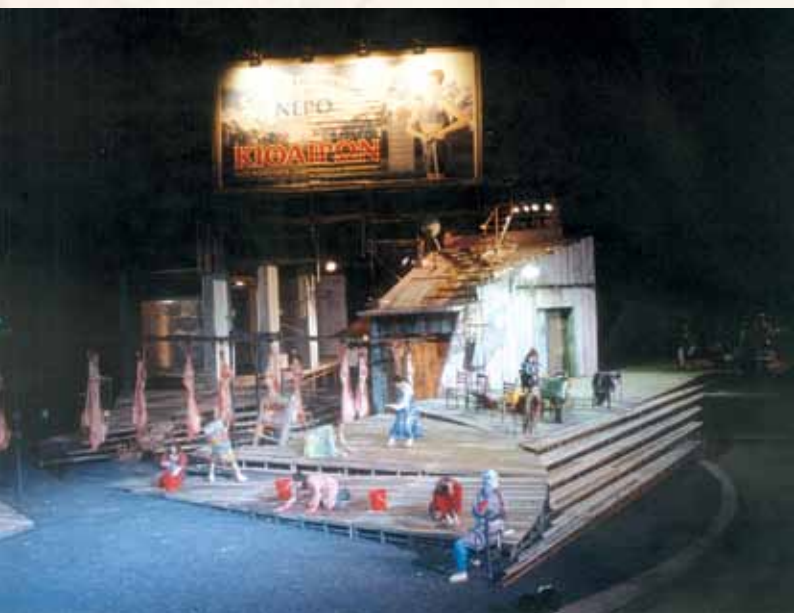
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΔΙΑΝΟΜΗ: Μηνάς Χατζησάββας (Διόνυσος), Νίκος Κολοβός (Τειρεσίας), Ανδρέας Τσάκωνας (Κάδμος), Νίκος Καραθάνος (Πενθέας), Φάνης Μουρατίδης, Ευθύμης Παππάς (Θεράποντες), Βασίλης Καραμπούλας (Α΄ Άγγελος), Θοδωρής Γκόννης (Β΄ Άγγελος), Evelyne Didi (Αγαύη), Caspar, Anton (Ακόλουθοι), Ζαφείρης Αργυρόπουλος (Συνοδός αλόγου)

ΒΑΚΧΕΣ: Αντιγόνη Αλικάκου, Στέλλα Καζάζη, Αθηνά Μαξίμου, Φωτεινή Παπαδόδημα, Λένα Σαββίδου, Αλεξάνδρα Σακελλαροπούλου, Θάλεια Σκαρλάτου, Κλεοπάτρα Τολόγκου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Moustafa Cissé, Pascal Parent, Bruno Genero, Λευτέρης Γρηγορίου, Τάκης Μπάρμπας, Νίκος Ψοφογιώργος

.....
*Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου
στις 29 και 30 Αυγούστου 1997.*
.....

Για την έννοια του τραγικού ταυτίζομαι με τον ορισμό του Χέγκελ. Η τραγωδία «συμβαίνει» στον ήρωα που εξελίσσεται. Με απασχολούσε πάντα πώς η τραγωδία συνδέεται με την εξέλιξη της ανθρωπότητας. Με τον Ευριπίδη και τις Βάκχες πιστεύω ότι βρισκόμαστε στο τέλος της έννοιας του τραγικού. Όπως συμβαίνει και με την ελληνική κοινωνία. Αρχίζει η παρακμή, η οποία, όμως, εμπεριέχει θετική ενέργεια.

Matthias Langhoff

Εφημερίδα Η Καθημερινή, 31/8/1997

Αριστοφάνης Νεφέλες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 1998

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΠΟΔΟΣΗ: Ανδρέας Βουτσινάς,
Ελένη Τριανταφυλλάκη-Πήττα

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Βουτσινάς

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Τίτι Κυριακίδου

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΑΠΟΔΟΣΗ ΧΟΡΙΚΩΝ: Βασίλης Δημητρίου

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έρση Πήττα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γιώργος Ταρκάσης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ελένη Τριανταφυλλάκη-Πήττα

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Λεωνίδα Μεζίλης

ΔΙΑΝΟΜΗ: Θηρεσία Μανωλούδη (Θεονύμφη), Κώστας Σαντάς (Στρεψιάδης), Νίκος Μαγδαληνός (Φειδιππίδης), Γιώργος Κώτσος (Ξανθίας), Στράτος Τρίπκος (Χαιρωνίτης Μαθητής), Κώστας Ίτσιος (Μαθητής Α'), Αλέξανδρος Μούκανος (Μαθητής Β'), Παντελής Καλπάκογλου (Μαθητής Γ'), Γιάννης Ηλιόπουλος (Μαθητής Δ'), Γιάννης Παλαμιώτης (Μαθητής Ε'), Άγγελος Παπαδημητρίου (Σωκράτης), Γιάννης Καρατζογιάννης (Δίκαιος Λόγος), Γιάννης Ροζάκης (Άδικος Λόγος), Βασίλης Σπυρόπουλος (Πασίας), Γρηγόρης Μήττας (Μάρτυρας), Χριστόδουλος Στυλιανού (Αμυνίας)

ΧΟΡΟΣ: Λένα Κουρούδη (Άλφα), Χρύσα Καψούλη (Βήτα), Αγγελική Λεμονή (Γάμα), Ρούλα Παντελίδου (Δέλτα), Λίλιαν Παλάντζα (Έψιλον), Μαρία Γουσίου (Ζήτα), Αρετή Σελβεσάκη (Ητα), Πέπη Γεωργιάδου (Θήτα), Λίτσα Βαΐδου (Ιώτα), Παρασκευή-Θήβη Μεγάλου (Κάπα), Δώρα Σκαρλάτου (Λάμδα), Κυριακή Ρωμανού (Μι), Όλγα Αλεξανδροπούλου (Νι), Κατερίνα Αθανασούλα (Ξι)

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων στις 18 Ιουλίου 1998 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 28 και 29 Αυγούστου 1998. Επίσης, στο Kunliga Dramatiska Teater της Στοκχόλμης στις 6 και 7 Νοεμβρίου 1998, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ της Ένωσης των Θεάτρων της Ευρώπης.
.....

Κ. Σαντάς, Β. Σπυρόπουλος, Γ. Μήττας

Ευριπίδης Φοίνισσες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 1999

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χ. Χουρμουζιάδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ιωάννα Μανωλεδάκη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Βόμβολος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Σοφία Σπυράτου

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γιώργος Τарκάσης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γλυκερία Καλαϊτζή

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μαρία Καταρτζή

ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μένη Τριανταφυλλίδη

ΔΙΑΝΟΜΗ: Αντιγόνη Βαλάκου (Ιοκάστη), Δημήτρης Κολοβός (Παιδαγωγός), Μαρία Ναυπλιώτου (Αντιγόνη), Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης (Πολυνείκης), Δημήτρης Λιγνάδης (Ετεοκλής), Δημήτρης Ναζίρης (Κρέων), Νίκος Βρεττός (Τειρεσίας), Αστέρης Πελέκης (Μενοικέας), Κώστας Χαλκιάς, Αλέξανδρος Μούκανος, Χρόνης Παυλίδης (Αγγελιοφόροι), Χάρης Τσιτσάκης (Οιδίπους), Έφη Τσολακίδου (Κόρη του Τειρεσία)

ΧΟΡΟΣ: Έλενα Αντωνοπούλου, Μελίνα Αποστολίδου, Ηλέκτρα Γεννατά, Αναστασία Γκολέμα, Βερόνικα Ηλιοπούλου, Μαρία Ιωαννίδου, Βασιλεία Καβούκα, Γιολάντα Καπέρδα, Εύη Μέρμηγκα, Χριστίνα Μουρατίδου, Γωγώ Μπρέμπου, Ελένη Ουζουνίδου, Λίλιαν Παλάντζα, Εύη Στοϊδου

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Αλέκος Αυγερινός, Κωνσταντίνος Γεράσης, Αδάμ Ιορδανίδης, Γιάννης Παλαμιώτης, Σταύρος Στρατίδης, Νίκος Συμεωνίδης, Νικόλαος Τσίγκος

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Ρούλα Μανισάνου (τραγούδι), Κατερίνα Παπαδοπούλου (κρουστά), Μαρία Σαλτήρη (λαούτο, ταμπουράς)

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλιππων στις 16 Ιουλίου 1999, στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 20 και 21 Αυγούστου 1999 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού στις 30 Αυγούστου 1999.
.....

Δ. Λιγνάδης, Κ. Μαρκουλάκης

Οι τραγωδίες έχουν μια δυναμική που τους επιτρέπει να απευθύνονται στο ευρύ κοινό. Είναι έργα λαϊκά, όπως και στην αρχαιότητα. Πρόκειται για κείμενα κρυστάλλινης διαύγειας και καθαρότητας. Όλα λέγονται με καθαρότητα. Τα ερεβώδη σκότη προκύπτουν από τα αδιέξοδα των σχολαστικών μελετητών ή αποτελούν άλλοθι για να εμπλουτίζονται οι συνεντεύξεις. Οι καινοτομίες στις Φοίνισσες δεν έχουν τέλος. Ο Ευριπίδης εισάγει καινούργια πρόσωπα, επιμερίζει το βίωμα του τραγικού σε ομάδα προσώπων, δίνοντας στο έργο μια αίσθηση τσεχωφική, απομυθοποιεί τα πρόσωπα, εμπλουτίζει τον παραδοσιακό μύθο με στοιχεία από την κοινωνική πραγματικότητα της εποχής και εισάγει τον πιο απροσδόκητο και γοητευτικό χορό.

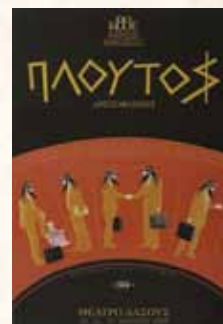
Νίκος Χ. Χουρμουζιάδης

Εφημερίδα Ακρόπολις, 18.8.1999

Αριστοφάνης Πλούτος

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 2000

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιάννης Βαρβέρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Διαγόρας Χρονόπουλος

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Πάτσας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Παπαδημητρίου

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κωνσταντίνος Ρήγος

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Λευτέρης Παυλόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Νίκος Βουδούρης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Φώτης Μακρής

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Στέλλα Ρότσιου

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Έλενα Τοπαλίδου

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλιππων στις 5 Αυγούστου 2000, στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 18 και 19 Αυγούστου 2000 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού στις 15 Σεπτεμβρίου 2000. Περιόδευσε, επίσης, στην Κύπρο από 6 έως 8 Σεπτεμβρίου 2000, συγκεκριμένα στη Λευκωσία και στο Αρχαίο Θέατρο Κουρίου της Λεμεσού.

ΔΙΑΝΟΜΗ: Γεράσιμος Γεννατάς (Καρίων), Τάσος Πεζirikianίδης (Χρεμύλος), Εύης Γαβριηλίδης (Πλούτος), Γιώργος Τσιδίμης (Βλεψίδημος), Αννίτα Σαντοριναίου (Πενία), Κατερίνα Σαγιά (Γυναίκα Χρεμύλου), Δημήτρης Καρέλλης (Δίκαιος), Φαίη Ξυλά (Μπόμπιρας, προλογικό ποίημα), Θέμης Μάνεσης (Συκοφάντης), Θόδωρος Μπουζικάκος («Κολλητός» Συκοφάντη, τραγούδι φινάλε), Κώστας Σαντάς (Γριά), Γιάννης Τσάτσαρης (Νέος), Αντώνης Λουδάρος (Ερμής), Θόδωρος Συριώτης (Ιερέας)

ΧΟΡΟΣ: Ιορδάνης Αϊβάζογλου, Μελίνα Αποστολίδου, Μπάμπης Γούσις, Μαρία Ιωαννίδου, Βασιλεία Καβούκα, Σίμος Κακάλας, Νίκος Καπέλιος, Σταύρος Καραγιάννης, Κατερίνα Λούρη, Εύη Μέρμηγκα, Δημήτρης Μποζώνης, Θόδωρος Μπουζικάκος, Φαίη Ξυλά, Βασίλης Σπυρόπουλος, Εύη Στοΐδου, Λευτέρης Τεκτονίδης, Στέργιος Τζαφέρης, Γιάννης Χαρίσης

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Ιορδάνης Αϊβάζογλου (ταμπούρλο), Μαρία Ιωαννίδου (κιθάρα), Σίμος Κακάλας (ακορντεόν), Μιχάλης Πιπέρκος (φλάουτο, κλαρίνο), Λευτέρης Τεκτονίδης (μπουζούκι)

Τ. Πεζirikianίδης, Εύ. Γαβριηλίδης, Γ. Γεννατάς

Καλοκαίρι 2000 μ.Χ. Ζούμε στη δίνη ενός νέου αιώνα, παρακολουθούμε γύρω μας να συντελούνται κοσμοϊστορικές αλλαγές και βιώνουμε τη νέα τρέλα της εποχής, μια τρέλα διαφορετική: για κανέναν δεν έχουν πια σημασία οι δείκτες της θερμοκρασίας· η προσοχή όλων είναι στραμμένη στο θερμόμετρο της οδού Σοφοκλέους... Ανοίγουμε λοιπόν την αυλαία του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος με τον Πλούτο του Αριστοφάνη. Στον καιρό του πυρετού ενός παραληρούντος χρηματιστηρίου, στον καιρό της παράνοιας μετοχών και μετόχων, με τους Νεοέλληνες να έχουν ριχτεί στο κυνήγι του εύκολου πλουτισμού και της εξασφάλισης εισόδου στην ΟΝΕ –είναι άραγε το κλειδί του παραδείσου ή της Πανδώρας;– ο ποιητής που έζησε και έγραψε σ' αυτόν εδώ τον τόπο 2.500 χρόνια πριν, γίνεται, πιστεύω, επίκαιρος όσο ποτέ.

Διαγόρας Χρονόπουλος

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης Πλούτος, 2000

Ευριπίδης Εκάβη-Κύκλωπας

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 11 ΙΟΥΛΙΟΥ 2001

Εκάβη

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκος Χ. Χουρμουζιάδης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Διαγόρας Χρονόπουλος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Βόμβολος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Ανδρέας Μπέλλης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Νίκος Βουδούρης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Δημήτρης Λιγνάδης

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Στέλλα Κρούσκα

ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ-ΜΑΣΚΕΣ: Τίνα Παραλή

.....
*Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων
στις 20 Ιουλίου 2001 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου
στις 3 και 4 Αυγούστου 2001.*
.....

ΔΙΑΝΟΜΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη (Εκάβη), Αθανασία Γεωργιάδου (Ακόλουθη Εκάβης), Μαρία Ιωαννίδου (Πολυξένη), Κώστας Σαντάς (Οδυσσέας), Νίκος Βρεττός (Ταλθύβιος), Αδριανή Τουντοπούλου (Θεράπεινα), Βασίλης Σεϊμένης (Αγαμέμνων), Κώστας Καζάκος (Πολυμήτωρ), Χρήστος Κακμέζης (Φάντασμα Πολύδωρου), Πασχάλης Αλεξάνδρου, Χρήστος Κακμέζης (Παιδιά Πολυμήστορα), Μαρία Καραμήτρη (Φωνή Πολύδωρου)

ΧΟΡΟΣ: Χρύσα Αβράμη, Μελίνα Αποστολίδου, Ηλέκτρα Γεννατά, Μαρία Ιωαννίδου, Βασιλεία Καβούκα, Μαρία Καραμήτρη, Στέλλα Κρούσκα, Νατάσα Μαρματάκη, Εύη Μέρμηγκα, Έφη Μεταγγιτινού, Παρασκευή Νέδου, Ελένη Ουζουνίδου, Κυριακή Ρωμανού, Εύη Στοΐδου, Μαρία Χατζιωαννίδου

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Σταύρος Καραγιάννης, Γιώργος Κολοβός, Θάνος Κοντογιώργης, Θόδωρος Οικονομίδης, Παύλος Σαχπεκίδης, Κωνσταντίνος Χατζηδημητρίου, Γιώργος Χρυσοστόμου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Ρούλα Μανισάνου (τραγούδι), Νεκτάριος Καρατζής (κοντραμπάσο), Θανάσης Χαλκιάς (λαούτο), Νίκος Ψοφογιώργος (κρουστά)

Δ. Μπεμπεδέλη, Χορός

Η προσέγγιση στο αρχαίο κείμενο, στον λόγο αλλά και τη δράση, έχει στόχο να αποδώσει την άλογη τραγικότητα του «μύθου», τον ανθρωποκεντρισμό των «ηθών» και τον δωρικό χαρακτήρα της «όψεως». Ελπίζω ότι η σκηνή θα μεταδώσει, μάλλον θα «ξεβράσει» εικόνες αλλά και ιδέες ζωντανές, εικόνες και ιδέες που θα οδηγούν στη δική μας, σύγχρονη «κάθαρση» από τον απόλυτο γρίφο της ανθρώπινης μοίρας. Το πρόσθετο ερώτημα που θέσαμε είναι: πώς είναι δυνατόν ο σύγχρονος θεατής να κάνει αβίαστα τη μετάβαση από το τραγικό ύφος στο ύφος του σατυρικού δράματος; Πώς δημιουργούνται οι γέφυρες ανάμεσα στο τραγικό και το κωμικό, καθώς η έξοδος της Εκάβης συμπίπτει με την είσοδο του Κύκλωπα; Να ένα ερώτημα-πρόκληση που, όπως άλλωστε έχει ιστορικά και φιλολογικά υποστηριχθεί, αποτελούσε συνήθη πρακτική στην αρχαιότητα. Κοινοί συνεργάτες, ενιαία αλλά και ανεξάρτητη οπτική και παράλληλοι στόχοι διατρέχουν και συνεχούν τη σκηνική πράξη.

Διαγόρας Χρονόπουλος

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης Εκάβη-Κύκλωπας, 2001

Κύκλωπας

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κ. Χ. Μύρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Ρήγας

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Χριστιανάκης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Ανδρέας Μπέλλης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Νίκος Βουδούρης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αλέξανδρος Μούκανος

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Στέλλα Κρούσκα

ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ-ΜΑΣΚΕΣ: Τίνα Παραλή

ΔΙΑΝΟΜΗ: Χρήστος Βαλαβανίδης (Σειληνός), Κώστας Σαντάς (Οδυσσέας), Κώστας Καζάκος (Κύκλωπας)

ΧΟΡΟΣ: Χρήστος Αλεξανδρίδης, Σίμος Κακάλας, Νίκος Καπέλιος, Σταύρος Καραγιάννης, Γιώργος Κολοβός, Θάνος Κοντογιώργης, Αντώνης Λουδάρος, Θανάσης Μαργαρίτης, Θόδωρος Μπουζικάκος, Θόδωρος Οικονομίδης, Μίλτος Σαμαράς, Κωνσταντίνος Χατζηδημητρίου

ΠΡΟΒΑΤΙΝΕΣ: Μελίνα Αποστολίδου, Μαρία Ιωαννίδου, Μαρία Καραμήτρη, Στέλλα Κρούσκα, Εύη Μέρμηγκα, Ελένη Ουζουνίδου, Κυριακή Ρωμανού

ΝΑΥΤΕΣ: Βασίλης Σεϊμένης, Παύλος Σαχπεκίδης, Γιώργος Χρυσοστόμου

Χ. Βαλαβανίδης, Κ. Καζάκος

Η μετάβαση από την τραγωδία στο σατυρικό δράμα, που βασίστηκε στην αρχαία παράδοση και έπρεπε να υποστηριχθεί επί σκηνής, αποτέλεσε μια ισχυρή πρόκληση αλλά και εξίσου μεγάλη δέσμευση. Όμως η ομηρία στην τέχνη είναι συνήθως δημιουργική· γιατί κατευθύνει σε δρόμους ευρηματικότητας και ανατροπής.

Γιάννης Ρήγας

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης Εκάβη-Κύκλωπας, 2001

Ευριπίδης Ηρακλής

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 17 ΙΟΥΛΙΟΥ 2002

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαίρη Γίωση

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αντρέι Σερμπάν

ΣΚΗΝΙΚΑ: Διονύσης Φωτόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ελίζαμπεθ Σουέντος

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ευαγγελία Κιρκινέ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Κρις Κούκελ

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κωνσταντίνος Ρήγος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ: Αμάλια Μπέννετ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Αίγλη Χαβά-Βάγια

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ντανιέλα-Βιολέτα Ντίμα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Χρήστος Γιαλαβούζης

Β' ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Πάνος Παπαγεωργόπουλος

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑΣ: Ελένη Παπάρογλου

ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Τίνα Παραλή

ΔΙΑΝΟΜΗ: Δημήτρης Καμπερίδης (Αμφιτρύων), Λυδία Φωτοπούλου (Μεγάρη), Βασίλης Σπυρόπουλος (Λύκος), Στέφανος Κυριακίδης (Ηρακλής), Ελένη Ουζουνίδου (Ιρις), Μαρία Χατζηιωαννίδου (Λύσσα), Μανώλης Μαυροματάκης (Άγγελος), Δημήτρης Σιακάρας (Θησέας)

ΧΟΡΟΣ: Χρήστος Αλεξανδρίδης, Τίνα Γιωτοπούλου, Άννα Καλαϊτζίδου, Αλέξανδρος Καλπακίδης, Παντελής Καλπάκογλου, Σταύρος Καραγιάννης, Γιώργος Κολοβός, Κώστας Κρομμύδας, Κωνσταντίνος Κωτσαδάμ, Γιάννης Λάζαρης, Θανάσης Μαργαρίτης, Εύα Νέδου, Θόδωρος Οικονομίδης, Κωνσταντίνος Παπαχρόνης, Αστέρης Πελτέκης, Σπύρος Περδίου, Μίλτος Σαμαράς, Δέσποινα Σαρόγλου, Παύλος Σαχπεκίδης, Εύη Στοΐδου, Χριστόδουλος Στυλιανού, Γιώργος Σφυρίδης, Φιλίω Τερζή, Γιάννης Χαρίσης

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΛΥΚΟΥ-ΘΗΣΕΑ: Κωνσταντίνος Ασπιώτης, Γιώργος Κρήτος, Γρηγόρης Παπαδόπουλος, Σίμος Πατιερίδης, Κώστας Φουρκιώτης

ΠΑΙΔΙΑ ΗΡΑΚΛΗ: Κατερίνα Ξαρχάκου, Μαριλένα Συμεωνίδη, Τάσος Συμεωνίδης

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Νίκος Ψοφογιώργος (κρουστά), Ιάσων Γερεμτζές (κρουστά), Δημήτρης Καραγάνης (σαξόφωνα, φλάουτο), Γιώργος Κωνσταντινίδης (ηλεκτρική κιθάρα), Κρις Κούκελ (πλήκτρα)

.....
*Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων
στις 27 Ιουλίου 2002 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου
στις 16 και 17 Αυγούστου 2002.*
.....

Σ. Κυριακίδης (πρώτο πλάνο), Δ. Καμπερίδης, Λ. Φωτοπούλου, Θίασος

Ονειρώξη

Βασισμένη στις *Βάκχες* του Ευριπίδη

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΟΝΗΣ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ, 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2002

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σάντορ Ζότερ

ΣΚΗΝΙΚΑ: Μαρία Αμπρους

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρί Μπενεντέκ

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑΣ: Τζούλια Ούνγκαρ

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Τόμας Βότι

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Τόμας Μπανιόι

ΜΟΥΣΙΚΗ: Βίλμος Βαμτάι

ΔΙΑΝΟΜΗ: Σίμος Κακάλας (*Πενθέας 1*), Γιουντίτ Ρέζες (*Διόνυσος 1*), Έρβιν Νάγκυ (*Διόνυσος 2*), Νίκος Καπέλιος (*Πενθέας 2*), Βάντα Ντούμπιελ (*Αγαύη 1*), Γάρνο Κολεμάνινεν (*Αγαύη 2*)

.....
Η παράσταση γεννήθηκε ως αποτέλεσμα ενός τριεθνούς εργαστηρίου υποκριτικής, το οποίο πραγματοποιήθηκε στο Ελσίνκι (2000) και τη Θεσσαλονίκη (2001), στο πλαίσιο του προγράμματος της Ένωσης των Θεάτρων της Ευρώπης «Από τα Εργαστήρια στις Ευρωπαϊκές συμπαραγωγές» και ήταν συμπαραγωγή του Εθνικού Θεάτρου Φινλανδίας, του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος και του Θεάτρου Κάτονα Γιόζεφ της Βουδαπέστης. Η πρεμιέρα δόθηκε στο Θέατρο Κάτονα Γιόζεφ στις 28 Σεπτεμβρίου 2002. Ακολούθησε περιοδεία στην Ευρώπη.
.....

Γ. Ρέζες, Ν. Καπέλιος, Σ. Κακάλας

Αριστοφάνης Βάτραχοι

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 2003

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Ταχτσής

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωτήρης Χατζάκης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Έρση Δρίνη

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλαίρ Μπρέισουελ

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ελίζαμπεθ Σουέντος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κωνσταντίνος Ρήγος

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Λευτέρης Παυλόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Κρις Κούκελ

ΦΩΝΗΤΙΚΗ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ: Νίκος Βουδούρης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ξένια Αηδονοπούλου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Βάσια Χρήστου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Βασίλης Χαραλαμπόπουλος (Ξανθίας), Χρήστος Στέρ-
γιογλου (Διόνυσος), Χρήστος Σουγάρης (Ηρακλής), Σίμος Κακάλας
(Νεκρός, Υπηρέτης), Γιάννης Χαρίσης (Χάρων), Γιώργος Συμεωνί-
δης (Αιακός), Μαρία Ιωαννίδου (Θεράπαινα), Ελένη Ουζουνίδου
(Ξενοδόχα Α'), Μελίνα Αποστολίδου (Ξενοδόχα Β'), Κώστας Σαντάς
(Ευριπίδης), Αλέξανδρος Μυλωνάς (Αισχύλος)

ΧΟΡΟΣ: Ιορδάνης Αϊβάζογλου, Μελίνα Αποστολίδου, Μαρία
Ιωαννίδου, Σίμος Κακάλας, Άννα Καλαϊτζίδου, Νίκος Καπέλιος, Κων-
σταντίνος Κωτσαδάμ, Έλενα Μαυρίδου, Θόδωρος Οικονομίδης,
Ελένη Ουζουνίδου, Αστέρης Πελέκης, Μίλτος Σαμαράς, Παύλος
Σαχπεκίδης, Χρήστος Σουγάρης, Γιώργος Συμεωνίδης, Έλενα Τοπα-
λίδου, Γιάννης Χαρίσης, Γιώργος Χρυσοστόμου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Νίκος Ψοφογιώργος (κρουστά), Βασίλης Κομματάς
(τρομπέτα), Ορέστης Πήττας (πλήκτρα)

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλιππων
στις 19 Ιουλίου 2003 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου
στις 22 και 23 Ιουλίου 2003. Επίσης, στο Αρχαίο Ωδείο Πάφου
στις 9 και 10 Ιουλίου 2003.

Α. Μυλωνάς, Χ. Στέργιογλου, Β. Χαραλαμπόπουλος, Κ. Σαντάς

Καθώς βλέπω την Ελλάδα ως άρρηκτη συνέχεια από την αρχαιότητα ως
τις μέρες μας, ο Αριστοφάνης είναι μια πηγή που στέλνει το ιαματικό της
νερό στους ελληνιστικούς και ρωμαϊκούς Παντόμιμους, στους πλάνητες
του Μεσαίωνα, στον Φτωχοπρόδρομο, στα παγανά της αγροτικής μας
παράδοσης και των λαϊκών δρώμενων, στον Χουρμούζη, στις σκω-
πτικές αλληγορίες των Απόκρεων, στα τσαντήρια των αριστοκρατών
μπουλουκτσήδων, στους clown των κατορθωμάτων του δρόμου, στους
μαέστρους της επιθεώρησης, στους τύπους των μεγάλων του μεταπολε-
μικού ελληνικού κινηματογράφου. Ο Αριστοφάνης μακραίνει διαρκώς
στην εθνική ενδοχώρα και απαιτεί εξάσκηση στην οδοιοπορία. Ο Αριστο-
φάνης είναι δρόμος.

Σωτήρης Χατζάκης

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης
Βάτραχοι, 2003

Σοφοκλής Τραχίνιες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 20 ΙΟΥΛΙΟΥ 2004

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Βαλάκας, Ελένη Παπάζογλου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βίκτωρ Αρδίττης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Δαμιανός Ζαρίφης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Βόμβολος
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κωνσταντίνος Ρήγος
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γιώργος Ταρκάσης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Νίκος Βουδούρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ξένια Αηδονοπούλου
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑΣ: Ελένη Παπάζογλου

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων
στις 24 Ιουλίου 2004 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου
στις 20 και 21 Αυγούστου 2004.
.....

ΔΙΑΝΟΜΗ: Ανέζα Παπαδοπούλου (Δηιάνειρα), Ιφιγένεια Δελ-
γιαννίδη (Τροφός), Πάννος Περλέγκας (Υλλος), Δημήτρης Κολο-
βός-Σάκης Πετκίδης (Άγγελος), Γιάννης Τσορτέκης (Λίχας), Ευτυχία
Γιακουμή-Ελενα Τοπαλίδου (Ιόλη), Μαρία Φράγκου, Ροδή Στεφα-
νίδου (Αιχμάλωτες), Δημήτρης Καρέλλης (Γέροντας), Ιπποκράτης
Δελβερούδης (Ακόλουθος Ηρακλή), Ακύλας Καραζήσης (Ηρακλής)

ΧΟΡΟΣ: Μελίνα Αποστολίδου, Ευγενία Αποστόλου, Τίνα Γιωτοπού-
λου, Αμαλία Γκούμα, Χρύσα Διαμαντοπούλου, Άννα Καλαϊτζίδου,
Δήμητρα Λαρεντζάκη, Πηνελόπη Μαρκοπούλου, Νατάσα Μαρμα-
τάκη, Μερóπη Μορφούλη, Έλσα Μουρατίδου, Μαρία Μπεγιάζη,
Άννη Ντουμούζη, Ερατώ Πίσση, Δέσποινα Σαρόγλου, Ευανθία
Σωφρονίδου, Ρεβέκκα Τσιλιγκαρίδου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Γιάννης Βλάχος (βιολί), Τάσος Μισυρλής (βιολοντσέ-
λο), Βαγγέλης Τσοτρίδης (ηλεκτρική κιθάρα), Νίκος Ψοφογιώργος
(κρουστά)

Α. Παπαδοπούλου, Χορός

Η κατάρα στην υπερπενντάχρονη περιπέτεια αναβίωσης του αρχαίου δράματος στη χώρα μας είναι ότι συχνά έχοντας κατά νου τις δυσκολίες του είδους χάνουμε την ιδιαιτερότητα των έργων. Οι *Τραχίνιες* του Σοφοκλή, έργο καθ' όλα απροσδόκητο, μας υποχρεώνει να αποφύγουμε πάση θυσία ένα γενικό και επίσημο «τραγικό» ύφος και να σκύψουμε πάνω σε ό,τι κάνει αυτήν την τραγωδία τόσο διαφορετική από τον «κανόνα», αποκαλύπτοντας έναν Σοφοκλή τόσο ζοφερό και τόσο διαφορετικό από την αρμονική εικόνα που μας κληροδότησε ο γερμανικός κλασικισμός του 19^{ου} αιώνα. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτή η τραγωδία βλέπει σπάνια τα φώτα της σκηνής. Ωστόσο, οι *Τραχίνιες* αποτελούν για πολλούς ένα από τα ωριμότερα έργα του Σοφοκλή – για τον Έζρα Πάουντ, που το μετέφρασε το 1954, είναι η αποκορύφωση της τραγικής τέχνης. Το ΚΘΒΕ, συμμετέχοντας στον εορτασμό των 2.500 χρόνων από τη γέννηση του Σοφοκλή, επέλεξε να παρουσιάσει αυτήν την παράδοξα «σύγχρονη» τραγωδία του σκότους και της τύφλωσης, όπου πλάι και μέσα στους ανθρώπους δεν ζούνε οι θεοί αλλά τα τέρατα.

Βίκτωρ Αρδίττης

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης *Τραχίνιες*, 2004

Αριστοφάνης Ειρήνη

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 2005

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κ. Χ. Μύρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Γιάννης Ιορδανίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Σουγλίδης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κένυ ΜακΛέλαν

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Χριστιανάκης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Λευτέρης Παυλόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Νίκος Βουδούρης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Χάρης Γεωργιάδης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Αναστασία Ψάρρη

ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Αθηνά Πουρέα

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Νικολέτα Ξεναρίου

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 22 και 23 Ιουλίου 2005. Περιόδευσε, επίσης, στην Κύπρο από 29 Ιουλίου έως 1 Αυγούστου 2005 και συγκεκριμένα στο Αρχαίο Ωδείο Πάφου, στο Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ΄ (Σχολής Τυφλών) της Λευκωσίας και στο Αρχαίο Θέατρο Κουρίου της Λεμεσού.

ΔΙΑΝΟΜΗ: Κώστας Χαλκιάς (Δούλος Α΄), Τάκης Παπαματθαίου (Δούλος Β΄), Θύμιος Καρακατσάνης (Τρυγαίος), Δημήτρης Διακοσάββας (Α΄ Κόρη, Οπώρα), Νίκος Καπέλιος (Β΄ Κόρη, Θεωρία), Γιάννης Κλίνης (Γ΄ Κόρη), Γιώργος Κολοβός (Δ΄ Κόρη), Γιάννης Λάζαρης (Ε΄ Κόρη), Γιώργος Γαλίτης (Ερμής), Δημήτρης Καμπερίδης (Πόλεμος), Γιάννης Τσορτέκης (Τάραχος), Κώστας Σαντάς (Ιεροκλής), Σταύρος Βαφειάδης (Ακόλουθος Ιεροκλή), Κώστας Μπάσης (Δρεπανοποιός, Γείτονας Α΄), Χάρης Γεωργιάδης (Κανατοποιός, Γείτονας Β΄, Υπηρέτης), Γιώργος Ντουμούζης (Έμπορος όπλων Α΄, Γείτονας Γ΄), Δήμος Κουτρούλης (Έμπορος όπλων Β΄, Γείτονας Δ΄), Στέργιος Τζαφέρης (Έμπορος όπλων Γ΄, Γείτονας Ε΄), Νίκος Μαγδαληνός (Έμπορος όπλων Δ΄, Γείτονας ΣΤ΄), Τάσος Κοντραφούρης (Έμπορος όπλων Ε΄, Γείτονας Ζ΄), Άρης Τσαμπαλίκας (Αρνί), Γιάννης Τσεμπερλίδης (Παιδί Λάμαχου), Κωνσταντίνος Καρβέλης (Παιδί Κλεώνυμου), Αλέξανδρος Μπουρδούμης (Κορυφαίος Α΄), Αστέρης Πελέκης (Κορυφαίος Β΄), Γρηγόρης Σταμούλης (Κορυφαίος Γ΄)

ΧΟΡΟΣ: Χρήστος Αλεξανδρίδης, Κωνσταντίνος Ασπιώτης, Σταύρος Βαφειάδης, Χάρης Γεωργιάδης, Μανώλης Ιωνάς, Κωνσταντίνος Καρβέλης, Πέτρος Κιοσές, Γιάννης Κλίνης, Γιώργος Κολοβός, Τάσος Κοντραφούρης, Γιάννης Λάζαρης, Απόστολος Μπαχαρίδης, Νίκος Ορτετζάτος, Δημήτρης Παπαδάτος, Γρηγόρης Παπαδόπουλος, Γιώργος Ρούφας, Παύλος Σαχπεκίδης, Δημήτρης Σπορίδης, Άρης Τσαμπαλίκας, Γιάννης Τσεμπερλίδης

*Κι αν σου μιλώ με παραμύθια και παραβολές
είναι γιατί τ' ακούς γλυκότερα, κι η φρίκη
δεν κουβεντιάζεται γιατί είναι ζωντανή
γιατί είναι αμύλητη και προχωράει.*

Γιώργος Σεφέρης «Τελευταίος σταθμός»

Η παράσταση αφιερώνεται στη μνήμη του πατέρα μου Γιώργου Ιορδανίδη, από τους πρωτεργάτες του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, που «έφυγε» κατά τη διάρκεια των δοκιμών της *Ειρήνης*.

Γιάννης Ιορδανίδης

«Αντί σημειώματος» στο πρόγραμμα της παράστασης *Ειρήνη*, 2005

Θ. Καρακατσάνης, Γ. Γαλίτης, Δ. Καμπερίδης, Γ. Τσορτέκης

Ευριπίδης Ιφιγένεια η εν Ταύροις

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, 7 ΙΟΥΛΙΟΥ 2006

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κ. Χ. Μύρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ–ΚΙΝΗΣΗ: Γιώργος Α. Μιχαηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Αγνή Ντούτση

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Χριστιανάκης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Στέλιος Τζολόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Νίκος Βουδούρης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Κατερίνα Πετσατώδη

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Αθανάσιος Κολαλάς

ΒΟΗΘΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗΣ: Τατιάνα Μύρκου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Μαρία Ναυπλιώτου (*Ιφιγένεια*), Νίκος Ψαρράς (*Ορέστης*), Οδυσσέας Σταμούλης (*Πυλάδης*), Κώστας Μπάσης (*Α΄ Αγγελιοφόρος*), Δημήτρης Καμπερίδης (*Θόας*), Αλέξης Σταυράκης (*Β΄ Αγγελιοφόρος*), Ιφιγένεια Δεληγιαννίδη (*Αθηνά*), Ξανθίππη Καραθανάση, Κατερίνα Γιαμαλή (*Κορυφαίες Χορού*)

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: Τίνα Γιωτοπούλου, Χρύσα Διαμαντοπούλου, Μαρία Καραμήτρη, Βίβιαν Κοντομάρη, Βάσια Λακουμέντα, Πάολα Μυλωνά, Λίλιαν Παλάντζα, Αγγελική Πέτκου, Ερατώ Πίσση, Δέσποινα Σαρόγλου, Εύη Στοΐδου, Ελέανα Ταχιάου, Μαρία Χατζηιωαννίδου, Ειρήνη Χέλιου

ΦΡΟΥΡΟΙ: Δημήτρης Βέργαδος, Γιάννης Καραμφίλης, Αργύρης Σαλακλής, Βασίλης Τσόρλαλης

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 28 και 29 Ιουλίου 2006, στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου στις 11 Αυγούστου 2006 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού στις 6 Σεπτεμβρίου 2006. Παρουσιάστηκε, επίσης, στο Φεστιβάλ Βουθρωτού στην Αλβανία στις 13 Ιουλίου 2006 και στο Μοναστήρι (Μπίτολα) των Σκοπίων στις 16 Ιουλίου 2006.
.....

Μ. Ναυπλιώτου, Ν. Ψαρράς

Είναι τραγωδία η *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*; Το γεγονός πως έχει ευτυχισμένο τέλος –οι ήρωες σώζονται και επιστρέφουν στην πατρίδα τους– οδήγησε πολλούς μελετητές να ονομάσουν το έργο μελόδραμα, περιπέτεια, έργο που θα μπορούσε να έχει τη θέση σατυρικού δράματος, όπως η *Άλκηστη*. Τα θεολογικά, όμως, προβλήματα που θέτει το έργο, η ερημία της ψυχής των ηρώων, σπαραγμένη από αμφιβολίες για το δίκαιο ή την ύπαρξη των θεών, η ανισορροπία ανάμεσα στο επέκεινα και στο εδώ, η απεγνωσμένη προσπάθεια των ανθρώπων να επιβιώσουν από παγίδες και καταστροφές χαρίζουν στην *Ιφιγένεια* τουλάχιστον μια τραγική αίσθηση.

Γιώργος Α. Μιχαηλίδης

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, 2006

Αριστοφάνης Λυσιστράτη

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 4 ΙΟΥΛΙΟΥ 2007

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΑΤΡΟΥ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: «ΟΨΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ»

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιάννης Βαρβέρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Ιορδανίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Γαβαλάς

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Μετζικώφ

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Χριστιανάκης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Στέλιος Τζολόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Νίκος Βουδούρης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Χρήστος Αλεξανδρίδης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Χαρά Τσουβαλά

ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μαριλένα Μπιντεβίνου

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Τατιάνα Μύρκου

ΒΟΗΘΟΣ ΦΩΤΙΣΤΗ: Διονύσης Κλειδέρης

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων
στις 14 Ιουλίου 2007, στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου
στις 27 και 28 Ιουλίου 2007 και στο Αρχαίο Θέατρο Θάσου
στις 18 Αυγούστου 2007. Επίσης, στο Αρχαίο Θέατρο Κουρίου
της Λεμεσού και στο Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ' (Σχολής Τυφλών)
της Λευκωσίας στις 7 και 8 Σεπτεμβρίου 2007.
.....

ΔΙΑΝΟΜΗ: Ρένια Λουιζίδου (Λυσιστράτη), Μίνα Αδαμάκη (Κλεονίκη), Δάφνη Λαμπρόγιαννη (Μυρρίνη), Θεοδώρα Σιάρκου (Λαμπιτώ), Σοφία Καλεμεκρίδου (Βοιωτή), Άννα Γιαγκιώζη (Κορίνθια), Βάσια Λακουμέντα (Αλλοδαπή, Γυναίκα για μαλλί), Νίκος Μαγδαληνός (Γριά Ακρόπολης Α', Φρουρός Β', Αθηναίος Πρύτανης), Κώστας Χαλκιάς (Γριά Ακρόπολης Β', Φρουρός Α', Αθηναίος Διαπραγματευτής), Γιάννης Σιαμισιάρης (Στριμόδωρος), Μαρία Χατζηιωαννίδου (Νικοδίκη), Δημήτρης Πιατάς (Πρόβουλος), Γιώργος Ντουμούζης (Φρουρός Γ', Λάκων Διαπραγματευτής), Γιώργος Καύκας (Οδηγός Πρόβουλου, Κήρυκας Λακεδαιμονίων), Δέσποινα Σαρόγλου (Γυναίκα για λινάρι), Βασιλική Διαλυνά (Γυναίκα έγκυος), Αντώνης Λουδάρος (Κινησίας), Γιώργος Κολοβός (Μάνης), Γρηγόρης Παπαδόπουλος (Μωρό), Βασίλης Λιάκος (Αθλητής, Ακόλουθος Συμφιλίωσης), Αγγελική Μιχαλοπούλου (Συμφιλίωση), Αστέρης Πελέκης (Κορυφαίος Χορού Ανδρών Α'), Νίκος Καπέλιος (Κορυφαίος Χορού Ανδρών Β'), Δημήτρης Διακοσάββας, Ευθύμης Παππάς (Κορυφαίοι Χορού Ανδρών), Νίκη Παλληκαράκη (Κορυφαία Χορού Γυναικών Α'), Λίλιαν Παλάντζα (Κορυφαία Χορού Γυναικών Β'), Λίνα Εξάρχου, Μαρία Καραμήτρη (Κορυφαίες Χορού Γυναικών)

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ: Θανάσης Ακοκκαλίδης, Χρήστος Αλεξανδρίδης, Θόδωρος Γρηγοριάδης, Γιώργος Κολοβός, Δημήτρης Κοντός, Γιώργος Κωνσταντινίδης, Βασίλης Λιάκος, Δάκης Μαυρουδής, Κωνσταντίνος Μυλώνης, Γρηγόρης Παπαδόπουλος, Σίμος Πατιερίδης, Χρίστος Στυλιανού

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: Βασιλική Διαλυνά, Άννη Ντουμούζη, Σοφία Καλεμεκρίδου, Βάσια Λακουμέντα, Ελίνα Μάλαμα, Αγγελική Μιχαλοπούλου, Σωτηρία Ρουβολή, Δέσποινα Σαρόγλου, Καλλιόπη Σίμου, Πολυξένη Σπυροπούλου, Νατάσα Τριανταφύλλη, Άννα Γιαγκιώζη

Ρ. Λουιζίδου, Δ. Πιατάς, Μ. Αδαμάκη, Δ. Λαμπρόγιαννη

Από τις Βάκχες του Ευριπίδη

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΟΥΘΡΩΤΟΥ (ΑΛΒΑΝΙΑ), 19 ΙΟΥΛΙΟΥ 2007

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Χειμωνάς

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάσος Ράτζος

ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νικήτας Τσακίρογλου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ευαγγελία Κιρκινέ

ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Βόμβολος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κώστας Γεράρδος

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γιάννης Τούμπας

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Κορίνα Χαρίτου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Εύη Καμπουράκη

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Ελένη Γκιούρα

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑΣ: Δήμητρα Μήττα

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ: Γιώργος Λυκεσάς

ΘΙΑΣΟΣ ΘΡΑΚΙΩΤΩΝ*: Αρετή Αγγέλου, Ιορδάνης Αϊβάζογλου, Βασίλης Βασιλάκης (Κάδμος), Απόστολος Μπαχαρίδης (Δούλος), Πάολα Μυλωνά, Ιωάννα Παγιατάκη (Αγαύη), Φανή Παναγιωτίδου, Ερατώ Πίσση, Κώστας Σαντάς (Τειρεσίας), Θάλεια Σκαρλάτου, Ευανθία Σωφρονίδου, Χρήστος Σουγάρης (Πενθέας), Χρήστος Τανταλάκης (Β' Άγγελος), Στράτος Τζώρτζογλου (Διόνυσος), Άννη Τσολακίδου, Γιάννης Χαρίσης (Α' Άγγελος), Μαρίνα Χατζηγιάννου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Έλσα Μουρατίδου (τραγούδι), Βασίλης Κομματάς (κλαρίνο), Θάνος Σταυρίδης (ακορντεόν), Νίκος Ψοφογιώργος (κρουστά)

** Σύμφωνα με τη διανομή στο πρόγραμμα της παράστασης, ο θίασος αποτέλούσε ενιαίο σύνολο εν είδει χορού, κάποια μέλη του οποίου ερμήνευαν συγκεκριμένους ρόλους, που αναγράφονται εντός παρένθεσης.*

Σ. Τζώρτζογλου, Χ. Σουγάρης

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Μοναστήρι (Μπίτολα) των Σκοπίων στις 24 Αυγούστου 2007 και στο Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ' (Σχολής Τυφλών) της Λευκωσίας στις 19 και 20 Σεπτεμβρίου 2008.
.....

Με τη συντροφιά του κρασιού και της ζωντανής μουσικής, μέσα από στοιχεία λαϊκών δρώμενων, την ένωση σε κυκλικούς χορούς, σε συμπόσια και, φυσικά, την ένδυση ενός ρόλου, ο θίασος του χωριού συναντιέται, εορτάζει και κοινωνεί τον Διόνυσο, συμμετέχοντας σε μια συλλογική εμπειρία μύησης, έκστασης και μετάβασης. Στη χαρά της γιορτής, την ευδαιμονία του γλεντιού, την κάθαρση της θεατρικής πράξης καταλαγιάζουν οι αντίρροπες δυνάμεις της ζωής που τους κρατούν δέσμιους σε μια περιορισμένη, από κάθε άποψη, καθημερινότητα. Παύει η αγωνία, η επιβεβλημένη ηθική οπτική, τα γήινα συναισθήματα, και το «είμαι ζωντανός» αποκτά την ολοκληρωμένη του διάσταση· και τότε, έστω προσωρινά, λύνεται το αίνιγμα της ζωής. Οι μύστες ενώνονται με το θείο και βιώνουν την πληρότητα.

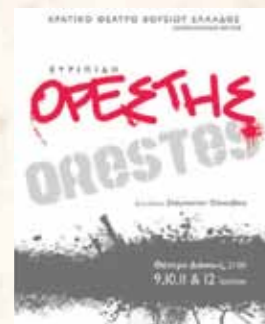
Τάσος Ράτζος

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης
Από τις Βάκχες του Ευριπίδη, 2007

Ευριπίδης Ορέστης

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 2008

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Χειμωνάς

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σλόμπονταν Ούνκοφσκι

ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Γκάγκα Ρόσιτς

ΣΚΗΝΙΚΑ: Μέτα Χότσεβαρ

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Αντζελίνα Άτλαγκιτς

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Δημήτρης Σωτηρίου

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Νίκος Βουδούρης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Αντώνης Παναγιωτόπουλος

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΗΧΟΤΟΠΙΩΝ: Χρήστος Γούσιος

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Τατιάνα Μύρκου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Ανδρέας Παρασκευόπουλος

ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μαρία Καραδελόγλου

ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΗΧΩΝ: Χρήστος Γούσιος,

Γιώργος Κουλίδης, Δάφνη Ψαρρά

ΜΟΥΣΙΚΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ: The Prefabricated Quartet

ΔΙΑΝΟΜΗ: Λυδία Φωτοπούλου (Ηλέκτρα), Γιάννης Κρανάς (Τυνδάρεως), Λάζαρος Γεωργακόπουλος (Ορέστης), Ναταλία Δραγούμη (Ελένη), Εύη Σαρμή (Ερμιόνη), Κίμων Ρηγόπουλος (Μενέλαος), Αλέκος Συσσοβίτης (Πυλάδης), Φαίδων Καστρός (Άγγελος), Αγγελική Παπαθεμελή (Φρύγας), Βασίλης Μπισμπίκης (Απόλλωνας)

ΧΟΡΟΣ: Κωσταντίνος Δαμάκης, Θύμιος Κούκιος, Κίμων Κουρής, Γιώργος Κωσταντινίδης, Νίκος Μήτσας, Κωνσταντίνος Μυλωνής, Λεωνίδας Παπαδόπουλος, Μιχάλης Σιώνας, Μανώλης Τσίπος, Αργυρώ Ανανιάδου, Εύη Αστρίδου, Ρένα Βαμβακοπούλου, Μαρία Γεωργιάδου, Αναστασία Γκολέμα, Ανθή Ευστρατιάδου, Χρύσα Ζαφειριάδου, Σοφία Καραγιάννη, Πολυξένη Σπυροπούλου

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλιππων στις 19 Ιουλίου 2008 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 1 και 2 Αυγούστου 2008.

Λ. Φωτοπούλου, Λ. Γεωργακόπουλος

«Όλα τα αντέχει ο άνθρωπος». Ατελείωτος ο κύκλος της εκδίκησης. Ο πατέρας θυσίασε την κόρη. Η μητέρα τιμώρησε τον πατέρα. Ο γιος σκότωσε τη μητέρα. Το εγγόνι τι θα πρέπει να κάνει; Τυφώνας! Κι αυτή στη μέση. Παλιά ήταν γυναίκα. Τώρα; Μόνο η μνήμη. Ακολουθούμε δρόμους οικείους. Όλοι είναι εδώ κάτω. Τεντωμένο σχοινί, δεν κρατά πολλά. Όλα κλειστά σε σεντούκι και διαρρέουν λίγο λίγο. Η βία ξεφεύγει από τα όρια. Όλα εδώ, τίποτα πριν, κανείς μετά. Οι θεοί δεν μπορούν να φέρουν ειρήνη στον κόσμο. Οι άνθρωποι δεν ξέρουν πώς. Όλα ανοιχτά, όλα μεγάλα, μέχρι το τέλος, μέχρι να μυρίσει καπνός. Αν κοιμηθώ, θα πεθάνεις, αν πεθάνεις, δεν θα ξανακοιμηθώ ποτέ. Η δολοφονία της μητέρας δεν βοήθησε σε τίποτα. Κραυγές, κλάμα. «Στο σπίτι μπροστά η ερημιά, πείτε μου πως δεν έφυγε η ερημιά. Μονάχα αυτήν έχω».

Σλόμπονταν Ούνκοφσκι

«Σκέψεις του σκηνοθέτη με αφορμή τον Ορέστη του Ευριπίδη» στο Δελτίο Τύπου για την παράσταση Ορέστης, 2008

ΑριστοFUNης, στη χώρα της ουτοπίας

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ-ΛΑΤΟΜΕΙΟ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ, 12 ΙΟΥΛΙΟΥ 2008
2^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ «ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΛΟΓΟΣ»

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κ. Χ. Μύρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Διαμαντής

ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Αμαλία Κοντογιάννη,
Στέλλα Παπαδημητρίου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Αθανάσιος Κολαλάς

ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Βόμβολος

ΚΙΝΗΣΗ: Κωνσταντίνα Καστέλλου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λητώ Τριανταφυλλίδη

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Ναταλία Λαγγίδου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Φούλης Μπουντούρογλου (Δικαιοίπολις), Δημήτρης Κολοβός (Δούλος), Κατερίνα Γιαμαλή (Πρέσβης Δ', Αηδόνα, Πραξαγόρα, Γριά Β', Άγγελος ΣΤ', Χορός), Μιχάλης Γούναρης (Αμφίθεος, Οικιακός βοηθός Α', Γριά Γ', Λάμαχος, Χορός), Δημήτρης Διακοσάββας (Θέωρος, Παιδάκι Α', Τάραχος, Άγγελος Δ', Χορός), Νίκος Καπέλιος (Πρέσβης Α', Ερμής, Χορός), Μαρία Καραμήτρη (Πρέσβης Γ', Παιδάκι Δ', Πραξαγόρα, Γριά Γ', Νεκρός Γ', Άγγελος Β', Χορός), Κωνσταντίνα Καστέλλου (Νέα, Νεκρός Β', Χορός), Νίκος Μαγδαληνός (Κήρυκας, Πόλεμος, Χορός), Θηρεσία Μανωλούδη (Παιδάκι Β', Πραξαγόρα, Γριά Α', Χορός), Αλέξανδρος Μούκανος (Άνδρας), Μάμιλη Μπαλακλή (Παιδάκι Ε', Μυρρίνη Β', Άγγελος Γ', Χορός), Γιάννης Σιαμισάρης (Τσαλαπετεινός, Γριά Β', Χάρων, Άγγελος Ε', Χορός), Μαρίζα Τσάρη (Πρέσβης Β', Μυρρίνη Α', Άγγελος Α', Χορός), Ευτυχία Φράγκου (Παιδάκι Γ', Νεκρός Α', Μυρρίνη Γ')

Ταξιδεύοντας στη χώρα της ουτοπίας ξεπερνάμε το παρόν, την καθημερινότητα και μεταφράζουμε την επανάσταση. Ένα ταξίδι με τους ήρωες του Αριστοφάνη είναι αφορμή για να μιλήσουμε για την Ελλάδα, την επιθυμία της πατρίδας μας να υπάρξει ζωντανή και χαρούμενη, αισιόδοξη, ανοιχτή, δημιουργική. Κάθε άγγιγμα (της ουτοπίας) αλλάζει για πάντα τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε τον χρόνο, την επιθυμία και τη γιορτή.

Νίκος Διαμαντής

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης ΑριστοFUNης, στη χώρα της ουτοπίας, 2008

Ευριπίδης Ελένη

ΝΕΑΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ - ΣΚΗΝΗ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΣ,
12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2008

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Σοφία Νικολαΐδου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Παρασκευόπουλος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σοφία Παπαδοπούλου

ΚΙΝΗΣΗ: Κώστας Γεράρδος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κοσμάς Ευφραιμίδης

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑΣ: Μαгдаληνή Μπεκρή

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Χρήστος Γιαλαβούζης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Βάσια Μπακάκου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Ανδρέας Παρασκευόπουλος

ΔΙΑΝΟΜΗ: Αμαλία Τσεκούρα (Ελένη), Κωνσταντίνος Χατζηράβ-
βας (Τεύκρος, Πολυδεύκης), Χρίστος Στυλιανού (Μενέλαος), Βάσια
Μπακάκου (Δούλα), Γιώργος Σφυρίδης (Αγγελιοφόρος Α'), Μαρία
Καραμήτρη (Θεονόη), Παύλος Μυρόφτσας (Θεοκλύμενος), Χάρης
Πεχλιβανίδης (Αγγελιοφόρος Β'), Θόδωρος Γρηγοριάδης (Κάστωρ)

ΧΟΡΟΣ: Ελένη Θυμιοπούλου, Έφη Γούση, Άννα Σωτηρούδη,
Τσαμπίκα Φεσάκη, Νάντια Δαλκυριάδου, Ίρις Νικολάου, Ζωή
Κυριακίδου

.....
Με αυτή την παράσταση εγκαινιάστηκε η Νεανική Σκηνή του ΚΘΒΕ.
.....

Γ. Σφυρίδης, Χ. Στυλιανού, Α. Τσεκούρα, Χορός

Με την *Ελένη* του Ευριπίδη αποφασίζει το ΚΘΒΕ να εγκαινιάσει την καινούργια του Νεανική Σκηνή, μια σκηνή που στοχεύει να απευθύνεται τόσο σε μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου όσο και στο ευρύτερο ανήσυχο νεανικό κοινό της πόλης μας. [...] Πρόθεσή μας δεν είναι, σε καμιά περίπτωση, να εικονοποιήσουμε ό,τι ήδη έχετε διαβάσει. Στόχος μας είναι να σας παρασύρουμε σε ένα ζωντανό σκηνικό παιχνίδι, που στήνεται και παίζεται μπροστά στα μάτια σας. Να δείτε, αν είναι δυνατόν, τον εαυτό σας σαν κομμάτι αυτού του παιχνιδιού, να συμμετέχετε ενεργά και, κάποια στιγμή στο μέλλον, να παρέμβετε και –γιατί όχι– να επηρεάσετε την εξέλιξή του. Ακόμη περισσότερο: να καθορίσετε την τροπή του.

Γιάννης Παρασκευόπουλος

«Ανοιχτή επιστολή προς τους μαθητές και τους καθηγητές τους» στο πρό-
γραμμα της παράστασης *Ελένη*, 2008

Ευριπίδης Τρωάδες

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 2009

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ελένη Βαροπούλου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νικαίτη Κοντούρη

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Πάτσας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Καλλιόπη Τσουπάκη

ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΗΧΩΝ-ΜΟΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ:

Δημήτρης Ιατρόπουλος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Καλλιόπη Σφήκα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Στέλιος Τζολόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Νίκος Βουδούρης

ΔΡΑΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Αμαλία Κοντογιάννη

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γιάννης Παρασκευόπουλος

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μαρία Φιλίππου

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Σταυρούλα Σιάμου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Δημήτρης Μακαλιάς (Ποσειδών), Μαρία Δερεμπέ (Αθηνά), Λήδα Πρωτοψάλτη (Εκάβη), Φαίδων Καστρός (Ταλθύβιος), Λαμπρινή Αγγελίδου (Κασσάνδρα), Μαρία Ναυπλιώτου (Ανδρομάχη), Ιωάννης-Παντελής Μπαμίχας (Αστυνάξ), Μελέτης Ηλίας (Μενέλαος), Πηνελόπη Μαρκοπούλου (Ελένη), Ιφιγένεια Δελιγιαννίδη (Α΄ Κορυφαία)

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ-ΧΟΡΟΣ: Εύη Αστρίδου (Μελισσάνθη), Άννα Γιαγκιώζη (Αγγελική), Μαριάννα Δημητρίου (Διοτίμα), Ελένη Καλαρά (Σελάνα), Ειρήνη Μουρελάτου (Ρέα), Μάμυλη Μπαλακλή (Αλεξάνδρα), Μαγδαληνή Μπεκρή (Ηλιόνη), Εύη Σαρμή (Αλθέα), Δέσποινα Σαρόγλου (Πενθεσίλεια), Ευδοκία Σουβατζή (Θυμία), Αμάντα Σοφιανοπούλου (Διώνη), Πολυξένη Σπυροπούλου (Άρτεμις), Ευανθία Σωφρονίδου (Νίκη), Μαρίζα Τσάρη (Μελάνθεια)

ΟΜΑΔΑ ΚΡΟΥΣΗΣ: Στέλιος Ανδρονίκου, Αργύρης Γκαγκάνης, Δημήτρης Κοντός, Παύλος Μυρόφτσαλης, Γιάννης Παρασκευόπουλος, Χάρης Πεχλιβανίδης

ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ: Ιωάννης-Παντελής Μπαμίχας, Μαρία-Νεφέλη Παρασκευοπούλου, Εμμανουέλα Σφυριδίου, Ραφαήλ Παρασκευόπουλος

.....
Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων στις 25 Ιουλίου 2009 και στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 7 και 8 Αυγούστου 2009.
.....

Λ. Πρωτοψάλτη, Μ. Ναυπλιώτου

Φιλοδοξώ να κάνω μια σύγχρονη παράσταση, ο χώρος μας είναι σημερινός, είναι ένα ρημαγμένο σχολείο όπου προσάγονται οι αιχμάλωτες Τρωάδες μέχρι να γίνει η κλήρωση που θα οδηγήσει στη μοιρασιά τους στο στράτευμα των Ελλήνων κατακτητών. Μιλάμε για σημερινούς ανθρώπους. Η αναφορά στον πόλεμο αγγίζει όλους τους πολέμους. Αυτός λοιπόν ο χώρος τράντζιτ ή το πρόχειρα στημένο «μεταγωγών», κάποτε λειτουργούσε σαν αίθουσα σχολείου. Ήταν χώρος ζωής και γνώσης και τώρα γεμίζει με ρημαγμένους ανθρώπους, γυναίκες, παιδιά και τσακισμένους στρατιώτες. Ακόμη και οι νικητές είναι διαλυμένοι. Είναι ένα βαθιά πολιτικό έργο. Αυτός ο θρήνος των γυναικών είναι μια κραυγή διαμαρτυρίας. [...] Αλλά σ' εμάς τους καλλιτέχνες αυτό απομένει. Να κάνουμε κοινωνούς τους θεατές με την Ποίηση, την Απελπισία, τον Θυμό, την Αγωνία αυτού του κειμένου.

Νικαίτη Κοντούρη

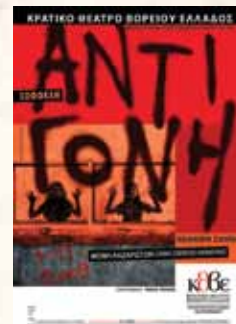
Περιοδικό Αυλαία, 31/7/2009

Σοφοκλής Αντιγόνη

ΝΕΑΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ – ΣΚΗΝΗ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΣ,
1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2009

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Σοφία Νικολαΐδου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάσος Ράτζος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ανδρέας Παρασκευόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Βαγγέλης Φάμπας

ΚΙΝΗΣΗ: Κική Μπάκα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Αλέκος Αναστασίου

ΕΜΜΕΤΡΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ-ΣΤΙΧΟΙ: Γιώργος Κορδέλλας

ΑΦΗΓΗΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ Δ' ΣΤΑΣΙΜΟΥ: Γιάννης Καραούλης

VISUAL ARTIST: Γιάννης Πειραλής

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Νίκος Βουδούρης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λητώ Τριανταφυλλίδου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Μάνος Ζαχαράκος (*Κρέων*), Ευσταθία Τσαπαρέλη

(*Αντιγόνη*), Κρίστη Παπαδοπούλου (*Ισμήνη*), Ιορδάνης Αϊβάζογλου (*Φύλακας*), Κίμων Κουρής (*Αίμονας*), Γιάννης Καραούλης (*Τειρεσίας*), Μιχάλης Συριόπουλος (*Αγγελιαφόρος*), Ευτέρπη Ιωαννίδου (*Ευρυδίκη*), Σπύρος Αθηναίου (*Νέος Αγγελιαφόρος*), Στέλλα Χριστοδουλοπούλου (*Κορυφαία*)

ΧΟΡΟΣ: Ελένη Ευθυμίου, Δημήτρης Κωνσταντινίδης

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Έλσα Μουρατίδου (*τραγουδι*), Χρήστος Μπάρμπας (*ακορντεόν, πιάνο, νέι, καβάλι, φλογέρα, γκάντα*), Νίκος Ψοφογιώργος (*κρουστά*)

Ηλέκτρα

Σκηνική σύνθεση από τον μύθο των Ατρείδων

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ,
30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010

ΣΥΝΘΕΣΗ–ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γρηγόρης Καραντινάκης

ΣΚΗΝΙΚΑ–ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έρση Δρίνη

ΗΧΗΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: Γιώργος Χριστιανάκης

ΚΙΝΗΣΙΟΛΟΓΙΑ: Τατιάνα Μύρκου

ΦΩΤΙΣΜΟΙ–ΒΙΝΤΕΟ ΠΡΟΒΟΛΕΣ: Γρηγόρης Καραντινάκης

ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ: Αμαλία Κοντογιάννη

ΔΙΑΝΟΜΗ: Ηλέκτρα Γωνιάδου (Διόσκουρος 1, Ιφιγένεια 2), Μαρία Καραμήτρη (Χρυσόθεμις 1, Κασσάνδρα 2), Γιάννης Καραμφίλης (Αγαμέμνωνας), Αναστασία Κατσιναβάκη (Κασσάνδρα 1, Χρυσόθεμις 2), Γιώργος Κολοβός (Ορέστης), Χρήστος Παπαδημητρίου (Διόσκουρος), Εύη Σαρμή (Ιφιγένεια 1, Διόσκουρος 2), Γιώργος Σφυριδής (Παιδαγωγός), Αδριανή Τουντοπούλου (Κλυταιμνήστρα), Άννη Τσολακίδου (Ηλέκτρα), Γιάννης Χαρίσης (Αίγισθος)

Οι παραστάσεις του έργου την περίοδο 2009–2010 παρουσιάστηκαν ως πρόβα σε εξέλιξη. Η παράσταση ολοκληρώθηκε και επαναλήφθηκε την περίοδο 2010–2011 στο πλαίσιο της Νεανικής Σκηνής.

Γ. Κολοβός, Α. Τσολακίδου

Η Ηλέκτρα, πάνω στην οποία βασίζεται αυτή η σκηνική σύνθεση, στη μυθιστορία του οίκου των Ατρείδων, φέρει ίσως και το κύριο παράπτωμα αυτού του οίκου, αλλά και γενεών ολόκληρων, που ακολουθούν τη συμπτωματολογία του εγκλεισμού στους «Οίκους», μέχρι και σήμερα. Την αλαζονεία. Την υπερτίμηση των σχέσεων και την «Υποταγή» στη ΜΙΑ ιδέα που οδηγεί στην εμμονή. Την άρνηση της «άλλης» οπτικής γωνίας της ΥΠΑΡΞΗΣ και των φαντασμάτων που κουρσεύουν το μυαλό και καταλύουν κάθε έννοια επαναπροσδιορισμού της. Είναι αυτοί οι μηχανισμοί; Αν ναι, τι τους κινεί; Κάθε φορά η απάντηση είναι ταυτόχρονα και το επόμενο ερώτημα.

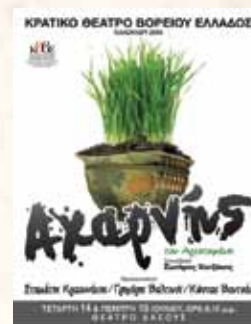
Γρηγόρης Καραντινάκης

«Σημειώσεις...» (απόσπασμα), στο πρόγραμμα της παράστασης Ηλέκτρα, Σκηνική σύνθεση από τον μύθο των Ατρείδων, 2010

Αριστοφάνης Αχαρνής

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

ΘΕΑΤΡΟ ΦΡΥΝΙΧΟΣ (ΔΕΛΦΟΙ), 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 2010

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κ. Χ. Μύρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωτήρης Χατζάκης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Πάτσας

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έρση Δρίνη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σταμάτης Κραουνάκης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Φωκάς Ευαγγελινός

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Ελευθερία Ντεκώ

ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Άρης Βλάχος

ΦΩΝΗΤΙΚΗ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ: Νίκος Βουδούρης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μαριάντζελα Γκίντη

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Τατιάνα Μύρκου

ΒΟΗΘΟΣ ΦΩΤΙΣΤΗ: Ελίζα Αλεξανδροπούλου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Σταμάτης Κραουνάκης (Δικαιόπολις), Ιορδάνης Αϊβάζογλου (Κήρυκας), Δημήτρης Κοντός (Αμφίθεος), Γιάννης Χαρίσης (Πρέσβης Α'), Χρήστος Νίνης (Πρέσβης Β', Θηβαίος), Νίκος Μαγδαληνός (Πρέσβης Γ', Ξανθίας), Κωνσταντίνος Χατζησάββας (Αρτάβας, Υπηρέτης Ευριπίδη), Νίκος Τουρνάκης (Θέωρος), Γιάννης Σιαμσιάρης (Ευριπίδης), Γρηγόρης Βαλτινός (Λάμαχος), Πάολα Μυλωνά (Θεραπαινίδα Λάμαχου, Εταίρα Δικαιόπολη), Τατιάνα Μύρκου (Θεραπαινίδα Λάμαχου, Ειρήνη), Ευανθία Σωφρονίδου (Θεραπαινίδα Λάμαχου, Κορίτσι Μεγαρίτη, Εταίρα Δικαιόπολη), Κώστας Βουτσάς (Μεγαρίτης), Παρθένα Χοροζίδου (Κορίτσι Μεγαρίτη), Αλέξανδρος Τσακίρης (Συκοφάντης, Γεωργός, Β' Κήρυκας), Γιάννης Καραούλης (Νίκαραχος), Πολυξένη Σπυροπούλου (Άγγελος Λάμαχου, Κουμπάρα), Θεοδώρα Βουτσά (Παράνυμφος), Χρίστος Νταρακτσής (Παιδί), Νίκος Καπέλιος (Άγγελος, Νοσοκόμα Λάμαχου)

ΧΟΡΟΣ: Ιορδάνης Αϊβάζογλου, Θεοδώρα Βουτσά, Νίκος Καπέλιος, Θανάσης Καραθανάσης, Γιάννης Καραούλης, Δημήτρης Κοντός, Νίκος Μαγδαληνός, Χρήστος Μουστάκας, Πάολα Μυλωνά, Τατιάνα Μύρκου, Χρήστος Νίνης, Χρίστος Νταρακτσής, Νίκος Ορτετζάτος, Βασίλης Παπαγεωργίου, Γιάννης Σιαμσιάρης, Μιχάλης Σιώνας, Πολυξένη Σπυροπούλου, Ευανθία Σωφρονίδου, Νίκος Τουρνάκης, Αλέξανδρος Τσακίρης, Γιάννης Χαρίσης, Κωνσταντίνος Χατζησάββας, Παρθένα Χοροζίδου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Χρήστος Μουστάκας (τραγούδι), Άρης Βλάχος (πίانو), Σοφία Κακουλίδου (κρουστά), Άννα Λάκη (ακοντεόν), Νίκος Μπαχαρίδης (τρομπέτα), Νίκος Χατζόπουλος (ηλεκτρικό κοντραμπάσο)

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Φιλίππων στις 9 και 10 Ιουλίου 2010, στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου στις 23 και 24 Ιουλίου 2010 και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού στις 9 και 10 Σεπτεμβρίου 2010.

Γ. Βαλτινός, Κ. Βουτσάς, Σ. Κραουνάκης

Η σκηνοθεσία επέλεξε να φέρει το έργο στο σήμερα. Επιχειρώντας μια τομή στην ελληνική διαχρονία, επιβεβαιώνεται η παθογένεια και οι εμμονές ενός υπερτροφικού εγώ, που αντιμάχεται τη συλλογικότητα και όποιους θεσμούς νομιμοποιούν ως πρώτιστο επίτευγμα τη συνοχή του κοινωνικού ιστού. Η αντιστοιχία του τότε με το σήμερα, ανατριχιαστική. Πόλεμος –στρατιωτικός και οικονομικός– κρίση του πολιτεύματος, δημοκρατία υψηλού κινδύνου, το πολιτικό προσωπικό σε αμφισβήτηση, ηθική πτώση και πολιτισμική παρακμή. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες ο Δικαιόπολις επιχειρεί το ατομικό του εγχείρημα.

Σωτήρης Χατζάκης

Απόσπασμα από το σημείωμα σκηνοθέτη στο πρόγραμμα της παράστασης Αχαρνής, 2010

Επίμετρο

Στην παραστασιογραφία του αρχαίου ελληνικού δράματος που παρατίθεται στο πρόγραμμα συμπεριλήφθηκαν οι θεατρικές παραγωγές του ΚΘΒΕ έργων του Αισχύλου, του Σοφοκλή, του Ευριπίδη και του Αριστοφάνη, καθώς και σκηνικές συνθέσεις ή παραλλαγές που χρησιμοποίησαν ως βάση τους κείμενα των παραπάνω ποιητών και όχι μεταγενέστερες προσεγγίσεις τους.

Στα πενήντα χρόνια λειτουργίας του το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος παρουσίασε, επίσης, παραστάσεις χοροθεάτρου και σκηνικές παρουσιάσεις που βασίστηκαν στο έργο των αρχαίων ποιητών και φιλοξένησε πλήθος παραστάσεων αρχαίου ελληνικού δράματος άλλων θιάσων στο πλαίσιο μετακλήσεων και φεστιβάλ. Ιδιαίτερη μνεία αξίζει να γίνει στο Φεστιβάλ Θεάτρου Νοτιανατολικής Ευρώπης «Όψεις αρχαίου δράματος» που διοργάνωσε το ΚΘΒΕ από 14 Ιουνίου έως 13 Ιουλίου 2007, όπου παρουσιάστηκαν αποκλειστικά παραστάσεις αρχαίου ελληνικού δράματος και έργων εμπνευσμένων από τον αρχαίο ελληνικό μύθο από θιάσους χωρών της Νοτιανατολικής Ευρώπης.

Η σύνταξη της συνολικής παραστασιογραφίας του ΚΘΒΕ από την ίδρυσή του μέχρι το 2000 (μέρος της οποίας παρατίθεται στην παρούσα έκδοση) είναι αποτέλεσμα μακρόχρονης και επίπονης εργασίας της Πάννας Τσόκου, διδάκτορος θεατρολογίας του Πανεπιστημίου της Βιέννης. Η πρώτη συγκέντρωση στοιχείων, τεκμηρίωση και καταγραφή που αφορούσε το σύνολο των παραστάσεων του ΚΘΒΕ έγινε από την ίδια την περίοδο 1994–1997, ύστερα από ανάθεση του ΚΘΒΕ που απέβλεπε σε έκδοση λευκώματος σχετικού με την ιστορία του και κάλυπτε την μέχρι τότε περίοδο. Ως βασικά στοιχεία τεκμηρίωσης χρησιμοποιήθηκαν τα προγράμματα των παραστάσεων, τα δελτία σκηνής του γραφείου παραγωγής του

θεάτρου και τα δημοσιεύματα τύπου. Το διάστημα 2001–2002, τα στοιχεία αυτά συμπληρώθηκαν και επανελέγχθηκαν από τη Γιάννα Τσόκου και την Τώνια Καραόγλου, διδάκτορα θεατρολογίας του ΑΠΘ, στο πλαίσιο ενός προγράμματος πλήρους καταγραφής των παραστάσεων του ΚΘΒΕ, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης σαράντα χρόνων από την έναρξη της λειτουργίας του. Η τελευταία δεκαετία 2001–2011 καταγράφηκε από τη θεατρολόγο Δήμητρα Βαλεοντή, υπεύθυνη αρχείου του ΚΘΒΕ. Η σύνταξη της παραστασιογραφίας του αρχαίου ελληνικού δράματος που περιλαμβάνεται στην παρούσα έκδοση βασίστηκε στην τεκμηρίωση όλων των προαναφερθέντων και την επιμελήθηκαν οι θεατρολόγοι-συντελεστές της παρούσας έκδοσης, Ελπίδα Βιάννη, Αιμιλία Καρακόκκινου και Όλγα Χατζηακώβου.

Ως προς τη σειρά εμφάνισης των ονομάτων συντελεστών και διανομής διατηρήθηκε η σειρά του προγράμματος (με εξαίρεση τις ομάδες ρόλων, όπως ο χορός, που επιλέχθηκε να εμφανίζονται στο τέλος). Αναφέρεται μόνο η ημερομηνία της πρώτης παράστασης κάθε παραγωγής, καθώς και, για λόγους ιστορικής σημασίας, οι πρώτες παραστάσεις στα Αρχαία Θέατρα Φιλίππων, Θάσου, Επιδαύρου, το Ωδείο Ηρώδου Αττικού και σε θέατρα του εξωτερικού. Αναφορικά με τις ημερομηνίες των παραστάσεων, όπου υπήρχαν διαφορές μεταξύ έντυπου προγράμματος και δελτίου σκηνής, τηρήθηκε ως εγκυρότερη η ημερομηνία του δελτίου σκηνής. Τέλος, δεν αναφέρονται οι αλλαγές στη διανομή, με εξαίρεση περιπτώσεις που οι αντικαταστάσεις αυτές αποτελούν τη μοναδική εμφάνιση σε σκηνή του ΚΘΒΕ ιστορικών ηθοποιών.

Πηγή φωτογραφικού υλικού: Αρχείο ΚΘΒΕ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΑΪΒΑΖΟΓΛΟΥ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ.

Συμμετείχε στις παραστάσεις:

Ηλέκτρα, Αχαρνής, Ο Ιάκωβος και ο αφέντης του, Ο Φάτσερ στις πόλεις, Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας, Δωδέκατη νύχτα, Ένα καπέλο από ψάθα Ιταλίας, Πλούτος, Σαμία, Οι αλλοπαρμέννοι, Αντι-

γόννη, Βάτραχοι, Τα ελάφια και οι κατάρες, Έξι νύχτες στην Ακρόπολη, Ο αυτοκράτορας και το αηδόνι, Ο Αρντεν από το Φέβερσαμ, Οπερέτα, Ήταν όλοι τους παιδιά μου, Machinal, Ο επιθεωρητής, Από τις Βάκχες του Ευριπίδη, Ιουλιανός ο Παραβάτης, Συρανό ντε Μπερζεράκ, Σαν τα σκυλιά, Πού είναι ο Τάσος που ερωτεύτηκε;, Ο Προεστώς του χωριού.

Συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες: Γ. Καλαϊτζή, Γ. Ρήγα, Εύ. Γαβριηλίδη, Ν. Νικολάου, Δ. Χρονόπουλο, Ν. Χουρμουζιάδη, Β. Αρδίττη, Σ. Χατζάκη, Μ. Αβκιραν, Ε. Θεοδώρου, Β. Νικολαΐδη, Κ. Αρβανιτάκη, Ν. Κοντούρη, Τ. Ράτζο, Ν. Τσακίρογλου, Γ. Καραντινάκη. **Έχει σκηνοθετήσει** ερασιτεχνικά έξι παραστάσεις στην ΕΚΦΘ, **αποσπώντας 11 βραβεία** σε πανελλήνια φεστιβάλ.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΑΛΑΓΙΑΛΟΓΛΟΥ

βοηθός ενδυματολόγου

Σπουδές: Τελιοφόιτος του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του ΑΠΘ. **Συμμετείχε** στην κατασκευή των σκηνικών των παραστάσεων της θεατρικής ομάδας της Νομικής Σχολής του ΑΠΘ *Μια στιγμή πριν και Ποια Ελένη;* (σκην. Σ.

Γιοντζή). **Συνεργάστηκε** ως βοηθός σκηνογράφου στην ταινία μικρού μήκους *On Rice* (σκηνικά Ν. Καλαϊτζίδης) και **στις παραστάσεις του ΚΘΒΕ** *Ο κύριος Πούντιλα κι ο δούλος του ο Μάτι* (σκηνικά Κ. Παππάς), *Λωξάντρα* (σκηνικά Ε. Δρίνη), *Δέjà νυ* (σκηνικά Β. Νάρμπουτας), *Το ημέρωμα της στρίγγλας* (σκηνικά Μ. Σβέλιτζε).

ΠΑΝΟΣ ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ.

Μουσική (φωνητική με την Κ. Καρατζά και σαξόφωνο). **Συμμετείχε στις παραστάσεις του ΚΘΒΕ:** *ΜΠΑΝΤΑ-ρισμένοι-P.I.G.S., Ο χιονάνθρωπος και το κορίτσι, Ερωτευμένος πειρατής* (Πειρατής Ριπαφράτα), *Ο Αρχοντοχωριάτης, Τέλος*

καλό όλα καλά (Ντιμέν), *Ρωμαίος και Ιουλιέτα* (Ρωμαίος), *Μια κωμωδία* (Πλούτωνας), *Ο Προεστώς του χωριού, Βαβυλωνία, Η Ισαβέλλα*, τρεις *καραβέλες* κι ένας *παραμυθάς, Δεν αντέχω άλλο, έρχονται συνέχεια* καθώς και στις παραστάσεις της Όπερας Θεσσαλονίκης: *Φιντέλιο, Ο Αμάλ και οι νυχτερινοί επισκέπτες, Τζιάνι Σκίκι και Ο κουρέας της Σεβίλλης. Συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες:* Θ. Μουμουλίδη, Γ. Ιορδανίδη, Γ. Μιχαηλίδη, Σ. Ευαγγελάτο, Κ. Καρατζά, Π. Καρτάλοφ, Γ. Κιουρτσίδη, Δ. Αβδελιώδη, Γ. Ρήγα, Γ. Παρασκευόπουλο.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή Θεάτρου Τέχνης-Κάρολος Κουν. Ερμήνευσε πολλά κλασικά και σύγχρονα έργα στα είκοσι δύο χρόνια συνεργασίας με το Θέατρο Τέχνης. **Δίδαξε επί σειρά ετών** αυτοσχεδιασμό και υποκριτική στη Δραματική Σχολή του Θεάτρου Τέχνης.

Έγραψε τα θεατρικά έργα: *Πρόβα, Μαντζουράνα* στο κατώφλι-γάιδaros στα κεραμίδια, *Το σόι, Λήσταρχος Νταβέλης, Βασικά, με λεν Θανάση, Ο θείος Σάκης και το Κόμμα, Τέσσερα πρόσωπα και ο Θεός απ' έξω, Αμερικάνος στο κεφάλι. Τα μονόπρακτα:* *Αύριο πάλι, Ακάλυπτοι χώροι, Νυχτερινό μελό, Το σαξόφωνο. Δύο παιδικά:* *Ο Τζιτζιρής και Ο Λάκης ο αρχηγός. Για την τηλεόραση έγραψε:* *Μέσα από το πλήθος, Ο θείος μας ο Μίμης, Χαίρε Τάσο Καρατάσο, Το σόι μας, Ζητώ γνωριμία, Μικρές διαδρομές και ένα μέρος από το Σιγά, η πατρίδα κοιμάται.*

Σκηνοθέτησε τα έργα: *Χίμαιρα και φούμαρα, Εσωτερικές φωνές, Νταν, Κορίτσι της γειτονιάς, Κύκλωπας, Πλούτος, Ερωτας και αναρχία, Ταυτότητα, Εσωτερικές φωνές* (ΔΗΠΕΘΕ Λάρισας), *Τριαντάφυλλο στο στήθος* (Δημοτικό Θέατρο Βόλου), *Κομμάτια και θρύψαλα, Νηρέας ο Βάρας, Αχ, αυτά τα φαντάσματα, Αχαρνής, Μαντζουράνα* στο κατώφλι-γάιδaros στα κεραμίδια, *Κασέτα, Θείος Βάνιας, Το ψέμα έχει μακριά ποδιάρια, Ο άνθρωπος, το κτήνος και η Αρετή, Όταν ο Βιζυηνός αντάμωσε τον Παπαδιαμάντη, Το μάθημα και οι καρέκλες* (ΔΗΠΕΘΕ Βέροιας και Σερρών), *Αγγέλα* (ΔΗΠΕΘΕ Αγρινίου) κ.ά. **Δισκογραφία:** *Μαντζουράνα* στο κατώφλι σε μουσική Χ. Λεοντή και *Τζιτζιρής* (παιδικό) σε μουσική Λ. Κόκοτου. Είναι και παραμένει ένας από τους κληρονόμους του Θεάτρου Τέχνης, που όρισε ο δάσκαλός του, Κάρολος Κουν. **Τιμήθηκε με το Α΄ Βραβείο Ανδρικού Ρόλου** στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης για την ταινία του Π. Βούλγαρη *Όλα είναι δρόμος* και με το **Α΄ Βραβείο Ανδρικού Ρόλου** στο Φεστιβάλ Δράμας για την ταινία του Σ. Καλύβα *Αμέρικα. Πήρε μέρος στην ταινία* του Θ. Αγγελόπουλου *Το λιβάδι που δακρύζει* και στην ταινία *Σκόνη* του Τ. Ψαρρά.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ

βοηθός σκηνοθέτη

Σπουδές: Δραματική Σχολή του Νέου Ελληνικού Θεάτρου. Τελειόφοιτος του Παντείου Πανεπιστημίου. **Ως ηθοποιός συμμετείχε στις παραστάσεις:** *Το τερατώδες αριστούργημα*, παράσταση-αφιέρωμα στον Γ. Ρίτσο (σκην. Δ. Μαυρίκιος, Μικρό Θέατρο Επιδαύρου), *Ιππής* (σκην. Β. Νικολαΐδης, Φεστιβάλ Επιδαύρου 2010), *Κομμάτια και θρύψαλα* (σκην. Γ. Αρμένης), *Ένα τετραγωνικό σου αρκεί* (θεατρικό αναλόγιο του Ελληνικού Κέντρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, σε σκηνοθετική επιμέλεια Τ. Τζαμαργιά).

ΛΟΥΚΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ηθοποιός

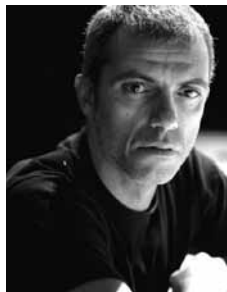
Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια υποκριτικής, φωνητικής και κίνησης. **Συμμετείχε στις παραστάσεις του ΚΘΒΕ:** *Ελληνική Νομαρχία* (σκην. Γ. Ρήγας), *Το Lose Lautrec* (χορ.-σκην. sinequanon), *Η Ισαβέλλα, τρεις καραβέλες κι ένας παραμυθός* (σκην. Γ. Ρήγας).

ΝΙΚΟΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ

μουσική διδασκαλία

Σπουδές: Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης. **Συνεργάστηκε** με το Αέναον Χοροθέατρο του ΚΘΒΕ, ως πιανίστας και ως μουσικός σύμβουλος. **Έχει γράψει, προσαρμόσει και διασκευάσει** περισσότερα από 300 κομμάτια πιάνου για την άσκηση των χορευτικών της ομάδας. **Συνεργάστηκε** με το ΚΘΒΕ ως μουσικός δάσκαλος, συνθέτης ή πιανίστας στα έργα: *Ο κύριος Πούντιλα κι ο δούλος του*, *ο Μάττι*, *Αχαρνής*, *Η Ισαβέλλα*, *τρεις καραβέλες κι ένας παραμυθός*, *Το κορίτσι με τα μαύρα*, *Ερωτευμένος πειρατής*, *Μεταμορφώσεις*, *Αιχμές*, *Χαμάμ*, *Στίχοι*, *Ματωμένος γάμος*, *Ρωμαίος και Ιουλιέτα επί δύο*, *Πλούτος*, *Καραγκιόζης ο Μέγας*, *Εκάβη-Κύκλωπας*, *Το Κατερινάκι από το Χαϊλμπρόν*, *Αντιγόνη*, *Βάτραχοι*, *Το πένθος ταιριάζει στην Ηλέκτρα*, *Η μοιρασιά του διαβόλου*, *Τραχίνιες*, *Ο Αρχοντοχωριάτης*, *Ειρήνη*, *Οπερέτα*, *Machinal* κ.ά., καθώς και στις μουσικοθεατρικές παραστάσεις της ομάδας ΜΠΑΝΤΑ-ρισμένοι *Η ώρα της κρίσεως* και *P.I.G.S.* **Ως σκηνοθέτης συνεργάστηκε με το ΚΘΒΕ** στα εκπαιδευτικά προγράμματα *ntng.Οδυσσέας-Σεβάζ.gr*, *Σολωμός-Σεφέρης-Ελύτης* (α' & β' μέρος), *Ο μικρός πρίγκιπας* στα νοσοκομεία, *Σερφάροντας στο ΚΘΒΕ*, *Ιλιάδος ίχνη* και *Εικόνες από τον Βιζυηνό*. **Διδάσκει θεατρικό τραγούδι** στη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ. **Με το Σχήμα εκτός Αξονα έχει σκηνοθετήσει τα έργα:** *Ιοκάστη* της Δ. Μήττα, *Μπλομ!* του Β. Αμανατίδη και *Καλιγούλα-God, BlindLight* και *Ηλέκτρα's Chord* σε κείμενα δικά του.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΡΑΡΔΟΣ

χορογραφία

Σπουδές: Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης. Ανώτερη Επαγγελματική Σχολή Χορού του Δήμου Σταυρούπολης. **Υπήρξε μέλος του Χοροθεάτρου του ΚΘΒΕ και συνεργάστηκε με τους χορογράφους:** R. Kammer, N. Gabriel, V. Vlandinkin, J. Vinclair, D. Rossel, Δ. Κορωναίου, Α. Θεοφανίδου, Χ. Μανταφούνη, Κ. Ρήγο. **Συμμετείχε**, επίσης, σε θεατρικές παραγωγές του ΚΘΒΕ. **Έχει συνεργαστεί**, ως ηθοποιός, με τον θεατρικό οργανισμό Νέες Μορφές στις παραστάσεις *Δούλες* και *Τα λουλούδια στην κυρία* (σκην. Μ. Μπεκρή), *Άμλετ* και *Χοντροί άντρες με φούστες* (σκην. Γ. Παρασκευόπουλος). Τον Μάιο του 2001 **ίδρυσε** την ομάδα χορού Vis Motrix για την οποία χορεύει και χορογραφεί.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή Θεάτρου Τέχνης-Κάρολος Κουν. **Συνεργάστηκε με τα θέατρα:** Τέχνης, Εθνικό, Αμόρε, κ.ά. **Έχει πρωταγωνιστήσει μεταξύ άλλων στις παραστάσεις:** *Τρωίλος και Χρυσήδα* (Τρωίλος), *Σαλώμη* (Ηρώ-δης), *Μακμπέθ* (Μακμπέθ), *Φάουστ* (Μεφιστοφελής), *Ταρτούφος* (Ταρτούφος), *Δον Ζουάν* (Δον Ζουάν), *Έγκλημα και τιμωρία* (Ρασκόλνικοφ), *Ιβάνοφ* (Ιβάνοφ), *Μήδεια* (Ιάσων), *Βάκχες* (Διόνυσος), *Ηλέκτρα* (Αίγισθος), *Πέερ Γκυντ* (Πέερ Γκυντ), *Έξι πρόσωπα ζητούν συγγραφέα* (Πατέρας), *Κοντραμπάσο* (Κοντραμπασίστας), *Τρεις αδελφές* (Τούζενμπαχ), *Έντα Γκάμπλερ* (Τέσμαν), *Η δούκισσα του Μάλφι* (Μποζόλα), *Προδοσία* (Τζέρυ), *Κοκτέιλ πάρτυ* (Έντουαρντ) κ.ά. **Συμμετείχε, επίσης**, στην παράσταση *Το τερατώδες αριστούργημα*, παράσταση-αφιέρωμα στον Γ. Ρίτσο (Ρίτσος, σκην. Δ. Μαυρίκιος, Μικρό Θέατρο Επιδαύρου). **Έχει παίξει και σκηνοθετήσει** *Το γαϊτανάκι του έρωτα* του Α. Σνίτσερ, το *Other Side* του Ντ. Ντουκόφσκι και το *Lisbon Traviata* του Τ. ΜακΝάλι. **Έχει σκηνοθετήσει** επίσης το *Γράμμα στον Ορέστη* του Ι. Καμπανέλλη. **Έχει εμφανιστεί στην τηλεόραση** και τον **κινηματογράφο**. **Με το ΚΘΒΕ συνεργάστηκε στις παραστάσεις:** *Ορέστης*, *Ο λόφος με το συντριβάνι*, *Οι φοιτηταί*.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΙΑΚΟΣΑΒΒΑΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ. Τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ. **Συμμετείχε στις παραστάσεις:** *Το όνειρο του Χάιμ*, *Βαβυλωνία*, *Ο Προεστώς του χωριού*, *Δράκος*, *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας*, *Ράφτης κυριών*, *Ο Φιλάργυρος*, *Τρωάδες*, *Το χαμένο πρόσωπο της Φλώρας Νισίμ*, *Το κιβώτιο*, *Ο Φάτσερ στις πόλεις*, *Κεκλεισμένων των θυρών*, *Αντιγόνη*, *Αχαρνής*, *Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν*,

Ο οίκος του Μπάτλερ, Τα ελάφια και οι κατάρες, Ο Αρχοντοχωριάτης, Η ωραία Ταϊλάνδη, Ειρήνη, Ιβάνοφ, Ντόλλυ!, Μας συγχωρείτε κύριε Σαίξπηρ, Ο Επιθεωρητής, Λυσιστράτη, Το αθάνατο νερό, Μια κωμωδία, ΑριστοFUNης, Η Ισαβέλλα, τρεις караβέλες κι ένας παραμυθός.

Συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες: Γ. Ρήγα, Δ. Αβδελιώδη, Γ. Κιουρτσίδη, Ν. Μαστοράκη, Γ. Ιορδανίδη, Π. Μιχαηλίδη, Μ. Αβκιραν, Γ. Καλαϊτζή, Τ. Ράτζο, Π. Ζηβανό, Γ. Αρμένι, Γ. Καραχισαρίδη, Γ. Κιμούλη, Π. Δανελλάτο, Γ. Ρήγα, Κ. Σπανού, Κ. Νταλιάνη, Γ. Διαμαντόπουλο, Β. Νικολαΐδη, Γ. Ρεμούνδο, Ν. Διαμαντή. **Τηλεόραση:** Δις μαδιάμ (Αντι), Κομισθής ειδήσεων, Θεατρικά μονόπρακτα (ΕΤ1).

ΕΡΣΗ ΔΡΙΝΗ

κοστούμια

Σπουδές: Ιστορία της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο της Βέρνης. Σκηνογραφία-ενδυματολογία στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας. **Έχει συνεργαστεί** με όλα τα ΔΗΠΕΘΕ, το Εθνικό Θέατρο, το ΚΘΒΕ και την Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης» σε

παραστάσεις στην Επίδαυρο, στο Ηρώδειο, στο Μέγαρο Μουσικής και σε πολλά αρχαία θέατρα στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έλαβε, επίσης, μέρος σε πολλά **διεθνή φεστιβάλ**. Στη Βαρκελώνη, το Θέατρο της Καισαριανής έλαβε το **Α' Διεθνές Βραβείο** με το έργο *Ιφιγένεια εν Αυλίδι*, όπου έκανε τα σκηνικά και τα κοστούμια. **Υπήρξε ιδρυτικό μέλος** του Θεάτρου Καισαριανής και του Θεατρικού Οργανισμού Πολιτεία. **Συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες:** Σ. Ντουφεξή, Σ. Χατζάκη, Β. Παπαβασιλείου, Μ. Παπανικολάου, Κ. Τσώνο, Γ. Καλατζόπουλο, Κ. Φαρμασώνη, Θ. Παπαγεωργίου, Γ. Διαμαντόπουλο, Κ. Καζάκο, Ν. Χαραλάμπους, Γ. Ρήγα, J. Wekler, R. Salvat, Γ. Καραντινάκη κ.ά. Έχει πάρει μέρος σε **πάνω από εκατό θεατρικές παραστάσεις** καθώς και στην **τηλεόραση** και τον **κινηματογράφο**.

ΧΡΥΣΑ ΖΑΦΕΙΡΙΑΔΟΥ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή Βεάκη. **Συμμετείχε στις παραστάσεις:** Ηλέκτρα, ΜΠΑΝΤΑ-ρισμένοι-Ρ.Ι.Γ.Σ., Ο Σιμιγδαλένιος (Α' Βασιλοπούλα), Ερωτευμένος πειρατής (Βασίλισσα Μαριονέτα), Ορέστης (Χορός), Μια κωμωδία (Έρση), Καπνοκράτωρ (Λένα). **Συνεργάστηκε**

με τους σκηνοθέτες: Σ. Μιχαηλίδου, Θ. Μουμουλίδη, Σ. Ούνκοβσκι, Γ. Ρεμούνδο, Α. Στάικο. Συμμετείχε στην **τηλεοπτική σειρά Το κόκκινο δωμάτιο** (σκην. Α. Ρήγας).

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Πάντειο Πανεπιστήμιο (1973). Νομική Αθηνών (1976). Σκηνοθεσία θεάτρου στην Accademia Nazionale d'Arte Drammatica της Ρώμης (1985–1987). Από μικρός στον κινηματογράφο και στο θέατρο για παιδιά, έγινε γνωστός ως «παιδί-θαύμα». Στο θέατρο

των ενηλίκων έπαιξε σημαντικούς ρόλους παιδιών, με δασκάλους και σκηνοθέτες τον Μινωτή, τον Κουν, τον Διαμαντόπουλο, την Κα Κατερίνα κ.ά. Ως επαγγελματίας εργάστηκε στους θιάσους Μυράτ-Ζουμπουλάκη, Μ. Κατράκη, Έ. Λαμπέτη, Εθνικό Θέατρο, ΚΘΒΕ, Θέατρο Στοά, Θεατρική Σκηνή, στα ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων, Κέρκυρας, Κρήτης, Λάρισας και Βέροιας, καθώς και σε πολλούς συνεταιρικούς θιάσους και ομάδες. **Έχει σκηνοθετήσει παραστάσεις** για ενήλικες και παιδιά στο Εθνικό Θέατρο, στο ΚΘΒΕ, στα ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων, Κομοτηνής, Κέρκυρας, Καβάλας, Κρήτης και Βέροιας, καθώς και σε πολλούς ιδιωτικούς ή συνεταιρικούς θιάσους. **Από το 1982 διευθύνει** την Ομάδα Σύγχρονης Τέχνης, στο πλαίσιο της οποίας λειτουργήσε και η Παιδική Αυλαία. **Διετέλεσε** πρόεδρος του ΣΕΗ (1990–92), διευθυντής στο Παιδικό Στέκι του Εθνικού Θεάτρου (2004), πρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Θεάτρου για τα Παιδιά και τους Νέους και της Επιτροπής του ΥΠΠΟ για τα Κρατικά Βραβεία παιδικού θεατρικού έργου. **Έχει διασκευάσει** για παιδιά, έργα του Αριστοφάνη, του Σαίξπηρ, του Μολιέρου, του Ίψεν, του Λόρκα κ.ά. **Έχει εκδώσει τα βιβλία:** *Τα ρούχα του βασιλιά* (θέατρο), *Γιαννάκης: το παιδί-θαύμα* (μυθιστόρημα) και *Αριστοφάνη Όρθιες-Ειρήνη-Βάτραχοι* (δισκευές και οδηγίες για σχολικές παραστάσεις) από τις εκδόσεις Καστανιώτη.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΜΗΤΡΗ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ. **Συμμετείχε στις παραστάσεις του ΚΘΒΕ:** Όπως σας αρέσει, Όταν οι γυναίκες το γλεντούν, Playmobil, Του νεκρού αδελφού, Εκάβη-Κύκλωπας, Στέλλα Βιολάντη, Γερνάω επιτυχώς, Ο Τρελαντώνης, Ιστορίες από το δάσος

της Βιέννης, Τα ελάφια και οι κατάρες, Γόλφω!, Τσικλιντάν, Ευτυχώς τρελάθηκα, Ιφιγένεια εν Ταύροις, Ντόλλυ!, Λυσιστράτη, Μια κωμωδία, ΑριστοFUNης, Ελένη, Ο Υμψύ βασιλιάς, Ηλέκτρα, ΜΠΑΝΤΑ-ρισμένοι-Η ώρα της κρίσης, Το Lose Lautrec, Λωξάντρα. **Συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες:** Β. Παπαβασιλείου, Γ. Ιορδανίδη, Φ. Μακρή, Σ. Χατζάκη, Δ. Χρονόπουλο, Γ. Ρήγα, Γ. Παρασκευόπουλο, Γ. Καλαϊτζή, Ν. Μαστοράκη, Μ. Αβκιραν, Σ. Κακάλα, Τ. Ράτζο, Ν. Αρμάο, Γ. Μιχαηλίδη, Γ. Ρεμούνδο, Ν. Διαμαντή, Γ. Καραντινάκη κ.ά.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΑΡΑΝΤΙΝΑΚΗΣ

σκηνοθεσία

Σπουδές: Σκηνογραφία-ενδυματολογία (Σχολή Κινηματογράφου Λυκούργου Σταυράκου). Σκηνοθεσία κινηματογράφου-τηλεόρασης. Master of Fine Arts (VGIK-Κρατική Σχολή Κινηματογράφου, Μόσχα). **Σκηνοθέτησε τις κινηματογραφικές ταινίες:**

Η χορωδία του Χαρίτωνα, *Perfect Day*, *Φωνή*, *Ιστορία ενός κρεβατιού*, *Ο άνθρωπος με το τριαντάφυλλο*, *Το δωμάτιο*, *Όνειρο*, **τις θεατρικές παραστάσεις:** *Ηλέκτρα* και *Το κορίτσι με τα μαύρα* (ΚΘΒΕ), *Το δάσος* (Θέατρο Πορεία και Νέο Θέατρο), καθώς και τις **τηλεοπτικές σειρές:** *Γιούγκερμαν*, *Ιστορίες του Αστυνόμου Μπέκα*, *Γη και ουρανός*, *Απλή μέθοδος των τριών*, *Ζευγάρια*, *Αθώς ή ένοχος*, *Δρόμοι της πόλης* κ.ά. **Ως διευθυντής φωτογραφίας** έκανε ντοκιμαντέρ για την ΕΡΤ. Η ταινία του *Η χορωδία του Χαρίτωνα* **τιμήθηκε με τα βραβεία:** Α΄ Κρατικό Βραβείο Ταινίας Μυθοπλασίας, Κρατικό Βραβείο Ήχου, Βραβείο Κοινού στο 46^ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, 2005, Βραβείο Καλύτερης Ταινίας, Βραβείο Σκηνοθεσίας, Βραβείο Γυναικείας Ερμηνείας (Μ. Ναυπλιώτου) στο 22^ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Αλεξάνδρειας, 2006.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΟΥΛΗΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ (αριστούχος απόφοιτος). Τελεόφοιτος του Τμήματος Διεθνών & Ευρωπαϊκών Οικονομικών & Πολιτικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Συμμετείχε στις παραστάσεις: *Déjà vu* (σκην. Τσ. Γκραουζίνις, ΚΘΒΕ), *Το όνειρο*

του Χάιμ (σκην. Γ. Ρήγας, ΚΘΒΕ), *Αχαρνής* (σκην. Σ. Χατζάκης, ΚΘΒΕ), *Αντιγόνη* (σκην. Τ. Ράτζος, ΚΘΒΕ), *Καλιγούλα-God* (σκην. Ν. Βουδούρης, Σχήμα Εκτός Άξονα), *Ελεύθεροι πολιορκημένοι* (σκην.-χορ. Κ. Ρήγος, ΚΘΒΕ), *Mystify* (σκην.-χορ. Α. Φωνιάδης, ΚΘΒΕ), *Παράξενο δεν είναι;* (σκην. Κ. Αργυρόπουλος, Νέο Θέατρο Θεσσαλονίκης), *Μ' αρέσεις γιατί...* (σκην. Β. Παρασκευαΐδου), *Μπλομ!* (σκην. Ν. Βουδούρης, Σχήμα Εκτός Άξονα), *Rolling* (σκην.-χορ. Α. Θεοφανίδου, Σχήμα Εκτός Άξονα). **Κινηματογράφος:** *Cleansed* της S. Kane (σκην. Κ. Κυριακίδης), *Κινητά στοιχεία* (σκην. Α. Σιαδήμας, μικρού μήκους), *Λήθη* (σκην. Γ. Τζαρκάς). **Επιμελήθηκε σκηνοθετικά** την εκδήλωση *Γράμματα χωρισμού γυναικών* (Underground Εντευκτήριο).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΤΟΚΗΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ. Παρακολούθησε σεμινάρια των Ποπόφσκι, Κοντούρη, Παπαβασιλείου. **Στο θέατρο έχει συνεργαστεί με τους σκηνοθέτες:** Γ. Ρήγα, Α. Βουτσινά, Δ. Κωνσταντινίδη, Μ. Σπυράτου, Θ. Τερζόπουλο, Α. Καραγιαννοπούλου, Λ.

Βογιατζή, Α. Μπρούσκου, Χ. Λύγκα, Ν. Μαστοράκη, Γ. Παρασκευόπουλο, Α. Quick, sinequanon. **Συμμετείχε** στην παράσταση του ΚΘΒΕ *Ελληνική Νομαρχία* (σκην. Γ. Ρήγας). Στην **τηλεόραση** έχει συνεργαστεί με τον Τ. Ψαρρά και τον Γ. Λαπατά.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΛΟΒΟΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Τμήμα Οικονομικών Επιστημών στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Δραματική σχολή ΚΘΒΕ. **Συμμετείχε στις παραστάσεις:** *Το κορίτσι με τα μαύρα*, *Σαμία*, *Playmobil*, *Εκάβη-Κύκλωπας*, *Ηρακλής*, *Ειρήνη*, *Λυσιστράτη* (ΚΘΒΕ), *Η αρπαγή της πριγκίπισσας Αιώρας*, *Ελίζα*

(Νέο Θέατρο Θεσσαλονίκης), *Η μεταμόρφωση*, *Αλεξάνδρεια-Αθήνα*, *Χάνσελ και Γκρέτελ*, *Μακμπεθ*, *Blasted* (Στρατιώτης), *Η τριλογία της Μήδειας* (Ιάσων), *Γρανάδα*, *Κεκλεισμένων των θυρών* (Γκαρσέν, Θέατρο Τέχνης Ακτίς Αελίου), *Φιλοκτήτης* (Θεσσαλικό Θέατρο), *Το πορτοκάλι με την περόνη* (ομάδα καλλιτεχνών Ούγκα Κλάρα), *Ο Άρτεν από το Φέβερσαμ* (Μάικλ), *Μαζί με τ' άπλυτα* (Daizy, Πανδαιμόνιο 7). **Συνεργάστηκε, επίσης,** με το Χοροθέατρο Θεσσαλονίκης στην παράσταση *Η ωραία κοιμωμένη* (χορ. Κ. Ρήγος, 1999), καθώς και στην Τελετή Λήξης της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας 1997 (σκην. G. Bregovic). **Συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες:** Γ. Καραντινάκη, Ν. Σακαλίδη, Εύ. Γαβριηλίδη, Φ. Μακρή, Δ. Χρονόπουλο, Γ. Ρήγα, Α. Σερμπάν, Γ. Ιορδανίδη, Θ. Αμοιρίδου, Θ. Βελισσάρη, Δ. Σκατζή, Γ. Τσορτέκη. **Έγραψε μουσική για τις παραστάσεις:** *Ρομπέρτο Τσούκο*, *Η μοναξιά στον κάμπο με βαμβάκι* (Νέες Μορφές), *Ο θρίαμβος του έρωτα* (σε συνεργασία με τον Π. Παρασχόπουλο, Ακτίς Αελίου).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή Βεάκη.

Συμμετείχε στις παραστάσεις: *Ο Λεπρέντης*, *Πλούτος*, *Ιφιγένεια εν Αυλίδι*, *Γέρμα* (Θέατρο Καισαριανής), *Ο αγαπητικός της βοσκοπούλας*, *Οι νταντάδες*, *Χαιρέτα μου τον πλάτανο*, *Βαβυλωνία*, *Οι προστάτες* (Θεσσαλικό Θέατρο),

Ζήνων, *Μανδραγόρας* (ΔΗΠΕΘΕ Κρήτης), *Νεφέλες*, *Αχαρνής*, *Λεόντιος* και *Λένα*, *Βαβυλωνία*, *Φοίνισσες*, *Δωδέκατη νύχτα*, *Ο βυσσινόκηπος*, *Η γυναίκα του Λωτ*, *Αίας* (στον ομώνυμο ρόλο), *Φυγή*, *Ιστορίες από το δάσος της Βιέννης*, *Πλάτονοφ*, *Ουζερί Τσιτσάνης-Παύλου Μελά 22*, *Ιβάνοφ*, *Καινούργιοι φίλοι*, *ΑριστοFUNης*, *Με τα παιδιά της πιάτσας*, *Ο κύριος Πούντιλα* κι ο δούλος του, ο *Μάττι*, *Το ημέρωμα της στρίγγλας* κ.ά. (ΚΘΒΕ), *Ο κουρέας της Σεβίλλης* (ΔΗΠΕΘΕ Αγρινίου). Συμμετείχε σε πολλές **τηλεοπτικές σειρές, κινηματογραφικές ταινίες και ραδιοφωνικές εκπομπές.**

ΤΑΜΙΛΛΑ ΚΟΥΛΙΕΒΑ

ηθοποιός

Σπουδές: Ινστιτούτο Πολιτισμού της Μόσχας (Σκηνοθεσία). Κρατικό Μουσικό Σχολείο της Μόσχας (δίπλωμα πιάνου). Κρατική Σχολή Κινηματογράφου-VGIK (δίπλωμα ηθοποιού θεάτρου-κινηματογράφου και διδασκαλίας υποκριτικής). Master

of Fine Arts. **Δίδαξε** στην Κρατική Σχολή Κινηματογράφου, στο Τμήμα Υποκριτικής. **Συμμετείχε σε πρωταγωνιστικούς ρόλους στις παραστάσεις των έργων:** *Το κτήνος στο φεγγάρι, Ο θαυματοποιός, Το δάσος, Παντρολογήματα, Βόιτσεκ, Τρωάδες, Μήδεια, Εφτά λογικές απαντήσεις, Ιφιγένεια εν Αυλίδι, Δεσποινίς Τζούλια, Ο κύκλος με την κιμωλία στον Καύκασο, Υπόθεση της οδού Λουρσίν.* **Σκηνοθέτησε την Ορχήστρα του Ζ. Ανουί.** **Στον κινηματογράφο συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες:** R. Ismailov, R. Gasparian, A. Petrov, Tsabatze, B. Σερντάρη, Δ. Μασκαβάνου, Ε. Δάνου, Α. Θωμόπουλο. **Τηλεόραση:** *Η ζωή που δεν έζησα, Ερασιτέχνης άνθρωπος, Το σπίτι δίπλα στη θάλασσα, Αν μ' αγαπάς, Γιούγκερμαν, Κάρμα κ.ά.*

ΑΙΝΑ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή Σταυράκου. **Συνεργάστηκε με τους:** Γ. Εμιρζά (*Διάλογοι Λουκιανού*), Ι. Μαρίνο (*Αρραβωνιάσματα*), θίασο Α. Γεωργούλη-Α. Αλεξανδράκη (*Ένας μήνας στην εξοχή*), θίασο Μυράτ-Ζουμπουλάκη, θίασο Κ. Παξινού-Α. Μινωτή (*Ο λοχαγός*

του Κέπενικ), το ΔΗΠΕΘΕ Ρόδου (*Αντιγόνη*). **Με το ΚΘΒΕ συνεργάστηκε στις παραστάσεις:** *Ο Φιάκας* (Ευανθία), *Το μπαλκόνι* (Ιρμα), *Οι δούλες* (Κλαίρη), *Μάνα Κουράγιο* (Μάνα), *Ηλέκτρα* (Ηλέκτρα), *Τραχίνιες* (Δηλιάνειρα), *Ιωάννης Γαβριήλ Μπόρκμαν* (Γκούντχιλ), *Στον προορισμό* (Μητέρα), *Η Ήρα και το παγώνι* (Ήρα), *Οι Δαιμονισμένοι* (Βαρβάρα Στανρόγκιν), *Η Εξορία* (Μάρθα), *Ευαίσθητη ισορροπία* (Ανιές), *Σαλόνικα* (Ένιντ), *Κάιν* (Εύα), *Το τραγούδι του νεκρού αδελφού* (Μάνα), *Αντιγόνη* του Α. Αλεξάνδρου (Γριά, Γέρος, Μάνα), *Τρεις υψηλές γυναίκες* (Κυρία Α'). **Διδάσκει υποκριτική** στη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ και στο Τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΠΠΟΥ

ηθοποιός

Σπουδές: Ανώτερη Δραματική Σχολή του ΚΩΘ. Σχολή Πολιτικών και Οικονομικών Επιστημών του ΑΠΘ. Τμήμα Ευρωπαϊκού Πολιτισμού της Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών του ΕΑΠ.

Εργάζεται στο ΚΘΒΕ από το 1962 με μικρές χρονικές απουσίες. **Έχει πάρει**

μέρος σε δεκάδες θεατρικές παραστάσεις και έχει συνεργαστεί με τους περισσότερους Έλληνες σκηνοθέτες. **Είναι μέλος** του

Συντακτικού Επιτελείου της Εγκυκλοπαίδειας *Κόσμος*. **Δίδαξε** επί δεκαεπτά χρόνια στη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ. Ήταν Διευθύντρια στην Ανώτερη Σχολή Θεάτρου Θυμέλη. Δίδαξε Υποκριτική και Αγωγή του Λόγου για δεκαπέντε χρόνια στη Μελοδραματική Σχολή του ΚΩΘ. **Τώρα διδάσκει** στην Ανώτερη Σχολή Θεάτρου Ροντίδη. **Έχει τιμηθεί** με το Μετάλλιο του Δήμου Θεσσαλονίκης ως «Γυναίκα του Πολιτισμού».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΛΛΟΥΧΟΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή Κ.

Μιχαηλίδη (αριστούχος απόφοιτος).

Το διάστημα 1950–1960 περιόδευσε στην επαρχία με μικρούς και μεγάλους θιάσους, δίπλα στους Γ. Ολύμπιο, Τ. Κονταξή, Μ. Φωτόπουλο, Α. Βαλάκου, Δ. Σκούρα, Η. Σταματίου, με έργα

όπως: *Δεσποινίς ετών 39, Ένας βλάκας και μισός, Ο καλός στρατιώτης Σβέικ, Δον Καμίλλο, Άννα Φρανκ, Λουίζα Μίλλερ*. Κατά την περίοδο 1960–1970, μετά από τη συμμετοχή του στην ταινία *Η Αλίκη στο ναυτικό* **καθιερώθηκε ως πρωταγωνιστής** σε πολλές ταινίες του ελληνικού κινηματογράφου και **συνεργάστηκε με όλους τους βετεράνους της ελληνικής σκηνής** όπως τους: Ο. Μακρή, Β. Αυλωνίτη, Δ. Παπαγιαννόπουλο, Ντ. Ηλιόπουλο, Μ. Φωτόπουλο, Ν. Σταυρίδη, Α. Καλουτά, Ρ. Βλαχοπούλου, Γ. Βασιλειάδου καθώς και με τους μεγάλους της πρόζας, Χορν, Κατερίνα, Αρώνη, Κατράκη, Καρούζο, παίζοντας χαρακτηριστικούς τύπους σε όλα τα είδη της κωμωδίας, όπως τον ρόλο του Πειναλέοντα στην *Όμορφη πόλη* των Μ. Θεοδωράκη-Μποστ σε σκηνοθεσία Μ. Κακογιάννη. Το 1964 **δημιούργησε τον προσωπικό του θίασο** με τον οποίο περιόδευσε σε όλη την Ελλάδα με ξένες και ελληνικές κωμωδίες. Τη δεκαετία 1970–1980 άφησε το εμπορικό θέατρο και **συνεργάστηκε με το Προσκήνιο** του Α. Σολομού, παίζοντας αξιόλογους ρόλους σε έργα όπως: *Ο Κοριός, Ο Αρχοντοχωριάτης, Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν, Σαν περάσουν πέντε χρόνια* κ.ά. Την περίοδο 1972–1974 **συνεργάστηκε για πρώτη φορά με το ΚΘΒΕ** ερμηνεύοντας έναν από τους καλύτερους ρόλους της καριέρας του, τον Αλός, στην παράσταση *Δρυς και κουνέλια* ανγκορά (σκην. Γ. Θεοδοσιάδης). **Συμμετείχε, επίσης, στις παραστάσεις του ΚΘΒΕ:** *Όρνιθες* (Ευελπίδης), *Όμηρος, Ο πειρασμός* (Ναύτης), *Ο Αγαπητικός* (Γκέρλα). Στη συνέχεια, επέστρεψε στο ελεύθερο θέατρο, με μια συνεργασία με τη Ζ. Λάσκαρη, που περιόδευσε σε όλη την Ελλάδα. Την περίοδο 1980–1990 άρχισε να παίζει ξανά πρωταγωνιστικούς ρόλους στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο με τους Κωνσταντάρα, Βουτσά, Κωνσταντίνου, Καραγιάννη, Ηλιόπουλο, Παπαγιαννόπουλο κ.ά. **Το 1984 επέστρεψε στο ΚΘΒΕ, πρωταγωνιστώντας στα έργα:** *Το τάβλι, Ο Λεπρέντης, Ασυλλόγιστος, Η θαυμαστή μπαλωματού, Δελφιστάουρο και Υιός* (σκην. Α. Σακελλάριος) κ.ά. Το 1995 **ίδρυσε το Μακεδονικό Θέατρο** (Σκηηνή Α. Σακελλάριος), που λειτουργεί μέχρι σήμερα. Έχει ασχοληθεί με το **Παιδικό Θέατρο. Επιμελήθηκε και παρουσίασε** πολλές τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές. Τελευταία του εμφάνιση στο θέατρο ήταν στο *Ημερολόγιο ενός τρελού*.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΞΕΒΑΝΗ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή Εθνικού Θεάτρου (αριστούχος απόφοιτος). Μουσική στο Εθνικό Ωδείο και στο Ωδείο Φ. Νάκας (πιάνο, κλασικό τραγούδι, σύνθεση για το θέατρο και τον κινηματογράφο). Από το 1992 έως σήμερα συμμετείχε στο θέατρο

σε **πάνω από σαράντα παραστάσεις** ως ηθοποιός, συνθέτης, σκηνοθέτης. Υπήρξε βοηθός γνωστών συνθετών και σκηνοθετών. Επίσης, έχει παίξει στον **κινηματογράφο** και στην **τηλεόραση** και έχει υπογράψει την **πρωτότυπη μουσική** ταινιών και σίριαλ. Το 2008 **ίδρυσε** τη δισκογραφική εταιρία faosmusic με σκοπό την έκδοση πρωτότυπης μουσικής για το θέατρο και τον κινηματογράφο και jazz. **Πρόσφατες συνεργασίες:** Το 2008 **κυκλοφόρησε cd** με τη μουσική της για την παράσταση του έργου του Ρ. Τομά Οκτώ γυναίκες (σκην. Ν. Καραθάνος). Το 2009 **σκηνοθέτησε** στη Νέα Υόρκη το έργο του Γ. Σκαραγκά *Prime Numbers* (υποψηφιότητα για τα Off Broadway Awards) και **εμφανίστηκε** στο Μικρό Θέατρο της Επιδαύρου στην παράσταση *Το τερατώδες αριστούργημα* (αφιέρωμα στον Γ. Ρίτσο, σκην. Δ. Μαυρίκιος), όπου συνυπέγραψε και τη μουσική επιμέλεια. Τη θεατρική περίοδο 2009–2010 **σκηνοθέτησε** τον *Ντον Τζιοβάννι* του Μότσαρτ (Όπερα Θεσσαλονίκης) και έπαιξε στο έργο *Επισκέπτες* (σκην. Π. Ζούλιας, Θέατρο Κάτια Δανδουλάκη). Την περίοδο 2010–2011 **έπαιξε τη Λωξάντρα** της Μ. Ιορδανίδου σε θεατρική διασκευή Α. Δήμου και σκηνοθεσία Σ. Χατζάκη στο ΚΘΒΕ. **Κινηματογράφος:** *Ζητείται ψεύτης* (σκην. Ι. Μιχαηλίδης), *Uranya* (σκην. Κ. Καπάκας), *Η χορωδία του Χαρίτωνα* (σκην. Γ. Καραντινάκης), *Λουκουμάδες με μέλι* (σκην. Ό. Μαλέα), *Το όνειρο του σκύλου* (σκην. Α. Φραντζής), *Θα το μετανιώσεις* (σκην. Κ. Ευαγγελάκου), *Το κλάμα βγήκε από τον παράδεισο* (σκην. Θ. Παπαθανασίου-Μ. Ρέππας), *Beautiful People* και *Αυτή η νύχτα μένει* (σκην. Ν. Παναγιωτόπουλος) κ.ά. **Ενδεικτικές συμμετοχές σε τηλεοπτικές σειρές:** *Απόστολος* και *μόνος*, *Γοργόνες*, *Το κόκκινο δωμάτιο*, *Φάε τη σοκολάτα σου*, *Είσαι πολύ αλήτης τελικά*, *Εγκλήματα*, *Εν Ιορδάνη*, *Μαμά και γιος* κ.ά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΕΛΛΗΣ

φωτισμοί

Σπουδές: Φυσική, Χημεία, Μαθηματικά στην Faculté des Sciences στο Παρίσι. Κινηματογράφο στην École Nationale de la Cinématographie στο Παρίσι. Ως Διευθυντής Φωτογραφίας **συνεργάστηκε σε ταινίες και τηλεοπτικές παραγωγές** στη Γαλλία, τη Σουηδία, τις

ΗΠΑ, το Λίβανο και την Ελλάδα. Από το 1982 έχει φωτίσει πολλές θεατρικές παραστάσεις. **Συνεργάστηκε** με πολλούς σκηνοθέτες, θεατρικά σχήματα, μουσικές σκηνές, χοροθέατρα καθώς και με κρατικές και δημοτικές σκηνές.

ΕΡΙΚΑ ΜΠΙΓΙΟΥ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή Θεάτρου Τέχνης-Κάρολος Κουν. Τμήμα Τεχνολογίας Τροφίμων στο ΤΕΙ Αθηνών. Κλασικό μπαλέτο με συμμετοχή σε διάφορες χορευτικές παραστάσεις (κλασικό, σύγχρονο, φλαμένκο). **Συμμετείχε στις παραστάσεις:** *Ένα όνειρο...* κατά

το *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας* (σκην. Ν. Μαστοράκης, Φεστιβάλ Αθηνών), *Ηλέκτρα* (σκην. Π. Στάιν, Εθνικό θέατρο, Φεστιβάλ Αθηνών, Επίδαυρος), *Μήδεια* (σκην. Α. Βασιλief, Φεστιβάλ Αθηνών, Επίδαυρος), *Ματωμένος γάμος* (Νύφη, σκην. Γ. Ιορδανίδης, ΚΘΒΕ), *Τα μάτια τέσσερα* (Νάντια, σκην. Κ. Αρβανιτάκης, Θέατρο Τέχνης-Υπόγειο) και *Το δείπνο* (Σιάν, σκην. Δ. Χρονόπουλος, Θέατρο Τέχνης-Υπόγειο).

Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ

σύνθεση κειμένων-μετάφραση

Ο Κ. Χ. Μύρης (φιλολογικό ψευδώνυμο του Κώστα Γεωργουσόπουλου) **σπούδασε** ιστορία και αρχαιολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και θέατρο με δάσκαλο τον Δ. Ροντήρη. **Δίδαξε** στη Δημόσια και Ιδιωτική Εκπαίδευση.

Από το 1990 διδάσκει θεατρολογία

στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Είναι κριτικός θεάτρου, δοκιμιογράφος, μεταφραστής, ποιητής και σχολιογράφος. **Έχει τιμηθεί** με το Κρατικό Βραβείο Δοκιμίου, με το Βραβείο Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών και με το χρυσό μετάλλιο της πόλης των Αθηνών. **Κυριότερα τυπωμένα έργα του:** *Αμήχανον τέχνημα* (ποίηση), *Δύο πεζά* (διηγήματα), *Χρονικό*, *Ιθαγένεια*, *Μεγάλη Αγρυπνία* (τραγούδια), *Κλειδιά και κώδικες θεάτρου I – Αρχαίο θέατρο*, *Κλειδιά και κώδικες θεάτρου II – Ελληνικό θέατρο*, *Παγκόσμιο θέατρο* (Α' Από τον Μένανδρο στον Ίψεν, Β' Από τον Τσέχωφ στον Μπρεχτ, Γ' Από τον Μίλλερ στον Μύλλερ), *Τα μετά το θέατρο* (δοκίμια), *Θίασος ποικιλιών* (δοκίμια), *Το νήμα της στάθμης* (δοκίμια), *Προσωπολατρία* (θεατρικά πορτρέτα), *Ελλαδογραφία* (Λυρική Γεωγραφία), *Οι πλάγιες ερωτήσεις του Πορφύριου* (σχόλια). **Έχει μεταφράσει** Αισχύλο (6), Σοφοκλή (6), Ευριπίδη (10), Αριστοφάνη (8) και Μολιέρο (*Ταρτούφος*, *Ασυλλόγιστος*). Το 2006 **ανακηρύχτηκε Επίτιμος Διδάκτωρ** του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 2008 του απονεμήθηκε το **Μεγάλο Βραβείο Λογοτεχνίας** για το σύνολο του έργου του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ηθοποιός

Σπουδές: Τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ, με κατεύθυνση στην υποκριτική. **Συνεργάστηκε με το ΚΘΒΕ στις παραστάσεις:** *Ηλέκτρα* και *Το κορίτσι με τα μαύρα* (σκην. Γ. Καραντινάκης), *Βασιλιάς Ληρ* (σκην. Σ. Λιβαθινός), *Ο Προεστώς του χωριού* (σκην.

Γ. Κιουρτσίδης) και *ΜΠΑΝΤΑ-ρισμένοι- Η ώρα της κρίσεως* και *Ρ.Ι.Γ.Σ.* και με την Πειραματική σκηνή της «Τέχνης» στις παραστάσεις:

Θεσσαλονίκη σε πρώτο πρόσωπο (σκην. Κ. Χαρίτου), Βρικόλακες και Ο έμπορος της Βενετίας (σκην. Ν. Χουρμουζιάδης), Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας (σκην. Ν. Παπανδρέου), Ο κύριος Πούντιλα και ο άνθρωπος του, ο Μάττι (σκην. Ν. Αρμάος), Οικογένεια Νάε (σκην. Ε. Βασιλικιώτη), Τζιτζιμιτζοχτζιριά (σκην. Σ. Μιχαηλίδου), Φιλονικία θεατρίνων (σκην. Δ. Χουμέτη). **Σκηνοθέτησε** την παράσταση ΜΠΑΝΤΑ-ρισμέ-νοι- Ρ.Ι.Γ.Σ. Συμμετείχε στο μιούζικαλ Annie (σκην. Μ. Τόλη).

ΧΑΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ (αριστούχος απόφοιτος). Τμήμα Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ. Θεωρία Μουσικής και ακορντεόν στο Δημοτικό Ωδείο Θεσσαλονίκης. Έχει παρακολουθήσει μαθήματα στο Κέντρο Θεατρικής Έρευνας Θεσσα-

λονίκης καθώς και σεμινάρια μπουτό, χορού και υποκριτικής με τους Ν. Σκαλίδη, Α. Θεοφανίδου. **Πήρε μέρος** στο Ευρωπαϊκό Φεστιβάλ Δραματικών Σχολών Olive. **Συμμετείχε στις παραστάσεις:** Μινέττι και Πίστη, Αγάπη, Ελπίδα (σκην. Π. Ζηβανός), Το σκλαβί (σκην. Τ. Ράτζος) και Τρεις αδελφές (σκην. Γ. Κалаϊτζή).

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΠΑΠΑΣΑΒΒΑ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή Αρχή της Νέλλης Καρρά. **Συμμετείχε στις παραστάσεις:** Λωξάντρα, Κεντήματα, Η απόδραση, Η πεντάμορφη και το τέρας, Πολύ μακριά, Η μουσική του ήλιου και της σελήνης. **Συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες:** Σ. Χατζάκη, Ν. Διαμαντή, Γ. Κалаϊτζή, Ρ. Gothar, Σ. Λιβαθινό, Γ. Σιούτη, Β. Γεωργιάδου, Π. Μιχαηλίδη.

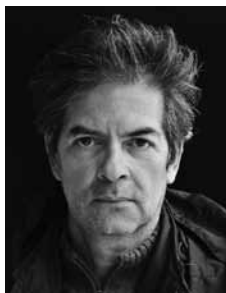
ΛΙΛΗ ΠΕΖΑΝΟΥ

σκηνικά

Σπουδές: Αρχιτέκτων-Μηχανικός ΕΜΠ (1974–1980). Εργάστηκε ως αρχιτέκτονας και ως βοηθός σκηνογράφος-ενδυματολόγος στο θέατρο και τον κινηματογράφο δίπλα στον Διονύση Φωτόπουλο στην Ελλάδα και το εξωτερικό (1980–1992). **Από το 1986 μέχρι**

σήμερα παρουσιάζει δουλειά της ως σκηνογράφος-ενδυματολόγος σε συνεργασία με τα κρατικά θέατρα και ελεύθερους θιάσους. **Έχει σκηνογραφήσει** παραστάσεις έργων αρχαίων κλασικών συγγραφέων, κειμένων του κλασικού ρεπερτορίου, ποιητικών κειμένων, σύγχρονης δραματουργίας, λυρικού θεάτρου και χορού. Έχει, επίσης, εργαστεί για τον **κινηματογράφο** και την **τηλεόραση**. **Έχει σχεδιάσει** χώρους παραστάσεων και **έχει οργανώσει και σχεδιάσει εικαστικές εκθέσεις** σε συνεργασία με μεγάλα Μουσεία

καθώς και **εκδόσεις βιβλίων**. Μέλος της δημιουργικής ομάδας που σχεδίασε και πραγματοποίησε τις Τελετές Έναρξης και Λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων «Αθήνα 2004», σχεδίασε τα σκηνικά και τη διαμόρφωση του χώρου. Από τον Μάιο του 2009, διδάσκει σκηνογραφία ως **επίκουρος καθηγήτρια** στην ΑΣΚΤ στην Αθήνα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ

σκηνοθεσία

Σπουδές: Δραματική Σχολή του Θεάτρου Τέχνης-Κάρολος Κουν. Υπήρξε μαθητής των: Κ. Κουν, Γ. Λαζάνη, Β. Παπαβασιλείου. **Ως ηθοποιός** έλαβε μέρος σε **περισσότερες από 50 παραστάσεις** των: Κ. Κουν, Γ. Λαζάνη, Β. Παπαβασιλείου, Μ. Κουγιουμτζή.

Δίδαξε υποκριτική, αυτοσχεδιασμό και λόγο στη Σχολή του Θεάτρου Τέχνης από το 1977 έως το 1987. Το 1990 **ίδρυσε** τον Θεατρικό Οργανισμό Εστία. **Είναι ιδρυτικό μέλος και διευθύνων σύμβουλος** του καλλιτεχνικού οργανισμού Πανδαιμόνιο 7. **Σκηνοθέτησε έργα των:** Αριστοφάνη, Ευριπίδη, Σαίξπηρ, Γκολντόνι, Κλάιστ, Τσέχωφ, Σνίτσλερ, Μπρεχτ, Κούντερα, Πρίσλεϊ, Κέσερλινγκ, Ζιρωντού, Έντε, Έλιοτ, Μανφρίντι, Ντουράνγκ, Πριβάλοφ, Μπαρρίκο, Ντάριο Φο, Πολίτη, Αζιότι, Αλεξάνδρου, Ρίτσου, Καμπανέλλη, Κεχαΐδη, Βαλτινού, Στάικου, Αδαμόπουλου, Ευσταθιάδη, Βασιλειάδη κ.ά.

Παραστάσεις του έχουν παρουσιαστεί στην Επίδαυρο, στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού, σε πολλές πόλεις της Ελλάδας και της Κύπρου, καθώς και στη Γαλλία, στην Ιταλία, στη Μ. Βρετανία και στην Ελβετία. **Συνεργάστηκε** με το Θέατρο Τέχνης, το ΚΘΒΕ, τον ΘΟΚ και με ιδιωτικούς θιάσους. Διετέλεσε **Αναπληρωτής Καλλιτεχνικός Διευθυντής του ΚΘΒΕ** την περίοδο 1999–2001 και **Διευθυντής της Δραματικής Σχολής του ΚΘΒΕ** την περίοδο 1995–2001, ενώ από το φθινόπωρο του 2009 είναι **Διευθυντής Σπουδών της Δραματικής Σχολής του ΚΘΒΕ**. Από το 1996 είναι **έκτακτος συνεργάτης του ΑΠΘ**. Έχει ασχοληθεί με το **ραδιόφωνο** και την **τηλεόραση**.

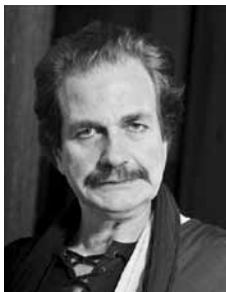

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή Θεάτρου Τέχνης-Κάρολος Κουν (1983). **Έχει πρωταγωνιστήσει** σε έργα κλασικού ρεπερτορίου –στην Ελλάδα και στη Γαλλία– των: Σαίξπηρ, Μολιέρου, Γκολντόνι, Μαριβύ, Τσέχωφ, Γκριμπογιέντοφ, Πιραντέλλο, Μισίμα, Γκόρκι, Χόρβατ,

Στρίντμπεργκ, Ντε Φιλίππο, Σινγκ, Λαμπίς, Έλιοτ, Τζόυς, Μποντ, Πίντερ, Μπουχστάινερ, Στάικου, Μέντη, Γαλανάκη. **Έχει παίξει επτά φορές στην Επίδαυρο** ως Κορυφαία Χορού. **Έχει συνεργαστεί με τους σκηνοθέτες:** Κ. Κουν, Γ. Λαζάνη, Λ. Βογιατζή, Β. Παπαβασιλείου, Μ. Λυμπεροπούλου, Ν. Σκαλίδη, Μπ. Λοττί, Ντ. Ντυπόν, Μ. Λάνγκχοφ, Γ. Κόκκο, Κ. Μπάκα, Ν. Μαστοράκη, Ν. Χατζόπουλο, Ρ. Πατεράκη, Β. Μαυρομάτη, Θ. Μουμουλίδη. Το 1989 **τιμήθηκε** με το Βραβείο Κάρολος Κουν Α΄ Γυναικείου Ρόλου στην παράσταση *Πίστη, Αγάπη, Ελπίδα* του Χόρβατ (Ελισάβετ, σκην. Β. Παπαβασιλείου). Έχει παίξει στον **κινηματογράφο** και την **τηλεόραση**. Τελευταία συνεργασία της *Το νησί* των Μ. Παπαϊοκονόμου-Θ. Παπαδουλάκη.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΑΝΤΑΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή Εθνικού Θεάτρου (με υποτροφία). Μαθήματα σκηνοθεσίας και υποκριτικής στο Μιλάνο και τη Ρώμη. **Συμμετείχε, ερμηνεύοντας τον κύριο ρόλο, στις παραστάσεις:** *Όρνιθες, Νεφέλες, Βάτραχοι, Πλούτος, Ειρήνη, Κύκλωπας,*

*Σαμία, Το τάβλι, Δαιμονισμένοι, Ο Αρχοντοχωριάτης, Ντόλλυ!, Γύπαρης, Το ξύπνημα, Ο Επιθεωρητής, Περιμένοντας τον Γκοντό, Το φινόρο του λεβάντε, Το σακάκι που βελάζει, Έξω από την πόρτα, Οδυσσέα γύρισε σπίτι, Ο μπαμπάς ο πόλεμος, Γιατρός με το στανιό, Χαλί μπουχάρα, Στάση λεωφορείου, Ένα καπέλο από ψάθα Ιταλίας, Τα δημιουργημένα συμφέροντα, Οι εξετάσεις δεν τελειώνουν ποτέ, Συρανό ντε Μπερζεράκ, Ο κύκλος με την κιμωλία στον Καύκασο, Ο Προεστώτς του χωριού, Η Ισαβέλλα, τρεις караβέλες κι ένας παραμυθάς, Υπάρχει και φιλότιμο κ.ά. **Διδάσκει** στην Ανώτερη Δραματική Σχολή Β. Διαμαντόπουλος. **Πρωταγωνίστησε στην ταινία** *Οι γενναίοι της Σαμοθράκης*.*

ΕΥΗ ΣΑΡΜΗ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική σχολή ΚΘΒΕ (αριστούχος απόφοιτος). **Συμμετείχε στις παραστάσεις:** *Ρωμαίος και Ιουλιέτα... σαν τον σκύλο με τη γάτα, Machinal, Ο γλάρος, Ορέστης, Ιουλιανός ο Παραβάτης, Επιστροφή στον παράδεισο, Τρωάδες, Βαβυλωνία, Ηλέκτρα. **Σκηνοθέτησε***

την παράσταση *ΜΠΑΝΤΑ-ρισμένοι-Ρ.Ι.Γ.Σ.* **Συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες:** Γ. Καλατζόπουλο, Ν. Κοντούρη, Π. Ζηβανό, Σ. Ούνκοβσκι, Ν. Τσακίρογλου, Α. Ρεβή, Δ. Αβδελιώδη, Γ. Καραντινάκη. **Είναι ιδρυτικό μέλος** της ομάδας The Astro. **Τηλεόραση:** *Ευτυχισμένοι μαζί!* **Κινηματογράφος:** *Καθαροί πια*.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική σχολή ΚΘΒΕ. **Συμμετείχε στις παραστάσεις:** *Ηλέκτρα (Πυλάδης, σκην. Κ. Τσιάνος), Όρνιθες-Νεφέλες (Ιερέας-Δανειστής, σκην. Α. Βουτσινάς), Ηρακλής (Λύκος, σκην. Α. Σερμπάν), Ο οίκος του Μπάτλερ (Συνταγματάρχης Μπάτλερ, σκην. Γ. Καλαϊτζή),*

Το φιντανάκι (Γιάγκος, σκην. Θ. Γκόννης), Ουζερί Τσιτσάνης-Παύλου Μελά 22 (Ν. Μουσχουντής, σκην. Σ. Χατζάκης), Γερνάω επιτυχώς και Του νεκρού αδελφού (σκην. Σ. Χατζάκης), Το αμάρτημα της μητρός μου (σκην. Θ. Γκόννης), Ο γάμος (Γαμπρός, σκην. Κ. Τσιάνος), Επτά επί Θήβας (Αγγελιοφόρος, σκην. Σ. Τσακίρης), Πλούτος (σκην. Δ. Χρονόπουλος), Οπερέτα και Αυτοκράτωρ Μιχαήλ (σκην. Β. Νικολαΐδης), Δον Κάρλος (σκην. Κ. Αρβανιτάκης), Γλάρος (Σαμράνιερ, σκην. Π. Ζηβανός), Θεοφανώ (σκην. Γ. Ιορδανίδης), Ο Αρχοντοχωριάτης (σκην. Β. Βαφέας), Φονικό στην εκκλησιά (σκην. Ν. Χαλαλάμπους), Οθέλλος (σκην.

*Δ. Έξαρχος), Κοινή λογική (σκην. Σ. Καρακάντζα), Το σακάκι που βελάζει (σκην. Β. Κυρίτσης), Οδυσσεύβας (σκην. Ε. Πήττα), Rock Story (σκην. Π. Ζούλιας), Βασικά, με λεν Θανάση (σκην. Ν. Χαλαλάμπους), Με τα παιδιά της πιάτσας (σκην. Κ. Αρβανιτάκης). **Συμμετείχε** στο μιούζικαλ *Fellow the Fellow who Follows a Dream* (συμπααραγωγή ΚΘΒΕ-ΕΛΣ) στον ρόλο του Σάντσο (Δον Κιχώτης). Εργάστηκε στο **ραδιόφωνο** και στην **τηλεόραση**.*

ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ (αριστούχος απόφοιτος). Μεταπτυχιακό στην παραστασιολογία-δραματολογία στο Τμήμα Θεάτρου του ΑΠΘ. Πολιτικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. **Παρακολούθησε τα σεμινάρια:** Άμλετ με τον Γ. Παρασκευόπουλο και

Προσεγγίσεις στο αρχαίο δράμα με τους Σ. Κυριακίδη και Ε. Παπά-ζογλου. Συμμετείχε στο Masterclass του Piccolo Teatro στο Μιλάνο. **Συνεργάστηκε με το ΚΘΒΕ στις παραστάσεις:** *Ο χιονάνθρωπος και το κορίτσι (σκην. Γ. Παρασκευόπουλος), ΜΠΑΝΤΑ-ρισμένοι-PIGS, Αποστολή στον πλανήτη Γη (σκην. Α. Αζάς), Machinal (σκην. Ν. Κοντούρη), Ο Υμψύ βασιλιάς και Ελένη (σκην. Γ. Παρασκευόπουλος), Ο σοβαρός Ερνέστος και Συρανό ντε Μπερζεράκ (σκην. Εύ. Γαβριηλίδης), Λυσιστράτη (σκην. Γ. Ιορδανίδης), Ελεύθεροι πολιορκημένοι -σχεδίασμα β' (χορ.-σκην. Κ. Ρήγος). **Συνεργάστηκε, επίσης,** με το Νέο Θέατρο Θεσσαλονίκης (*Φρουτοπία*, σκην. Κ. Ρήγος), καθώς και με το Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών (*Αίθουσες αναμονής*, σκην. Ξ. Αηδονοπούλου). **Συμμετείχε στην ταινία** μικρού μήκους *Η τελευταία μέρα του Αλεξάντερ Καπλάνι* (Αλεξάντερ, σκην. Τ. Νικολαΐδου).*

ΑΜΑΛΙΑ ΤΑΤΑΡΕΑ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ (αριστούχος απόφοιτος). **Συμμετείχε στις παραστάσεις του ΚΘΒΕ:** *Ελληνική Νομαρχία (σκην. Γ. Ρήγας), Το Lose Lautrec (χορ.-σκην. sinequanon), Η Ισαβέλλα, τρεις караβέλες κι ένας παραμυθάς (σκην. Γ. Ρήγας). **Πήρε μέρος** στο Ευρωπαϊκό Φεστιβάλ Δραματικών Σχολών Olive.*

ΧΡΥΣΑ ΤΟΥΜΑΝΙΔΟΥ

ηθοποιός

Σπουδές: Φοιτήτρια του Τμήματος Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ (κατεύθυνση υποκριτικής). Σπουδάζει μονωδία στο ΚΩΘ. Πτυχίο πιάνου, ανώτερων θεωρητικών (αρμονία) και βυζαντινής μουσικής.

Παρακολούθησε σεμινάρια για το

μικρασιατικό τραγούδι. **Είναι μέλος** της Χορωδίας Θεσσαλονίκης και του Μουσικού Πολύτροπου. **Συμμετείχε στις παράστασεις του ΚΘΒΕ:** ΜΠΑΝΤΑ-ρισμένοι-Ρ.Ι.Γ.Σ., Ο χιονάνθρωπος και το κορίτσι (σκην. Γ. Παρασκευόπουλος), Ο Σιμιγδαλένιος (σκην. Σ. Μιχαηλίδου), Ο κύκλος με την κιμωλία στον Καύκασο (σκην. Σ. Χατζάκης), Ο γλάρος (σκην. Π. Ζηβανός), καθώς και στις παραστάσεις της Όπερας Θεσσαλονίκης Ο βαφτιστικός (σκην. Χ. Ρώμας) και Τραβιάτα (σκην. Μ. Ε. Mexia). Έκανε τη **μουσική προετοιμασία** στις παραστάσεις Το όνειρο του Ρο (σκην. Σ. Μιχαηλίδου, Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης») και ΑριστοFUNης (σκην. Ν. Διαμαντής, ΚΘΒΕ).

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΦΡΥΔΑ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ. Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών της Πολυτεχνικής Σχολής του ΑΠΘ. Πτυχίο Φλάουτου και Ανώτερων Θεωρητικών από το Μουσικό Κολλέγιο Θεσσαλονίκης. Έχει παρακολουθήσει μαθήματα

στο Κέντρο Θεατρικής Έρευνας Θεσσαλονίκης, το θερινό τμήμα της Σχολής Stella Adler στη Νέα Υόρκη καθώς και σεμινάρια μπουτό, χορού και υποκριτικής με τους Ν. Σακαλίδη και Σ. Κακάλα. **Πήρε μέρος** στο Ευρωπαϊκό Φεστιβάλ Δραματικών Σχολών Olive. **Συμμετείχε στις παραστάσεις:** Ελληνική Νομαρχία (σκην. Γ. Ρήγας), To Lose Lautrec (χορ.-σκην. sinequanon), Ο θρίαμβος του έρωτα (σκην. Ν. Σακαλίδης), Οι δούλες (σκην. Α. Θεοφανίδου), Πίστη, αγάπη, ελπίδα (σκην. Π. Ζηβανός), Μινέτι (σκην. Π. Ζηβανός).

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΑΚΗΣ

μουσική

Σπουδές: Νομική Σχολή. Κλασικό πιάνο. Από το 1982, ηχογραφεί και παίζει ζωντανά με πολλά γνωστά συγκροτήματα της ελληνικής μουσικής σκηνής, όπως: A Priori, Jazz, Quartet, Rodondo Rocks, Τρύπες κ.ά. **Από το 1984**, συνθέτει μουσική για τον κινη-

ματογράφο, το θέατρο, για video art, για εικαστικές εγκαταστάσεις και για παραστάσεις χορού. Έχει γράψει μουσική για **περισσότερες από πενήντα πέντε θεατρικές παραστάσεις. Συνεργάστηκε με τους:** Γ. Καραντινάκη, Β. Παπαβασιλείου, Γ. Μιχαηλίδη, Σ. Ντουφεξή, Κ. Τσιάνο, Γ. Ιορδανίδη, Β. Θεοδωρόπουλο, Γ. Ρήγα, Φ. Σισκοπούλου, Ε. Πέγκα κ.ά. Το 2000 **τιμήθηκε** με Βραβείο Μουσικής Θεάτρου, για τη μουσική της παράστασης *Γέρμα* στο Εθνικό Θέατρο. **Οι προσωπικοί του δίσκοι** *Τέμπλο* (1997), *Ο θυρωρός* (2001) και *Παράξενες ιστορίες* (2003), έχουν κυκλοφορήσει στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

ΝΙΚΟΣ ΨΑΡΡΑΣ

ηθοποιός

Σπουδές: Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ (αριστούχος απόφοιτος). Η. Β. Studio και Stella Adler Institute με υποτροφίες Ωνάση και Μελίνα Μερκούρη. **Στο Θέατρο έχει παίξει:** Αίμωνα στην Αντιγόνη (σκην. Μ. Βολανάκης), Μερκούτιο στον Ρωμαιο και Ιουλιέτα και Ορέστη

στο *Καληνύχτα Μαργαρίτα* (σκην. Δ. Χρονόπουλος), Γιαννίδη στο *Βαλς εξιτασιόν* και Ρος στον *Μακμπέθ* (σκην. Γ. Χουβαρδός), Γκιόρκι στην *Πυριτιδαποθήκη* (σκην. Β. Μαυρομάτη), Νταν στο *Τόσο κοντά* (σκην. Θ. Μοσχόπουλος), Πενθέα στις *Βάχκες* (σκην. Β. Νικολαΐδης), Νεοπτόλεμο στον *Φιλοκτήτη* (σκην. Γ. Ιορδανίδης), *Παίζουν το τραγούδι μας* (σκην. Ε. Παπακωνσταντίνου), Ορέστη στην *Ιφιγένεια εν Ταύροις* (σκην. Γ. Μιχαηλίδης), Πολ στο *Misery* (σκην. Π. Ζούλιας), Ιάσωνα στη *Μήδεια* (σκην. Α. Βασιλιεφ), Ντάνυ στο *Πιο κοντά* (σκην. Γ. Κιμούλης), Ορέστη στις *Χοηφόρες* (σκην. Κ. Τσιάνος), Ρίτσαρντ στην *Εξοχή* (σκην. Ε. Παπακωνσταντίνου), Φερντινάντο στην *Τριλογία του παραθερισμού* (σκην. Ν. Μαστοράκης). **Τηλέοραση:** *Πρόβα νυφικού*, *Νίκος Καζαντζάκης*, *Είμαστε στον αέρα*, *Η συκοφαντία του αίματος*, *Μαύρος ωκεανός*, *Μυστικές διαδρομές*, *Οι μάγισσες της Σύμρνης*, *Τα τέσσερα μάτια*, *Αν μ' αγαπάς*, *Amore Mio*, 10^η Εντολή, *Η τελευταία παράσταση*, *Έχω ένα μυστικό*, 4^{ος} Νόμος. **Κινηματογράφος:** *Το μαύρο γάλα* του Ν. Τριανταφυλλίδη, *Το κυνήγι του λαού* του Ν. Βεζυργιάννη, *Βασίλισσα μαϊμού* του Χ. Χριστοφόρη, *Φοβού τους Έλληνες* του J. Tatoulis, *Καυτός ορίζοντας* του Α. Σαμουράκη, *Κρυφός θεατής* του Ν. Βεζυργιάννη και *Το πρόσωπο του δολοφόνου* του Ν. Κροντηρά. **Στις ΗΠΑ συμμετείχε σε σειρές και ταινίες όπως:** *One Life to Live* (ABC), *Guiding Light* (CBS), *General Hospital* (ABC), *The Shield* (Sony Pictures), *Hollywood Confidential* (Warner Bros), *Mine* του Micheal Kane και *Wanted* του Brian Cohen.

NATIONAL THEATRE OF NORTHERN GREECE

THEATRE SEASON 2010-2011

DIONYSUS FEAST

50 YEARS NTNG

ΚΘΒΕ
NATIONAL THEATRE
OF NORTHERN GREECE
MINISTRY OF CULTURE
AND TOURISM

BOARD OF DIRECTORS

PRESIDENT

Thomas Trikoukis

ARTISTIC DIRECTOR

Sotiris Hatzakis

VICE PRESIDENT

Alexandros A. Athanassiou

MEMBERS

Eugenia Arsenis

Yannis Chrissoulis

Ketty Imbrohori

Anna E. Ioakimidou

Yorgos Sohos

HELLENIC REPUBLIC

Ministry of Culture and Tourism

*The National Theatre of Northern Greece is supervised
and subsidized by the Ministry of Culture and Tourism*

.....
The NTNG is a member of the Union of the Theatres of Europe

50

YEARS NTNG

DIONYSUS FEAST

THEATRE SEASON 2010–2011

FIRST PERFORMANCES

FRIDAY 8 & SATURDAY 9 JULY 2011

ANCIENT THEATRE OF EPIDAUROS

WITH THE KIND SUPPORT OF

IANOS
CULTURE CHAIN

1961 -

Dionysus Feast does not merely wish to serve as a reminder of the top ancient drama performances staged within its 50 years of existence; it wishes to honor what has historically marked the beginnings of theatre. Together with the philosophical thinking and early science explorations, ancient tragedy and comedy have laid the foundations for the development of the global civilisation.

Looking back to the NTNG so far, it's worth mentioning that this is its 64th production, which mounts up to 12 productions per year. Yet essence lies behind numbers and what mostly matters is the range of repertoire presented featuring 74 ancient drama productions. Actually the NTNG has brought its audience (in Thessaloniki, Northern Greece and elsewhere) in contact with the works of the most renowned European and global dramaturgs, placing special emphasis on the introduction of new Greek playwrights.

Even more important than its repertoire range is the variety of directing and acting approaches which our Theatre has embraced all these years. Behind it all are of course its people, first and foremost the creative artists, as this Theatre has been honored by the work and presence of all too significant directors and actors, but also every one who has contributed in his own way to such a collective work as a theatre performance.

Thomas Trikouris
President of NTNG

2010

How did a mere passage of fifty years manage to draw such a mythical horizon? How could a simple move inspired by an uneasy mind and restless heart create an epic? And yet, upon the ashes of hundred, thousand lives a great flame has lit which keeps warm and sets fire to our spiritual hinterland. For the National Theatre of Northern Greece is the spiritual achievement of its early makers, handed down in all its light to the hearts of the people of Thessaloniki, Northern Greece, the country's citizens, Greeks living abroad.

And behold the building blocks of this temple: visions, ideas, fears, hopes, disappointments, ambitions, dreams, cancellations, new beginnings, rehearsals over and over again. Splendid premieres, glorious victories and dignified falls. Fights, reconciliations, vanities, joys and tears, stubborn persistence to achieve, lives dedicated to the cause and lives burnt in the flame, rehearsals over and over again.

Before this altar we stand in all due respect and offer our wreath of glory to the dead and our gratitude to the living saints of our theatre. A secret thread, a magical accessorial guilt, the fragrance of our scented spirit units us all; those who are gone, us who keep walking and the next to come.

The history of the NTNG is the curtain disclosing the history of the Nation, the continuation of our race, the Chancel Table of memory and language upon the great stage of life. In celebration of our fifty years we place our tiny pebble into the greater Mosaic and always hope to hear resound within its vaults the joyous laughter of Dionysus, the melisma of the pagans and the harmony of the ancient theatre chorus.

Time knows of the democracy of the circle.
Mr. Sokratis Karantinos, the floor is yours once again...

Sotiris Hatzakis
Artistic Director of NTNG

DIONYSUS FEAST

50 YEARS NTNG

Text selection-Translation

K. H. Miris

Direction

Yannis Rigas-Grigoris Karantinakis

Set Design

Lili Pezanou

Costume Design

Ersi Drini

Music

Yorgos Christianakis

Choreography

Kostas Gerardos

Lighting Design

Andreas Bellis

Music Teaching

Nikos Voudouris

Assistant Director

Karolos Armenis

Assistant Costume Designer

Kleopatra Alayaloglou

Production Co-ordinator

Rodi Stefanidou

CAST (in alphabetical order)

Yorgos Armenis	Prop Master / Oedipus / Chremylos
Fotini Baxevani	Helen / Old Woman
Lazaros Georgakopoulos	Prometheus / Orestes
Yannis Kalatzopoulos	Guard
Maria Karamitri	Electra
Dimitris Kolovos	Ajax
Tamilla Koulieva	Electra / Myrrhine
Lina Lambraki	Hecuba
Sofia Lappou	Praxagora
Yannis Mallouhos	Phrygian
Nikos Psarras	Orestes / Eteocles
Alexandra Sakellaropoulou	Clytemnestra / Cassandra
Kostas Santas	Kinesias
Vassilis Spiropoulos	Messenger
Christos Stilianou	Young Man

CHORUS (in alphabetical order)

Iordanis Aivazoglou, Panos Argiriadis, Erika Biyou, Dimitris Diakosavvas, Antigoni Frida, Maria Karamitri, Yannis Karaoulis, Dimitris Kartokis, Yorgos Kolovos, Christos Papadimitriou, Haris Papadopoulos, Marianna Papasavva, Evi Sarmi, Christos Stilianou, Amalia Tatarea, Chryssa Toumanidou, Loukia Vassiliou, Chryssa Zafiriadou

Music recording: Studio Nickelodeon & M Studio (May–June 2011)

Sound engineer: Yorgos Manios

Musicians: Fotis Siotas (violin, viola), Kiriakos Gouventas (violin), Nikos Veliotis (cello), Vassilis Baharidis (percussion),

Pantelis Stoikos (trumpet, ney flute), Yannis Dobridis (bagpipe), Kostas Tsougras (accordion), Traianos Moshos (zournas),

Makis Delios (zournas), Yorgos Christianakis (piano, keyboards, percussion, guitars).

Video: Yannis Piralis, Anta Liakou

Y. Armenis

F. Baxevani

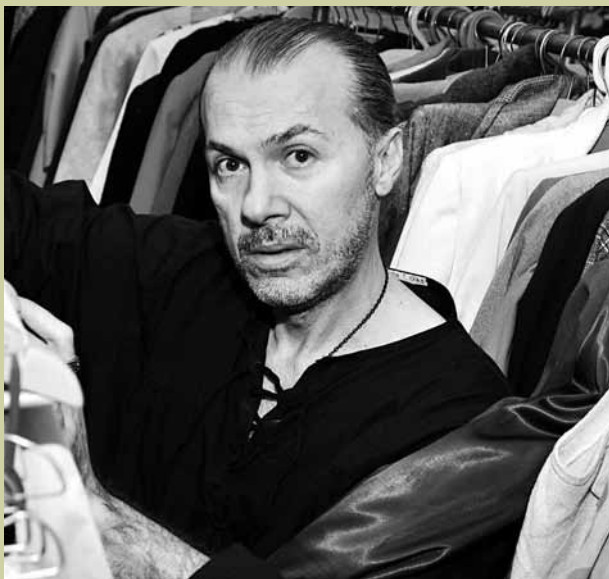
T. Koulieva

L. Lambraki

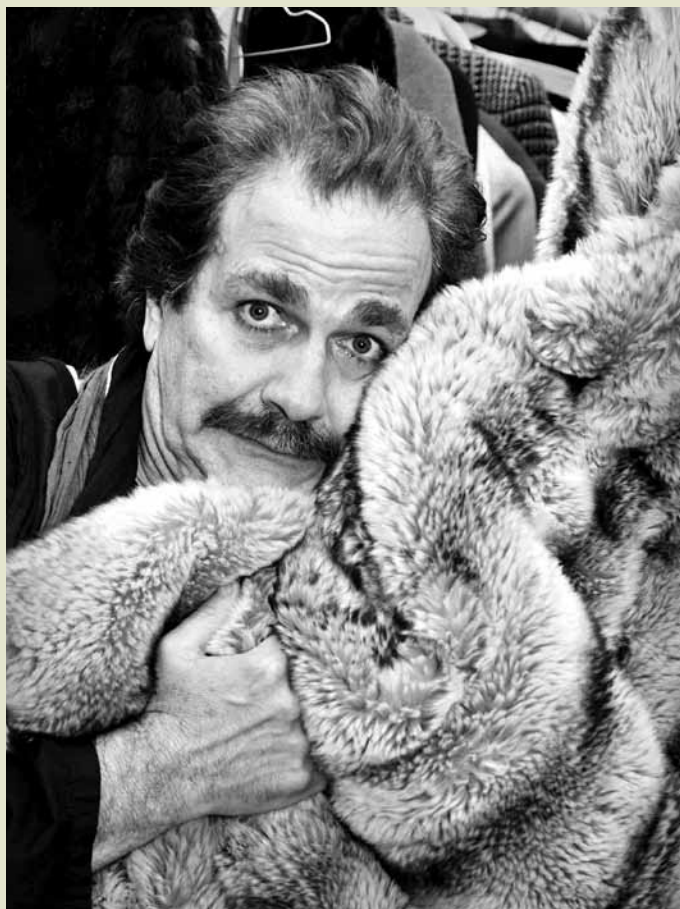
A. Sakellariopoulou

L. Georgakopoulos

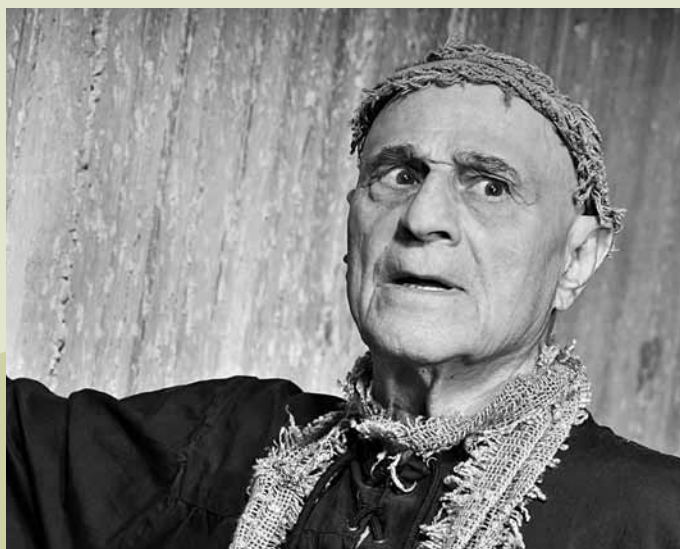
N. Psarras

K. Santas

S. Lappou

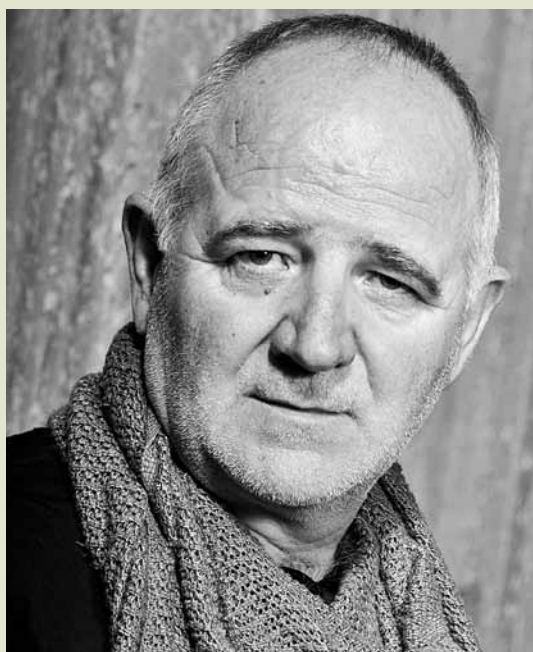
Y. Mallouhos

Y. Kalatzopoulos

V. Spiropoulos

D. Kolovos

M. Karamitri

Ch. Stilianou

When for just one day in 1938, the National Theatre broke a century-long silence in the ancient theatre of Polykleitos in Epidauros, with director Dimitris Rontiris, the ingenious costume designer Antonis Fokas, composer Dimitris Mitropoulos, choreographer Loukia and the gifted actors Katina Paxinou, Eleni Papadaki, Thanos Kotsopoulos and Vasso Manolidou, no one could imagine that this place would soon turn from an archaeological monument into a venue of theatrical initiation after thousands of years.

Rontiris and his colleagues consciously embarked on a new dialectic with ancient drama hermeneutics, a dialogue with the dramatic text, the Lexis, Ethos and Dianoia of drama works together with an open conversation with the missing elements of the Aristotelian Poetics, namely Opsis, Melos, Orhis and of course Acting. The performance of ancient Greek dramas, which had been trapped for two centuries into the European experimentation with the enclosed Italian stage or royal courts and less frequently with the circus stage thus posing new problems, hard to resolve, returned to its natural habitat, where it started and had its times of glory: the amphitheatre. Directors, translators, composers, visual artists, choreographers, tragic and comic actors had to re-examine and modify, often re-invent, the code and keys that would open up ancient texts staged until then in bourgeois theatres. Thus a need was born to train actors in such a way as to enable them to express the demanding sizes the genre requested.

Since 1938, and more systematically since 1954 with the inauguration of the Epidauros Celebration, the Greek theatre has proudly presented an epic of performance codes, a theatrical battle of Titans, I dare say, on matters such as tragic thrill, size of mimesis, poetic ethos and style. The National Theatre monopolized the Epidaurian experience until 1974. Since then, the amphitheatre and its awesome orchestra has become a field of experimentation, propositions and solutions for other state and private theatre groups as well, most of all for the National Theatre of Northern Greece.

This year the NTNG celebrates its 50th birthday since its foundation (1961) και its 36th birthday since its first appearance in Epidauros. Great translators, directors, composers, stage and costume designers, choreographers and actors have participated in this small yet significant performance saga. Others will analyze the 'schools' and 'solutions' suggested by the artists of the NTNG in the field of tragedy and comedy.

This year the NTNG has assigned me the task of writing a text to celebrate its 50 years in Epidauros. I had no ambition to come up with a novel proposition. For reasons clearly documented and justified by my services so far as translator and critic, I believe

that the ancient drama is, first and foremost, its poetic body, translated. Therefore, the only solid ground to step upon, given that the translation respects the prototype, is Ethos and Dianoia, that is the specific behaviors and ideologies depicted in the poets' dramas, their reasonable arguments and the way they handle their mutual relationships, desires and emotions. When the text states that the characters are delighted, angry, anxious, that they dream, attack, compromise, manouvre, plot, pretend or confess, no directors' view or acting technique is allowed to twist the scenic truth. We all know that we have to invent the missing elements which escape us (fortunately so, for otherwise we would have an archaeological handling of the texts, in other words monument restoration). In this light, every contemporary performance of ancient drama, either traditional or post-modern, is experimental. However, a sense of fidelity towards our dramatic poets compels us not to betray the norms, rhythm, shapes, postures, silences, and environment within which the characters act; on the contrary it compels us to reinforce and help surface the solid remnants, Ethos and Dianoia.

Personally I have watched awful performances in tunics and brilliant ones in jeans. One may wonder, what were the actors wearing in Euripides' time, clothes of Medea's times for instance or clothes of the era when the performance was staged? Were there fashion mannequins of the country of Taurus, Egypt, the Black Sea or Iolkos?

The selection of texts you will attend is based on a journey on all three tragic poets and Aristophanes under a single translation perspective and a wide range of characters and dramatic figures. Aeschylus' Clytemnestra differs from Euripides' Helen and Aristophanes' Kinesias. These are the matrices, the character types that have molded all heroes and anti-heroes of the world theatre – Lear, Tartuffe and Von Dimitrakis.

The composition you are bound to watch is dedicated to all those, dead or alive, who for fifty years altogether and thirty six in Epidauros have served in due respect, courage and rarely audacity the performance of ancient drama by the NTNG groups. Its history is marked by both successes and failures. Failures are actually those which make history, for they urge artists to try again. No one can fly to the kingdom of birds unless they fall. No one can stand on their own two feet unless they crawl first. Paying tribute to generations after generations of performers, today's darers honor the tools of theatre craft, half a century of experience and the right to claim their share in the future theatre history and the history of ancient theatre hermeneutics for almost a century in Greece.

Kostas Georgousopoulos (K. H. Miris)

...50 years today since 1961 years full of meetings trips likes and dislikes dreams and unfulfilled loves an endless 'dialogue' through the eternal time aiming at this momentary shine which lights above us leaving cracks on our internal darkness if the existence of this world and the underworld is unquestionable then I stand somewhere in between a link in the fulfillment of the soul with the body eternal texts heavenly music erotic bodies swinging magical shapes intoxicating colors fill my body I refuse everyday reality tiptoeing on its vital ingredient called LIFE Yes I tear my life to pieces starting always from square one this magical ZERO enclosing EVERYTHING I reshape it tear my flesh apart bleed scream writhe in pain searching for that fairytale made for ever which make my material parts float in the air for a while losing their sense of gravity in a vain quest for the cosmic continuum those who see me as a cornerstone are wrong a cornerstone in a dark corridor a dimly lit stage a worn seat or a small window opening and closing shrieking in the wind I am all those souls who have left their mark and still do all those lines filling empty sheets of papers with thoughts about me all those tears drops of sweat on my stage the joys and dismays which wink at me every single moment reminding me of the existence of the next starting point I am the new stop of a journey that has started thousands of years ago and is still in the beginning for in the eternal universe all small stops are made of big stars...

P. S.

The performance is a dialogue with the 50 years of the NTNG course in ancient drama.

A course full of personal-subjective memories.

Bearing the recent political history of our country, so close to us that the objective and the subjective become one.

Distances are no longer here.

Thoughts give birth to other thoughts and 'there is no end to this game'.

The CHORUS and the ROLES bring shreds of memories to the performance – unfolding a string which links emblematic scenes of ancient drama in a colorful mosaic.

The MUSIC dreamy, lyrical, wild, playful or triumphant composes a musical universe which embraces the natural birth of the word, the chorals and the movement of the performance.

The ARCHIVE MATERIAL is the witness of the theatre's entire course through time from 1961 to date.

Respect, love and emotional attachment to all those who were and those who will be cannot be stressed enough.

Yannis Rigas
Grigoris Karantinakis

I want to hear... I want to see...

I want to hear clearly. To remember. To see. To talk. With the people and the texts, the creator and the creations. Fifty years; in the theatre; on the stage and behind the curtains. Living memories and visions of fifty years meet to compete with time.

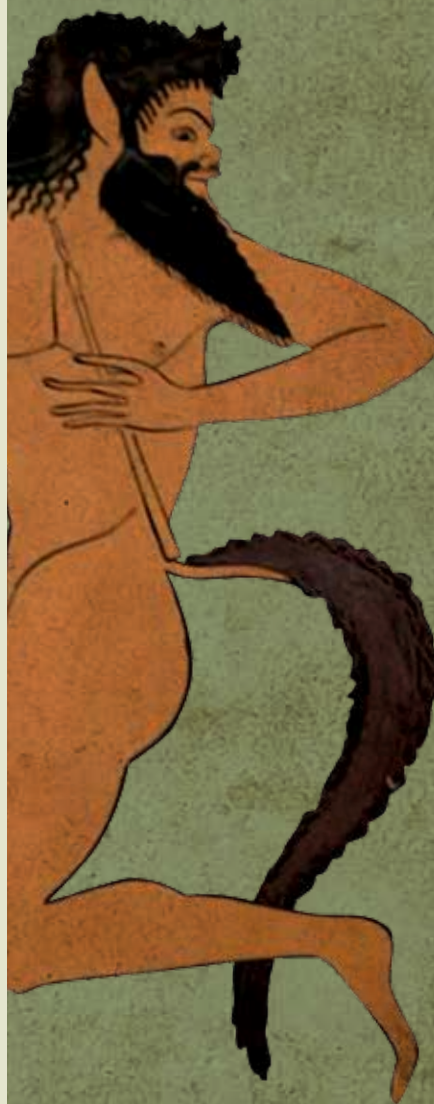
An invisible hero of the theatre, a technician, part and parcel history, brings on stage a world shaped by art and truth. He converses with figures who have marked the history of NTNG and his own life, but also with the roles, the texts which have endured much longer through time, always in dialogue with the present. Memory acts as a self definition mechanism of performance and of his own being – a re-composition of the past, building the blocks of a history starting not fifty but two and a half thousand years ago.

Oedipus, Antigone, Prometheus, Cassandra, Clytemnestra and Agamemnon, Electra and Orestes, Eteocles and Hecuba, Ajax, Helen, the Messenger and the Guard together with Lysistrata, Myrrhine, Pluto, Nebulae or Cyclops appear on stage and talk about the same thing: the size of man before beasts or gods. They show the benchmark of existence which beyond time and place encounters the same common fate: our place in the universe, our attitude towards the Other; life. Its protagonists run their course and leave their mark, heritage, debt –maybe– but also a means to face and shape the present.

Shortly before the third bell rings, as long as a dream lasts, memories come to live on stage: fifty years of theatrical presence in Thessaloniki and Northern Greece for the National Theatre of Northern Greece and many centuries for ancient drama in the world are here to guide us in this primeval ritual of initiation in theatre and life.

Amalia Kontoyanni

Literary Office of NTNG

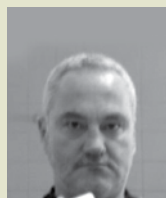
Υπεύθυνοι παράστασης / Acknowledgements

Οργάνωση παραγωγής
Ροδή Στεφανίδου
Production Co-ordinator
Rodi Stefanidou

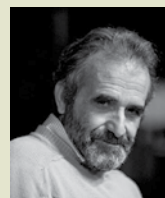
Υπεύθυνος περιοδείας
Ηλίας Κοτόπουλος
Touring Manager
Ilias Kotopoulos

Οδηγός σκηνής
Γιάννης Παλαμιώτης
Stage Manager
Yannis Palamiotis

Μηχανικός σκηνής
Κώστας Παπαλεξανδρίδης
Stage Technician
Kostas Papalexandridis

Μηχανικός σκηνής
Χρήστος Βάσσος
Stage Technician
Christos Vassos

Μηχανικός σκηνής
Νίκος Βακός
Stage Technician
Nikos Vakos

Χειρ. κονσόλας φωτισμών
Θόδωρος Καραπίντσιος
Lights Operator
Thodoros Karapintzos

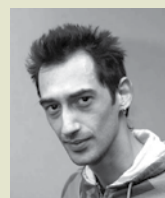
Ηλεκτρολόγος σκηνής
Τάσος Δαηλίδης
Stage Electrician
Tassos Dailidis

Ηλεκτρολόγος σκηνής
Ευστάθιος Φρούσος
Stage Electrician
Efstathios Froussos

Χειρ. κονσόλας ήχου
Γιάννης Αμπατζόγλου
Sound Operator
Yannis Abatzoglou

Χειρ. κονσόλας ήχου
Γιάννης Αλεξίου
Sound Operator
Yannis Alexiou

Φροντιστής
Νίκος Συμεωνίδης
Prop Master
Nikos Simeonidis

Φροντιστής
Γιάννης Κλειδέρης
Prop Master
Yannis Klideris

Ενδύτρια
Κυράνα Μήτσα-Δελλή
Dresser
Kiranna Mitsa-Delli

Ενδύτρια
Ελένη Μαυρίδου
Dresser
Eleni Mavridou

Οδηγοί

Χάρης Πασχαλίδης
Δημήτρης Μπίσκας
Drivers
Haris Pashalidis
Dimitris Biskas

Κατασκευές σκηνικών

& κοστούμιών
Εργαστήρια ΚΘΒΕ
Costume & Set
Constructions
NTNG Studios

ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ & ΠΕΡΙΟΔΕΙΩΝ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ
Βούλα Γεωργιάδου

ΤΜΗΜΑ ΣΚΗΝΩΝ & ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

Προϊστάμενος
Στέλιος Τζολόπουλος

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Μηχανικών σκηνής
Κώστας Παπαλεξανδρίδης
Ηλεκτρολόγων
Τάσος Δαηλίδης
Ηχητικών
Γιάννης Αμπατζόγλου
Φροντιστών-κατασκευών
φροντιστηριακού υλικού
Νίκος Συμεωνίδης

Σκηνογραφικών εργαστηρίων

Ζαχαρίας Παπαδόπουλος
Βεστιariού-ενδυτριών
Ελένη Τσιλιγκαρίδου-Καρανικόλα
Ραπτριών
Ζωή Βλάχου
Εργατών σκηνής-οδηγών
Χάρης Πασχαλίδης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΧΩΡΩΝ

Χρήστος Αντωνιάδης
Ανέστης Καραήλιας
Γιώργος Κασσάρας
Δημήτρης Μητσιάνης
Περικλής Τράιος

PRODUCTION & TOURING OFFICE

CO-ORDINATOR
Voula Georgiadou

STAGE SET & CONSTRUCTION

WORKSHOP DEPARTMENT
Head
Stelios Tzolopoulos

OFFICES CO-ORDINATORS

Stage Engineers
Kostas Papalexandridis
Electricians
Tassos Dailidis
Sound Technicians
Yannis Abatzoglou
Prop Masters
Nikos Simeonidis

Scenery Workshops

Zaharias Papadopoulos
Wardrobe-Dressers
Eleni Tsiligaridou-Karanikola
Dress Makers
Zoi Vlahou
Stage Workers-Drivers
Haris Pashalidis

VENUES MANAGEMENT

Christos Antoniadis
Anestis Karailias
Yorgos Kassaras
Dimitris Mitsianis
Periklis Traios

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Γρηγόρης Καραντινάκης

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Προϊσταμένη

Ιωάννα Καρτάση

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Ασφάλειας–Φύλαξης–Καθαριότητας

Απόστολος Μπάκας

Συντήρησης εγκαταστάσεων– Διαχείρισης κτιρίων (BMS)–Τεχνικού ασφαλείας

Γιώργος Χατζημιχάλης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Προϊστάμενος

Μιχάλης Χώρης

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Μηχανογράφησης λογιστηρίου–Κεντρικό ταμείο

Στέργιος Κεχαγιάς

Επεξεργασίας οικονομικών στοιχείων

Αθανάσιος Τσολάκης

Οικονομικής εκκαθάρισης εισπράξεων εισιτηρίων– προγραμμάτων

Δημήτρης Μπίκας

Προμηθειών–Διαχείρισης υλικού

Κατερίνα Καραγάλη

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Προϊσταμένη

Ελπίδα Βιάννη

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Διεθνών Σχέσεων

Αμαλία Κοντογιάννη

Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων

Καρίνα Ιωαννίδου

Αρχείου–Βιβλιοθήκης

Δήμητρα Βαλεοντή

ARTISTIC CONSULTANT

Grigoris Karantinakis

ADMINISTRATION DEPARTMENT

Head

Ioanna Kartassi

OFFICES CO-ORDINATORS

Security–Storage–Cleaning Department

Apostolos Bakas

Building Maintenance Services (BMS)– Security Technician

Yorgos Hatzimihalis

FINANCIAL DEPARTMENT

Head

Mihalis Horis

OFFICES CO-ORDINATORS

Accounts Department Computerization–Central Box Office

Stergios Kehagias

Financial Data Processing

Athanassios Tsolakis

Financial Processing of Box Office– Programme Incomes

Dimitris Bikas

Supplies–Material Management

Katerina Karagali

PUBLICATIONS & PUBLIC RELATIONS DEPARTMENT

Head

Elpida Vianni

OFFICES CO-ORDINATORS

International Relations

Amalia Kontoyanni

Press and PR

Karina Ioannidou

Archive–Library

Dimitra Valeonti

IANOS art

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ | ΑΝΟΙΞΗ 2011

Αντικείμενα τέχνης καθημερινής χρήσης φιλοτεχνημένα από Έλληνες εικαστικούς καλλιτέχνες: διακοσμητικά ή χρηστικά πιάτα, ποτήρια, φλιτζάνια, πετσέτες, σημειωματάρια, κουτιά, τσάντες, και πολλές ακόμη αναπάντεχες προτάσεις που θα ομορφύνουν την καθημερινότητά μας!

Συμμετέχουν οι καλλιτέχνες:

ΜΑΡΙΑ ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΙΣΑΚΙΔΗ

ΕΛΕΝΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΑΞΗΣ

ΧΑΡΙΤΩΝ ΜΠΕΚΙΑΡΗΣ

ΜΑΡΙΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ

Εικαστική επιμέλεια: **ΙΡΙΔΑ ΚΡΗΤΙΚΟΥ**

Αποκλειστικά στα καταστήματα IANOS.

ΑΘΗΝΑ Σταδίου 24, 105 64 **T** 210 32 17 917 **F** 210 32 17 686 **E** as_info@ianos.gr

IANOS ARTSHOP Golden Hall, Λ. Κηφισίας 37Α, Μαρούσι

T 210 68 30 301 **F** 210 68 30 309 **E** artshop@ianos.gr

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Αριστοτέλους 7, 546 24 **T** 2310 277 004 **F** 2310 284 832 **E** info@ianos.gr

25ης Μαρτίου 45 | Μεταμορφώσεως 24 | MEDITERRANEAN COSMOS

www.ianos.gr

...η Ζακουνσέ

ο ισχυρότερος
παίκτης...

μη σας ξεφεύγει
το κομμάτι...

Έτσι ξεκινάει
η εβδομάδα

η καθημερινή
ενυμέρωση

έχουμε τις
επιλογές μας

το εργαλείο της
εκπαιδευτικής
κοινότητας

...θέματα προορισμούς

προσέχουμε
την υγεία μας

λατρεύει
τη γυναίκα

αρχιτεκτονική,
διακόσμηση, design

η πόλη έχει
τινς ατζέντα της

αγγελίες
αγγελίες
αγγελίες

www.makthes.gr
www.sportouvorra.gr

ΙΑΝΟΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΙΑΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΑΝΟΣ ΧΩΡΟΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΙΑΝΟΣ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΧΝΗΣ
ΙΑΝΟΣ CAFE
ΙΑΝΟΣ ARTSHOP

Κάρτα ΙΑΝΟΣ CLUB

Μια μοναδική κάρτα
πολιτισμού!

- ΣΥΛΛΕΓΤΕ ΠΟΝΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΡΙΠΛΑΣΙΑΣΤΕ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ ΣΑΣ
- ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ, ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΩΡΑ
- ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΤΕ ΤΟΥΣ ΠΟΝΤΟΥΣ ΣΑΣ
- ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ & ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
- ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ
- ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ (ΘΕΑΤΡΑ, ΜΟΥΣΕΙΑ, ΚΙΝ/ΦΟΥΣ, ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ, ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ & ΠΟΛΛΑ ΑΛΛΑ ΣΕ ΑΘΗΝΑ & ΘΕΣ/ΝΙΚΗ)

Εγγραφείτε τώρα σε όλα
τα καταστήματα ΙΑΝΟΣ!

Για περισσότερες πληροφορίες
επισκεφθείτε το www.ianos.gr

Βρείτε μας στο &

Στην Τράπεζα Πειραιώς, πιστεύουμε ότι
οι οικονομικοί δείκτες πρέπει να οδηγούν
και στην ανάδειξη της πολιτιστικής μας
κληρονομιάς και το κάνουμε πράξη.

Βαλάνης

Αντίγραφο Ελληνιστικού Ελαιοτριβείου:
Μουσείο Ελιάς και Ελληνικού Λαδιού, Σπάρτη

Το Πολιτιστικό Ίδρυμα της Τράπεζας Πειραιώς (Π.Ι.Ο.Π.) συμβάλλει καθοριστικά στη διαφύλαξη και προβολή της παραδοσιακής τεχνολογίας και της βιομηχανικής κληρονομιάς του τόπου μας. Γι' αυτό, έχει ιδρύσει ένα δίκτυο επτά θεματικών τεχνολογικών μουσείων στην ελληνική περιφέρεια, που συνεχώς επεκτείνεται. Σύντομα θα ενισχυθεί με την προσθήκη τριών ακόμα μουσείων: στη Χίο, στα Ιωάννινα και στην Κέρκυρα.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ:		ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ:	
Μουσείο Ελιάς και Ελληνικού Λαδιού	Σπάρτη	Μουσείο Μαστίχας	Χίος
Υπαιθριο Μουσείο Υδροκίνησης	Δημητσάνα	Μουσείο Αργυροτεχνίας	Ιωάννινα
Μουσείο Περιβάλλοντος	Στυμφαλία	Μουσείο Τυπογραφίας	Κέρκυρα
Μουσείο Μαρμαροτεχνίας	Τήνος		
Μουσείο Πλινθοκεραμοποιίας	Βόλος		
Μουσείο Βιομηχανικής Ελαιουργίας	Λέσβος		
Μουσείο Μετάξης	Σουφλί		

**Προάγουμε τον Πολιτισμό, γιατί, στην Τράπεζα Πειραιώς, πιστεύουμε ότι
οι οικονομικοί δείκτες πρέπει να υπηρετούν τον άνθρωπο.**

www.piraeusbank.gr

Τα έργα υλοποιήθηκαν με τη συγχρηματοδότηση
της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

 **ΤΡΑΠΕΖΑ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ**

Η Τράπεζα με τη δική σου έννοια

ΜΙΚΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΑ

50 ΧΡΟΝΙΑ ΚΘΒΕ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2010–2011

Αρ. Δελτίου 607 (203)

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΘΒΕ

Εκδοτική επιμέλεια
Ελπίδα Βιάννη

Επιμέλεια ύλης-τεκμηρίωση
Αιμιλία Καρακόκκινου
Όλγα Χατζηιακώβου

Αρχείο-έρευνα
Δήμητρα Βαλεοντή

Μεταφράσεις κειμένων
Πένυ Φυλακτάκη

Φωτογραφίες δοκιμών
Γιώργος Χρυσοχοϊδης

Σχεδιασμός εντύπου
togetherdesign.gr

Παραγωγή εντύπου
Τροία Εκδοτική Εμπορική

DIONYSUS FEAST

50 YEARS NTNG

THEATRE SEASON 2010–2011

Issue no 607 (203)

PUBLICATIONS & PUBLIC RELATIONS DEPARTMENT

Editing
Elpida Vianni

Research-Documentation
Olga Hadjiakovou
Aimilia Karakokkinou

Archive-Research
Dimitra Valeonti

English Translation
Peny Fylaktaki

Rehearsal Photographs
Yorgos Chrysoschoidis

Programme Design
togetherdesign.gr

Printing-Binding
Troia Publishing S. A.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ / COMMUNICATION SPONSORS

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ / SPONSORED BY

MORFI
DEVELOPMENT